



Governor of Sint Maarten

STATEN VAN SINT MAARTEN

Ingek. 24 FEB 2017

Volgnr. 15/507/16-17

Par. B meq d

Aan de Staten van Sint Maarten
T.a.v.: De voorzitter mevrouw Sarah Wescot-Williams
Wilhelminastraat 1
Philipsburg
Sint Maarten

Philipsburg, 24 februari 2017

Kenmerk : LV-16/0003

**Onderwerp : Ontwerp van landsverordening actualisering en harmonisatie
toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten**

Bijlagen : 1

Geachte mevrouw Wescot-Williams,

U wordt hierbij aangeboden het Ontwerp van landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten, ter verdere behandeling.

DE GOUVERNEUR VAN SINT MAARTEN


drs. E.B. Holiday

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2016-2017-100
No. 1

Landsverordening tot wijziging van de
Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, de
Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, de
Landsverordening toezicht effectenbeurzen, de
Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en
administrateurs, de Landsverordening toezicht
trustwezen, en de Landsverordening
assurantiebemiddelingsbedrijf (Landsverordening
actualisering en harmonisatie
toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van
Curaçao en Sint Maarten)

AANBIEDING

De regering biedt de Staten ter goedkeuring aan een ontwerp van Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, de Landsverordening toezicht effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs, de Landsverordening toezicht trustwezen, en de Landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf (Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten).

De memorie van toelichting, die het ontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

24 FEB 2017

Philipsburg, 1 februari 2017
De Gouverneur van Sint Maarten


E.B. Holiday

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2016-2017-100
No. 2

Landsverordening van de
tot wijziging van de Landsverordening toezicht bank-
en kredietwezen, de Landsverordening toezicht
verzekeringsbedrijf, de Landsverordening toezicht
effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht
beleggingsinstellingen en administrateurs, de
Landsverordening toezicht trustwezen, en de
Landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf
(Landsverordening actualisering en harmonisatie
toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van
Curaçao en Sint Maarten)

ONTWERP

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat het, mede om te voldoen aan de aanbevelingen van de Financial Action Task Force, wenselijk is de toezichtlandsverordeningen op grond waarvan de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten toezicht uitoefent op financiële instellingen, op een aantal onderdelen te actualiseren en te harmoniseren;

dat het noodzakelijk is dat de toezichtlandsverordeningen eenvormig zijn aan die van Curaçao;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel c komt te luiden:

- c. kredietinstelling: een onderneming of instelling, die in belangrijke mate haar bedrijf maakt van het ter beschikking krijgen van gelden, direct of op termijn opvorderbaar, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen, en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen;
2. Onderdeel f komt te luiden:
- f. gekwalificeerde deelneming: een rechtstreeks of middellijk belang van meer dan 10% van het nominaal kapitaal van een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van meer dan 10% van de stemrechten in een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in een onderneming of instelling;
3. De punt aan het slot van onderdeel g wordt vervangen door een puntkomma.
4. Er worden drie onderdelen toegevoegd, luidende:
- h. externe deskundige: een externe deskundige als bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;
 - i. dwangbevel: een schriftelijk bevel van de Bank dat ertoe strekt de betaling van een geldschuld af te dwingen;
 - j. toezichthoudende instantie: een overheidsinstantie respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn, alsmede een overheidsinstantie, respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op de naleving van wettelijke regelingen ter zake van de bestrijding van witwassen en de financiering van terrorisme.

B

Artikel 3 komt te luiden:

Artikel 3

1. Een onderneming of instelling, die voornemens is het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen, verzoekt de Bank per aangetekende brief om een vergunning om het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen.
2. De aanvraag wordt niet als zodanig beschouwd en door de Bank niet in behandeling genomen, indien zij niet de volgende gegevens en bescheiden bevat, dan wel de Bank na toepassing van haar bevoegdheden krachtens artikel 4, zesde lid, en artikel 5, niet beschikt over voldoende gegevens inzake:
 - a. het aanvangskapitaal van de onderneming of instelling;
 - b. het aantal, de identiteit, de opleidingen, de werkervaring en de antecedenten van de personen, die naar het oordeel van de Bank, het beleid van de onderneming of instelling bepalen of mede bepalen;
 - c. het aantal, de identiteit, de opleidingen, de werkervaring en de antecedenten van de leden van de raad van commissarissen dan wel

- van het orgaan dat een aan die raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft;
- d. de identiteit, de opleidingen, de werkervaring en de antecedenten van personen die het beleid bepalen van de groep waartoe de onderneming of instelling behoort en tevens uit dien hoofde het beleid van de onderneming of instelling bepalen of mede bepalen;
 - e. de identiteit, financiële positie en de antecedenten van degenen die een gekwalificeerde deelneming houden in de onderneming of instelling, alsmede de omvang van de desbetreffende gekwalificeerde deelneming;
 - f. de laatste drie jaarrekeningen van het moederbedrijf, voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid, ondertekend door een externe deskundige inhoudende de verklaring dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de omvang en de samenstelling van het vermogen van de onderneming of instelling en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar;
 - g. een programma van werkzaamheden welke de onderneming of instelling voornemens is te verrichten, alsmede balansprognoses en raming van baten en lasten voor de eerste drie boekjaren;
 - h. de voorziene administratieve organisatie met inbegrip van de financiële administratie en interne controle;
 - i. de voorziene bedrijfsvoering, waaronder de maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering;
 - j. de statuten van de onderneming of instelling; en,
 - k. de formele en de feitelijke zeggenschapstructuur van de groep waartoe de onderneming of instelling behoort.
3. De Bank kan de aanvrager verzoeken, indien de verstrekte gegevens en bescheiden, bedoeld in het tweede lid, onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag, de aanvraag binnen 30 dagen aan te vullen.
 4. Het besluit om de aanvraag niet te behandelen wordt aan de aanvrager bekendgemaakt binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

C

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
 1. De Bank verleent de vergunning, tenzij:
 - a. het dagelijks beleid van de onderneming of instelling door minder dan twee natuurlijke personen wordt bepaald;
 - b. zij van oordeel is dat de deskundigheid van één of meer personen die het beleid van de onderneming of instelling bepalen of mede bepalen, onvoldoende is om het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen;
 - c. zij op grond van de voornemens of de antecedenten van één of meer personen die het beleid van de onderneming of instelling bepalen of mede bepalen, van oordeel is dat met het oog op de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de onderneming of instelling, de integriteit van één van deze personen niet buiten twijfel staat;

- d. de onderneming of instelling zijnde een rechtspersoon, niet een raad van commissarissen of een orgaan dat een aan die raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft, bestaande uit ten minste drie leden, heeft;
- e. zij van oordeel is dat de deskundigheid van één of meer personen die het beleid bepalen of mede bepalen van de groep waartoe de onderneming of instelling behoort, voor zover zij tevens uit dien hoofde het beleid van de onderneming bepalen of mede bepalen, onvoldoende is om het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen;
- f. zij op grond van de voornemens of antecedenten van één of meer personen die het beleid van de onderneming of instelling of van de groep waartoe de onderneming of instelling behoort, bepalen of mede bepalen en tevens uit dien hoofde het beleid van de onderneming of instelling bepalen of mede bepalen, van oordeel is dat met het oog op de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de onderneming of instelling, de integriteit van één van deze personen niet buiten twijfel staat;
- g. de onderneming of instelling niet beschikt over een per registerafdeling door de Bank nader vast te stellen minimumbedrag aan eigen vermogen;
- h. zij, onverminderd artikel 23, eerste lid, onderdeel b, van oordeel is dat ingevolge een gekwalificeerde deelneming in de onderneming of instelling van een invloed op de onderneming of instelling sprake is of zou kunnen zijn, die in strijd is met een gezond bankbeleid;
- i. zij op grond van de voornemens en antecedenten van de houders van gekwalificeerde deelneming van oordeel is dat met het oog op de belangen van crediteuren of toekomstige crediteuren van de onderneming of instelling, de integriteit van één van deze personen niet buiten twijfel staat;
- j. de verklaring, bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdeel f, een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de onderneming of instelling en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar;
- k. zij op grond van de gegevens, bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdelen f, g, h of i, van oordeel is dat de onderneming of instelling niet in staat zal zijn om aan haar uit hoofde van het toezicht te stellen eisen te voldoen;
- l. zij op grond van de statutaire doelomschrijving reden heeft om aan te nemen dat de onderneming of instelling activiteiten kan ontplooiën op terreinen die buiten de eigen terreinen liggen en aldus gevaar voor een gezond beleid op het gebied van bank- en kredietwezen kunnen inhouden;
- m. de onderneming of instelling niet een naamloze vennootschap, een besloten vennootschap, of een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid is dan wel indien het een buitenlandse onderneming of instelling betreft, deze niet een met deze rechtspersonen vergelijkbare rechtsvorm heeft; of,
- n. de statuten niet voldoen aan de bepalingen omtrent aandelen en doelomschrijving, bedoeld in de algemene vergunningsvoorschriften.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. De Bank kan besluiten dat een kredietinstelling niet hoeft te voldoen aan één of meer van de voorwaarden, genoemd in het eerste lid, indien deze aantoonbaar dat daaraan redelijkerwijs niet volledig kan worden voldaan en dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken anderszins voldoende zijn bereikt. De Bank kan het hiervoor bedoelde besluit wijzigen of intrekken, indien naar haar oordeel de omstandigheden waaronder het besluit is genomen zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.
3. In het zesde lid wordt "als bedoeld in het eerste lid" vervangen door: als bedoeld in artikel 2, eerste lid.

D

Artikel 6 komt te luiden:

Artikel 6

Een kredietinstelling waaraan een vergunning als bedoeld in artikel 2, eerste lid, is verleend, is gehouden aan het bepaalde in artikel 4, eerste lid, alsmede aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de vergunning te blijven voldoen.

E

Na artikel 6 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 6a

1. De Bank heeft verordenende bevoegdheid voor het stellen van regels omtrent de invoering, uitvoering en handhaving door vergunninghouders van passende procedures voor controle, communicatie en andere te treffen maatregelen ter uitvoering van deze landsverordening. De Bank stelt bij verordening ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande kredietinstellingen algemeen verbindende voorschriften vast met betrekking tot:
 - a. deskundigheid en integriteit;
 - b. financiële waarborgen;
 - c. bedrijfsvoering, waaronder maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering en de administratieve organisatie van de kredietinstelling, daaronder begrepen de financiële administratie en de interne controle; en,
 - d. informatieverschaffing aan de Bank en aan het publiek.
2. Onder algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, worden in ieder geval verstaan regels ter zake van:
 - a. het tegengaan van verstrengeling van tegenstrijdige belangen;
 - b. het voorkomen van betrokkenheid van de kredietinstelling en van haar werknemers bij strafbare feiten die het vertrouwen in de kredietinstelling of in de financiële markten in het algemeen schaden;

- c. het voorkomen van betrokkenheid van de kredietinstelling en van haar werknemers bij handelingen die anderszins in het maatschappelijk verkeer zodanig onaanvaardbaar zijn, dat deze het vertrouwen in de kredietinstelling of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - d. het vaststellen van de identiteit, de aard en de achtergrond van de cliënten van de kredietinstelling;
 - e. ordelijke en transparante financiële marktprocessen; en,
 - f. zuivere verhoudingen tussen marktpartijen en zorgvuldige behandeling van cliënten of consumenten, zoals het waarborgen van de informatieverstrekking aan cliënten of consumenten.
3. De Bank kan ter uitvoering van aanbevelingen en regelingen van internationale of intergouvernementele organisaties, bij verordening algemeen verbindende voorschriften van technische en organisatorische aard uitvaardigen ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande kredietinstellingen.
 4. Alvorens de Bank deze algemeen verbindende voorschriften vaststelt of wijzigt, pleegt de Bank overleg met de representatieve organisaties.
 5. De Bank kan bepalen dat de algemeen verbindende voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid, ook van toepassing zijn op degenen met een ontheffing of vrijstelling als bedoeld in artikel 45, vierde respectievelijk vijfde lid.
 6. Een kredietinstelling waaraan een vergunning is verleend, is verplicht zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan de voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid.
 7. De voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid, treden in werking op een in die voorschriften te bepalen tijdstip doch niet eerder dan de bekendmaking, bedoeld in artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. De Bank plaatst de voorschriften digitaal op de website van de Bank.

Artikel 6b

1. De Bank legt de algemeen verbindende voorschriften, bedoeld in deze landsverordening, ter goedkeuring voor aan de minister.
2. De voordracht tot publicatie van de algemeen verbindende voorschriften wordt niet eerder gedaan dan nadat deze zijn goedgekeurd door de minister.
3. De minister kan in het geval dat de algemeen verbindende voorschriften in strijd zijn met het recht en de Bank de geconstateerde onvolkomenheid na overleg niet heeft weggenomen, weigeren de goedkeuring te verlenen. Het besluit tot onthouding van goedkeuring is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.
4. De goedkeuring wordt geacht te zijn gegeven indien de minister binnen vier weken na het overleggen van de algemeen verbindende voorschriften, niet heeft gereageerd.
5. Indien een door de Bank vastgestelde verordening naar het oordeel van de minister in strijd is met het recht, kan de regering de verordening geheel of gedeeltelijk vernietigen wegens strijd met het recht, de Raad van Advies gehoord. Het landsbesluit tot vernietiging is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.

Artikel 6c

1. De Bank kan bij overtreding van artikel 2, eerste lid, of van artikel 45, eerste en tweede lid, dan wel in het geval dat in strijd wordt gehandeld met de voorschriften of beperkingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, of met de in artikel 45, vierde en vijfde lid, bedoelde beperkingen respectievelijk voorschriften, een openbare waarschuwing uitvaardigen, indien nodig onder vermelding van de overwegingen die tot die waarschuwing hebben geleid.
2. De Bank kan tevens voor het feit dat een ondernemer, onderneming of instelling het woord "bank", "krediet" of "spaar" en vertalingen of vormen daarvan bezigt in strijd met artikel 44 of het feit dat een onderneming of instelling handelt in strijd met artikel 45 een openbare waarschuwing uitvaardigen.
3. De bevoegdheid om een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste en tweede lid uit te vaardigen laat onverlet de bevoegdheid van de Bank om openbare waarschuwingen van internationale of intergouvernementele organisaties, in Sint Maarten te publiceren.
4. Indien de Bank besluit een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste en tweede lid uit te vaardigen, stelt zij de betrokken persoon of instelling in kennis van het besluit.
5. Het besluit vermeldt in ieder geval de geconstateerde overtreding, de inhoud van de openbaarmaking, de gronden waarop het besluit berust alsmede de wijze waarop en de termijn waarna de openbare waarschuwing zal worden uitgevaardigd.
6. Het uitvaardigen van een openbare waarschuwing geschiedt niet eerder dan nadat vijf werkdagen zijn verstreken na de dag waarop de betrokken persoon of instelling overeenkomstig het vierde en vijfde lid in kennis is gesteld van het besluit.
7. Indien wordt verzocht om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 85, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak wordt de werking van het besluit opgeschort totdat er een uitspraak is van het Gerecht.
8. Indien bescherming van de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen geen uitstel toelaat, kan de Bank, in afwijking van de voorgaande leden, onverwijld een openbare waarschuwing uitvaardigen.
9. De uitvaardiging van een openbare waarschuwing als bedoeld in dit artikel, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

F

Artikel 7 komt te luiden:

Artikel 7

1. Op een aanvraag om een vergunning beslist de Bank uiterlijk 60 dagen na ontvangst van een volledige aanvraag en deelt de aanvrager haar beslissing bij aangetekende brief mee.
2. De voor het geven van een vergunning bepaalde termijn, bedoeld in het eerste lid, wordt opgeschort tot de dag waarop de aanvraag krachtens artikel 3, derde lid, is aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

3. Een besluit tot verlening van een vergunning wordt binnen twee weken na de dagtekening van de vergunning digitaal bekend gemaakt op de website van de Bank.

G

Artikel 8 komt te luiden:

Artikel 8

1. Indien blijkt dat het bedrijf van een kredietinstelling wordt uitgeoefend zonder een vergunning als bedoeld in artikel 2, eerste lid, wordt op aanwijzing van de Bank, onverminderd het bepaalde in artikel 50, de uitoefening van dat bedrijf onmiddellijk gestaakt en worden onder toezicht van de Bank de verrichte handeling of handelingen, voor zover de Bank zulks mogelijk acht, binnen een door de Bank te stellen termijn, ongedaan gemaakt. De Bank kan, indien daartoe wordt verzocht, alsnog vergunning verlenen om het bedrijf van een kredietinstelling uit te oefenen.
2. Indien het bedrijf van een kredietinstelling zonder een vergunning wordt uitgeoefend door een vennootschap opgericht naar Sint Maartens recht, kan de Bank, onverminderd het bepaalde in artikel 50, aan de rechter in eerste aanleg ontbinding van de vennootschap vorderen, wanneer deze na een aanwijzing van de Bank als bedoeld in het eerste lid, het bedrijf van een kredietinstelling blijft uitoefenen. Op een ontbonden verklaring zijn de bepalingen in titel 1 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, die betrekking hebben op de ontbinding van een rechtspersoon, van overeenkomstige toepassing.

H

Artikel 9 komt te luiden:

Artikel 9

1. De Bank trekt de vergunning in, indien:
 - a. de vergunninghouder de intrekking daarvan verzoekt. Binnen 60 dagen na ontvangst van een zodanig verzoek wordt daarop door de Bank beslist;
 - b. blijkt dat de vergunninghouder niet heeft voldaan aan een voorwaarde als bedoeld in artikel 4, eerste lid;
 - c. de vergunninghouder niet binnen een door de Bank vast te stellen termijn met haar bedrijf daadwerkelijk een aanvang heeft gemaakt;
 - d. de vergunninghouder kennelijk haar bedrijf niet meer uitoefent;
 - e. de vergunninghouder opgehouden heeft kredietinstelling te zijn;
 - f. de vergunninghouder van de vergunning misbruik of oneigenlijk gebruik maakt;
 - g. de structuur van de groep waarvan de kredietinstelling deel uitmaakt zodanig wordt gewijzigd dat de Bank of de instantie van het land van herkomst die met het toezicht op kredietinstellingen is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht, onderscheidenlijk geconsolideerd toezicht kan uitoefenen op de kredietinstelling; of,

- h. de kredietinstelling of één van de beleidsbepalende of medebeleidsbepalende personen van de betreffende kredietinstelling niet of niet meer voldoen aan de bij of krachtens deze landsverordening of de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties opgelegde verplichtingen.
2. De Bank kan de vergunning intrekken, indien:
- a. de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;
 - b. zich omstandigheden voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan, zo zij vóór het tijdstip waarop de vergunning werd verleend zich hadden voorgedaan, of bekend waren geweest, de vergunning zou zijn geweigerd;
 - c. de kredietinstelling aan een waarschuwing of aanwijzing als bedoeld in artikel 10, binnen een door de Bank te bepalen termijn geen gevolg heeft gegeven;
 - d. de kredietinstelling niet voldoet aan de voorschriften gegeven krachtens de artikelen 19 en 21; of,
 - e. de kredietinstelling niet beschikt over een verklaring omtrent de getrouwheid dan wel die verklaring een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening van de instelling een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar.
3. Het besluit tot intrekking van de vergunning of de weigering tot intrekking van de vergunning is met redenen omkleed en wordt door de Bank bij deurwaardersexploot aan de betrokken kredietinstelling betekend.
4. Het besluit tot intrekking van de vergunning en, indien de Bank zulks noodzakelijk acht in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen, ook de redenen voor de intrekking, worden zo spoedig mogelijk nadat dit besluit onherroepelijk is geworden, digitaal bekend gemaakt op de website van de Bank. De Bank kan, indien zij dit in het belang van de crediteuren van de kredietinstelling nodig acht, het besluit, alsmede de redenen voor de intrekking, bedoeld in de eerste volzin, eveneens op andere door haar te bepalen wijze bekendmaken. De kosten van de laatstbedoelde bekendmaking komen ten laste van de betrokken kredietinstelling.
5. De Bank kan de in het vierde lid bedoelde publicatie tot een nader door haar te bepalen tijdstip aanhouden, indien de bekendmaking ernstige schade aan de belangen van de crediteuren zou kunnen toebrengen.
6. De Bank zegt de kredietinstelling waarvan een vergunning is ingetrokken en die tegen het besluit tot intrekking bezwaar of beroep heeft aangetekend, per aangetekende brief aan dat vanaf het tijdstip van intrekking van de vergunning alle of bepaalde organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen, welke aanzegging terstond van kracht wordt. Met betrekking tot deze aanzegging is het bepaalde in artikel 22, vierde lid, onderdelen a, b, d en e, van overeenkomstige toepassing. Het is de kredietinstelling verboden in strijd met de aanzegging van de Bank te handelen.

7. De kredietinstelling waarvan de vergunning is ingetrokken en het besluit tot intrekking onherroepelijk is geworden, is verplicht haar werkzaamheden als kredietinstelling af te wikkelen conform de door de Bank vast te stellen voorwaarden, procedure en termijn. De Bank kan daarbij de uitoefening van de bevoegdheid van de kredietinstelling om over haar waarden te beschikken beperken of haar verbieden om - anders dan met schriftelijke machtiging van de Bank - over deze waarden te beschikken.
8. De kredietinstelling die bezwaar of beroep heeft aangetekend tegen de weigering van de Bank haar vergunning in te trekken zet, hangende de behandeling van het bezwaar of beroep, haar bedrijf voort met inachtneming van de bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde algemeen verbindende voorschriften alsmede de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de vergunning.

I

Artikel 10, vijfde lid, vervalt.

J

Artikel 11 wordt gewijzigd als volgt:

1. Aan het eerste lid wordt een volzin toegevoegd, luidende:
Het register bevat voorts één of meerdere bijlagen waarin natuurlijke personen en kredietinstellingen met een ontheffing als bedoeld in artikel 45, worden ingeschreven.
2. Het zesde lid komt te luiden:
 6. Elke inschrijving in het register wordt binnen twee weken na de dag van de inschrijving, digitaal bekend gemaakt op de website van de Bank. In de maand januari van elk jaar publiceert de Bank een afschrift van het register naar de stand per 31 december van het voorafgaande jaar digitaal op haar website.

K

In artikel 12, eerste lid, wordt "toezicht" vervangen door: toezicht, alsmede voor het bevorderen van een veilig en efficiënt betalingsverkeer.

L

Artikel 15 komt te luiden:

Artikel 15

1. Iedere kredietinstelling is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn een jaarrekening, ten minste bevattend een balans en een winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting, over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm bij de Bank in te dienen. Hierbij worden ook een verklaring van een externe deskundige en de directiebrieven gevoegd.

2. De externe deskundige die op grond van het eerste lid de jaarrekening van een kredietinstelling van een verklaring moet voorzien en die op grond van artikel 14, derde lid, onderdeel b, de staten van een verklaring moet voorzien, meldt de Bank zo spoedig mogelijk elke omstandigheid waarvan hij bij de uitvoering van zijn werkzaamheden kennis heeft gekregen en die:
 - a. in strijd is met de eisen die voor het verkrijgen van de vergunning zijn gesteld;
 - b. in strijd is met de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen;
 - c. het voortbestaan van de kredietinstelling bedreigt; of,
 - d. de afgifte van een goedkeurende verklaring omtrent de getrouwheid in gevaar zou kunnen brengen.
3. Bij een melding als bedoeld in het tweede lid zendt de externe deskundige onverwijld aan de Bank een afschrift van zijn rapport, de directiebrieven en de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de verklaring bij de jaarrekening, respectievelijk van enig van de periodiek bij de Bank in te dienen staten, indien en voor zover de Bank bij die staten een verklaring van een externe deskundige nodig heeft geacht. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht, geeft de externe deskundige de Bank een mondelinge toelichting op de jaarrekening en de voornoemde stukken.
4. Op de externe deskundige die naast zijn werkzaamheden voor de kredietinstelling ook werkzaamheden uitvoert voor een andere onderneming of instelling, is de meldingsplicht, bedoeld in het tweede lid, van overeenkomstige toepassing indien de kredietinstelling dochtermaatschappij is van die andere onderneming of instelling dan wel indien die andere onderneming of instelling dochtermaatschappij is van de kredietinstelling.
5. De externe deskundige die op grond van het tweede of vierde lid tot een melding aan de Bank is overgegaan, is niet aansprakelijk voor de schade die een derde dientengevolge lijdt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat gelet op alle feiten en omstandigheden in redelijkheid niet tot melding had mogen worden overgegaan.
6. De Bank kan de kredietinstellingen van bepaalde afdelingen, onderscheidenlijk onderafdelingen van het register geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste lid. Aan de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden. De kredietinstelling is verplicht aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de ontheffing, bedoeld in de eerste volzin, te blijven voldoen.
7. De Bank kan bepalen dat de jaarrekening van een kredietinstelling van een bepaalde afdeling, onderscheidenlijk onderafdeling van het register, die niet voldoet aan de definitie van grote vennootschap, bedoeld in afdeling 4 van titel 5 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, wordt beoordeeld, onderscheidenlijk gecontroleerd door een andere deskundige dan de externe deskundige.

M

Na artikel 15 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 15a

1. Iedere kredietinstelling is verplicht binnen een door de Bank te stellen termijn haar jaarrekening over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, te publiceren.
2. De Bank kan, na overleg met de representatieve organisaties, bij verordening nadere algemeen verbindende voorschriften vaststellen met betrekking tot het publiceren van de in het eerste lid bedoelde jaarrekening en de wijze van publicatie.
3. Op de voorschriften, bedoeld in dit artikel, is artikel 6a, zevende lid, van overeenkomstige toepassing.

N

Artikel 16 vervalt.

O

In artikel 17 wordt "deelneming" telkens vervangen door: gekwalificeerde deelneming.

P

De artikelen 18 en 19 worden als volgt gewijzigd:

1. In artikel 18:

a. komt het eerste lid te luiden:

1. De Bank houdt toezicht op kredietinstellingen ter uitvoering van de haar krachtens de artikelen 3, eerste lid, en 8, eerste lid en tweede lid, onderdeel a, van het Centrale Bank-Statuut voor Curaçao en Sint Maarten opgelegde taak, alsmede in het belang van de liquiditeit, solvabiliteit en integriteit van de kredietinstellingen.;

b. wordt het tweede lid vernummerd tot derde lid;

c. wordt na het eerste lid een lid ingevoegd, luidende:

2. De Bank kan toezicht uitoefenen bij iedere onderneming of instelling waarin een kredietinstelling een gekwalificeerde deelneming heeft op geconsolideerde wijze dan wel bij iedere onderneming of instelling, die een gekwalificeerde deelneming heeft in een kredietinstelling.

2. In artikel 19:

a. wordt in het eerste lid "artikel 8 van het Centrale Bank-Statuut 1985" vervangen door: de artikelen 3, eerste lid, en 8, eerste lid en tweede lid, onderdeel a, van het Centrale Bank-Statuut voor Curaçao en Sint Maarten, en wordt "algemene voorschriften" vervangen door: bij verordening algemeen verbindende voorschriften van technische of organisatorische aard;

b. wordt in het tweede lid "Algemene voorschriften als bedoeld in het eerste lid," vervangen door: Algemeen verbindende voorschriften als

bedoeld in het eerste lid, en wordt "algemene voorschriften" vervangen door: algemeen verbindende voorschriften;

c. wordt in het derde en vierde lid "algemeen voorschrift" telkens vervangen door: algemeen verbindend voorschrift;

d. komt het vijfde lid te luiden:

5. Op de voorschriften, bedoeld in dit artikel, is artikel 6a, zevende lid, van overeenkomstige toepassing.

Q

Artikel 20 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, wordt "artikel 8 van het Centrale Bank-Statuut" vervangen door: de artikelen 3, eerste lid, en 8, eerste lid en tweede lid, onderdeel a van het Centrale Bank-Statuut.
2. In het tweede lid wordt "voorschriften" telkens vervangen door: algemeen verbindende voorschriften.
3. In het derde lid wordt "algemene voorschriften" vervangen door: algemeen verbindende voorschriften en wordt "voorschriften" vervangen door: algemeen verbindende voorschriften.
4. In het vierde lid wordt "Algemene voorschriften" telkens vervangen door: Algemeen verbindende voorschriften.
5. In het zesde lid wordt "algemeen voorschrift" vervangen door: algemeen verbindend voorschrift.
6. Komt het achtste lid te luiden:
 8. Op de voorschriften, bedoeld in het derde lid, is artikel 6a, zevende lid, van overeenkomstige toepassing.

R

Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "voorschriften" vervangen door: bij verordening algemeen verbindende voorschriften.
2. Het tweede lid, aanhef, en onderdeel a, komen te luiden:

De algemeen verbindende voorschriften hebben betrekking op:

 - a. de minimale omvang en samenstelling van het toetsingsvermogen in verhouding tot de krediet-, markt- en operationele risico's;
3. Na het vijfde lid wordt toegevoegd een lid, luidende
 6. Op de voorschriften, bedoeld in dit artikel, is artikel 6a, zevende lid, van overeenkomstige toepassing.

S

Artikel 22 komt te luiden:

Artikel 22

1. Indien de Bank constateert dat een kredietinstelling waaraan een vergunning is verleend de bij of krachtens deze landsverordening of de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties opgelegde

verplichtingen niet naleeft of andere tekenen ontwaart van een ontwikkeling die naar haar oordeel de solvabiliteit of liquiditeit van de kredietinstelling dan wel de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstelling anderszins in gevaar brengt of zou kunnen brengen, verzoekt de Bank de kredietinstelling bij aangetekende brief de nodige maatregelen te nemen. Zo nodig doet de Bank haar verzoek vergezeld gaan van een aanwijzing om ten aanzien van met name aan te geven punten een bepaalde gedragslijn te volgen. Handelen in strijd met deze door de Bank opgelegde maatregelen dan wel aanwijzing is verboden.

2. Indien naar het oordeel van de Bank onvoldoende, niet of niet binnen de door haar vastgestelde termijn aan haar verzoek als bedoeld in het eerste lid gevolg is gegeven, kan de Bank:
 - a. de kredietinstelling bij aangetekende brief aanzeggen dat vanaf een door haar te bepalen tijdstip alle of bepaalde organen van de kredietinstelling hun bevoegd heden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen;
 - b. de kredietinstelling bij aangetekende brief aanzeggen dat zij zal overgaan tot publicatie van de maatregelen en de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid. Deze publicatie geschiedt in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst, alsmede in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank. Bij de publicatie wordt, indien de kredietinstelling zulks verlangt, tevens de correspondentie bekendgemaakt die naar aanleiding van het verzoek, bedoeld in het eerste lid, tussen de Bank en de kredietinstelling is gevoerd;
 - c. wanneer zij zulks in het belang acht van de crediteuren of toekomstige crediteuren, met de representatieve organisatie van de groep kredietinstellingen waartoe de kredietinstelling behoort, dienaangaande in overleg treden. De Bank doet de kredietinstelling mededeling van het overleg.
3. Indien de Bank bij een kredietinstelling tekenen ontwaart van een ontwikkeling die naar haar oordeel onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan zij in afwijking van het eerste lid, de kredietinstelling aanzeggen dat zij onmiddellijk uitvoering geeft aan de onderdelen a of c van het tweede lid. Deze aanzegging wordt eerst van kracht nadat de Bank de kredietinstelling in de gelegenheid heeft gesteld binnen een door de Bank te stellen termijn haar mening over de onmiddellijke uitvoering te geven.
4. Met betrekking tot de aanzegging, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, en het derde lid, is het volgende van toepassing:
 - a. de organen van de kredietinstelling zijn verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen;
 - b. de Bank kan de betrokken organen van de kredietinstelling toestaan bepaalde handelingen zonder de in het tweede lid, onderdeel a, bedoelde goedkeuring te verrichten;
 - c. de door de Bank aangewezen personen oefenen hun bevoegdheden uit gedurende ten hoogste twee jaren na verzending van de aanzegging. De Bank is bevoegd deze termijn telkens voor ten hoogste één jaar te verlengen. Van zodanige verlenging doet de Bank aan de kredietinstelling mededeling per aangetekende brief. De verlenging wordt terstond van kracht en daaraan behoort gevolg te

- worden gegeven niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening;
- d. de Bank kan de door haar aangewezen personen te allen tijde door anderen vervangen;
 - e. voor schade ten gevolge van handelingen verricht in strijd met de aanzegging, zijn degenen die deze handelingen als orgaan van de kredietinstelling verrichten, persoonlijk aansprakelijk tegenover de kredietinstelling. De kredietinstelling kan de ongeldigheid van deze handelingen inroepen, indien de wederpartij wist dat de vereiste goedkeuring ontbrak of daarvan niet onkundig kon zijn; en,
 - f. zodra de Bank van oordeel is dat de solvabiliteit of de liquiditeit van de kredietinstelling, de integere bedrijfsvoering van de kredietinstelling of andere belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstelling niet langer gevaar lopen, deelt zij de kredietinstelling per aangetekende brief mee dat de betrokken organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden weer onbeperkt kunnen uitoefenen.
5. De Bank kan slechts wanneer haar beslissing tot publicatie van de maatregelen en de gedragslijn, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, onherroepelijk is geworden, tot publicatie overgaan. Indien de kredietinstelling na de publicatie alsnog voldoet aan de maatregelen en de gedragslijn, bedoeld in het eerste lid, dan wel indien deze maatregelen of gedragslijn door de Bank worden ingetrokken, geeft de Bank hiervan op dezelfde wijze als bij de voorafgaande publicatie kennis.
6. De kosten en beloning van de door de Bank aangewezen personen, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, en de kosten van de bekendmakingen, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, en het vijfde lid, laatste volzin, komen ten laste van de betrokken kredietinstelling.

T

Artikel 23 wordt als volgt gewijzigd:

- 1. De aanhef van het eerste lid, en onderdelen a en b, komen te luiden:
 - 1. Het is een kredietinstelling verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
 - a. haar eigen vermogen door terugbetaling van kapitaal, uitkering van reserves of van de winst van het lopend boekjaar te verminderen;
 - b. een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven dan wel te vergroten;
- 2. Het tweede lid komt te luiden:
 - 2. Het is een ieder verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
 - a. personen die het dagelijks beleid van een kredietinstelling bepalen of mede bepalen, te benoemen;
 - b. leden van de raad van commissarissen van een kredietinstelling of van een orgaan dat aan de raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft, te benoemen; of,
 - c. aandelen direct of indirect van een kredietinstelling over te dragen of te vervreemden.

U

Artikel 24 komt te luiden:

Artikel 24

1. Tot het afgeven van een verklaring als bedoeld in artikel 14, derde lid, onderdeel b, en artikel 15, eerste lid, is slechts bevoegd een externe deskundige tegen wie de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.
2. De Bank kan tegen de aanstelling of handhaving van een externe deskundige bezwaar maken, indien de externe deskundige naar haar oordeel niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de hem toevertrouwde taak met betrekking tot de kredietinstelling naar behoren zal vervullen.
3. Het bezwaar, bedoeld in het tweede lid, wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de betrokken kredietinstelling en van de betrokken externe deskundige.
4. Een kredietinstelling is verplicht gebruik te maken van de diensten van een externe deskundige, waartegen de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.

V

In artikel 25 wordt "het bedrijfseconomisch toezicht" vervangen door: de toezichtuitoefening, en wordt "hier te lande" vervangen door: in Sint Maarten.

W

Artikel 28 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
 1. Wanneer het belang van de gezamenlijke crediteuren van de kredietinstelling wiens vergunning is ingetrokken een bijzondere voorziening vordert, kan het Gerecht op verzoek van de Bank, een noodregeling uitspreken.
2. Het tweede lid komt te luiden:
 2. Bij het uitspreken van een noodregeling machtigt het Gerecht de Bank tot overdracht van de verbintenissen van de kredietinstelling welke zij in de uitoefening van haar bedrijf als kredietinstelling tot het ter beschikking verkrijgen van gelden heeft aangegaan of van een deel daarvan, respectievelijk tot gehele of gedeeltelijke liquidatie van het bedrijf van de kredietinstelling of tot de herstructurering van het bedrijf van de kredietinstelling. Zolang het de Bank nog niet is gebleken dat de kredietinstelling een negatief eigen vermogen heeft, strekt de machtiging mede tot vereffening van het vermogen van de kredietinstelling.
3. Het zesde lid komt te luiden:
 6. Een door de kredietinstelling tegen de intrekking van een vergunning ingesteld bezwaar of beroep schorst de behandeling van het verzoek van de Bank tot het uitspreken van de noodregeling niet.

X

Aan artikel 30, achtste lid, wordt een volzin toegevoegd, luidende:
De naam en de woonplaats van een door de Bank gemachtigde, alsook de intrekking van de machtiging worden door de Bank ter inschrijving in het handelsregister van de Kamer van Koophandel aangeboden.

Y

Na artikel 36 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 36a

1. Na afloop van de noodregeling, inhoudende geheel of gedeeltelijke liquidatie van het bedrijf, worden de overgebleven gelden van de vorderingen van de niet verschenen dan wel niet gevonden crediteuren, alsmede de gelden van de crediteuren die de hen toegekende gelden niet in ontvangst hebben willen nemen, gestort in de consignatiekas. Twintig jaar na de datum van storting in de consignatiekas vervallen de gestorte gelden aan de openbare rechtspersoon Curaçao of de openbare rechtspersoon Sint Maarten, afhankelijk van de plaats van vestiging van het bedrijf. De overgebleven gelden van een bedrijf dat op Curaçao is gevestigd vervallen aan Curaçao en de overgebleven gelden van een bedrijf dat op Sint Maarten is gevestigd vervallen aan Sint Maarten.
2. Bekendmaking van de in het eerste lid bedoelde stortingen vindt plaats in de Landscourant, alsmede in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank. Deze bekendmaking kan ook plaatsvinden op een andere door de Bank te bepalen wijze.

Z

In artikel 39, eerste lid, wordt "artikel 8" vervangen door: artikel 11.

AA

Artikel 40 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
 1. Gegevens of inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde omtrent afzonderlijke ondernemingen en instellingen zijn verstrekt of zijn verkregen en gegevens of inlichtingen die van een instantie als bedoeld in artikel 41 zijn ontvangen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim.
2. Aan het vierde lid wordt een zin toegevoegd, luidende:
Met schriftelijke toestemming van de kredietinstelling die het aangaat, worden de gegevens of inlichtingen met betrekking tot afzonderlijke kredietinstellingen wel gepubliceerd.
3. Na het vijfde lid wordt een lid toegevoegd, luidende:
 6. De Bank is, in afwijking van het eerste lid, bevoegd het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties in te lichten, indien zij bij de uitoefening van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak feiten

ontdekt die duiden op een vermoeden van witwassen of financiering van terrorisme.

BB

Artikel 41 komt te luiden:

Artikel 41

1. De Bank is, in afwijking van artikel 40, eerste en tweede lid, bevoegd gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, te verstrekken aan buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instanties, tenzij:
 - a. het doel waarvoor de gegevens of inlichtingen zullen worden gebruikt onvoldoende is bepaald;
 - b. het beoogde gebruik van gegevens of inlichtingen niet past in het kader van het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn;
 - c. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen zich niet zou verdragen met de geldende wettelijke regelingen of de openbare orde;
 - d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen niet in voldoende mate is gewaarborgd;
 - e. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen redelijkerwijs in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen; of
 - f. onvoldoende is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze worden verstrekt.
2. Voor zover de Bank gegevens of inlichtingen van een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie heeft ontvangen, verstrekt de Bank deze gegevens niet aan een ander buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie tenzij de buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie waarvan de gegevens of inlichtingen zijn verkregen uitdrukkelijk heeft ingestemd met de verstrekking van de gegevens of inlichtingen en in voorkomend geval heeft ingestemd met het gebruik voor een ander doel dan waarvoor de gegevens of inlichtingen zijn verstrekt.
3. Indien een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie aan de Bank die de gegevens of inlichtingen op grond van het eerste of tweede lid heeft verstrekt, verzoekt om die gegevens of inlichtingen te mogen gebruiken voor een ander doel dan waarvoor zij zijn verstrekt, willigt de Bank dat verzoek slechts in:
 - a. indien het beoogde gebruik niet in strijd is met het eerste lid of derde lid of voor zover die toezichthoudende instantie op een andere wijze dan in deze landsverordening voorzien vanuit Sint Maarten met inachtneming van de daarvoor geldende wettelijke procedures voor dat andere doel de beschikking over die gegevens of inlichtingen zou kunnen verkrijgen; en,
 - b. na overleg met de procureur-generaal indien het in de aanhef bedoelde verzoek betrekking heeft op een onderzoek naar strafbare feiten.

4. De Bank kan tevens, in afwijking van artikel 40, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verstrekken aan het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging, of de instellingen belast met de uitvoering van het bepaalde in artikel 39, die zij heeft verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, voor zover de gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Bank van belang zijn of zouden kunnen zijn voor onderzoeken, dan wel de nog in te stellen onderzoeken van het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging.
5. De Bank verstrekt tevens, in afwijking van artikel 40, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de hem ingevolge deze wet opgedragen taak, aan de Algemene Rekenkamer, voor zover de gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Algemene Rekenkamer noodzakelijk zijn voor de uitoefening van haar wettelijke taak op grond van de artikelen 26 en 42 van de Landsverordening Algemene Rekenkamer. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.
6. De Algemene Rekenkamer is verplicht tot geheimhouding van de op grond van het vijfde lid ontvangen gegevens of inlichtingen en kan die slechts openbaar maken indien deze niet herleid kunnen worden tot afzonderlijke personen.

CC

Na artikel 41 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 41a

1. De Bank kan ten behoeve van de uitoefening van haar taak op grond van dit hoofdstuk van een kredietinstelling of degenen met een ontheffing of vrijstelling als bedoeld in artikel 45, vierde respectievelijk vijfde lid, gegevens of inlichtingen vorderen, indien dat voor de vervulling van de taak van een buitenlandse toezichthoudende instantie nodig is. Artikel 41, eerste lid, en 49a, tweede tot en met vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
2. Op verzoek van een buitenlandse toezichthoudende instantie kan de Bank gegevens of inlichtingen vragen aan of een onderzoek instellen of doen instellen bij een ieder die ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht valt of behoort te vallen en waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij over gegevens of inlichtingen beschikt die van belang kunnen zijn voor de verzoekende instantie.
3. Degene aan wie gegevens of inlichtingen als bedoeld in het tweede lid wordt gevraagd, verstrekt deze gegevens of inlichtingen binnen een door de Bank te stellen termijn.
4. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in het tweede lid, wordt ingesteld, verleent alle medewerking die nodig is voor een goede uitvoering van dat onderzoek, met dien verstande dat degene bij wie het onderzoek wordt ingesteld en die niet ingevolge deze landsverordening onder toezicht staat, slechts is gehouden tot het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden.

Artikel 41b

1. De Bank kan toestaan dat een functionaris van een buitenlandse toezichthoudende instantie deelneemt aan de uitvoering van een verzoek als bedoeld in artikel 41a, tweede lid.
2. De in het eerste lid bedoelde functionaris volgt de aanwijzingen op van de persoon die met de leiding van de uitvoering van het onderzoek is belast en staat onder leiding van deze persoon.

DD

Na HOOFDSTUK VIII wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK VIIIa Openbaarmaking van overtredingen

Artikel 41c

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 40, eerste en tweede lid, teneinde de naleving van deze landsverordening te bevorderen, ter openbare kennis brengen het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, alsmede het overtreden voorschrijf. Indien het doel van het door de Bank uit te oefenen toezicht op de naleving van deze landsverordening zulks bepaaldelijk vordert en zich daartegen geen zwaarwegende belangen verzetten, waaronder die van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, kan de Bank de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd ter openbare kennis brengen.
2. De openbaarmaking, bedoeld in het eerste lid, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

Artikel 41d

Degene jegens wie door de Bank een handeling is verricht waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat de Bank zijn handelen of nalaten op grond van artikel 41c ter openbare kennis zal brengen, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld alvorens hem mondeling om informatie wordt gevraagd.

Artikel 41e

1. De Bank geeft, indien zij voornemens is op grond van artikel 41c een feit ter openbare kennis te brengen, de betrokkene daarvan schriftelijk kennis onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.
2. De Bank kan de betrokkene in de gelegenheid stellen om over het voornemen tot openbaarmaking van overtredingen als bedoeld in artikel 41c zijn zienswijze naar voren te brengen.
3. De Bank is niet gehouden de betrokkene in de gelegenheid te stellen om zijn zienswijze naar voren te brengen, indien van de betrokkene geen

adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 41f

De beschikking om op grond van artikel 41c een feit ter openbare kennis te brengen vermeldt in ieder geval:

- a. het feit dat ter openbare kennis wordt gebracht;
- b. de wijze waarop het feit ter openbare kennis wordt gebracht; en,
- c. de termijn waarna het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 41g

Tenzij de bevordering van de naleving van deze landsverordening geen uitstel toelaat, wordt de werking van de beschikking om op grond van artikel 41c een feit ter openbare kennis te brengen opgeschort totdat de bezwaar- of beroepstermijn is verstreken of, indien bezwaar of beroep is ingesteld, op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 41h

De beschikking om op grond van artikel 41c een feit ter openbare kennis te brengen, treedt in werking op de dag waarop het feit ter openbare kennis is gebracht zonder dat de werking op grond van artikel 41g wordt opgeschort, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 41i

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 41c een feit ter openbare kennis te brengen vervalt, indien ter zake van het feit een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Het recht tot strafvervolging met betrekking tot een feit als bedoeld in artikel 41c vervalt, indien de Bank het feit reeds ter openbare kennis heeft gebracht.

Artikel 41j

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 41c een feit ter openbare kennis te brengen vervalt één jaar na de dag waarop het feit heeft plaatsgehad.
2. De in het eerste lid genoemde termijn wordt gestuit door bekendmaking van de beschikking waarbij het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 41k

De werkzaamheden in verband met het op grond van artikel 41c ter openbare kennis brengen van een feit worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van het feit en het daaraan voorafgaande onderzoek.

EE

In artikel 44, eerste lid, wordt "artikel 8" vervangen door: artikel 11, eerste lid.

FF

Artikel 45 komt te luiden:

Artikel 45

1. Het is een ieder verboden zich direct of indirect tot het publiek te wenden ter zake van het aantrekken van opvorderbare gelden of het verlenen van kredieten door anderen dan de kredietinstellingen die zijn ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 11, eerste lid.
2. Het is een ieder verboden, al dan niet door middel van een netwerksysteem, kredietbemiddelingsactiviteiten te verrichten dan wel te faciliteren.
3. Het is een verlener van kredieten die is ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 11, of een bijlage van dat register, verboden om de kredietnemer bij het aangaan van een kredietovereenkomst te verplichten een andere overeenkomst betreffende een financieel product of financiële dienst aan te gaan.
4. De Bank kan van het verbod, bedoeld in het eerste en tweede lid, al dan niet op verzoek ontheffing verlenen. Aan de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.
5. De Bank kan van het verbod, bedoeld in het eerste en tweede lid, vrijstelling verlenen. Aan de vrijstelling kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.
6. Degenen met een ontheffing als bedoeld in het vierde lid, respectievelijk een vrijstelling als bedoeld in het vijfde lid, worden door de Bank in de bijlagen behorende bij het register, bedoeld in artikel 11, opgenomen.

GG

Na artikel 45 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 45a

1. De aanvrager van een vergunning als bedoeld in artikel 2, eerste lid, of een ontheffing als bedoeld in artikel 45, vierde lid, is ter zake van de aanvraag aan de Bank een bedrag verschuldigd. De Bank brengt het bedrag, voor zover mogelijk direct na ontvangst van de aanvraag, bij beschikking in rekening.
2. Een kredietinstellingen en degene die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 45, vierde lid, is jaarlijks aan de Bank een bedrag verschuldigd.
3. De hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen wordt zodanig vastgesteld dat de totale jaarlijkse opbrengst van het in rekening te brengen bedrag ten hoogste gelijk is aan de kosten die de Bank in dat jaar maakt ter zake van de behandeling van de aanvragen

onderscheidenlijk het toezicht dat de Bank uitoefent ingevolge deze landsverordening.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank en de representatieve organisaties, nadere regels gesteld omtrent de kostendoorberekening en de grondslagen waarop die is gebaseerd en wordt de hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen vastgesteld. Hierbij kan een onderscheid worden gemaakt naar directe en indirecte kosten.
5. Het in het eerste onderscheidenlijk tweede lid bedoelde bedrag wordt betaald binnen zes weken na dagtekening van de beschikking waarbij de betalingsverplichting is opgelegd.
6. Voor zover het bedrag, bedoeld in het eerste onderscheidenlijk tweede lid, niet binnen de in het vijfde lid bedoelde termijn wordt betaald, stuurt de Bank aan betrokkene een schriftelijke aanmaning om binnen twee weken na dagtekening van de aanmaning het verschuldigde bedrag, verhoogd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop de in het vijfde lid bedoelde termijn is verstreken, en verhoogd met de kosten van de aanmaning, alsnog te betalen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het bedrag, voor zover dat niet binnen de in de aanmaning gestelde termijn wordt betaald, overeenkomstig het zevende lid wordt ingevorderd.
7. Bij gebreke van betaling binnen de in de aanmaning gestelde termijn vordert de Bank het bedrag van de aanmaning, verhoogd met de kosten van de invordering, bij dwangbevel in.
8. Het dwangbevel wordt op kosten van de betrokkene bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Artikel 48gg is van overeenkomstige toepassing.

HH

Artikel 46 vervalt.

II

Na HOOFDSTUK X wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK Xa

Last onder dwangsom, bestuurlijke boete, geldschulden en verjaring

§ 1 Last onder dwangsom

Artikel 48a

Onder last onder dwangsom wordt verstaan: de herstelsanctie, inhoudende:

- a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding; en,
- b. de verplichting tot betaling van een geldsom indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Artikel 48b

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 2, eerste lid, 5, 6, 6a, vierde en vijfde lid, 9, zesde lid, laatste volzin, zevende en achtste lid, 10, derde lid, 12, 13, 14, eerste, derde en vierde lid, laatste volzin, 15, eerste tot en met vierde lid en zesde lid, laatste volzin, 15a, eerste lid, 21, eerste lid, 22, eerste lid, laatste volzin, tweede lid, onderdeel a, en vierde lid, onderdeel a, 23, eerste en tweede lid, 24, vierde lid, 26, 30, derde lid, 41a, tweede lid, 41b, tweede en derde lid, 44, eerste lid, 45, eerste tot en met derde lid, vierde lid, laatste volzin en vijfde lid, laatste volzin, 49a, derde lid, en 49b, tweede en derde de lid, een last onder dwangsom opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. De last onder dwangsom kan worden opgelegd zodra het gevaar voor de overtreding klaarblijkelijk dreigt.
3. De last onder dwangsom omschrijft de te nemen herstelmaatregelen.
4. Bij de last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken van een overtreding of het voorkomen van verdere overtreding wordt een termijn gesteld gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.
5. Een beslissing tot oplegging van een last onder dwangsom wordt op schrift gesteld en is een beschikking.
6. De Bank stelt de dwangsom vast hetzij op een bedrag ineens, hetzij op een bedrag per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd dan wel per overtreding van de last. De bedragen staan in redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang en tot de beoogde werking van de dwangsom.
7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan het bedrag waarboven geen dwangsom meer wordt verbeurd, worden bepaald.

Artikel 48c

Een verbeurde dwangsom wordt betaald binnen zes weken nadat zij van rechtswege is verbeurd.

Artikel 48d

1. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, de looptijd ervan opschorten voor een bepaalde termijn, of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijk onmogelijkheid voor die overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, indien de beschikking één jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 48e

In afwijking van artikel 48hh, eerste lid, verjaart de bevoegdheid tot invordering van een verbeurde dwangsom door verloop van één jaar na de dag waarop zij is verbeurd.

Artikel 48f

Geen last onder dwangsom kan worden opgelegd voor zover voor de overtreding een rechtvaardigingsgrond bestond.

Artikel 48g

1. Alvorens aan te manen tot betaling van de dwangsom beslist de Bank bij beschikking omtrent de invordering van de dwangsom.
2. De Bank geeft voorts een beschikking omtrent de invordering van de dwangsom, indien een belanghebbende daarom verzoekt.
3. De Bank beslist binnen zes weken op het verzoek.

Artikel 48h

1. Indien uit een beschikking tot intrekking of wijziging van de last onder dwangsom voortvloeit dat een reeds gegeven beschikking tot invordering van die dwangsom niet in stand kan blijven, vervalt die beschikking.
2. De Bank kan een nieuwe beschikking tot invordering geven die in overeenstemming is met de gewijzigde last onder dwangsom.

Artikel 48i

1. Een bezwaar, beroep, hoger beroep of een verzoek om schorsing dan wel voorlopige voorziening gericht tegen de last onder dwangsom heeft mede betrekking op een beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist.
2. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba kan de beslissing op het hoger beroep tegen de beschikking tot invordering van de dwangsom verwijzen naar de Bank, overeenkomstig artikel 54 van de Landsverordening administratieve rechtspraak, indien behandeling door de Bank gewenst is.
3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op een verzoek om schorsing dan wel voorlopige voorziening.

§ 2 Bestuurlijke boete

Artikel 48j

Onder bestuurlijke boete wordt verstaan: de bestraffende sanctie, inhoudende een onvoorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom.

Artikel 48k

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 2, eerste lid, 5, 6, 6a, vierde en vijfde lid, 9, zesde lid, laatste volzin, zevende en achtste lid, 10, derde lid, 12, 13, 14, eerste, derde en vierde lid, laatste volzin, 15, eerste tot en met vierde lid en zesde lid, laatste volzin, 15a, eerste lid, 21, eerste lid, 22, eerste lid, laatste volzin, tweede lid, onderdeel a, en vierde lid, onderdeel a, 23, eerste en tweede lid, 24, vierde lid, 26, 30, derde lid, 41a, tweede lid, 41b, tweede en derde lid, 42, 44, eerste lid, 45, eerste

tot en met derde lid, vierde lid, laatste volzin, en vijfde lid, laatste volzin, 49a, derde lid, en 49b, tweede en derde de lid, een bestuurlijke boete opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan de hoogte en de wijze van bepaling van de bestuurlijke boete voor de verschillende overtredingen, worden bepaald. Een op grond van het eerste lid op te leggen bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste het bedrag dat is vastgesteld voor de vijfde categorie, bedoeld in artikel 1:54, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, of, indien dat meer is, ten hoogste 10% van de omzet van de kredietinstelling in het boekjaar voorafgaande aan de beschikking waarin de bestuurlijke boete wordt opgelegd.
3. Alvorens over te gaan tot oplegging van een boete, stelt de Bank de betrokkene schriftelijk op de hoogte van het voornemen een boete op te leggen onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

Artikel 48l

Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien:

- a. de overtreding niet aan de overtreder kan worden verweten;
- b. de overtreder is overleden;
- c. aan de overtreder wegens dezelfde overtreding reeds eerder een bestuurlijke boete is opgelegd, dan wel een kennisgeving als bedoeld in artikel 48r, derde lid, onderdeel a, is bekendgemaakt; of
- d. een rechtvaardigingsgrond voor de overtreding bestaat.

Artikel 48m

1. Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien tegen de overtreder wegens dezelfde gedraging een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen, of het recht tot strafvervolging is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Indien de gedraging tevens een strafbaar feit is, wordt zij aan de officier van justitie voorgelegd, tenzij bij wettelijk voorschrift is bepaald, dan wel met het openbaar ministerie is overeengekomen, dat daarvan kan worden afgezien.
3. Voor een gedraging die aan de officier van justitie moet worden voorgelegd, legt de Bank slechts een bestuurlijke boete op indien:
 - a. de officier van justitie aan de Bank heeft medegedeeld ten aanzien van de overtreder van strafvervolging af te zien; of
 - b. de Bank niet binnen dertien weken een reactie van de officier van justitie heeft ontvangen.

Artikel 48n

1. Een bestuurlijke boete vervalt, indien zij op het tijdstip van het overlijden van de overtreder niet onherroepelijk is. Een onherroepelijke bestuurlijke boete vervalt voor zover zij op dat tijdstip nog niet is betaald.
2. Een reeds opgelegde bestuurlijke boete vervalt, indien het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba met toepassing van artikel 25

van het Wetboek van Strafvordering de vervolging van de overtreder voor dat feit beveelt.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete vervalt vijf jaren na de dag waarop de overtreding heeft plaatsgevonden.
4. Indien tegen de bestuurlijke boete bezwaar wordt gemaakt of beroep wordt ingesteld, wordt de vervaltermijn, bedoeld in het derde lid, opgeschort tot onherroepelijk op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 48o

1. Degene die wordt verhoord met het oog op het aan hem opleggen van een bestuurlijke boete, is niet verplicht ten behoeve daarvan verklaringen omtrent de overtreding af te leggen. Voor het verhoor wordt aan de betrokkene medegedeeld dat hij niet verplicht is tot antwoorden.
2. Indien beroep is ingesteld tegen een bestuurlijke boete is de partij aan wie de boete is opgelegd niet verplicht omtrent de overtreding verklaringen af te leggen. Het eerste lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 48p

1. De Bank of de personen, bedoeld in artikel 49a, eerste lid, maken van de overtreding een rapport op.
2. Het rapport is gedagtekend en vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. de overtreding, alsmede het overtreden voorschrift; en,
 - c. zo nodig een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip of de periode waarop de overtreding is geconstateerd.
3. Een afschrift van het rapport wordt uiterlijk bij de bekendmaking van de beschikking tot oplegging van de bestuurlijke boete aan de overtreder toegezonden of uitgereikt.
4. Indien van de overtreding een proces-verbaal als bedoeld in artikel 186 van het Wetboek van Strafvordering is opgemaakt, treedt dit voor de toepassing van deze paragraaf in de plaats van het rapport.
5. Het rapport is opgesteld in de Nederlandse of de Engelse taal.

Artikel 48q

1. De Bank stelt de overtreder desgevraagd in de gelegenheid de gegevens waarop het opleggen van de bestuurlijke boete, dan wel het voornemen daartoe, berust, in te zien en daarvan afschriften te vervaardigen. De Bank kan beslissen om bepaalde stukken van kennisneming uit te zonderen in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend.
2. Voor zover blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat deze gegevens aan de overtreder worden medegedeeld in een voor deze begrijpelijke taal.

Artikel 48r

1. De Bank kan de overtreder in de gelegenheid stellen over het voornemen tot opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Op het moment dat de overtreder in de gelegenheid wordt gesteld over het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen:
 - a. wordt het rapport reeds bij de uitnodiging daartoe aan de overtreder toegezonden of uitgereikt; en,
 - b. zorgt de Bank voor bijstand door een tolk, indien blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt.
3. Indien de Bank nadat de overtreder zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, beslist dat:
 - a. voor de overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd; of,
 - b. de overtreding alsnog aan de officier van justitie zal worden voorgelegd;wordt dit schriftelijk aan de overtreder medegedeeld.

Artikel 48s

1. Een beschikking tot oplegging van een bestuurlijke boete vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. het feit ter zake waarvan de boete wordt opgelegd, alsmede het overtreden voorschrift;
 - c. het bedrag van de boete, alsmede een toelichting op de hoogte daarvan; en,
 - d. de termijn, bedoeld in artikel 48w, waarbinnen de boete moet worden betaald.
2. Op verzoek van de overtreder die de beschikking wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse of Engelse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat de inhoud van de beschikking aan de betrokkene wordt megedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

Artikel 48t

De werkzaamheden in verband met het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

Artikel 48u

Door de Minister en de Minister van Justitie gezamenlijk kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld ter zake van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in de Hoofdstukken VIIIA en Xa, paragrafen 1 en 2.

§ 3 Geldschulden

Artikel 48v

Deze paragraaf is van toepassing op geldschulden die voortvloeien uit de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete.

Artikel 48w

Behoudens ingeval artikel 48c toepassing vindt, geschiedt de betaling binnen zes weken nadat de beschikking op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt, tenzij de beschikking een later tijdstip vermeldt.

Artikel 48x

1. De Bank kan uitstel van betaling van een geldschuld verlenen.
2. Gedurende het uitstel kan de Bank niet aanmanen of invorderen.
3. De beschikking tot uitstel van betaling vermeldt de termijn waarvoor het uitstel geldt.
4. De Bank kan aan de beschikking tot uitstel van betaling voorschriften verbinden.

Artikel 48y

1. Betaling van een geldschuld geschiedt aan een door de Bank te bepalen kantoor dan wel door bijschrijving op een daartoe door de Bank bestemde bankrekening.
2. Betaling geschiedt in wettig betaalmiddel, tenzij door de Bank anders is bepaald.
3. De betaling heeft plaats op het tijdstip waarop de betaling aan het kantoor wordt verricht dan wel in geval van bijschrijving de rekening van de Bank wordt gecrediteerd.
4. De kosten van betaling komen ten laste van de overtreder.

Artikel 48z

1. De overtreder is in verzuim indien hij niet binnen de voorgeschreven termijn van zes weken heeft betaald.
2. Het verzuim heeft de verschuldigdheid van wettelijke rente tot gevolg overeenkomstig de artikelen 119, eerste en tweede lid, en 120, eerste lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.
3. De Bank stelt het bedrag van de verschuldigde wettelijke rente bij beschikking vast.

Artikel 48aa

1. De Bank maant de overtreder die in verzuim is schriftelijk aan tot betaling binnen twee weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de aanmaning is toegezonden.
2. De aanmaning vermeldt dat bij niet tijdige betaling deze kan worden afgedwongen door op kosten van de overtreder uit te voeren invorderingsmaatregelen.
3. De Bank kan voor de aanmaning een vergoeding in rekening brengen. De vergoeding wordt in de aanmaning vermeld.

Artikel 48bb

1. De Bank kan een dwangbevel uitvaardigen.
2. Een dwangbevel levert een executoriale titel op die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd.
3. Een dwangbevel wordt slechts uitgevaardigd wanneer binnen de overeenkomstig artikel 48aa, eerste lid, gestelde aanmaningstermijn niet volledig is betaald.

Artikel 48cc

1. Bij het dwangbevel kunnen tevens de aanmaningsvergoeding, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel worden ingevorderd.
2. Het dwangbevel kan betrekking hebben op verschillende verplichtingen tot betaling van een geldsom door de overtreder aan de Bank.
3. De betekening en de tenuitvoerlegging van het dwangbevel geschieden op kosten van degene tegen wie het is uitgevaardigd.
4. De kosten zijn ook verschuldigd indien het dwangbevel door betaling van verschuldigde bedragen niet of niet volledig ten uitvoer is gelegd.

Artikel 48dd

1. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:
 - a. aan het hoofd het woord: dwangbevel;
 - b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom;
 - c. de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de geldschuld voortvloeit;
 - d. de kosten van het dwangbevel; en,
 - e. dat het op kosten van degene tegen wie het dwangbevel is uitgevaardigd ten uitvoer kan worden gelegd.
2. Het dwangbevel vermeldt, indien van toepassing:
 - a. het bedrag van de aanmaningsvergoeding; en,
 - b. de ingangsdatum van de wettelijke rente.

Artikel 48ee

1. De bekendmaking van een dwangbevel geschiedt door middel van de betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
2. Het exploit vermeldt in ieder geval de gerechtelijke instantie waarbij tegen het dwangbevel en de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 438 en 438a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden opgekomen.

Artikel 48ff

De Bank beschikt ten aanzien van de invordering ook over de bevoegdheden die een schuldeiser op grond van het privaatrecht heeft.

Artikel 48gg

1. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Bank.

2. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de Bank kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

§ 4 Verjaring

Artikel 48hh

1. De rechtsvordering tot betaling van een geldschuld als bedoeld in artikel 48v, behoudens indien deze voortvloeit uit een last onder dwangsom, verjaart vijf jaren nadat de voorgeschreven betalingstermijn is verstreken.
2. Na voltooiing van de verjaring kan de Bank zijn bevoegdheden tot aanmaning en tot uitvaardiging en tenuitvoerlegging van een dwangbevel niet meer uitoefenen.

Artikel 48ii

1. De verjaring wordt gestuit door een daad van rechtsvervolging overeenkomstig artikel 316, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 316, tweede lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.
2. Erkenning van het recht op betaling stuit de verjaring van de rechtsvordering tegen hem die het recht erkent.
3. De Bank kan de verjaring ook stuiten door een aanmaning als bedoeld in artikel 48aa, eerste lid, een dwangbevel of door een daad van tenuitvoerlegging van een dwangbevel.

Artikel 48jj

1. Door stuiting van de verjaring begint een nieuwe verjaringstermijn te lopen met de aanvang van de volgende dag.
2. De nieuwe termijn is gelijk aan de oorspronkelijke, doch niet langer dan vijf jaren.
3. Wordt de verjaring echter gestuit door het instellen van een eis die door toewijzing wordt gevolgd, dan is artikel 324 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

Artikel 48kk

1. De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot betaling aan de Bank wordt verlengd met de tijd gedurende welke de overtreder na de aanvang van die termijn uitstel van betaling heeft.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien:
 - a. de overtreder in surseance van betaling verkeert;
 - b. de overtreder in staat van faillissement verkeert; of,
 - c. de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt.

JJ

Artikel 49 komt te vervallen.

KK

De titel van HOOFDSTUK XII komt te luiden:

HOOFDSTUK XII

Toezicht, opsporing en strafbepalingen

LL

In HOOFDSTUK XII worden de navolgende artikelen ingevoegd:

Artikel 49a

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe door de President van de Bank aan te wijzen functionarissen van de Bank, belast met toezicht. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan kopieën te maken of deze daartoe voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hem af te geven schriftelijk bewijs;
 - c. zaken aan opneming en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs, en daarvan monsters te nemen;
 - d. alle plaatsen te betreden, eventueel vergezeld van door hen aangewezen personen, met uitzondering van woningen of tot bewoning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner.
3. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.
4. Zo nodig wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

Artikel 49b

1. De Bank kan zich bij het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 49a, eerste lid, doen bijstaan dan wel een zodanig toezicht geheel doen uitvoeren door een door de Bank aan te wijzen externe deskundige of andere deskundigen. De Bank kan de kosten die hiermee verband houden geheel of gedeeltelijk doorberekenen aan de betrokken kredietinstelling. Artikel 49a is van overeenkomstige toepassing.
2. Indien het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 49a, eerste lid, dan wel bepaalde werkzaamheden in het kader van een zodanig toezicht door de Bank aan een externe deskundige of aan een andere deskundige worden opgedragen, is deze verplicht zijn bevindingen rechtstreeks en schriftelijk aan de Bank te rapporteren en na verkregen

toestemming van de Bank een afschrift daarvan aan de betrokken kredietinstelling te zenden.

3. Een kredietinstelling is op verzoek van de Bank verplicht een erkende deskundige aan te wijzen die rechtstreeks aan de Bank rapporteert over de interne organisatie van de kredietinstelling.

Artikel 49c

1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen functionarissen van de Bank. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen dienen te voldoen.

MM

Artikel 50 komt te luiden:

Artikel 50

1. Handelen in strijd met enig voorschrift, gegeven bij of krachtens de artikelen 2, eerste lid, 5, 6, 6a, eerste en derde lid, 9, zesde lid, laatste volzin, zevende en achtste lid, 10, derde lid, 12, 13, 14, eerste lid, 15, eerste tot en met vierde lid, en zesde lid, laatste volzin, 15a, eerste lid, 21, eerste lid, 22, eerste lid, laatste volzin, tweede lid, onderdeel a, en vierde lid, onderdeel a, 23, eerste en tweede lid, 24, vierde lid, 26, 30, derde lid, 40, tweede lid, 41, derde lid, 41b, tweede en derde lid, 42, 44, eerste lid, 45, eerste tot en met derde lid, vierde lid, laatste volzin, en vijfde lid, laatste volzin, 49a, derde lid, en 49b, tweede en derde lid, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste één jaar en geldboete van de vijfde categorie dan wel met één van beide straffen.
2. Opzettelijk handelen in strijd met de voorschriften, genoemd in het eerste lid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en geldboete van de zesde categorie dan wel met één van beide straffen.
3. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen en de in het tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

NN

De titel HOOFDSTUK XIII komt te luiden:

Slotbepaling

OO

De artikelen 53 tot en met 57 komen te vervallen.

Artikel II

De Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. De punt aan het slot van artikel 1, eerste lid, onderdeel o, wordt vervangen door een puntkomma.
2. Er worden vijf onderdelen toegevoegd, luidende:
 - p. natura-uitvaartverzekeraar: ieder die zijn bedrijf maakt van het voor eigen rekening sluiten van overeenkomsten van verzekering tot het doen van uitkeringen in natura in verband met het overlijden van de mens, met inbegrip van het afwickelen van de betrokken overeenkomsten, ook al wordt met de bedrijfsvoering het maken van winst niet beoogd;
 - q. gekwalificeerde deelneming: een rechtstreeks of middellijk belang van meer dan 10% van het nominaal kapitaal van een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van meer dan 10% van de stemrechten in een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in een onderneming of instelling;
 - r. externe deskundige: een externe deskundige als bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;
 - s. dwangbevel: een schriftelijk bevel van de Bank dat ertoe strekt de betaling van een geldschuld af te dwingen;
 - t. toezichthoudende instantie: een overheidsinstantie respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn, alsmede een overheidsinstantie, respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op de naleving van wettelijke regelingen ter zake van de bestrijding van witwassen en de financiering van terrorisme.

B

Artikel 4 komt te luiden:

Artikel 4

1. De Bank beslist of een handeling of een samenstel van handelingen al dan niet de uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf, het schadeverzekeringsbedrijf of een andersoortig bedrijf vormt, respectievelijk of een handeling of samenstel van handelingen al dan niet de uitoefening van het verzekeringsbedrijf vanuit een vestiging in Sint Maarten vormt. Zij beslist ambtshalve dan wel op schriftelijk verzoek van degene die de handeling of het samenstel van handelingen verricht of voornemens is te verrichten.

2. De Bank beslist tot welke van de in artikel 3 genoemde schadegroepen een overeenkomst van schadeverzekering behoort. Zij beslist ambtshalve dan wel op schriftelijk verzoek van de verzekeraar die de overeenkomst van schadeverzekering sluit of voornemens is te sluiten.
3. De Bank deelt haar ingevolge het eerste of tweede lid genomen beslissing bij aangetekende brief aan de betrokkene mee.
4. Indien blijkt dat het bedrijf van een verzekeringsbedrijf wordt uitgeoefend zonder een vergunning, wordt op aanwijzing van de Bank, onverminderd het bepaalde in artikel 122, de uitoefening van dat bedrijf onmiddellijk gestaakt en worden onder toezicht van de Bank de verrichte handeling of handelingen, voor zover de Bank zulks mogelijk acht, binnen een door de Bank te stellen termijn, ongedaan gemaakt. De Bank kan, indien daartoe wordt verzocht, alsnog vergunning verlenen om het bedrijf van een kredietinstelling uit te oefenen.
5. Indien het bedrijf van een verzekeringsbedrijf zonder een vergunning wordt uitgeoefend door een vennootschap opgericht naar het Sint Maartense recht, kan de Bank, onverminderd het bepaalde in artikel 122, aan de rechter in eerste aanleg ontbinding van de vennootschap vorderen wanneer deze na een aanwijzing van de Bank als bedoeld in het vierde lid, het verzekeringsbedrijf blijft uitoefenen. Op een ontbondenverklaring zijn de bepalingen in titel 1 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek die betrekking hebben op de ontbinding van een rechtspersoon van overeenkomstige toepassing.

C

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1" geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. De verzekeraars, bedoeld in het eerste lid, zijn verplicht zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan de voorwaarden die krachtens het landsbesluit, bedoeld in het eerste lid, zijn vastgesteld.

D

Artikel 8 vervalst.

E

Artikel 9, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. De punt aan het slot van onderdeel c wordt vervangen door een puntkomma.
2. Er wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:
 - d. zonder vergunning van de Bank als natura-uitvaartverzekeraar op te treden.

F

Artikel 11 komt te luiden:

Artikel 11

1. De Bank verleent een vergunning aan ieder die te haren genoegen heeft aangetoond dat hij voldoet aan de bij of krachtens deze landsverordening gestelde eisen voor het verkrijgen van de vergunning. Aan de vergunning kunnen te allen tijde voorschriften worden verbonden en beperkingen worden gesteld in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond verzekeringswezen, alsmede ter bescherming van de belangen van degenen die als verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen betrokken zijn of zullen worden bij overeenkomsten van verzekering, gesloten of te sluiten door een verzekeraar.
2. Een vergunning wordt aangevraagd door indiening van een door de Bank vast te stellen aanvraagformulier bij de Bank.
3. Indien voor de eerste maal een vergunning wordt aangevraagd, legt de aanvrager aan de Bank over:
 - a. een authentiek afschrift van de akte van oprichting en van zijn statuten, alsmede een exemplaar van zijn reglement;
 - b. een opgave van de namen, het aantal, de adressen, de opleiding en de werkervaring van de bestuurders en de commissarissen of, indien van toepassing, van een orgaan dat een aan die raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft;
 - c. een opgave van de namen, het aantal, de adressen, de opleiding en de werkervaring van de personen die het beleid bepalen of mede bepalen van de groep waartoe de aanvrager behoort en tevens uit dien hoofde het beleid van de aanvrager bepalen of mede bepalen;
 - d. gegevens over de identiteit, de financiële positie en de antecedenten van degenen die een gekwalificeerde deelneming houden in de onderneming van de aanvrager, alsmede gegevens over de omvang van die deelneming;
 - e. gegevens over de formele en de feitelijke zeggenschapsstructuur van de groep waartoe de aanvrager behoort; en,
 - f. de voorziene bedrijfsvoering, waaronder de maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering.
4. De Bank kan besluiten dat de verzekeraar niet hoeft te voldoen aan één of meer van de bij of krachtens deze landsverordening gestelde eisen voor het verkrijgen van een vergunning, indien deze aantoont dat daaraan redelijkerwijs niet volledig kan worden voldaan en dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken anderszins voldoende zijn bereikt. De Bank kan het hiervoor bedoelde besluit wijzigen of intrekken, indien naar haar oordeel de omstandigheden waaronder het besluit is genomen zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.

G

Na artikel 11 wordt een tweetal artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 11a

De Bank kan de vergunning weigeren, indien:

- a. zij gronden heeft om aan te nemen dat de verzekeraar de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan de regelgeving inzake het toezicht op het verzekeringswezen in een andere Staat;
- b. de structuur van de groep waarvan de verzekeraar deel uitmaakt zodanig is dat de Bank onvoldoende adequaat en effectief toezicht kan uitoefenen op de verzekeraar;
- c. zij van oordeel is dat het verlenen van de vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de ontwikkeling of instandhouding van een gezond verzekeringswezen, onderscheidenlijk ten detrimente van de verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen zou kunnen zijn;
- d. zij van oordeel is dat de Bank of de instantie van het land van herkomst van de betrokken verzekeraar die met het toezicht op verzekeraars is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht op geconsolideerde basis kan uitoefenen; of,
- e. zij van oordeel is dat de aanvrager niet heeft aangetoond dat hij aan de bij of krachtens deze landsverordening gestelde eisen voor het verkrijgen van de vergunning voldoet of zal voldoen.

Artikel 11b

Een verzekeraar waaraan krachtens artikel 11, eerste lid, een vergunning is verleend, is gehouden aan de bij of krachtens deze landsverordening gestelde eisen voor het verkrijgen van een vergunning, alsmede aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de vergunning te blijven voldoen.

H

Artikel 15 komt te luiden:

Artikel 15

1. Op een aanvraag om een vergunning beslist de Bank uiterlijk 60 dagen na ontvangst van een volledige aanvraag en deelt de aanvrager haar beslissing bij aangetekende brief mee.
2. De Bank kan de aanvrager verzoeken, indien de verstrekte gegevens, bewijsstukken en inlichtingen onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag, de aanvraag binnen 30 dagen aan te vullen. De voor het geven van een vergunning bepaalde termijn, bedoeld in het eerste lid, wordt opgeschort tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.
3. De Bank kan voorts besluiten de aanvraag niet in behandeling te nemen, indien zij van oordeel is dat de verstrekte gegevens, bewijsstukken en inlichtingen onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Het besluit om de aanvraag niet te behandelen wordt aan de aanvrager bekendgemaakt binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.
4. De Bank maakt haar beslissing tot het verlenen van een vergunning binnen twee weken na de dagtekening van de vergunning digitaal bekend op de website van de Bank.

Na artikel 15 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 15a

1. De Bank houdt een register voor verzekeraars aan wie een vergunning is verleend, waarvan de inrichting in twee hoofdafdelingen als volgt is vastgesteld:
Afdeling I – Schade
Afdeling II – Leven
De Bank kan de hoofdafdelingen onderverdelen in onderafdelingen voor de door de Bank te onderscheiden categorieën 'Schade' en 'Leven'. Bij de verzekeraar met zetel in het buitenland wordt tevens de naam en de plaats van kantoorvestiging van de vertegenwoordiger vermeld.
2. Een verzekeraar waaraan een vergunning is verleend wordt per gelijke datum van de vergunningverlening door de Bank ingeschreven in het register.
3. De inschrijving van een verzekeraar in het register waarvan de vergunning is ingetrokken, wordt door de Bank doorgehaald.
4. De inschrijving van een verzekeraar in het register wordt binnen twee weken na de dag waarop zij heeft plaatsgehad, digitaal bekend gemaakt op de website van de Bank.
5. In de maand januari van elk jaar publiceert de Bank een afschrift van het register naar de stand per 31 december van het voorafgaande jaar op haar website.
6. De Bank houdt een afschrift van het register voor een ieder kosteloos ter inzage.

Artikel 15b

1. De Bank kan bij overtreding van artikel 9, eerste lid, dan wel in het geval dat in strijd met een weigering, bedoeld in artikel 11a, wordt gehandeld, een openbare waarschuwing uitvaardigen, indien nodig onder vermelding van de overwegingen die tot die waarschuwing hebben geleid.
2. De bevoegdheid om een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste lid uit te vaardigen laat onverlet de bevoegdheid van de Bank om openbare waarschuwingen van internationale of intergouvernementele organisaties, in Sint Maarten te publiceren.
3. Indien de Bank besluit een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste lid uit te vaardigen, stelt zij de betrokken persoon of instelling in kennis van het besluit.
4. Het besluit vermeldt in ieder geval de geconstateerde overtreding, de inhoud van de openbaarmaking, de gronden waarop het besluit berust alsmede de wijze waarop en de termijn waarna de openbare waarschuwing zal worden uitgevaardigd.
5. Het uitvaardigen van een openbare waarschuwing geschiedt niet eerder dan nadat vijf werkdagen zijn verstreken na de dag waarop de betrokken persoon of instelling overeenkomstig het derde en vierde lid in kennis is gesteld van het besluit.

6. Indien wordt verzocht om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 85, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak wordt de werking van het besluit opgeschort totdat er een uitspraak is van het Gerecht.
7. Indien bescherming van de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen geen uitstel toelaat, kan de Bank, in afwijking van de voorgaande leden, onverwijld een openbare waarschuwing uitvaardigen.
8. De uitvaardiging van een openbare waarschuwing als bedoeld in dit artikel, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

J

In artikel 16, tweede lid, wordt "personen" vervangen door: natuurlijke personen.

K

Artikel 17 komt te luiden:

Artikel 17

1. De personen die het beleid van een verzekeraar bepalen of mede bepalen, dienen naar het oordeel van de Bank, over voldoende deskundigheid te beschikken voor de uitoefening van het verzekeringsbedrijf.
2. De handelingen en de antecedenten van de personen die het beleid bepalen of mede bepalen, mogen de Bank geen aanleiding geven tot het oordeel dat de belangen van verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen in gevaar zouden kunnen komen.
3. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht, is het eerste en tweede lid van overeenkomstige toepassing op de personen die het beleid bepalen of mede bepalen van de groep waartoe de verzekeraar behoort en tevens uit dien hoofde het beleid van de verzekeraar bepalen of mede bepalen.

L

Na artikel 17 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 17a

Met het oog op een gezonde, prudente en integere bedrijfsvoering van de verzekeraar mogen de handelingen en antecedenten van de houders van een gekwalificeerde deelneming in de onderneming van de aanvrager, de Bank geen aanleiding geven tot het oordeel dat de belangen van verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen in gevaar komen of zouden kunnen komen.

M

Na artikel 18 worden een drietal artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 18a

1. De Bank heeft verordenende bevoegdheid voor het stellen van regels omtrent de invoering, uitvoering en handhaving door vergunninghouders van passende procedures voor controle, communicatie en andere te treffen maatregelen ter uitvoering van deze landsverordening. De Bank stelt bij verordening ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande verzekeraars algemeen verbindende voorschriften vast met betrekking tot:
 - a. deskundigheid en integriteit;
 - b. financiële waarborgen;
 - c. bedrijfsvoering, waaronder de maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering; en,
 - d. informatieverschaffing aan de Bank en aan het publiek.
2. Onder algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, worden in ieder geval verstaan regels ter zake van:
 - a. het tegengaan van verstrengeling van tegenstrijdige belangen;
 - b. het voorkomen van betrokkenheid van het verzekeringsbedrijf en van haar werknemers bij strafbare feiten die het vertrouwen in het verzekeringsbedrijf of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - c. het voorkomen van betrokkenheid van het verzekeringsbedrijf en van haar werknemers bij handelingen die anderszins in het maatschappelijk verkeer zodanig onaanvaardbaar zijn, dat deze het vertrouwen in het verzekeringsbedrijf of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - d. het vaststellen van de identiteit, de aard en de achtergrond van de cliënten van het verzekeringsbedrijf;
 - e. ordelijke en transparante financiële marktprocessen; en,
 - f. zuivere verhoudingen tussen marktpartijen en zorgvuldige behandeling van cliënten of consumenten, zoals het waarborgen van de informatieverstrekking aan cliënten of consumenten.
3. De Bank kan ter uitvoering van aanbevelingen en regelingen van internationale of intergouvernementele organisaties, bij verordening algemeen verbindende voorschriften van technische en organisatorische aard uitvaardigen ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande instellingen.
4. Een verzekeraar waaraan een vergunning is verleend, is verplicht zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan de voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid.
5. De voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid, treden in werking op een in die voorschriften te bepalen tijdstip doch niet eerder dan de bekendmaking, bedoeld in artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. De Bank plaatst de voorschriften digitaal op de website van de Bank.

Artikel 18b

1. De Bank legt de algemeen verbindende voorschriften, bedoeld in deze landsverordening, ter goedkeuring voor aan de Minister.
2. De voordracht tot publicatie van de algemeen verbindende voorschriften wordt niet eerder gedaan dan nadat deze zijn goedgekeurd door de Minister.

3. De Minister kan in het geval dat de algemeen verbindende voorschriften in strijd zijn met het recht en de Bank de geconstateerde onvolkomenheid na overleg niet heeft weggenomen, weigeren de goedkeuring te verlenen. Het besluit tot onthouding van goedkeuring is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.
4. De goedkeuring wordt geacht te zijn gegeven indien de Minister binnen vier weken na het overleggen van de algemeen verbindende voorschriften, niet heeft gereageerd.
5. Indien een door de Bank vastgestelde verordening naar het oordeel van de Minister in strijd is met het recht, kan de regering de verordening geheel of gedeeltelijk vernietigen wegens strijd met het recht, de Raad van Advies gehoord. Het landsbesluit tot vernietiging is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.

Artikel 18c

De verzekeraar met zetel in Sint Maarten is verplicht alle zakelijke bescheiden betreffende het verzekeringsbedrijf dat hij uitoefent te zijnen kantore in Sint Maarten te bewaren.

N

Aan artikel 22 wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Het is een verzekeraar met zetel in het buitenland waarop het tweede lid van toepassing is, verboden zonder toestemming van de Bank de handelingen, bedoeld in dat lid, te verrichten.

O

Na artikel 24 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 24a

Artikel 18a is van overeenkomstige toepassing.

P

Na artikel 25 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 25a

1. De verzekeraar is verplicht zorg te dragen voor een goede administratieve organisatie en adequate interne controleprocedures.
2. De Bank kan aan verzekeraars regels stellen voor hun bedrijfsvoering met betrekking tot de administratieve organisatie, met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle. De verzekeraar is verplicht zich te houden aan deze regels.

Q

Artikel 26 komt te luiden:

Artikel 26

1. Iedere verzekeraar is verplicht bij de Bank periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijnen rapportagestaten nopens haar bedrijf in te dienen. De verzekeraar doet de hiervoor bedoelde staten vergezeld gaan van een verklaring van een externe deskundige. De indiening geschiedt in tweevoud en voor wat betreft de staten, die ingevolge het zesde lid, laatste volzin, openbaar worden gemaakt, in drievoud, tenzij de Bank andere aantallen vaststelt.
2. Indien de Bank zulks voor de vervulling van de haar bij of krachtens deze landsverordening opgelegde taak nodig acht, kan zij een verzekeraar opdragen staten in te dienen die betrekking hebben op tijdstippen met een kortere tussenpoos of op kortere termijnen dan de in het eerste lid bedoelde termijn.
3. Met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf behelst een der staten het actuariële verslag, terwijl in een andere staat de sterftevergelijking is opgenomen. Deze staten worden voorzien van een verklaring van de actuaris, waarmee deze bevestigt dat hij zich ervan heeft overtuigd dat de in het actuariële verslag genoemde voorzieningen juist zijn vastgelegd en de sterftevergelijking juist is weergegeven. Ten bewijze van een en ander waarmerkt de actuaris de betrokken staten. Hij is bevoegd zijn verklaring nader toe te lichten of op enig punt een voorbehoud te maken.
4. Tot het afgeven van een verklaring als bedoeld in het derde lid is slechts bevoegd een actuaris tegen wie de Bank bij de verzekeraar geen bezwaar heeft gemaakt. Een verzekeraar is verplicht gebruik te maken van de diensten van een actuaris, waartegen de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.
5. De Bank kan tegen de aanstelling of handhaving van een actuaris bezwaar maken, indien de actuaris naar haar oordeel niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de hem toevertrouwde taak met betrekking tot het verzekeringsbedrijf naar behoren zal vervullen. Het bezwaar wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de betrokken verzekeraar en van de betrokken actuaris.
6. De modellen van de staten, de toelichting daarop en de termijnen binnen welke zij moeten worden ingediend, worden voor het levensverzekeringsbedrijf en voor het schadeverzekeringsbedrijf door de Bank vastgesteld na overleg met de representatieve organisaties. De Bank bepaalt welke staten openbaar worden gemaakt en de wijze waarop deze staten openbaar worden gemaakt.
7. De verzekeraar is verplicht de staten, bedoeld in het zesde lid, op de door de Bank te bepalen wijze openbaar te maken.
8. De Bank kan een verzekeraar geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste en zevende lid. Aan de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden. De verzekeraar is verplicht aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de ontheffing, bedoeld in de eerste volzin, te blijven voldoen.

R

Artikel 27 komt te luiden:

Artikel 27

1. Een verzekeraar met zetel in Sint Maarten is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn een jaarrekening, ten minste bevattend een balans en een winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting, over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, en een jaarverslag bij de Bank in te dienen. Hierbij worden ook een verklaring van een externe deskundige, de directiebrieven en het verslag van de directie gevoegd. Het jaarverslag geeft een getrouw beeld van de toestand op de balansdatum en de gang van zaken gedurende het boekjaar. Het bevat mede inlichtingen omtrent gebeurtenissen van bijzondere betekenis die na het einde van het boekjaar hebben plaatsgevonden en worden mededelingen gedaan over de verwachte gang van zaken. Het jaarverslag mag niet in strijd zijn met de jaarrekening.
2. Een verzekeraar met zetel in het buitenland is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn zijn jaarrekening, ten minste bevattende een balans en een winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting, over het afgelopen boekjaar en een jaarverslag, betreffende zijn gehele bedrijf, waar dit ook wordt uitgeoefend, bij de Bank in te dienen. Hierbij worden ook een verklaring van een externe deskundige, de directiebrieven en het verslag van de directie gevoegd.
3. De Bank kan een verzekeraar met zetel in Sint Maarten, onderscheidenlijk een verzekeraar met zetel in het buitenland geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste en het tweede lid. Aan de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden. De verzekeraar is verplicht aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de ontheffing, bedoeld in de eerste volzin, te blijven voldoen.
4. De Bank kan bepalen dat de jaarrekening van een verzekeraar met zetel in Sint Maarten, onderscheidenlijk de verzekeraar met zetel in het buitenland, die niet voldoet aan de definitie van grote vennootschap, bedoeld in afdeling 4 van titel 5 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, wordt beoordeeld, onderscheidenlijk gecontroleerd door een andere deskundige dan de externe deskundige.

S

Na artikel 27 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 27a

1. De externe deskundige die op grond van artikel 27, eerste en tweede lid, de jaarrekening van een verzekeraar van een verklaring moet voorzien en die op grond van artikel 26, eerste lid, de staten van een verklaring moet voorzien, meldt de Bank zo spoedig mogelijk elke omstandigheid waarvan hij bij de uitvoering van zijn werkzaamheden kennis heeft gekregen en die:
 - a. in strijd is met de eisen die voor het verkrijgen van de vergunning zijn gesteld;

- b. in strijd is met de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen;
 - c. het voortbestaan van de verzekeraar bedreigt; of,
 - d. de afgifte van een goedkeurende verklaring omtrent de getrouwheid in gevaar zou kunnen brengen.
2. Bij een melding als bedoeld in het eerste lid zendt de externe deskundige onverwijld aan de Bank een afschrift van zijn rapport, de directiebrieven en de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de verklaring bij de jaarrekening, respectievelijk van enig van de periodiek bij de Bank in te dienen staten, indien en voor zover de Bank bij die staten een verklaring van een externe deskundige nodig heeft geacht. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht, geeft de externe deskundige de Bank een mondelinge toelichting op de jaarrekening en de voornoemde stukken.
 3. Op de externe deskundige die naast zijn werkzaamheden voor de verzekeraar ook werkzaamheden uitvoert voor een andere onderneming of instelling, is de meldingsplicht, bedoeld in het eerste lid, van overeenkomstige toepassing indien de verzekeraar dochtermaatschappij is van die andere onderneming of instelling dan wel indien die andere onderneming of instelling dochtermaatschappij is van de verzekeraar
 4. De externe deskundige die op grond van het eerste of derde lid tot een melding aan de Bank is overgegaan, is niet aansprakelijk voor de schade die een derde dientengevolge lijdt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat gelet op alle feiten en omstandigheden in redelijkheid niet tot melding had mogen worden overgegaan.

Artikel 27b

1. Iedere verzekeraar is verplicht binnen een door de Bank vast te stellen termijn zijn jaarrekening over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, te publiceren.
2. De Bank kan bij verordening nadere algemeen verbindende voorschriften vaststellen met betrekking tot het publiceren van de in de eerste volzin bedoelde jaarrekening en de wijze waarop de publicatie dient te geschieden.
3. Op de algemeen verbindende voorschriften, bedoeld in dit artikel, is artikel 18a, vijfde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 27c

1. Tot het afgeven van een verklaring als bedoeld in artikel 27, eerste lid, is slechts bevoegd een externe deskundige tegen wie de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.
2. De Bank kan tegen de aanstelling of handhaving van een externe deskundige bezwaar maken, indien de externe deskundige naar haar oordeel niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de hem toevertrouwde taak met betrekking tot het verzekeringsbedrijf naar behoren zal vervullen.
3. Het bezwaar, bedoeld in het tweede lid, wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de betrokken verzekeraar en van de betrokken externe deskundige.
4. Een verzekeraar is verplicht gebruik te maken van de diensten van een externe deskundige, waartegen de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.

T

De artikelen 28 en 30 vervallen.

U

Artikel 31 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid komt te luiden:

3. Indien naar het oordeel van de Bank onvoldoende, niet of niet binnen de door haar vastgestelde termijn aan haar aanwijzing als bedoeld in het eerste lid gevolg is gegeven, kan de Bank:

- a. de verzekeraar bij aangetekende brief aanzeggen dat vanaf een door haar te bepalen tijdstip alle of bepaalde organen van de verzekeraar, daaronder voor de toepassing van dit artikel de vertegenwoordiger begrepen, hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen, welke aanzegging terstond van kracht wordt;
- b. de verzekeraar bij aangetekende brief aanzeggen dat zij zal overgaan tot publicatie van de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid. Deze publicatie geschiedt in de Landscourant, alsmede in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank. Bij de publicatie wordt, indien de verzekeraar zulks verlangt, tevens de correspondentie bekendgemaakt die naar aanleiding van de aanwijzing tussen de Bank en de verzekeraar is gevoerd; of,
- c. wanneer zij zulks in het belang acht van verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen, met de representatieve organisatie van de groep waartoe de verzekeraar behoort, dienaangaande in overleg treden. De Bank doet de verzekeraar mededeling van het overleg.

2. In het vierde lid wordt "onderdeel a" vervangen door: onderdelen a en c.

3. Het zesde lid komt te luiden:

6. De door de Bank aangewezen personen oefenen hun bevoegdheden uit gedurende ten hoogste twee jaar na verzending van de aanzegging, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, dan wel het vierde lid. De Bank is bevoegd deze termijn telkens voor ten hoogste één jaar te verlengen. Van zodanige verlenging doet de Bank de verzekeraar mededeling per aangetekende brief. De verlenging wordt terstond van kracht en daaraan behoort gevolg te worden gegeven niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening. De Bank kan te allen tijde de door hen aangewezen personen door anderen vervangen.

4. In het zevende en achtste lid wordt "het derde lid, onderdeel a" vervangen door: het derde lid, onderdeel a, dan wel het vierde lid.

5. Het negende lid komt te luiden:

9. De Bank kan slechts wanneer haar beslissing tot publicatie van de aanwijzing, bedoeld in het derde lid, onderdeel b, onherroepelijk is geworden, tot publicatie overgaan. Indien de verzekeraar na de publicatie alsnog voldoet aan de aanwijzing dan wel indien de Bank de aanwijzing intrekt, geeft de Bank hiervan op dezelfde wijze als bij de voorafgaande publicatie kennis.

V

Artikel 32 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Het is een verzekeraar verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:

- a. haar statuten en reglementen te wijzigen;
- b. een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven dan wel te vergroten;
- c. verzekeringsactiviteiten buiten Sint Maarten uit te oefenen; en,
- d. haar eigen vermogen door terugbetaling van kapitaal, uitkering van reserves of van de winst van het lopend boekjaar te verminderen.

2. Het tweede en derde lid worden vernummerd tot derde en vierde lid.

3. Er wordt een tweede lid ingevoegd, luidende :

2. Het is een ieder verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:

- a. personen die het dagelijks beleid van een verzekeringsbedrijf bepalen of mede bepalen, te benoemen;
- b. de leden van de raad van commissarissen van een verzekeringsbedrijf, te benoemen; en,
- c. aandelen direct of indirect van een verzekeringsbedrijf over te dragen of te vervreemden.

W

Artikel 37 komt te luiden:

Artikel 37

De verzekeraar met zetel in het buitenland is verplicht alle zakelijke bescheiden betreffende het verzekeringsbedrijf dat hij in Sint Maarten uitoefent ten kantore van zijn vertegenwoordiger in Sint Maarten te bewaren.

X

Artikel 48 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1" geplaatst.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Het is de verzekeraar verboden zijn rechten en plichten als bedoeld in het eerste lid over te dragen zonder schriftelijke toestemming van de Bank.

Y

Artikel 51 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede tot en met vierde lid worden vernummerd tot derde tot en met vijfde lid.
2. Er wordt een lid ingevoegd, luidende:
 2. Het is de verzekeraar, bedoeld in het eerste lid, waarop de Bank een verbod als bedoeld in dat lid heeft uitgevaardigd, verboden zonder schriftelijke machtiging van de Bank te beschikken over diens in Sint Maarten aanwezige waarden.

Z

Na artikel 52 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 52a

1. Indien de door de verzekeraar met zetel in het buitenland ingevolge het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bedoeld in artikel 22, eerste lid, onderdeel a, in Sint Maarten als solvabiliteitsfonds aan te houden waarden niet meer als reservefonds kunnen dienen, dient hij binnen een door de Bank te bepalen termijn bij de Bank een financieringsplan ter goedkeuring in, dat aangeeft hoe op korte termijn de als solvabiliteitsfonds aan te houden waarden weer als reservefonds kunnen dienen.
2. De Bank kan op verzoek van de verzekeraar wijzigingen in een goedgekeurd plan toestaan dan wel bij gewijzigde omstandigheden wijzigingen van het plan eisen of de goedkeuring intrekken.

AA

Artikel 55 komt te luiden:

Artikel 55

1. De Bank trekt de vergunning in, indien:
 - a. de verzekeraar de intrekking daarvan verzoekt. Binnen 60 dagen na ontvangst van een zodanig verzoek wordt daarop door de Bank beslist;
 - b. de verzekeraar in staat van faillissement is verklaard of aan hem surseance van betaling is verleend;
 - c. de verzekeraar de uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf dan wel de bedrijfsuitoefening in de betrokken schadegroep heeft gestaakt;
 - d. de verzekeraar kennelijk niet meer voldoet aan de in artikel 1, onderdeel g, gegeven definitie;

- e. de verzekeraar van de vergunning misbruik of oneigenlijk gebruik maakt;
 - f. de structuur van de groep waarvan de verzekeraar deel uitmaakt zodanig wordt gewijzigd dat de Bank of de instantie van het land van herkomst die met het toezicht op verzekeraars is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht, onderscheidenlijk geconsolideerd toezicht kan uitoefenen op de verzekeraar; of,
 - g. de verzekeraar of een van de beleidsbepalende of medebeleidsbepalende personen van de betreffende verzekeraar niet of niet meer voldoen aan de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen.
2. De Bank kan de vergunning intrekken, indien:
- a. de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;
 - b. zich omstandigheden voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan, zo zij voor het tijdstip waarop de vergunning werd verleend zich hadden voorgedaan of bekend waren geweest, de vergunning zou zijn geweigerd;
 - c. één der bestuurders of degene die het dagelijks beleid van de verzekeraar bepaalt of mede bepaalt in staat van faillissement is verklaard of aan hem surseance van betaling is verleend; of,
 - d. de verzekeraar niet binnen een door de Bank vast te stellen termijn met haar bedrijf daadwerkelijk een aanvang heeft gemaakt.

BB

Artikel 56 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
 1. Een besluit tot intrekking van de vergunning of de weigering tot intrekking van de vergunning, is met redenen omkleed en wordt door de Bank bij deurwaardersexploot aan de betrokken verzekeraar betekend.
2. Het derde lid komt te luiden:
 3. Het besluit tot intrekking van de vergunning en indien de Bank zulks noodzakelijk acht in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond verzekeringswezen, ook de redenen voor de intrekking, worden zo spoedig mogelijk nadat dit besluit onherroepelijk is geworden, digitaal bekend gemaakt op de website van de Bank. De Bank kan, indien zij dit in het belang van de verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen acht, het besluit, alsmede de redenen voor de intrekking, bedoeld in het eerste volzin, eveneens op andere door haar te bepalen wijze bekendmaken. De kosten van de laatstbedoelde bekendmaking komen ten laste van de betrokken verzekeraar.
3. Na het derde lid worden twee leden toegevoegd, luidende:
 4. De Bank kan de in het derde lid bedoelde publicatie tot een nader door haar te bepalen tijdstip aanhouden, indien de bekendmaking ernstige schade aan de belangen van verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen zou kunnen toebrengen.

5. De verzekeraar die bezwaar of beroep heeft aangetekend tegen de weigering van de Bank om de vergunning in te trekken, is verplicht hangende de behandeling van het bezwaar of beroep haar bedrijf voort te zetten met inachtneming van de bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde algemeen verbindende voorschriften, alsmede de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de vergunning.

CC

In artikel 58, eerste lid, wordt "artikel 55, onder c, d of e" vervangen door: artikel 55, eerste lid, onderdeel g.

DD

Artikel 60 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Wanneer het belang der gezamenlijke schuldeisers van de verzekeraar, wiens vergunning is ingetrokken een bijzondere voorziening vordert, kan het Gerecht, op verzoek van de Bank de noodregeling uitspreken.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Bij het uitspreken van de noodregeling machtigt het Gerecht de Bank tot:

a. vereffening van het geheel of van een gedeelte van de portefeuille van de verzekeraar;

b. overdracht van alle of van een deel van zijn rechten en verplichtingen uit of krachtens overeenkomsten van verzekering: of,

c. herstructurering van het bedrijf van de verzekeraar.

Zolang de Bank nog niet is gebleken dat de verzekeraar een negatief eigen vermogen heeft, strekt de machtiging mede tot vereffening van het vermogen van de onderneming van de verzekeraar.

3. Het zevende lid, komt te luiden:

7. Een door de verzekeraar tegen de intrekking van een vergunning ingesteld bezwaar of beroep schorst de behandeling van het verzoek van de Bank tot het uitspreken van de noodregeling niet.

EE

Aan artikel 63, achtste lid, wordt een zin toegevoegd, luidende:

De Bank draagt zorg voor bekendmaking van de naam en woonplaats van een door haar gemachtigde, alsook de intrekking van de machtiging aan de Kamer van Koophandel opdat deze gegevens in de betreffende registers van de Kamer van Koophandel kunnen worden opgenomen.

FF

Na artikel 70 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 70a

1. Na afloop van de noodregeling, wanneer liquidatie heeft plaatsgevonden, worden de overgebleven gelden van de vorderingen van de niet verschenen verzekeringnemers dan wel niet gevonden verzekeringnemers, verzekerden of andere gerechtigden, alsmede de gelden van de verzekeringnemers, verzekerden of andere gerechtigden die de hen toegekende gelden niet in ontvangst hebben willen nemen, gestort in de consignatiekas. Twintig jaar na de datum van storting in de consignatiekas vervallen de gestorte gelden aan de openbare rechtspersoon Curaçao of de openbare rechtspersoon Sint Maarten, afhankelijk van de plaats van vestiging van het verzekeringsbedrijf. De overgebleven gelden van een bedrijf dat op Curaçao is gevestigd vervallen aan Curaçao en de overgebleven gelden van een bedrijf dat op Sint Maarten is gevestigd vervallen aan Sint Maarten.
2. Bekendmaking van de stortingen, bedoeld in het eerste lid, vindt plaats in de Landscourant, alsmede in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank. De bekendmaking kan ook plaatsvinden op een andere door de Bank te bepalen wijze.

GG

Artikel 77 komt te luiden:

Artikel 77

1. De verzekeraar is ter zake van het verzoek om een vergunning aan de Bank een bedrag verschuldigd. De Bank brengt het bedrag, voor zover mogelijk direct na ontvangst van de aanvraag van vergunning, bij beschikking in rekening.
2. Een verzekeraar is jaarlijks aan de Bank een bedrag verschuldigd.
3. De hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen wordt zodanig vastgesteld dat de totale jaarlijkse opbrengst van het in rekening te brengen bedrag ten hoogste gelijk is aan de directe kosten die de Bank in dat jaar maakt ter zake van de behandeling van de aanvragen onderscheidenlijk het toezicht dat de Bank uitoefent ingevolge deze landsverordening.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank en de representatieve organisaties, bedoeld in artikel 79, tweede lid, tweede volzin, nadere regels gesteld omtrent de kostendoorberekening en de grondslagen waarop die is gebaseerd en wordt de hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen vastgesteld. Hierbij kan een onderscheid worden gemaakt naar directe en indirecte kosten.
5. Het in het eerste onderscheidenlijk tweede lid bedoelde bedrag wordt betaald binnen zes weken na dagtekening van de beschikking waarbij de betalingsverplichting is opgelegd.
6. Voor zover het bedrag, bedoeld in het eerste onderscheidenlijk tweede lid, niet binnen de in het vijfde lid bedoelde termijn wordt betaald, stuurt de Bank aan betrokkene een schriftelijke aanmaning om binnen twee weken na dagtekening van de aanmaning het verschuldigde bedrag, verhoogd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop de in het vijfde lid bedoelde termijn is verstreken, en verhoogd

met de kosten van de aanmaning, alsnog te betalen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het bedrag, voor zover dat niet binnen de in de aanmaning gestelde termijn wordt betaald, overeenkomstig het zevende lid wordt ingevorderd.

7. Bij gebreke van betaling binnen de in de aanmaning gestelde termijn vordert de Bank het bedrag van de aanmaning, verhoogd met de kosten van de invordering, bij dwangbevel in.
8. Het dwangbevel wordt op kosten van de betrokkene bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Artikel 48gg is van overeenkomstige toepassing. Artikel 79gg is van overeenkomstige toepassing.

HH

Artikel 78 komt te luiden:

Artikel 78

1. Gegevens of inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde omtrent afzonderlijke verzekeraars zijn verstrekt of zijn verkregen en gegevens of inlichtingen die van een instantie als bedoeld in artikel 78a zijn ontvangen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze landsverordening of krachtens deze landsverordening genomen besluiten enige taak vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze landsverordening verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 78a ontvangen, of van gegevens of inlichtingen bij het onderzoek van boeken en bescheiden of ander informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze landsverordening wordt geëist.
3. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, ter handhaving van een gezond verzekeringswezen aangifte doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In de gevallen waarin door de Bank aangifte is gedaan dan wel in de gevallen waarin de Bank wordt geroepen om als getuige of deskundige op te treden, kan de Bank in het kader van de opsporing, het gerechtelijk vooronderzoek of de behandeling ter terechtzitting, inlichtingen verschaffen.
4. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, met gebruikmaking van gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, mededelingen doen, mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke verzekeraars. Met schriftelijke toestemming van de verzekeraar die het aangaat, worden de gegevens of inlichtingen met betrekking tot afzonderlijke verzekeraars wel gepubliceerd.
5. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties inlichten, indien zij bij de uitoefening van de haar bij ingevolge deze landsverordening opgedragen taak feiten ontdekt die duiden op een vermoeden van witwassen of financiering van terrorisme.

II

Na Artikel 78 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 78a

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 78, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, verstrekken aan buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instanties, tenzij:
 - a. het doel waarvoor de gegevens of inlichtingen zullen worden gebruikt onvoldoende is bepaald;
 - b. het beoogde gebruik van gegevens of inlichtingen niet past in het kader van het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn;
 - c. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen zich niet zou verdragen met de geldende wettelijke regelingen of de openbare orde;
 - d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen niet in voldoende mate is gewaarborgd;
 - e. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen redelijkerwijs in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen; of
 - f. onvoldoende is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze worden verstrekt.
2. Voor zover de Bank gegevens of inlichtingen van een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie heeft ontvangen, verstrekt de Bank deze gegevens niet aan een ander buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie tenzij de buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie waarvan de gegevens of inlichtingen zijn verkregen uitdrukkelijk heeft ingestemd met de verstrekking van de gegevens of inlichtingen en in voorkomend geval heeft ingestemd met het gebruik voor een ander doel dan waarvoor de gegevens of inlichtingen zijn verstrekt.
3. Indien een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie aan de Bank die de gegevens of inlichtingen op grond van het eerste of tweede lid heeft verstrekt, verzoekt om die gegevens of inlichtingen te mogen gebruiken voor een ander doel dan waarvoor zij zijn verstrekt, willigt de Bank dat verzoek slechts in:
 - a. indien het beoogde gebruik niet in strijd is met het eerste of tweede lid of voor zover die toezichthoudende instantie op een andere wijze dan in deze landsverordening voorzien vanuit Sint Maarten met inachtneming van de daarvoor geldende wettelijke procedures voor dat andere doel de beschikking over die gegevens of inlichtingen zou kunnen verkrijgen; en,
 - b. na overleg met de procureur-generaal indien het in de aanhef bedoelde verzoek betrekking heeft op een onderzoek naar strafbare feiten.
4. De Bank kan tevens, in afwijking van artikel 78, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verstrekken aan het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding

ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging, die zij heeft verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, voor zover deze gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Bank van belang zijn of zouden kunnen zijn voor onderzoeken dan wel de nog in te stellen onderzoeken van het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging.

5. De Bank verstrekt tevens, in afwijking van artikel 78, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de hem ingevolge deze wet opgedragen taak, aan de Algemene Rekenkamer, voor zover de gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Algemene Rekenkamer noodzakelijk zijn voor de uitoefening van haar wettelijke taak op grond van de artikelen 26 en 42 van de Landsverordening Algemene Rekenkamer. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.
6. De Algemene Rekenkamer is verplicht tot geheimhouding van de op grond van het vijfde lid ontvangen vertrouwelijke gegevens of inlichtingen en kan die slechts openbaar maken indien deze niet herleid kunnen worden tot afzonderlijke personen.

Artikel 78b

1. De Bank kan ten behoeve van de uitoefening van haar taak op grond van dit hoofdstuk van een verzekeraar gegevens of inlichtingen vorderen, indien dat voor de vervulling van de taak van een buitenlandse toezichthoudende instantie. De artikelen 78a, eerste lid, en 120a, tweede tot en met vijfde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
2. Op verzoek van een buitenlandse toezichthoudende instantie kan de Bank gegevens of inlichtingen vragen aan of onderzoek instellen of doen instellen bij een ieder die ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht valt of behoort te vallen en waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij over gegevens of inlichtingen beschikt die van belang kunnen zijn voor de verzoekende instantie.
3. Degene aan wie gegevens of inlichtingen als bedoeld in het tweede lid wordt gevraagd, verstrekt deze gegevens of inlichtingen binnen een door de Bank te stellen termijn.
4. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in het tweede lid wordt ingesteld, verleent alle medewerking die nodig is voor een goede uitvoering van dat onderzoek, met dien verstande dat degene bij wie het onderzoek wordt ingesteld en die niet ingevolge deze landsverordening onder toezicht staat, slechts is gehouden tot het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden.

Artikel 78c

1. De Bank kan toestaan dat een functionaris van een buitenlandse toezichthoudende instantie deelneemt aan de uitvoering van een verzoek als bedoeld in artikel 78b, tweede lid.
2. De in het eerste lid bedoelde functionaris volgt de aanwijzingen op van de persoon die met de uitvoering van het onderzoek is belast en staat onder leiding van deze persoon.

JJ

Na artikel 79 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 79a

1. De Minister kan, gehoord de Bank, een organisatie van verzekeraars aanwijzen als representatieve organisatie.
2. De Bank pleegt zo vaak als zij dit nodig acht, doch tenminste eenmaal per jaar, overleg met de krachtens artikel 79, tweede lid, tweede volzin, aangewezen representatieve organisatie omtrent het beleid inzake het toezicht op de verzekeraars.
3. Indien de Bank algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in deze landsverordening, vaststelt of wijzigt, is artikel 79, tweede lid, tweede en derde volzin, van overeenkomstige toepassing.

KK

Na hoofdstuk IX worden twee hoofdstukken ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK IXA

Last onder dwangsom, bestuurlijke boete, geldschulden en verjaring

§ 1 Last onder dwangsom

Artikel 79b

Onder last onder dwangsom wordt verstaan: de herstelsanctie, inhoudende:

- a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding; en,
- b. de verplichting tot betaling van een geldsom indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Artikel 79c

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 4, vierde lid, 7, tweede lid, 9, eerste lid, 10, derde lid, 11b, 18a, vierde lid, 18c, 20, eerste lid, 22, derde lid, 24a, 25a, eerste lid en tweede lid, laatste volzin, 26, eerste lid, vierde lid, laatste volzin, zevende lid en achtste lid, laatste volzin, 27, eerste tot en met derde lid, 27a, eerste tot en met derde lid, 27b, 27c, vierde lid, 31, tweede en vijfde lid, 32, eerste en tweede lid, 34, eerste en tweede lid, 35, eerste lid, 36, vijfde lid, 37, 40, eerste en tweede lid, 41, 42, 43, eerste lid, 44, zesde lid, 45, eerste lid, 48, 51, tweede lid, 52, eerste tot en met derde lid, 53, eerste lid, 58, eerste lid, 63, derde lid, 74, 75, eerste lid, 76, eerste tot en met derde lid, 78b, derde lid, 78c, tweede lid, 120a, derde lid, en 120b, tweede en derde lid, een last onder dwangsom opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. De last onder dwangsom kan worden opgelegd zodra het gevaar voor de overtreding klaarblijkelijk dreigt.
3. De last onder dwangsom omschrijft de te nemen herstelmaatregelen.

4. Bij de last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken van een overtreding of het voorkomen van verdere overtreding wordt een termijn gesteld gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.
5. Een beslissing tot oplegging van een last onder dwangsom wordt op schrift gesteld en is een beschikking.
6. De Bank stelt de dwangsom vast hetzij op een bedrag ineens, hetzij op een bedrag per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd dan wel per overtreding van de last. De bedragen staan in redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang en tot de beoogde werking van de dwangsom.
7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan het bedrag waarboven geen dwangsom meer wordt verbeurd, worden bepaald.

Artikel 79d

Een verbeurde dwangsom wordt betaald binnen zes weken nadat zij van rechtswege is verbeurd.

Artikel 79e

1. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, de looptijd ervan opschorten voor een bepaalde termijn, of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijk onmogelijkheid voor die overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, indien de beschikking één jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 79f

In afwijking van artikel 79hh, eerste lid, verjaart de bevoegdheid tot invordering van een verbeurde dwangsom door verloop van één jaar na de dag waarop zij is verbeurd.

Artikel 79g

Geen last onder dwangsom kan worden opgelegd voor zover voor de overtreding een rechtvaardigingsgrond bestond.

Artikel 79h

1. Alvorens aan te manen tot betaling van de dwangsom beslist de Bank bij beschikking omtrent de invordering van de dwangsom.
2. De Bank geeft voorts een beschikking omtrent de invordering van de dwangsom, indien een belanghebbende daarom verzoekt.
3. De Bank beslist binnen zes weken op het verzoek.

Artikel 79i

1. Indien uit een beschikking tot intrekking of wijziging van de last onder dwangsom voortvloeit dat een reeds gegeven beschikking tot

invordering van die dwangsom niet in stand kan blijven, vervalt die beschikking.

2. De Bank kan een nieuwe beschikking tot invordering geven die in overeenstemming is met de gewijzigde last onder dwangsom.

Artikel 79j

1. Een bezwaar, beroep, hoger beroep of een verzoek om schorsing danwel voorlopige voorziening gericht tegen de last onder dwangsom heeft mede betrekking op een beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist.
2. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba kan de beslissing op het hoger beroep tegen de beschikking tot invordering van de dwangsom verwijzen naar de Bank, overeenkomstig artikel 54 van de Landsverordening administratieve rechtspraak, indien behandeling door de Bank gewenst is.
3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op een verzoek om schorsing dan wel voorlopige voorziening.

§ 2 Bestuurlijke boete

Artikel 79k

Onder bestuurlijke boete wordt verstaan: de bestraffende sanctie, inhoudende een onvoorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom.

Artikel 79l

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 4, vierde lid, 7, tweede lid, 9, eerste lid, 10, derde lid, 11b, 18a, vierde lid, 18c, 20, eerste lid, 22, derde lid, 24a, 25a, eerste lid en tweede lid, laatste volzin, 26, eerste lid, vierde lid, laatste volzin, zevende lid en achtste lid, laatste volzin, 27, eerste tot en met derde lid, 27a, eerste tot en met derde lid, 27b, 27c, vierde lid, 31, tweede en vijfde lid, 32, eerste en tweede lid, 34, eerste en tweede lid, 35, eerste lid, 36, vijfde lid, 37, 40, eerste en tweede lid, 41, 42, 43, eerste lid, 44, zesde lid, 45, eerste lid, 48, 51, tweede lid, 52, eerste tot en met derde lid, 53, eerste lid, 58, eerste lid, 63, derde lid, 74, 75, eerste lid, 76, eerste tot en met derde lid, 78, tweede lid, 78b, derde lid, 78c, tweede lid, 120a, derde lid, en 120b, tweede en derde lid, een bestuurlijke boete opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan de hoogte en de wijze van bepaling van de bestuurlijke boete voor de verschillende overtredingen, worden bepaald. Een op grond van het eerste lid op te leggen bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste het bedrag dat is vastgesteld voor de vijfde categorie, bedoeld in artikel 1:54, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, of, indien dat meer is, ten hoogste 10% van de omzet van de kredietinstelling in het boekjaar voorafgaande aan de beschikking waarin de bestuurlijke boete wordt opgelegd.

3. Alvorens over te gaan tot oplegging van een boete, stelt de Bank de betrokkene schriftelijk op de hoogte van het voornemen een boete op te leggen onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

Artikel 79m

Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien:

- a. de overtreding niet aan de overtreder kan worden verweten;
- b. de overtreder is overleden;
- c. aan de overtreder wegens dezelfde overtreding reeds eerder een bestuurlijke boete is opgelegd, dan wel een kennisgeving als bedoeld in artikel 79s, derde lid, onderdeel a, is bekendgemaakt; of,
- d. een rechtvaardigingsgrond voor de overtreding bestaat.

Artikel 79n

1. Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien tegen de overtreder wegens dezelfde gedraging een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen, of het recht tot strafvervolging is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Indien de gedraging tevens een strafbaar feit is, wordt zij aan de officier van justitie voorgelegd, tenzij bij wettelijk voorschrift is bepaald, dan wel met het openbaar ministerie is overeengekomen, dat daarvan kan worden afgezien.
3. Voor een gedraging die aan de officier van justitie moet worden voorgelegd, legt de Bank slechts een bestuurlijke boete op indien:
 - a. de officier van justitie aan de Bank heeft medegedeeld ten aanzien van de overtreder van strafvervolging af te zien, of
 - b. de Bank niet binnen dertien weken een reactie van de officier van justitie heeft ontvangen.

Artikel 79o

1. Een bestuurlijke boete vervalt, indien zij op het tijdstip van het overlijden van de overtreder niet onherroepelijk is. Een onherroepelijke bestuurlijke boete vervalt voor zover zij op dat tijdstip nog niet is betaald.
2. Een reeds opgelegde bestuurlijke boete vervalt, indien het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba met toepassing van artikel 25 van het Wetboek van Strafvordering de vervolging van de overtreder voor dat feit beveelt.
3. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete vervalt vijf jaren na de dag waarop de overtreding heeft plaatsgevonden.
4. Indien tegen de bestuurlijke boete bezwaar wordt gemaakt of beroep wordt ingesteld, wordt de vervaltermijn, bedoeld in het derde lid, opgeschort tot onherroepelijk op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 79p

1. Degene die wordt verhoord met het oog op het aan hem opleggen van een bestuurlijke boete, is niet verplicht ten behoeve daarvan verklaringen omtrent de overtreding af te leggen. Voor het verhoor

wordt aan de betrokkene medegedeeld dat hij verplicht is tot antwoorden.

2. Indien beroep is ingesteld tegen een bestuurlijke boete is de partij aan wie de boete is opgelegd niet verplicht omtrent de overtreding verklaringen af te leggen. Het eerste lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 79q

1. De Bank of de personen, bedoeld in artikel 120a, eerste lid, maken van de overtreding een rapport op.
2. Het rapport is gedagtekend en vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. de overtreding, alsmede het overtreeden voorschrift; en,
 - c. zo nodig een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip of periode waarop de overtreding is geconstateerd.
3. Een afschrift van het rapport wordt uiterlijk bij de bekendmaking van de beschikking tot oplegging van de bestuurlijke boete aan de overtreder toegezonden of uitgereikt.
4. Indien van de overtreding een proces-verbaal als bedoeld in artikel 186 van het Wetboek van Strafvordering is opgemaakt, treedt dit voor de toepassing van deze paragraaf in de plaats van het rapport.
5. Het rapport is opgesteld in de Nederlandse of de Engelse taal.

Artikel 79r

1. De Bank stelt de overtreder desgevraagd in de gelegenheid de gegevens waarop het opleggen van de bestuurlijke boete, dan wel het voornemen daartoe, berust, in te zien en daarvan afschriften te vervaardigen. De Bank kan beslissen om bepaalde stukken van kennisneming uit te zonderen in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend.
2. Voor zover blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat deze gegevens aan de overtreder worden medegedeeld in een voor deze begrijpelijke taal.

Artikel 79s

1. De Bank kan de overtreder in de gelegenheid stellen over het voornemen tot opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Op het moment dat de overtreder in de gelegenheid wordt gesteld over het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen:
 - a. wordt het rapport reeds bij de uitnodiging daartoe aan de overtreder toegezonden of uitgereikt; en,
 - b. zorgt de Bank voor bijstand door een tolk, indien blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt.
3. Indien de Bank nadat de overtreder zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, beslist dat:
 - a. voor de overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd; of,

- b. de overtreding alsnog aan de officier van justitie zal worden voorgelegd;
wordt dit schriftelijk aan de overtreder medegedeeld.

Artikel 79t

1. Een beschikking tot oplegging van een bestuurlijke boete vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. het feit ter zake waarvan de boete wordt opgelegd, alsmede het overtreden voorschrift;
 - c. het bedrag van de boete alsmede een toelichting op de hoogte daarvan; en,
 - d. de termijn, bedoeld in artikel 79w, waarbinnen de boete moet worden betaald.
2. Op verzoek van de overtreder die de beschikking wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse of de Engelse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat de inhoud van de beschikking aan de betrokkene wordt meegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

Artikel 79u

De werkzaamheden in verband met het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

§ 3 Geldschulden.

Artikel 79v

Deze paragraaf is van toepassing op geldschulden die voortvloeien uit de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete.

Artikel 79w

Behoudens ingeval artikel 79d toepassing vindt, geschiedt de betaling binnen zes weken nadat de beschikking op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt, tenzij de beschikking een later tijdstip vermeldt.

Artikel 79x

1. De Bank kan uitstel van betaling van een geldschuld verlenen.
2. Gedurende het uitstel kan de Bank niet aanmanen of invorderen.
3. De beschikking tot uitstel van betaling vermeldt de termijn waarvoor het uitstel geldt.
4. De Bank kan aan de beschikking tot uitstel van betaling voorschriften verbinden.

Artikel 79y

1. Betaling geschiedt aan een door de Bank te bepalen kantoor dan wel door bijschrijving op een daartoe door de Bank bestemde bankrekening.
2. Betaling geschiedt in Nederlands-Antilliaanse guldens, tenzij door de Bank anders is bepaald.
3. De betaling heeft plaats op het tijdstip waarop de betaling aan het kantoor wordt verricht dan wel, in geval van bijschrijving, de rekening van de Bank wordt gecrediteerd.
4. De kosten van betaling komen ten laste van de overtreder.

Artikel 79z

1. De overtreder is in verzuim indien hij niet binnen de voorgeschreven termijn van zes weken heeft betaald.
2. Het verzuim heeft de verschuldigheid van wettelijke rente tot gevolg overeenkomstig de artikelen 119, eerste en tweede lid, en 120, eerste lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.
3. De Bank stelt het bedrag van de verschuldigde wettelijke rente bij beschikking vast.

Artikel 79aa

1. De Bank maant de overtreder die in verzuim is schriftelijk aan tot betaling binnen twee weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de aanmaning is toegezonden.
2. De aanmaning vermeldt dat bij niet tijdige betaling deze kan worden afgedwongen door op kosten van de overtreder uit te voeren invorderingsmaatregelen.
3. De Bank kan voor de aanmaning een vergoeding in rekening brengen. De vergoeding wordt in de aanmaning vermeld.

Artikel 79bb

1. De Bank kan een dwangbevel uitvaardigen.
2. Een dwangbevel levert een executoriale titel op die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd.
3. Een dwangbevel wordt slechts uitgevaardigd wanneer binnen de overeenkomstig artikel 79aa, eerste lid, gestelde aanmaningstermijn niet volledig is betaald.

Artikel 79cc

1. Bij het dwangbevel kunnen tevens de aanmaningsvergoeding, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel worden ingevorderd.
2. Het dwangbevel kan betrekking hebben op verschillende verplichtingen tot betaling van een geldsom door de overtreder aan de Bank.
3. De betekening en de tenuitvoerlegging van het dwangbevel geschieden op kosten van degene tegen wie het is uitgevaardigd.
4. De kosten zijn ook verschuldigd indien het dwangbevel door betaling van verschuldigde bedragen niet of niet volledig ten uitvoer is gelegd.

Artikel 79dd

1. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:
 - a. aan het hoofd het woord: dwangbevel;
 - b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom;
 - c. de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de geldschuld voortvloeit;
 - d. de kosten van het dwangbevel; en,
 - e. dat het op kosten van degene tegen wie het dwangbevel is uitgevaardigd ten uitvoer kan worden gelegd.
2. Het dwangbevel vermeldt, indien van toepassing:
 - a. het bedrag van de aanmaningsvergoeding; en,
 - b. de ingangsdatum van de wettelijke rente.

Artikel 79ee

1. De bekendmaking van een dwangbevel geschiedt door middel van de betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
2. Het exploit vermeldt in ieder geval de gerechtelijke instantie waarbij tegen het dwangbevel en de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 438 en 438a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden opgekomen.

Artikel 79ff

De Bank beschikt ten aanzien van de invordering ook over de bevoegdheden die een schuldeiser op grond van het privaatrecht heeft.

Artikel 79gg

1. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van Bank.
2. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de Bank kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

§ 4 Verjaring

Artikel 79hh

1. De rechtsvordering tot betaling van een geldschuld als bedoeld in artikel 79v, behoudens indien deze voortvloeit uit een last onder dwangsom, verjaart vijf jaren nadat de voorgeschreven betalingstermijn is verstreken.
2. Na voltooiing van de verjaring kan de Bank zijn bevoegdheden tot aanmaning en tot uitvaardiging en tenuitvoerlegging van een dwangbevel niet meer uitoefenen.

Artikel 79ii

1. De verjaring wordt gestuit door een daad van rechtsvervolgning overeenkomstig artikel 316, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 316, tweede lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.

2. Erkenning van het recht op betaling stuit de verjaring van de rechtsvordering tegen hem r die het recht erkent.
3. De Bank kan de verjaring ook stuiten door een aanmaning als bedoeld in artikel 79aa, eerste lid, een dwangbevel, of door een daad van tenuitvoerlegging van een dwangbevel.

Artikel 79jj

1. Door stuiting van de verjaring begint een nieuwe verjaringstermijn te lopen met de aanvang van de volgende dag.
2. De nieuwe termijn is gelijk aan de oorspronkelijke, doch niet langer dan vijf jaren.
3. Wordt de verjaring echter gestuit door het instellen van een eis die door toewijzing wordt gevolgd, dan is artikel 324 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

Artikel 79kk

1. De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot betaling aan de Bank wordt verlengd met de tijd gedurende welke de overtreder na de aanvang van die termijn uitstel van betaling heeft.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien:
 - a. de overtreder in surseance van betaling verkeert;
 - b. de overtreder in staat van faillissement verkeert; of,
 - c. de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt.

HOOFDSTUK IXB

Openbaarmaking van overtredingen

Artikel 79ll

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 78, eerste en tweede lid, teneinde de naleving van deze landsverordening te bevorderen ter openbare kennis brengen het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, alsmede het overtreden voorschrift. Indien het doel van het door de Bank uit te oefenen toezicht op de naleving van deze landsverordening zulks bepaaldelijk vordert en zich daartegen geen zwaarwegende belangen verzetten, waaronder die van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, kan de Bank de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd ter openbare kennis brengen.
2. De openbaarmaking, bedoeld in het eerste lid, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

Artikel 79mm

Degene jegens wie door de Bank een handeling is verricht waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat de Bank zijn handelen of nalaten op grond van artikel 79ll ter openbare kennis zal brengen, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld alvorens hem mondeling om informatie wordt gevraagd.

Artikel 79nn

1. De Bank geeft, indien zij voornemens is op grond van artikel 79ll een handelen of nalaten ter openbare kennis te brengen, de betrokkene daarvan schriftelijk kennis onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.
2. De Bank stelt de betrokkene in de gelegenheid om over het voornemen tot openbaarmaking van overtredingen als bedoeld in artikel 79ll zijn zienswijze naar voren te brengen.
3. De Bank is niet gehouden de betrokkene in de gelegenheid te stellen om zijn zienswijze naar voren te brengen, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 79oo

De beschikking om op grond van artikel 79ll een feit ter openbare kennis te brengen vermeldt in ieder geval:

- a. het feit dat ter openbare kennis wordt gebracht;
- b. de wijze waarop het feit ter openbare kennis wordt gebracht; en,
- c. de termijn waarna het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 79pp

Tenzij de bevordering van de naleving van deze landsverordening geen uitstel toelaat, wordt de werking van de beschikking om op grond van artikel 79ll een feit ter openbare kennis te brengen opgeschort totdat de bezwaar- of beroepstermijn is verstreken of, indien bezwaar of beroep is ingesteld, op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 79qq

De beschikking om op grond van artikel 79ll een feit ter openbare kennis te brengen treedt in werking op de dag waarop het feit ter openbare kennis is gebracht zonder dat de werking op grond van artikel 79pp wordt opgeschort, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 79rr

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 79ll een feit ter openbare kennis te brengen vervalt, indien ter zake van het feit een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.

2. Het recht tot strafvervolgning met betrekking tot een feit als bedoeld in artikel 79ll vervalt, indien de Bank het feit reeds ter openbare kennis heeft gebracht.

Artikel 79ss

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 79ll een feit ter openbare kennis te brengen vervalt één jaar na de dag waarop het feit heeft plaatsgehad.
2. De in het eerste lid genoemde termijn wordt gestuit door bekendmaking van de beschikking waarbij het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 79tt

De werkzaamheden in verband met het op grond van artikel 79ll ter openbare kennis brengen van een feit worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van het feit en het daaraan voorafgaande onderzoek.

Artikel 79uu

Door de Minister en de Minister van Justitie gezamenlijk kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld ter zake van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in de afdelingen 1 en 2 van Hoofdstuk IXA en Hoofdstuk IX.

LL

De titel van Hoofdstuk XII "Strafbepalingen." wordt vervangen door: Toezicht, opsporing en strafbepaling.

MM

Na artikel 79uu worden een viertal artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 120a

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe door de President van de Bank aan te wijzen functionarissen van de Bank, belast met toezicht. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan kopieën te maken of deze daartoe voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hem af te geven schriftelijk bewijs;
 - c. zaken aan opneming en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs, en daarvan monsters te nemen;

- d. alle plaatsen te betreden, eventueel vergezeld van door hen aangewezen personen, met uitzondering van woningen of tot bewoning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner.
3. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.
4. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

Artikel 120b

1. De Bank kan zich bij het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 120a, eerste lid, doen bijstaan dan wel een zodanig toezicht geheel doen uitvoeren door een door de Bank aan te wijzen externe deskundige of andere deskundigen. De Bank kan de kosten die hiermee verband houden geheel of gedeeltelijk doorberekenen aan de betrokken verzekeraar. Artikel 120a is van overeenkomstige toepassing.
2. Indien het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 120a, eerste lid, dan wel bepaalde werkzaamheden in het kader van een zodanig toezicht door de Bank aan een externe deskundige of aan een andere deskundige worden opgedragen, is deze verplicht zijn bevindingen rechtstreeks en schriftelijk aan de Bank te rapporteren en na verkregen toestemming van de Bank een afschrift daarvan aan de betrokken verzekeraar te zenden.
3. Een verzekeraar is op verzoek van de Bank verplicht een erkende deskundige aan te wijzen die rechtstreeks aan de Bank rapporteert over de interne organisatie van de verzekeraar.

Artikel 120c

De Bank is tevens bevoegd, in het kader van toezichtuitoefening onderzoeken van buitenlandse instanties die met het toezicht op verzekeraars zijn belast, toe te laten bij in Sint Maarten gevestigde verzekeraars die onder geconsolideerd toezicht staan van genoemde toezichthouders. De Bank zal in voorkomend geval tevoren voorwaarden stellen aan onderscheidenlijk aanwijzingen geven voor de uitvoering van deze toezichtwerkzaamheden. De functionarissen van de buitenlandse instanties die met het toezicht op verzekeraars zijn belast, zijn gehouden de aanwijzingen van de Bank stipt te volgen.

Artikel 120d

1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen functionarissen van de Bank. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen dienen te voldoen.

NN

Artikel 121 vervalt.

OO

Artikel 122 komt te luiden:

Artikel 122

1. Handelen in strijd met enig voorschrift gegeven bij of krachtens de artikelen 4, vierde lid, 7, tweede lid, 9, eerste lid, 10, derde lid, 11b, 18a, vierde lid, 18c, 20, eerste lid, 22, derde lid, 24a, 25a, eerste lid en tweede lid, laatste volzin, 26, eerste lid, vierde lid, laatste volzin, zevende lid en achtste lid, laatste volzin, 27, eerste tot en met derde lid, 27a, eerste tot en met derde lid, 27b, 27c, vierde lid, 31, tweede en vijfde lid, 32, eerste en tweede lid, 34, eerste en tweede lid, 35, eerste lid, 36, vijfde lid, 37, 40, eerste en tweede lid, 41, 42, 43, eerste lid, 44, zesde lid, 45, eerste lid, 48, 51, tweede lid, 52, eerste tot en met derde lid, 53, eerste lid, 58, eerste lid, 63, derde lid, 74, 75, eerste lid, 76, eerste tot en met derde lid, 78, tweede lid, 78b, derde lid, 78c, tweede lid, 120a, derde lid, en 120b, tweede en derde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één jaar en geldboete van de vijfde categorie dan wel met één van beide straffen.
2. Opzettelijk handelen in strijd met de voorschriften, genoemd in het eerste lid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en geldboete van de zesde categorie dan wel met één van beide straffen.
3. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen en de in het tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

PP

Na artikel 122 wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK XIIIA De natura-uitvaartverzekeraar

Artikel 123a

Uitgezonderd de artikelen 16, eerste lid, 43, 44, 48, 49, 50, 54, 74, 75, 76, is deze landsverordening - voor zover de aard of strekking van de regels zich daartegen niet verzet - van overeenkomstige toepassing op de natura-uitvaartverzekeraar, met dien verstande dat:

- a. indien de natura-uitvaartverzekeraar voor de eerste maal een vergunning aanvraagt, legt hij, onverminderd het bepaalde in artikel 11, derde lid, aan de Bank over:
 - 1° zijn polisvoorwaarden, tarieven en technische grondslagen voor de berekening van zijn tarieven; en
 - 2° zijn balans winst- en verliesrekening over elk der laatste twee boekjaren of, indien sedert de oprichting nog geen twee boekjaren zijn verstreken, zijn balans winst- en verliesrekening over het afgelopen boekjaar;

- b. het register, bedoeld in artikel 15a, eerste lid, voor natura-uitvaartverzekeraars slechts één hoofdafdeling kent;
- c. een natura-uitvaartverzekeraar die de rechtsvorm van een rechtspersoon bezit, een raad van commissarissen of een orgaan dat een aan die raad van commissarissen gelijksoortige taak, heeft die uit ten minste drie leden bestaat;
- d. het bedrag van de waarde die de natura-uitvaartverzekeraar als solvabiliteitsfonds aanhoudt, gelijk is aan het bedrag van een verzekeraar met zetel in het buitenland die het levensverzekeringsbedrijf uitoefent;
- e. de Bank aan een natura-uitvaartverzekeraar met zetel in het buitenland op aanvraag ontheffing kan verlenen van de plicht om het bedrag, bedoeld in het krachtens artikel 22, eerste lid, vastgestelde landsbesluit, aan te houden. Een verzoek om ontheffing is met redenen omkleed en bij de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden;
- f. daar waar in artikel 32, tweede lid, onderdeel b, staat "raad van commissarissen", ook gelezen moet worden het orgaan dat een aan die raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft;
- g. een natura-uitvaartverzekeraar met zetel in Sint Maarten beschikt over een solvabiliteitsmarge die ten minste vier procent van de voorziening voor verzekeringsverplichtingen aan het einde van het voorafgaande boekjaar, voor aftrek van het aandeel van herverzekeraars in deze voorziening, doch minimaal NAf 400.000,- beloopt. De Bank kan een natura-uitvaartverzekeraar op aanvraag ontheffing verlenen van de plicht om het in de vorige volzin genoemde maximumbedrag als solvabiliteitsmarge aan te houden. Een verzoek om ontheffing is met redenen omkleed en bij de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.

Artikel III

De Landsverordening toezicht effectenbeurzen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a, onder 2^o, wordt "rechten op overdracht op termijn van zaken" vervangen door: termijncontracten.
2. De punt aan het slot van onderdeel f wordt vervangen door een puntkomma.
3. Er worden vier onderdelen toegevoegd, luidende:
 - g. gekwalificeerde deelneming: een rechtstreeks of middellijk belang van meer dan 10% van het nominaal kapitaal van een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van meer dan 10% van de stemrechten in een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in een onderneming of instelling;

- h. externe deskundige: een externe deskundige als bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;
- i. dwangbevel: een schriftelijk bevel van de Bank dat ertoe strekt de betaling van een geldschuld af te dwingen;
- j. toezichthoudende instantie: een overheidsinstantie respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn, alsmede een overheidsinstantie, respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op de naleving van wettelijke regelingen ter zake van de bestrijding van witwassen en de financiering van terrorisme.

B

Artikel 2 komt te luiden:

Artikel 2

1. Het is een ieder verboden in of vanuit Sint Maarten een effectenbeurs te houden zonder voorafgaande vergunning van de minister.
2. De aanvraag om een vergunning wordt schriftelijk aan de minister gericht onder overlegging van de gegevens die nodig zijn om te beoordelen of aan de in het derde lid genoemde vereisten wordt voldaan.
3. De vergunning wordt, gehoord de Bank, verleend indien de houder van de effectenbeurs voldoet aan hetgeen nodig is voor een adequate functionering van de effectenmarkten en de positie van de beleggers op die markten, in het bijzonder aan de voor de effectenbeurs te hanteren regels, de toepassing van die regels en de controle op de naleving van die regels. Bij de verlening van de vergunning toetst de minister aan de volgende kwaliteitseisen:
 - a. de deskundigheid en integriteit van de personen die het beleid van de houder van de effectenbeurs bepalen of mede bepalen; en,
 - b. de financiële waarborgen, het afwikkelingssysteem en de toepassing van de voor de effectenbeurs geldende regels van de aan de effectenbeurs verbonden bedrijven.
4. De minister neemt een beslissing omtrent de aanvraag om een vergunning binnen 60 dagen na ontvangst van een volledige aanvraag en deelt de aanvrager haar beslissing bij aangetekende brief mee.
5. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden en beperkingen worden gesteld met het oog op een adequate functionering van de effectenmarkten en de positie van de beleggers op die markten.
6. Met het oog op een adequate functionering van de effectenmarkten en de positie van de beleggers op die markten, mogen de handelingen en antecedenten van de houders van een gekwalificeerde deelneming in de onderneming van de aanvrager, naar het oordeel van de minister, gehoord de Bank, de positie van de beleggers op die markten niet in gevaar brengen.
7. De minister kan, gehoord de Bank, besluiten dat een houder van een effectenbeurs niet hoeft te voldoen aan één of meer van de eisen, genoemd in het derde en zesde lid, indien deze aantoonbaar daaraan redelijkerwijs niet volledig kan worden voldaan en dat de doeleinden die

deze landsverordening beoogt te bereiken anderszins voldoende zijn bereikt.

8. De minister kan het besluit, bedoeld in het zevende lid, wijzigen of intrekken, indien naar zijn oordeel de omstandigheden waaronder het besluit is genomen zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.

C

Na artikel 2 worden een tweetal artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 2a

Een houder van een effectenbeurs waaraan een vergunning als bedoeld in artikel 2, eerste lid, is verleend, is gehouden aan het bepaalde in artikel 2, derde en zesde lid, alsmede aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de vergunning te blijven voldoen.

Artikel 2b

1. De minister kan de aanvrager verzoeken, indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag, de aanvraag binnen 30 dagen aan te vullen. De termijn voor het geven van een vergunning, bedoeld in artikel 2, vierde lid, wordt opgeschort tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.
2. De minister kan, gehoord de Bank, besluiten de aanvraag niet in behandeling nemen, indien zij van oordeel is dat de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Het besluit om de aanvraag niet te behandelen wordt aan de aanvrager bekendgemaakt binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.
3. De minister kan, gehoord de Bank de vergunning weigeren, indien de vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de adequate functionering van de effectenmarkten en de positie van de beleggers op die markten.

D

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het tweede lid wordt een volzin toegevoegd, luidende:
Handelen in strijd met deze aanwijzing is verboden.
2. Na het tweede lid worden vijf leden toegevoegd, luidende:
 3. Indien naar het oordeel van de Bank onvoldoende, niet of niet binnen de door haar vastgestelde termijn aan de aanwijzingen, bedoeld in het tweede lid, gevolg is gegeven, kan de Bank:
 - a. de houder van een effectenbeurs bij aangetekende brief aanzeggen dat vanaf een door haar te bepalen tijdstip alle of bepaalde organen van de houder van een effectenbeurs hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen;

- b. de houder van een effectenbeurs bij aangetekende brief aanzeggen dat zij zal overgaan tot publicatie van de bijzondere gebeurtenissen die een adequate functionering van de houder van een effectenbeurs in gevaar brengen. Deze publicatie geschiedt in de Landscourant, alsmede in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank. Bij de publicatie wordt, indien de houder van een effectenbeurs zulks verlangt, tevens de correspondentie bekendgemaakt die naar aanleiding van de bijzondere gebeurtenissen tussen de Bank en de houder van een effectenbeurs is gevoerd;
 - c. wanneer zij zulks in het belang acht van de positie van de beleggers op de effectenmarkten, met de representatieve organisatie, bedoeld in artikel 11a, eerste lid, waartoe de houder van een effectenbeurs behoort, dienaangaande in overleg treden. De Bank doet de houder van een effectenbeurs mededeling van het overleg.
4. Indien de Bank bij een houder van een effectenbeurs tekenen ontwaart van een ontwikkeling die naar haar oordeel onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan zij in afwijking van het tweede lid, de houder van een effectenbeurs bij aangetekende brief aanzeggen dat zij onmiddellijk uitvoering geeft aan de onderdelen a en c van het derde lid. De aanzegging wordt eerst van kracht nadat de Bank de houder van een effectenbeurs in de gelegenheid heeft gesteld binnen een door de Bank te stellen termijn zijn mening over de onmiddellijke uitvoering te geven.
5. Met betrekking tot de aanzegging, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, en het vierde lid, is het volgende van toepassing:
- a. de organen van de houder van een effectenbeurs zijn verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen;
 - b. de Bank kan de betrokken organen van de houder van een effectenbeurs toestaan bepaalde handelingen zonder goedkeuring te verrichten;
 - c. de door de Bank aangewezen personen oefenen hun bevoegdheden uit gedurende ten hoogste twee jaar na verzending van de aanzegging. De Bank is bevoegd deze termijn telkens voor ten hoogste één jaar te verlengen. Van zodanige verlenging doet de Bank de houder van een effectenbeurs mededeling per aangetekende brief. De verlenging wordt terstond van kracht en daaraan behoort gevolg te worden gegeven niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening;
 - d. de Bank kan te allen tijde de door haar aangewezen personen door anderen vervangen;
 - e. voor schade ten gevolge van handelingen welke zijn verricht in strijd met de aanzegging, zijn degenen die deel uitmaken van het orgaan van de houder van een effectenbeurs dat deze handelingen verrichtte, persoonlijk aansprakelijk tegenover de houder van een effectenbeurs. De houder van een effectenbeurs kan de ongeldigheid van deze handelingen inroepen, indien de wederpartij wist dat de vereiste goedkeuring ontbrak of daarvan onkundig kon zijn;
 - f. de Bank trekt in elk geval de maatregel in, zodra zij van oordeel is dat de ontwikkeling, bedoeld in het vierde lid, deze maatregel niet

- langer noodzakelijk maakt. Zij stelt de houder van een effectenbeurs van de intrekking bij aangetekende brief in kennis.
6. De Bank kan slechts wanneer haar beslissing tot publicatie van de gebeurtenissen als bedoeld in het derde lid, onderdeel b, onherroepelijk is geworden, tot publicatie overgaan. Indien na de publicatie de bijzondere gebeurtenissen zich niet meer voordoen, geeft de Bank hiervan op dezelfde wijze als bij de voorafgaande publicatie kennis.
 7. De kosten en beloning van de door de Bank aangewezen personen, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, en de kosten van de bekendmakingen, bedoeld in het derde lid, onderdeel b, en het zesde lid, laatste volzin, komen ten laste van de betrokken houder van een effectenbeurs.

E

Na artikel 3 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 3a

1. De Bank heeft verordenende bevoegdheid voor het stellen van regels omtrent de invoering, uitvoering en handhaving door vergunninghouders van passende procedures voor controle, communicatie en andere te treffen maatregelen ter uitvoering van deze landsverordening. De Bank stelt bij verordening ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande houders van een effectenbeurs algemeen verbindende voorschriften vast met betrekking tot:
 - a. deskundigheid en integriteit;
 - b. financiële waarborgen;
 - c. bedrijfsvoering, waaronder de maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering en de administratieve organisatie van de houder van een effectenbeurs, daaronder begrepen de financiële administratie en de interne controle; en,
 - d. informatieverschaffing aan de Bank en aan het publiek.
2. Onder algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, worden in ieder geval verstaan regels ter zake van:
 - a. het tegengaan van verstrengeling van tegenstrijdige belangen;
 - b. het voorkomen van betrokkenheid van het effectenbeurs en van haar werknemers bij strafbare feiten die het vertrouwen in het effectenbeurs of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - c. het voorkomen van betrokkenheid van het effectenbeurs en van haar werknemers bij handelingen die anderszins in het maatschappelijk verkeer zodanig onaanvaardbaar zijn, dat deze het vertrouwen in het effectenbeurs of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - d. het vaststellen van de identiteit, de aard en de achtergrond van de cliënten van het effectenbeurs;
 - e. ordelijke en transparante financiële marktprocessen; en,
 - f. zuivere verhoudingen tussen marktpartijen en zorgvuldige behandeling van cliënten of consumenten, zoals het waarborgen van de informatieverstrekking aan cliënten of consumenten.
3. De Bank kan ter uitvoering van aanbevelingen en regelingen van internationale of intergouvernementele organisaties, bij verordening

algemeen verbindende voorschriften van technische en organisatorische aard uitvaardigen ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande instellingen, die verplicht zijn zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan deze voorschriften.

4. Een houder van een effectenbeurs waaraan een vergunning is verleend, is verplicht zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan de voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid.
5. De voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid, treden in werking op een in die voorschriften te bepalen tijdstip doch niet eerder dan de bekendmaking, bedoeld in artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. De Bank plaatst de voorschriften digitaal op de website van de Bank.

Artikel 3b

1. De Bank legt de algemeen verbindende voorschriften, bedoeld in deze landsverordening, ter goedkeuring voor aan de minister.
2. De voordracht tot publicatie van de algemeen verbindende voorschriften wordt niet eerder gedaan dan nadat deze zijn goedgekeurd door de minister.
3. De minister kan in het geval dat de algemeen verbindende voorschriften in strijd zijn met het recht en de Bank de geconstateerde onvolkomenheid na overleg niet heeft weggenomen, weigeren de goedkeuring te verlenen. Het besluit tot onthouding van goedkeuring is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.
4. De goedkeuring wordt geacht te zijn gegeven indien de minister binnen vier weken na het overleggen van de algemeen verbindende voorschriften, niet heeft gereageerd.
5. Indien een door de Bank vastgestelde verordening naar het oordeel van de minister in strijd is met het recht, kan de regering de verordening geheel of gedeeltelijk vernietigen wegens strijd met het recht, de Raad van Advies gehoord. Het landsbesluit tot vernietiging is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.

Artikel 3c

1. De minister kan bij overtreding van artikel 2, eerste lid, een openbare waarschuwing uitvaardigen, indien nodig onder vermelding van de overwegingen die tot die waarschuwing hebben geleid.
2. De bevoegdheid om een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste lid uit te vaardigen, laat onverlet de bevoegdheid van de Bank om openbare waarschuwingen van internationale of intergouvernementele organisaties, in Sint Maarten te publiceren.
3. Indien de minister besluit een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste lid uit te vaardigen, stelt hij de betrokken persoon of instelling in kennis van het besluit.
4. Het besluit vermeldt in ieder geval de geconstateerde overtreding, de inhoud van de openbaarmaking, de gronden waarop het besluit berust alsmede de wijze waarop en de termijn waarna de openbare waarschuwing zal worden uitgevaardigd.
5. Het uitvaardigen van een openbare waarschuwing geschiedt niet eerder dan nadat vijf werkdagen zijn verstreken na de dag waarop de betrokken persoon of instelling overeenkomstig het derde en vierde lid in kennis is gesteld van het besluit.

6. Indien wordt verzocht om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 85, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak wordt de werking van het besluit opgeschort totdat er een uitspraak is van het Gerecht in eerste aanleg.
7. Indien bescherming van de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen geen uitstel toelaat, kan de Bank, in afwijking van de voorgaande leden, onverwijld een openbare waarschuwing uitvaardigen.
8. De uitvaardiging van een openbare waarschuwing als bedoeld in dit artikel, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere, vooraf door de Bank bekendgemaakte wijze.

F

Na artikel 4 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 4a

1. Iedere houder van een effectenbeurs is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn een jaarrekening, ten minste bevattend een balans en een winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting, over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm bij de Bank in te dienen. Hierbij worden ook een verklaring van een externe deskundige en de directiebrieven gevoegd.
2. De externe deskundige die op grond van het eerste lid de jaarrekening van de houder van een effectenbeurs van een verklaring moet voorzien, meldt de Bank zo spoedig mogelijk elke omstandigheid waarvan hij bij de uitvoering van zijn werkzaamheden kennis heeft gekregen en die:
 - a. in strijd is met de eisen die voor het verkrijgen van de vergunning zijn gesteld;
 - b. in strijd is met de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen;
 - c. het voortbestaan van de effectenbeurs bedreigt; of,
 - d. de afgifte van een goedgekeurde verklaring omtrent de getrouwheid in gevaar zou kunnen brengen.
3. Bij een melding als bedoeld in het tweede lid zendt de externe deskundige onverwijld aan de Bank een afschrift van zijn rapport, de directiebrieven en de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de verklaring bij de jaarrekening. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht, geeft de externe deskundige de Bank een mondelinge toelichting op de jaarrekening en de voornoemde stukken.
4. Op de externe deskundige die naast zijn werkzaamheden voor de houder van een effectenbeurs ook werkzaamheden uitvoert voor een andere onderneming of instelling, is de meldingsplicht, bedoeld in het tweede lid, van overeenkomstige toepassing indien de houder van een effectenbeurs dochtermaatschappij is van die andere onderneming of instelling dan wel indien die andere onderneming of instelling dochtermaatschappij is van de houder een effectenbeurs.
5. De externe deskundige die op grond van het tweede of vierde lid tot een melding aan de Bank is overgegaan, is niet aansprakelijk voor de schade die een derde dientengevolge lijdt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat gelet op alle feiten en omstandigheden in redelijkheid niet tot melding had mogen worden overgegaan.

6. De Bank kan de houder van een effectenbeurs ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste lid. Aan de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden. De houder van een effectenbeurs is verplicht aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de ontheffing, bedoeld in de eerste volzin, te blijven voldoen.
7. De Bank kan bepalen dat de jaarrekening van de houder van een effectenbeurs, die niet voldoet aan de definitie van grote vennootschap, bedoeld in afdeling 4 van titel 5 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek wordt beoordeeld, onderscheidenlijk gecontroleerd door een andere deskundige dan de externe deskundige.

Artikel 4b

1. Iedere houder van een effectenbeurs is verplicht binnen een door de Bank vast te stellen termijn zijn jaarrekening over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, te publiceren.
2. De Bank kan bij verordening nadere algemeen verbindende voorschriften vaststellen met betrekking tot het publiceren van de in de eerste volzin bedoelde jaarrekening en de wijze waarop de publicatie dient te geschieden.
3. Op de algemeen verbindende voorschriften, bedoeld in dit artikel, is artikel 3a, vijfde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 4c

1. Tot het afgeven van een verklaring als bedoeld in artikel 4a, eerste lid, is slechts bevoegd een externe deskundige tegen wie de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.
2. De Bank kan tegen de aanstelling of handhaving van een externe deskundige bezwaar maken, indien die externe deskundige naar haar oordeel niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de toevertrouwde taak met betrekking tot de houder van een effectenbeurs naar behoren zal vervullen.
3. Het bezwaar, bedoeld in het tweede lid, wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de betrokken houder van een effectenbeurs en van de betrokken externe deskundige.
4. Een houder van een effectenbeurs is verplicht gebruik te maken van de diensten van een externe deskundige, waartegen de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.

Artikel 4d

1. Het is een houder van een effectenbeurs verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
 - a. haar statuten te wijzigen; of,
 - b. een gekwalificeerde deelneming in een andere houder van een effectenbeurs te houden, te verwerven dan wel te vergroten.
2. Het is een ieder verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
 - a. personen die het dagelijks beleid van een effectenbeurs bepalen of mede bepalen, te benoemen;

- b. de leden van de raad van commissarissen van een effectenbeurs of van het orgaan dat een aan die raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft, te benoemen; of,
 - c. de samenstelling van zijn aandeelhouders te wijzigen.
3. Een wijziging van de statuten in strijd met het verbod, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is nietig. Op verzoek van de Bank benoemt het Gerecht in eerste aanleg een bewindvoerder met de macht om de gevolgen van de nietige handeling ongedaan te maken.

G

Artikel 5 komt te luiden:

Artikel 5

1. De minister trekt, gehoord de Bank, een vergunning als bedoeld in artikel 2, eerste lid, in, indien:
 - a. de vergunninghouder de intrekking daarvan verzoekt. Binnen 60 dagen na ontvangst van een zodanig verzoek wordt daarop door de minister beslist;
 - b. de vergunninghouder onvoldoende waarborgen biedt voor het houden van de desbetreffende effectenbeurs met het oog op een adequate functionering van de effectenmarkten of de positie van de beleggers op die markten;
 - c. de vergunninghouder niet of niet genoegzaam de voorschriften of beperkingen, bedoeld in artikel 2, vijfde lid, naleeft;
 - d. de vergunninghouder niet of niet genoegzaam de aanwijzingen, bedoeld in artikel 3, tweede lid, naleeft;
 - e. de vergunninghouder niet of niet genoegzaam de regels, bedoeld in artikel 4, eerste lid, naleeft;
 - f. de vergunninghouder de werkzaamheden, bedoeld in artikel 2, eerste lid, niet meer uitvoert;
 - g. de vergunninghouder kennelijk niet meer voldoet aan de in artikel 1, onderdeel c, gegeven definitie;
 - h. de vergunninghouder niet binnen een door de Bank vast te stellen termijn met haar bedrijf daadwerkelijk een aanvang heeft gemaakt;
 - i. de vergunninghouder van de vergunning misbruik of oneigenlijk gebruik maakt; of,
 - j. de vergunninghouder niet of niet meer voldoet aan de bij of krachtens deze landsverordening of de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties opgelegde verplichtingen.
2. De minister kan, gehoord de Bank, de vergunning tijdelijk, gedurende een door hem te bepalen periode, dan wel definitief intrekken, indien:
 - a. de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest; of,
 - b. zich omstandigheden voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan, zo zij vóór het tijdstip waarop de vergunning werd verleend zich hadden voorgedaan, of bekend waren geweest, de vergunning zou zijn geweigerd.

3. Het besluit tot intrekking van de vergunning of de weigering tot intrekking van de vergunning is met redenen omkleed en wordt door de minister bij deurwaardersexploot aan de betrokkene betekend.
4. Het besluit tot intrekking van de vergunning en indien de minister zulks noodzakelijk acht in het belang van de adequate functionering van de effectenmarkten, ook de redenen voor de intrekking, worden zo spoedig mogelijk nadat dit besluit onherroepelijk is geworden, gepubliceerd in de Landscourant. De minister kan, indien hij dit in het belang van de positie van de beleggers op de effectenmarkten acht, het besluit, alsmede de redenen voor de intrekking, eveneens op andere door hem te bepalen wijze bekendmaken. De kosten van de bekendmaking komen ten laste van de betrokkene. De Bank plaatst een besluit tot intrekking digitaal op de website van de Bank.
5. De minister kan de in het vierde lid bedoelde publicatie tot een nader door hem te bepalen tijdstip aanhouden, indien de bekendmaking ernstige schade aan de belangen van de beleggers op de effectenmarkten zou kunnen toebrengen.

H Artikel 6 komt te luiden:

Artikel 6

De vergunningverlening, bedoeld in artikel 2, eerste lid, wordt binnen twee weken na de dagtekening ervan digitaal bekend gemaakt op de website van de Bank.

I

Na artikel 6 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 6a

Het bedrijf van de houder van een effectenbeurs waarvan de vergunning is ingetrokken, wordt op verzoek van de Bank door het Gerecht in eerste aanleg ontbonden. Het Gerecht wijst één of meer vereffenaars aan.

J

Artikel 7 komt te luiden:

Artikel 7

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 10, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, verstrekken aan buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instanties, tenzij:
 - a. het doel waarvoor de gegevens of inlichtingen zullen worden gebruikt onvoldoende is bepaald ;
 - b. het beoogde gebruik van gegevens of inlichtingen niet past in het kader van het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn;

- c. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen zich niet zou verdragen met de geldende wettelijke regelingen of de openbare orde;
 - d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen niet in voldoende mate is gewaarborgd;
 - e. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen redelijkerwijs in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen; of,
 - f. onvoldoende is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze worden verstrekt.
2. Voor zover de Bank gegevens of inlichtingen van een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie heeft ontvangen, verstrekt de Bank deze gegevens niet aan een ander buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie tenzij de buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie waarvan de gegevens of inlichtingen zijn verkregen uitdrukkelijk heeft ingestemd met de verstrekking van de gegevens of inlichtingen en in voorkomend geval heeft ingestemd met het gebruik voor een ander doel dan waarvoor de gegevens of inlichtingen zijn verstrekt.
 3. Indien een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie aan de Bank die de gegevens of inlichtingen op grond van het eerste of tweede lid heeft verstrekt, verzoekt om die gegevens of inlichtingen te mogen gebruiken voor een ander doel dan waarvoor zij zijn verstrekt, willicht de Bank dat verzoek slechts in:
 - a. indien het beoogde gebruik niet in strijd is met het eerste tweede lid, of voor zover die toezichthoudende instantie op een andere wijze dan in deze landsverordening voorzien vanuit Curaçao met inachtneming van de daarvoor geldende wettelijke procedures voor dat andere doel de beschikking over die gegevens of inlichtingen zou kunnen verkrijgen; en,
 - b. na overleg met de procureur-generaal indien het in de aanhef bedoelde verzoek betrekking heeft op een onderzoek naar strafbare feiten.
 4. De Bank kan tevens, in afwijking van artikel 10, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verstrekken aan het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging, die zij heeft verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, voor zover deze gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Bank van belang zijn of zouden kunnen zijn voor onderzoeken dan wel de nog in te stellen onderzoeken van het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging.
 5. Voor zover het verstrekken van gegevens of inlichtingen als bedoeld in het eerste en tweede lid, of het vragen van gegevens of inlichtingen aan het bevoegd gezag dat in andere delen van het Koninkrijk of in andere staten met het toezicht op het effectenwezen is belast, verband houdt met handel met voorwetenschap, handelt de Bank overeenkomstig het Verdrag inzake handel met voorkennis.
 6. De Bank verstrekt tevens, in afwijking van artikel 10, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de hem

ingevolge deze wet opgedragen taak, aan de Algemene Rekenkamer, voor zover de gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Algemene Rekenkamer noodzakelijk zijn voor de uitoefening van haar wettelijke taak op grond van de artikelen 26 en 42 van de Landsverordening Algemene Rekenkamer. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

7. De Algemene Rekenkamer is verplicht tot geheimhouding van de op grond van het vijfde lid ontvangen gegevens of inlichtingen en kan die slechts openbaar maken indien deze niet herleid kunnen worden tot afzonderlijke personen.

K

Na artikel 7 worden de volgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 7a

1. De Bank kan ten behoeve van de uitoefening van haar taak op grond van dit hoofdstuk van de houder van een effectenbeurs gegevens of inlichtingen vorderen, indien voor de vervulling van de taak van een buitenlandse toezichthoudende instantie nodig is. Artikelen 7, eerste lid, en 16, tweede tot en met vijfde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
2. Op verzoek van een buitenlandse toezichthoudende instantie kan de Bank gegevens of inlichtingen vragen aan of onderzoek instellen of doen instellen bij een ieder die ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht valt of behoort te vallen en waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij over gegevens of inlichtingen beschikt die van belang kunnen zijn voor de verzoekende instantie.
3. Degene aan wie gegevens of inlichtingen als bedoeld in het tweede lid wordt gevraagd, verstrekt deze gegevens of inlichtingen binnen een door de Bank te stellen termijn.
4. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in het tweede lid wordt ingesteld, verleent alle medewerking die nodig is voor een goede uitvoering van dat onderzoek, met dien verstande dat degene bij wie het onderzoek wordt ingesteld en die niet ingevolge deze landsverordening onder toezicht staat, slechts is gehouden tot het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden.

Artikel 7b

1. De Bank kan toestaan dat een functionaris van een buitenlandse toezichthoudende instantie deelneemt aan de uitvoering van een onderzoek als bedoeld in artikel 7a, tweede lid.
2. De in het eerste lid bedoelde functionaris volgt de aanwijzingen op van de persoon die met de uitvoering van het onderzoek is belast en staat onder leiding van deze persoon.

L

Artikel 10 komt te luiden:

Artikel 10

1. Gegevens of inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde omtrent afzonderlijke houders van een effectenbeurs zijn verstrekt of zijn verkregen en gegevens of inlichtingen die van een instantie als bedoeld in artikel 7, eerste en tweede lid, zijn ontvangen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze landsverordening of van krachtens deze landsverordening genomen besluiten enige taak vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze landsverordening verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 7, eerste en tweede lid, ontvangen, of van gegevens of inlichtingen bij het onderzoek van boeken, bescheiden of andere informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze landsverordening wordt geëist.
3. De Bank kan, in afwijking van het bepaalde in het eerste en tweede lid, ter handhaving van een gezonde financiële sector aangifte doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In de gevallen waarin door de Bank aangifte is gedaan dan wel in de gevallen waarin de Bank wordt opgeroepen om als getuige of deskundige op te treden, is de Bank bevoegd in het kader van de opsporing, het gerechtelijk vooronderzoek of de behandeling ter terechtzitting, inlichtingen te verschaffen.
4. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, met gebruikmaking van de gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, mededelingen doen mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke houders van effectenbeurzen of tot afzonderlijke aan de effectenbeurs verbonden effectenbedrijven. Met schriftelijke toestemming van de houder van een effectenbeurs die het aangaat, worden de gegevens of inlichtingen met betrekking tot afzonderlijke houders van een effectenbeurs wel gepubliceerd.
5. De Bank kan, in afwijking van het eerste lid, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties inlichten, indien zij bij de uitoefening van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak feiten ontdekt die duiden op een vermoeden van witwassen of financiering van terrorisme.

M

Artikel 11 komt te luiden:

Artikel 11

1. De houder van een effectenbeurs is ter zake van het verzoek om een vergunning aan de minister een bedrag verschuldigd. De Bank brengt het bedrag, voor zover mogelijk direct na ontvangst van de aanvraag, bij beschikking in rekening.
2. De houder van een effectenbeurs is jaarlijks aan de Bank een bedrag verschuldigd.
3. De hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen wordt zodanig vastgesteld dat de totale jaarlijkse opbrengst van het in rekening te brengen bedrag ten hoogste gelijk is aan de kosten die de Bank in dat jaar maakt ter zake van de behandeling van de aanvragen

onderscheidenlijk het toezicht dat de Bank uitoefent ingevolge deze landsverordening.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank en de representatieve organisaties, bedoeld in artikel 11a, eerste lid, nadere regels gesteld omtrent de kostendoorberekening en de grondslagen waarop die is gebaseerd en wordt de hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen vastgesteld. Hierbij kan een onderscheid worden gemaakt naar directe en indirecte kosten.
5. Het in het eerste onderscheidenlijk tweede lid bedoelde bedrag wordt betaald binnen zes weken na dagtekening van de beschikking waarbij de betalingsverplichting is opgelegd.
6. Voor zover het bedrag, bedoeld in het eerste onderscheidenlijk tweede lid, niet binnen de in het vijfde lid bedoelde termijn wordt betaald, stuurt de Bank aan betrokkene een schriftelijke aanmaning om binnen twee weken na dagtekening van de aanmaning het verschuldigde bedrag, verhoogd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop de in het vijfde lid bedoelde termijn is verstreken, en verhoogd met de kosten van de aanmaning, alsnog te betalen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het bedrag, voor zover dat niet binnen de in de aanmaning gestelde termijn wordt betaald, overeenkomstig het zevende lid wordt ingevorderd.
7. Bij gebreke van betaling binnen de in de aanmaning gestelde termijn vordert de Bank het bedrag van de aanmaning, verhoogd met de kosten van de invordering, bij dwangbevel in.
8. Het dwangbevel wordt op kosten van de betrokkene bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Artikel 12ff is van overeenkomstige toepassing.
9. Artikel 12ff is van overeenkomstige toepassing.

N

Na artikel 11 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11a

1. De minister kan, gehoord de Bank, een organisatie van houders van een effectenbeurs aanwijzen als representatieve organisatie.
2. De Bank pleegt zo vaak als zij dit nodig acht, doch tenminste eenmaal per jaar, overleg met de krachtens het eerste lid aangewezen representatieve organisatie omtrent het beleid inzake het toezicht op de houders van een effectenbeurs.
3. Alvorens de Bank algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in deze landsverordening, vaststelt of wijzigt, pleegt zij overleg met de krachtens het eerste lid aangewezen representatieve organisaties.

O

Na hoofdstuk V worden twee hoofdstukken ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK VA

Last onder dwangsom, bestuurlijke boete, geldschulden en verjaring

§ 1 Last onder dwangsom

Artikel 12a

Onder last onder dwangsom wordt verstaan: de herstelsanctie, inhoudende:

- a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding; en,
- b. de verplichting tot betaling van een geldsom indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Artikel 12b

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 2, eerste lid, 2a, 3, eerste lid en tweede lid, laatste volzin, en vijfde lid, onderdeel a, 3a, eerste en derde lid, 4, eerste lid, 4a, eerste tot en met vierde lid, 4b, eerste lid, 4c, vierde lid, 4d, eerste en tweede lid, 7a, derde en vierde lid, 16, vijfde lid, en 16a, derde lid, een last onder dwangsom opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. De last onder dwangsom kan worden opgelegd zodra het gevaar voor de overtreding klaarblijkelijk dreigt.
3. De last onder dwangsom omschrijft de te nemen herstelmaatregelen.
4. Bij de last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken van een overtreding of het voorkomen van verdere overtreding wordt een termijn gesteld gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.
5. Een beslissing tot oplegging van een last onder dwangsom wordt op schrift gesteld en is een beschikking.
6. De Bank stelt de dwangsom vast hetzij op een bedrag ineens, hetzij op een bedrag per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd dan wel per overtreding van de last. De bedragen staan in redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang en tot de beoogde werking van de dwangsom.
7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan het bedrag waarboven geen dwangsom meer wordt verbeurd, worden bepaald.

Artikel 12c

Een verbeurde dwangsom wordt betaald binnen zes weken nadat zij van rechtswege is verbeurd.

Artikel 12d

1. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, de looptijd ervan opschorten voor een bepaalde termijn, of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor die overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, indien de beschikking één jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 12e

In afwijking van artikel 12gg, eerste lid, verjaart de bevoegdheid tot invordering van een verbeurde dwangsom door verloop van één jaar na de dag waarop zij is verbeurd.

Artikel 12f

Geen last onder dwangsom kan worden opgelegd voor zover voor de overtreding een rechtvaardigingsgrond bestond.

Artikel 12g

1. Alvorens aan te manen tot betaling van de dwangsom beslist de Bank bij beschikking omtrent de invordering van de dwangsom.
2. De Bank geeft voorts een beschikking omtrent de invordering van de dwangsom, indien een belanghebbende daarom verzoekt.
3. De Bank beslist binnen zes weken op het verzoek.

Artikel 12h

1. Indien uit een beschikking tot intrekking of wijziging van de last onder dwangsom voortvloeit dat een reeds gegeven beschikking tot invordering van die dwangsom niet in stand kan blijven, vervalt die beschikking.
2. De Bank kan een nieuwe beschikking tot invordering geven die in overeenstemming is met de gewijzigde last onder dwangsom.

Artikel 12i

1. Een bezwaar, beroep, hoger beroep of een verzoek om schorsing dan wel voorlopige voorziening gericht tegen de last onder dwangsom heeft mede betrekking op een beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist.
2. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba kan de beslissing op het hoger beroep tegen de beschikking tot invordering van de dwangsom verwijzen naar de Bank, overeenkomstig artikel 54 van de Landsverordening administratieve rechtspraak, indien behandeling door de Bank gewenst is.
3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op een verzoek om schorsing dan wel voorlopige voorziening.

§ 2 Bestuurlijke boete

Artikel 12j

Onder bestuurlijke boete wordt verstaan: de bestraffende sanctie, inhoudende een onvoorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom.

Artikel 12k

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 2, eerste lid, 2a, 3, eerste lid, tweede lid, laatste volzin, en vijfde lid, onderdeel a, 3a, eerste en derde lid, 4, eerste lid, 4a, eerste tot en met vierde lid, 4b, eerste lid, 4c, vierde lid, 4d, eerste en tweede lid, 7a, derde en vierde lid, 8, eerste lid, 9, eerste lid, 10, tweede lid, 16, vijfde lid, en 16a, derde lid, een bestuurlijke boete opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan de hoogte en de wijze van bepaling van de bestuurlijke boete voor de verschillende overtredingen, worden bepaald. Een op grond van het eerste lid op te leggen bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste het bedrag dat is vastgesteld voor de vijfde categorie, bedoeld in artikel 1:54, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, of, indien dat meer is, ten hoogste 10% van de omzet van de kredietinstelling in het boekjaar voorafgaande aan de beschikking waarin de bestuurlijke boete wordt opgelegd.
3. Alvorens over te gaan tot oplegging van een boete, stelt de Bank de betrokkene schriftelijk op de hoogte van het voornemen een boete op te leggen onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

Artikel 12l

Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien:

- a. de overtreding niet aan de overtreder kan worden verweten;
- b. de overtreder is overleden;
- c. aan de overtreder wegens dezelfde overtreding reeds eerder een bestuurlijke boete is opgelegd, dan wel een kennisgeving als bedoeld in artikel 12r, derde lid, onderdeel a, is bekendgemaakt; of
- d. een rechtvaardigingsgrond voor de overtreding bestaat.

Artikel 12m

1. Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien tegen de overtreder wegens dezelfde gedraging een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen, of het recht tot strafvervolging is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Indien de gedraging tevens een strafbaar feit is, wordt zij aan de officier van justitie voorgelegd, tenzij bij wettelijk voorschrift is bepaald, dan wel met het openbaar ministerie is overeengekomen, dat daarvan kan worden afgezien.
3. Voor een gedraging die aan de officier van justitie moet worden voorgelegd, legt de Bank slechts een bestuurlijke boete op indien:
 - a. de officier van justitie aan de Bank heeft medegedeeld ten aanzien van de overtreder van strafvervolging af te zien; of,
 - b. de Bank niet binnen dertien weken een reactie van de officier van justitie heeft ontvangen.

Artikel 12n

1. Een bestuurlijke boete vervalt, indien zij op het tijdstip van het overlijden van de overtreder niet onherroepelijk is. Een onherroepelijke bestuurlijke boete vervalt voor zover zij op dat tijdstip nog niet is betaald.

2. Een reeds opgelegde bestuurlijke boete vervalt, indien het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba met toepassing van artikel 25 van het Wetboek van Strafvordering de vervolging van de overtreder voor dat feit beveelt.
3. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete vervalt vijf jaren na de dag waarop de overtreding heeft plaatsgevonden.
4. Indien tegen de bestuurlijke boete bezwaar wordt gemaakt of beroep wordt ingesteld, wordt de vervaltermijn, bedoeld in het derde lid, opgeschort tot onherroepelijk op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 12o

1. Degene die wordt verhoord met het oog op het aan hem opleggen van een bestuurlijke boete, is niet verplicht ten behoeve daarvan verklaringen omtrent de overtreding af te leggen. Voor het verhoor wordt aan de betrokkene medegedeeld dat hij verplicht is tot antwoorden.
2. Indien beroep is ingesteld tegen een bestuurlijke boete is de partij aan wie de boete is opgelegd niet verplicht omtrent de overtreding verklaringen af te leggen. Het eerste lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12p

1. De Bank of de personen, bedoeld in artikel 16, eerste lid, maken van de overtreding een rapport op.
2. Het rapport is gedagtekend en vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. de overtreding, alsmede het overtreden voorschrift; en,
 - c. zo nodig een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip of periode waarop de overtreding is geconstateerd.
3. Een afschrift van het rapport wordt uiterlijk bij de bekendmaking van de beschikking tot oplegging van de bestuurlijke boete aan de overtreder toegezonden of uitgereikt.
4. Indien van de overtreding een proces-verbaal als bedoeld in artikel 186 van het Wetboek van Strafvordering is opgemaakt, treedt dit voor de toepassing van deze paragraaf in de plaats van het rapport.
5. Het rapport is opgesteld in de Nederlandse of de Engelse taal.

Artikel 12q

1. De Bank stelt de overtreder desgevraagd in de gelegenheid de gegevens waarop het opleggen van de bestuurlijke boete, dan wel het voornemen daartoe, berust, in te zien en daarvan afschriften te vervaardigen. De Bank kan beslissen om bepaalde stukken van kennisneming uit te zonderen in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend.
2. Voor zover blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat deze gegevens aan de overtreder worden medegedeeld in een voor deze begrijpelijke taal.

Artikel 12r

1. De Bank kan de overtreder in de gelegenheid stellen over het voornemen tot opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Op het moment dat de overtreder in de gelegenheid wordt gesteld over het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen:
 - a. wordt het rapport reeds bij de uitnodiging daartoe aan de overtreder toegezonden of uitgereikt; en,
 - b. zorgt de Bank voor bijstand door een tolk, indien blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt.
3. Indien de Bank nadat de overtreder zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, beslist dat:
 - a. voor de overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd; of,
 - b. de overtreding alsnog aan de officier van justitie zal worden voorgelegd;wordt dit schriftelijk aan de overtreder medegedeeld.

Artikel 12s

1. Een beschikking tot oplegging van een bestuurlijke boete vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. het feit ter zake waarvan de boete wordt opgelegd, alsmede het overtreden voorschrift;
 - c. het bedrag van de boete, alsmede een toelichting op de hoogte daarvan; en,
 - d. de termijn, bedoeld in artikel 12v, waarbinnen de boete moet worden betaald.
2. Op verzoek van de overtreder die de beschikking wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse of Engelse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat de inhoud van de beschikking aan de betrokkene wordt meegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

Artikel 12t

De werkzaamheden in verband met het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

§ 3 Geldschulden

Artikel 12u

Deze paragraaf is van toepassing op geldschulden die voortvloeien uit de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete.

Artikel 12v

Behoudens ingeval artikel 12c toepassing vindt, geschiedt de betaling binnen zes weken nadat de beschikking op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt, tenzij de beschikking een later tijdstip vermeldt.

Artikel 12w

1. De Bank kan uitstel van betaling van een geldschuld verlenen.
2. Gedurende het uitstel kan de Bank niet aanmanen of invorderen.
3. De beschikking tot uitstel van betaling vermeldt de termijn waarvoor het uitstel geldt.
4. De Bank kan aan de beschikking tot uitstel van betaling voorschriften verbinden.

Artikel 12x

1. Betaling geschiedt aan een door Bank te bepalen kantoor dan wel door bijschrijving op een daartoe door de Bank bestemde bankrekening.
2. Betaling geschiedt in Nederlands-Antilliaanse guldens, tenzij door de Bank anders is bepaald.
3. Betaling heeft plaats op het tijdstip waarop de betaling aan het kantoor wordt verricht dan wel, in geval van bijschrijving, de rekening van de Bank wordt gecrediteerd.
4. De kosten van betaling komen ten laste van de overtreder.

Artikel 12y

1. De overtreder is in verzuim indien hij niet binnen de voorgeschreven termijn van zes weken heeft betaald.
2. Het verzuim heeft de verschuldigdheid van wettelijke rente tot gevolg overeenkomstig de artikelen 119, eerste en tweede lid, en 120, eerste lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.
3. De Bank stelt het bedrag van de verschuldigde wettelijke rente bij beschikking vast.

Artikel 12z

1. De Bank maant de overtreder die in verzuim is schriftelijk aan tot betaling binnen twee weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de aanmaning is toegezonden.
2. De aanmaning vermeldt dat bij niet tijdige betaling deze kan worden afgedwongen door op kosten van de overtreder uit te voeren invorderingsmaatregelen.
3. De Bank kan voor de aanmaning een vergoeding in rekening brengen. De vergoeding wordt in de aanmaning vermeld.

Artikel 12aa

1. De Bank kan een dwangbevel uitvaardigen.
2. Een dwangbevel levert een executoriale titel op die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd.

3. Een dwangbevel wordt slechts uitgevaardigd wanneer binnen de overeenkomstig artikel 12y, eerste lid, gestelde aanmaningstermijn niet volledig is betaald.

Artikel 12bb

1. Bij het dwangbevel kunnen tevens de aanmaningsvergoeding, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel worden ingevorderd.
2. Het dwangbevel kan betrekking hebben op verschillende verplichtingen tot betaling van een geldsom door de overtreder aan de minister.
3. De betekening en de tenuitvoerlegging van het dwangbevel geschieden op kosten van degene tegen wie het is uitgevaardigd.
4. De kosten zijn ook verschuldigd indien het dwangbevel door betaling van verschuldigde bedragen niet of niet volledig ten uitvoer is gelegd.

Artikel 12cc

1. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:
 - a. aan het hoofd het woord: dwangbevel;
 - b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom;
 - c. de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de geldschuld voortvloeit;
 - d. de kosten van het dwangbevel; en,
 - e. dat het op kosten van degene tegen wie het dwangbevel is uitgevaardigd ten uitvoer kan worden gelegd.
2. Het dwangbevel vermeldt, indien van toepassing:
 - a. het bedrag van de aanmaningsvergoeding; en,
 - b. de ingangsdatum van de wettelijke rente.

Artikel 12dd

1. De bekendmaking van een dwangbevel geschiedt door middel van de betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
2. Het exploit vermeldt in ieder geval de gerechtelijke instantie waarbij tegen het dwangbevel en de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 438 en 438a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden opgekomen.

Artikel 12ee

De Bank beschikt ten aanzien van de invordering ook over de bevoegdheden die een schuldeiser op grond van het privaatrecht heeft.

Artikel 12ff

1. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Bank.
2. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de Bank kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

§ 4 Verjaring

Artikel 12gg

1. De rechtsvordering tot betaling van een geldschuld als bedoeld in artikel 12u, behoudens indien deze voortvloeit uit een last onder dwangsom, verjaart vijf jaren nadat de voorgeschreven betalingstermijn is verstreken.
2. Na voltooiing van de verjaring kan de Bank zijn bevoegdheden tot aanmaning en verrekening en tot uitvaardiging en tenuitvoerlegging van een dwangbevel niet meer uitoefenen.

Artikel 12hh

1. De verjaring wordt gestuit door een daad van rechtsvervolgning overeenkomstig artikel 316, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 316, tweede lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.
2. Erkenning van het recht op betaling stuit de verjaring van de rechtsvordering tegen de hem die het recht erkent.
3. De Bank kan de verjaring ook stuiten door een aanmaning als bedoeld in artikel 12z, eerste lid, een dwangbevel, of door een daad van tenuitvoerlegging van een dwangbevel.

Artikel 12ii

1. Door stuiting van de verjaring begint een nieuwe verjaringstermijn te lopen met de aanvang van de volgende dag.
2. De nieuwe termijn is gelijk aan de oorspronkelijke, doch niet langer dan vijf jaren.
3. Wordt de verjaring echter gestuit door het instellen van een eis die door toewijzing wordt gevolgd, dan is artikel 324 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12jj

1. De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot betaling aan de minister wordt verlengd met de tijd gedurende welke de overtreder na de aanvang van die termijn uitstel van betaling heeft.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing indien:
 - a. de overtreder in surseance van betaling verkeert;
 - b. de overtreder in staat van faillissement verkeert; of,
 - c. de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt.

HOOFDSTUK VB

Openbaarmaking van overtredingen

Artikel 12kk

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 10, eerste en tweede lid, teneinde de naleving van deze landsverordening te bevorderen ter

openbare kennis brengen het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, alsmede het overtreden voorschrift. Indien het doel van het door de Bank uit te oefenen toezicht op de naleving van deze landsverordening zulks bepaaldelijk vordert en zich daartegen geen zwaarwegende belangen verzetten, waaronder die van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, kan de Bank de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd ter openbare kennis brengen.

2. De openbaarmaking, bedoeld in het eerste lid, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

Artikel 12ll

Degene jegens wie door de minister of de Bank een handeling is verricht waaraan in redelijkheid de gevolgtrekking kan worden verbonden dat de Bank of de minister zijn handelen of nalaten op grond van artikel 12kk ter openbare kennis zal brengen, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld alvorens hem mondeling om informatie wordt gevraagd.

Artikel 12mm

1. De minister geeft, indien hij voornemens is op grond van artikel 12kk een feit ter openbare kennis te brengen, de betrokkene daarvan schriftelijk kennis onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.
2. De minister is niet gehouden de betrokkene in de gelegenheid te stellen om zijn zienswijze naar voren te brengen, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 12nn

De beschikking om op grond van artikel 12kk een feit ter openbare kennis te brengen vermeldt in ieder geval:

- a. het feit dat ter openbare kennis wordt gebracht;
- b. de wijze waarop het feit ter openbare kennis wordt gebracht; en,
- c. de termijn waarna het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 12oo

Tenzij de bevordering van de naleving van deze landsverordening geen uitstel toelaat, wordt de werking van de beschikking om op grond van artikel 12kk een feit ter openbare kennis te brengen opgeschort totdat de bezwaar- of beroepstermijn is verstreken of, indien bezwaar of beroep is ingesteld, op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 12pp

De beschikking om op grond van artikel 12kk een feit ter openbare kennis te brengen, treedt in werking op de dag waarop het feit ter openbare

kennis is gebracht zonder dat de werking op grond van artikel 12nn wordt opgeschort, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 12qq

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 12kk een feit ter openbare kennis te brengen vervalt, indien ter zake van het feit een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Het recht tot strafvervolging met betrekking tot een feit als bedoeld in artikel 12kk vervalt, indien de Bank het feit reeds ter openbare kennis heeft gebracht.

Artikel 12rr

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 12kk een feit ter openbare kennis te brengen vervalt één jaar na de dag waarop het feit heeft plaats gehad.
2. De in het eerste lid genoemde termijn wordt gestuit door bekendmaking van de beschikking waarbij het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 12ss

De werkzaamheden in verband met het op grond van artikel 12kk ter openbare kennis brengen van een feit worden verricht door personen die betrokken zijn geweest bij het vaststellen van het feit en het daaraan voorafgaande onderzoek.

Artikel 12tt

Door de Minister en de Minister van Justitie gezamenlijk kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld ter zake van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in de paragrafen 1 en 2 van Hoofdstuk VA en Hoofdstuk VB.

P

Artikel 15 komt te luiden:

Artikel 15

1. Handelen in strijd met enig voorschrift, gegeven bij of krachtens de artikelen 2, eerste lid, 2a, 3, tweede lid, laatste volzin, en vijfde lid, onderdeel a, 3a, eerste en derde lid, 4, eerste lid, 4a, eerste tot en met vierde lid, 4b, eerste lid, 4c, vierde lid, 4d, eerste en tweede lid, 7a, derde en vierde lid, 8, eerste lid, 9, eerste lid, 10, tweede lid, 16, vijfde lid, en 16a, derde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één jaar en met een geldboete van de vijfde categorie dan wel met één van beide straffen.
2. Opzettelijk handelen in strijd met de voorschriften, genoemd in het eerste lid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar

en een geldboete van de zesde categorie dan wel met één van beide straffen.

3. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen en de in het tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

Q

Artikel 16 komt te luiden:

Artikel 16

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe door de President van de Bank aan te wijzen functionarissen van de Bank, belast met toezicht. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - c. zaken aan opneming en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs, en daarvan monsters te nemen; en,
 - d. alle plaatsen te betreden, eventueel vergezeld van door hen aangewezen personen, met uitzondering van woningen of tot bewoning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner.
3. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.
4. Zo nodig wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

R

Na artikel 16 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 16a

1. De Bank kan zich bij het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 16, eerste lid, doen bijstaan dan wel een zodanig toezicht geheel doen uitvoeren door een door de Bank aan te wijzen externe deskundige of andere deskundigen. De Bank kan de kosten die hiermee verband houden geheel of gedeeltelijk doorberekenen aan de betrokken houder van een effectenbeurs. Artikel 16 is van overeenkomstige toepassing.
2. Indien het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 16, eerste lid, dan wel bepaalde werkzaamheden in het kader van een zodanig toezicht door de Bank aan een externe deskundige of aan een andere deskundige worden opgedragen, is deze verplicht zijn bevindingen rechtstreeks en schriftelijk aan de Bank te rapporteren en na verkregen

toestemming van de Bank een afschrift daarvan aan de betrokken houder van een effectenbeurs te zenden.

3. Een houder van een effectenbeurs is op verzoek van de Bank verplicht een erkende deskundige aan te wijzen die rechtstreeks aan de Bank rapporteert over de interne organisatie van de houder van een effectenbeurs.

Artikel 16b

De Bank is tevens bevoegd, in het kader van toezichtuitoefening onderzoeken van buitenlandse instanties die met het toezicht op de houders van een effectenbeurs zijn belast, toe te laten bij in Sint Maarten gevestigde houders van een effectenbeurs die onder geconsolideerd toezicht staan van genoemde toezichthouders. De Bank stelt in voorkomend geval tevoren voorwaarden aan en geeft aanwijzingen ten aanzien van de uitvoering van deze toezichtwerkzaamheden. De functionarissen van de buitenlandse instanties, die een onderzoek als bedoeld in de eerste volzin verrichten, zijn gehouden de aanwijzingen van de Bank stipt te volgen.

S

In artikel 17, eerste lid, wordt "de bij deze landsverordening" vervangen door: de bij of krachtens deze landsverordening.

T

De titel Hoofdstuk IX WIJZIGING ANDERE WETTELIJKE REGELINGEN en de artikelen 18 tot en met 20 komen te vervallen

Artikel IV

De Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel g, onder 2, komt te luiden:
 2. het administreren, waaronder in ieder geval, het voeren van boekhouding alsmede het verkrijgen, vastleggen, verwerken en verstrekken van informatie ten behoeve van het besturen of doen functioneren van een beleggingsinstelling, respectievelijk het verkrijgen, vastleggen en verwerken van inschrijvingen, het inleveren van effecten en dergelijke in beleggingsinstellingen en het verstrekken van informatie aan de gerechtigden tot die effecten;
2. De punt aan het slot van artikel 1, onderdeel k, wordt vervangen door een puntkomma.

3. Er worden drie onderdelen toegevoegd, luidende:
- l) externe deskundige: een externe deskundige als bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;
 - m) dwangbevel: een schriftelijk bevel van de Bank dat ertoe strekt de betaling van een geldschuld af te dwingen;
 - n) toezichthoudende instantie: een overheidsinstantie respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn, alsmede een overheidsinstantie, respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op de naleving van wettelijke regelingen ter zake van de bestrijding van witwassen en de financiering van terrorisme.

B

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1" geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. Waar in deze landsverordening wordt gesproken van bewaarder, wordt bedoeld de bewaarder voorzover verbonden aan de beleggingsinstelling.

C

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef van het eerste lid wordt het woord "voorschriften" vervangen door: algemeen verbindende voorschriften"
2. Het eerste lid, onderdelen c en d, komen te luiden:
 - c) bedrijfsvoering, waaronder maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering en de administratieve organisatie van de beleggingsinstelling, daaronder begrepen de financiële administratie en de interne controle; en,
 - d) aan de Bank, aan de deelnemers in de beleggingsinstelling en aan het publiek te verstrekken informatie.
3. Aan het vierde lid wordt een volzin toegevoegd, luidende:

De Bank kan een besluit als hiervoor bedoeld wijzigen of intrekken, indien naar haar oordeel de omstandigheden waaronder het besluit is genomen zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.

D

Na artikel 4 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4a

De Bank kan de vergunning weigeren, indien:

- a) zij gronden heeft om aan te nemen dat de beleggingsinstelling de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan de regelgeving inzake het toezicht op beleggingsinstellingen in een andere Staat;
- b) de structuur van de groep waarvan de beleggingsinstelling deel uitmaakt zodanig is dat de Bank onvoldoende adequaat en effectief toezicht kan uitoefenen op de beleggingsinstelling; of,
- c) zij van oordeel is dat het verlenen van de vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de adequate werking van de financiële markten en de positie van de beleggers op die markten.

E

Na artikel 5 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 5a

Een beleggingsinstelling waaraan een vergunning als bedoeld in artikel 3, eerste lid, is verleend en de bewaarder, zijn gehouden aan het bepaalde in artikel 4, eerste en tweede lid, alsmede aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de vergunning te blijven voldoen.

Artikel 5b

1. De Bank kan bij overtreding van artikel 3, eerste lid, en 14 een openbare waarschuwing uitvaardigen, indien nodig onder vermelding van de overwegingen die tot die waarschuwing hebben geleid.
2. De bevoegdheid om een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste lid uit tevaardigen laat onverlet de bevoegdheid van de Bank om openbare waarschuwingen van internationale of intergouvernementele organisaties, in Sint Maarten te publiceren.
3. Indien de Bank besluit een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste lid uit tevaardigen, stelt zij de betrokken persoon of instelling in kennis van het besluit.
4. Het besluit vermeldt in ieder geval de geconstateerde overtreding, de inhoud van de openbaarmaking, de gronden waarop het besluit berust alsmede de wijze waarop en de termijn waarna de openbare waarschuwing zal worden uitgevaardigd.
5. Het uitvaardigen van een openbare waarschuwing geschiedt niet eerder dan nadat vijf werkdagen zijn verstreken na de dag waarop de betrokken persoon of instelling overeenkomstig het vierde en vijfde lid in kennis is gesteld van het besluit.
6. Indien wordt verzocht om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 85, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak wordt de werking van het besluit opgeschort totdat er een uitspraak is van het gerecht.
7. Indien bescherming van de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen geen uitstel toelaat, kan de Bank, in afwijking van de voorgaande leden, onverwijld een openbare waarschuwing uitvaardigen.
8. De uitvaardiging van een openbare waarschuwing als bedoeld in dit artikel, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

F

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst van artikel 7 wordt de aanduiding "1." geplaatst.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. Handelen in strijd met een aanwijzing van de Bank als bedoeld in het eerste lid, is verboden.

G

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vijfde en zesde lid komen te luiden:
 5. De Bank kan de beleggingsinstelling van bepaalde hoofdafdelingen, onderscheidenlijk onderafdelingen geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste, tweede en derde lid. Aan de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden. De beleggingsinstelling is gehouden aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de ontheffing, bedoeld in de eerste volzin, te blijven voldoen.
 6. De Bank kan bepalen dat de jaarrekening van een beleggingsinstelling van een bepaalde hoofdafdeling, onderscheidenlijk onderafdeling, die niet voldoet aan de definitie van grote vennootschap, bedoeld in afdeling 4 van titel 5 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, wordt beoordeeld, onderscheidenlijk gecontroleerd door een andere deskundige dan de externe deskundige.
2. Het zevende lid vervalt.

H

Na artikel 8 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 8a

1. Het is een beleggingsinstelling verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
 - a. haar statuten of reglementen te wijzigen; of,
 - b. personen die het dagelijks beleid van de beleggingsinstelling bepalen en, indien aanwezig, de leden van de raad van commissarissen te benoemen.
2. Een wijziging van de statuten of reglementen, in strijd met het verbod, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is nietig. Op verzoek van de Bank benoemt het gerecht een bewindvoerder met de macht om de gevolgen van de nietige handeling ongedaan te maken.
3. Bij het ongedaan maken van de nietige handeling handelt de bewindvoerder mede in het belang van de deelnemers in de beleggingsinstelling.

Artikel 8b

1. Iedere beleggingsinstelling is verplicht binnen een door de Bank te stellen termijn haar jaarrekening over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, te publiceren.
2. De Bank kan nadere algemeen verbindende voorschriften vaststellen met betrekking tot het publiceren van de in de eerste volzin bedoelde jaarrekening en de wijze waarop de publicatie dient te geschieden. Op de voorschriften, bedoeld in dit artikel, is artikel 9, vijfde lid, van overeenkomstige toepassing.

I

Artikel 9 komt te luiden:

Artikel 9

1. De Bank heeft verordenende bevoegdheid voor het stellen van regels omtrent de invoering, uitvoering en handhaving door vergunninghouders van passende procedures voor controle, communicatie en andere te treffen maatregelen ter uitvoering van deze landsverordening. De Bank stelt bij verordening ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande beleggingsinstellingen en de daaraan verbonden bewaarders algemeen verbindende voorschriften vast met betrekking tot:
 - a) deskundigheid en integriteit;
 - b) financiële waarborgen;
 - c) bedrijfsvoering, waaronder maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integrale bedrijfsvoering; en,
 - d) informatieverstrekking aan de Bank.
2. Onder algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, worden in ieder geval verstaan regels ter zake van:
 - a) het tegengaan van verstrengeling van tegenstrijdige belangen;
 - b) het voorkomen van betrokkenheid van de beleggingsinstelling en van haar werknemers bij strafbare feiten die het vertrouwen in de beleggingsinstelling of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - c) het voorkomen van betrokkenheid van de beleggingsinstelling en van haar werknemers bij handelingen die anderszins in het maatschappelijk verkeer zodanig onaanvaardbaar zijn, dat deze het vertrouwen in de beleggingsinstelling of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - d) het vaststellen van de identiteit, de aard en de achtergrond van de cliënten van de beleggingsinstelling;
 - e) ordelijke en transparante financiële marktprocessen; en,
 - f) zuivere verhoudingen tussen marktpartijen en zorgvuldige behandeling van cliënten of consumenten, zoals het waarborgen van de informatieverstrekking aan cliënten of consumenten.
3. De Bank kan ter uitvoering van aanbevelingen en regelingen van internationale of intergouvernementele organisaties, bij verordening algemeen verbindende voorschriften van technische en organisatorische aard uitvaardigen ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande instellingen.

4. Een beleggingsinstelling waaraan een vergunning is verleend, is verplicht zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan de voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid.
5. De voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid, treden in werking op een in die voorschriften te bepalen tijdstip doch niet eerder dan de bekendmaking, bedoeld in artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. De Bank plaatst de voorschriften digitaal op de website van de Bank.
6. De Bank kan op verzoek van de beleggingsinstelling besluiten dat de beleggingsinstelling of de bewaarder, niet hoeft te voldoen aan alle krachtens het eerste lid vastgestelde voorschriften, indien de beleggingsinstelling aantoont dat daaraan redelijkerwijs niet volledig kan worden voldaan en dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken anderszins voldoende zijn bereikt. De Bank kan het hiervoor bedoelde besluit wijzigen of intrekken, indien naar haar oordeel de omstandigheden waaronder het besluit is genomen zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.

J

Na artikel 9 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 9a

1. De Bank legt de algemeen verbindende voorschriften, bedoeld in deze landsverordening, ter goedkeuring voor aan de minister.
2. De voordracht tot publicatie van de algemeen verbindende voorschriften wordt niet eerder gedaan dan nadat deze zijn goedgekeurd door de minister.
3. De minister kan in het geval dat de algemeen verbindende voorschriften in strijd zijn met het recht en de Bank de geconstateerde onvolkomenheid na overleg niet heeft weggenomen, weigeren de goedkeuring te verlenen. Het besluit tot onthouding van goedkeuring is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.
4. De goedkeuring wordt geacht te zijn gegeven indien de minister binnen vier weken na het overleggen van de algemeen verbindende voorschriften, niet heeft gereageerd.
5. Indien een door de Bank vastgestelde verordening naar het oordeel van de minister in strijd is met het recht, kan de regering de verordening geheel of gedeeltelijk vernietigen wegens strijd met het recht, de Raad van Advies gehoord. Het landsbesluit tot vernietiging is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.

Artikel 9b

1. De externe deskundige die op grond van artikel 8, eerste lid, de jaarrekening van een beleggingsinstelling van een verklaring moet voorzien en die op grond van artikel 8, vierde lid, onderdeel b, de staten van een verklaring moet voorzien, meldt de Bank zo spoedig mogelijk elke omstandigheid waarvan hij bij de uitvoering van zijn werkzaamheden kennis heeft gekregen en die:

- a) in strijd is met de eisen die voor het verkrijgen van de vergunning zijn gesteld;
 - b) in strijd is met de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen;
 - c) het voortbestaan van de beleggingsinstelling bedreigt; of,
 - d) de afgifte van een goedkeurende verklaring omtrent de getrouwheid in gevaar zou kunnen brengen.
2. Bij een melding als bedoeld in het eerste lid zendt de externe deskundige onverwijld aan de Bank een afschrift van zijn rapport, de directiebrieven en de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de verklaring bij de jaarrekening, respectievelijk van enig van de periodiek bij de Bank in te dienen staten, indien en voor zover de Bank bij deze staten een verklaring van een externe deskundige nodig heeft geacht. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht, geeft de externe deskundige de Bank een mondelinge toelichting op de jaarrekening en de voornoemde stukken.
 3. Op de externe deskundige die naast zijn werkzaamheden voor de beleggingsinstelling ook werkzaamheden uitvoert voor een andere onderneming of instelling, is de meldingsplicht, bedoeld in het derde lid, van overeenkomstige toepassing, indien de beleggingsinstelling dochtermaatschappij is van die andere onderneming of instelling dan wel indien de andere onderneming of instelling dochtermaatschappij is van de beleggingsinstelling.
 4. De externe deskundige die op grond van het eerste of derde lid tot een melding aan de Bank is overgegaan, is niet aansprakelijk voor de schade die een derde dientengevolge lijdt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat gelet op alle feiten en omstandigheden in redelijkheid niet tot melding had mogen worden overgegaan.

Artikel 9c

1. Tot het afgeven van een verklaring als bedoeld in artikel 8, eerste en vierde lid, onderdeel b, is slechts bevoegd een externe deskundige tegen wie de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.
2. De Bank kan tegen de aanstelling of handhaving van een externe deskundige bezwaar maken, indien de externe deskundige naar haar oordeel niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de hem toevertrouwde taak met betrekking tot de beleggingsinstelling naar behoren zal vervullen.
3. Het bezwaar, bedoeld in het tweede lid, wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de betrokken beleggingsinstelling en van de betrokken externe deskundige.
4. Een beleggingsinstelling is verplicht gebruik te maken van de diensten van een externe deskundige, waartegen de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.

K

Artikel 11 komt te luiden:

Artikel 11

1. De Bank trekt de vergunning in, indien:

- a) de beleggingsinstelling de intrekking daarvan verzoekt. Binnen 60 dagen na ontvangst van een zodanig verzoek wordt daarop door de Bank beslist;
 - b) de beleggingsinstelling of de bewaarder kennelijk de in artikel 3 bedoelde werkzaamheden niet meer uitvoert;
 - c) de beleggingsinstelling niet binnen een door de Bank vast te stellen termijn met haar bedrijf daadwerkelijk een aanvang heeft gemaakt;
 - d) de beleggingsinstelling of de bewaarder niet of niet genoegzaam uitvoering heeft gegeven aan een aanwijzing of een aanzegging van de Bank als bedoeld in de artikelen 33 en 34, eerste lid;
 - e) de beleggingsinstelling kennelijk niet meer voldoet aan de in artikel 1, onderdeel c, gegeven definitie;
 - f) de beleggingsinstelling van de vergunning misbruik of oneigenlijk gebruik maakt;
 - g) de structuur van de groep waarvan de beleggingsinstelling deel uitmaakt zodanig wordt gewijzigd dat de Bank of de instantie van het land van herkomst die met het toezicht op beleggingsinstellingen is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht, onderscheidenlijk geconsolideerd toezicht kan uitoefenen op de beleggingsinstelling; of,
 - j) de beleggingsinstelling, de bewaarder, of één van de beleidsbepalende of medebeleidsbepalende personen van de betreffende beleggingsinstelling niet of niet meer voldoen aan de bij of krachtens deze landsverordening of de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties opgelegde verplichtingen.
2. De Bank kan de vergunning intrekken, indien:
- a) de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest; of,
 - b) zich omstandigheden voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan, zo zij vóór het tijdstip waarop de vergunning werd verleend zich hadden voorgedaan, of bekend waren geweest, de vergunning zou zijn geweigerd;
3. Het besluit tot intrekking van de vergunning of de weigering tot intrekking van de vergunning is met redenen omkleed en wordt door de Bank bij deurwaardersexploot aan de betrokken beleggingsinstelling of bewaarder, betekend.
4. Het besluit tot intrekking van de vergunning en indien de Bank zulks noodzakelijk acht in het belang van adequate werking van de financiële markten, ook de redenen voor de intrekking, worden zo spoedig mogelijk nadat dit besluit onherroepelijk is geworden, digitaal gepubliceerd op de website van de Bank. De Bank kan, indien zij dit in het belang van de positie van de beleggers op de financiële markten acht, het besluit, alsmede de redenen voor de intrekking eveneens op andere door haar te bepalen wijze bekendmaken. De kosten van de laatstbedoelde bekendmaking komen ten laste van de betrokken beleggingsinstelling.
5. De Bank kan de in het vierde lid bedoelde publicatie tot een nader door haar te bepalen tijdstip aanhouden, indien de bekendmaking ernstige schade aan de belangen van de beleggers op de financiële markten zou kunnen brengen.

L

Artikel 15 komt te luiden:

Artikel 15

1. De Bank verleent aan een administrateur een vergunning op aanvraag, indien de aanvrager aantoont te voldoen aan de bij algemeen verbindende voorschriften van de Bank te stellen eisen met betrekking tot:
 - a) deskundigheid en integriteit; en,
 - b) bedrijfsvoering, waaronder maatregelen gericht op het bevorderen van een integere bedrijfsvoering.Deze voorschriften houden tevens in dat het dagelijks beleid van de administrateur door ten minste twee natuurlijke personen wordt bepaald en dat, indien aanwezig, de raad van commissarissen uit ten minste drie leden bestaat.
2. Op een aanvraag om een vergunning beslist de Bank uiterlijk 60 dagen na ontvangst van een volledige aanvraag en deelt de aanvrager haar beslissing bij aangetekende brief mee.
3. De Bank kan de aanvrager verzoeken, indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag, de aanvraag binnen 30 dagen aan te vullen. De termijn voor het geven van een vergunning, bedoeld in artikel 2, vierde lid, wordt opgeschort tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.
4. De Bank kan besluiten de aanvraag niet in behandeling te nemen, indien zij van oordeel is dat de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Het besluit om de aanvraag niet te behandelen wordt aan de aanvrager bekendgemaakt binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.
5. De Bank kan de aanvrager een vergunning verlenen, indien de aanvrager aantoont dat redelijkerwijs niet volledig kan worden voldaan aan de eisen gesteld bij of krachtens het eerste lid, en de aanvrager tevens aantoont dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken anderszins voldoende zijn bereikt. De Bank kan het hiervoor bedoelde besluit wijzigen of intrekken, indien de omstandigheden waaronder het besluit is genomen, zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.

M

Na artikel 15 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 15a

De Bank kan de vergunning weigeren, indien:

- a) zij gronden heeft om aan te nemen dat de administrateur de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan de regelgeving inzake het toezicht op administrateurs in een andere Staat;

- b) de structuur van de groep waarvan de administrateur deel uitmaakt zodanig is dat de Bank onvoldoende adequaat en effectief toezicht kan uitoefenen op de administrateur;
- c) zij van oordeel is dat het verlenen van de vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de adequate werking van de financiële markten en de positie van de beleggers op die markten; of,
- d) zij van oordeel is dat de Bank of de instantie van het land van herkomst van de betrokken administrateur die met het toezicht op administrateurs is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht op geconsolideerde basis kan uitoefenen.

N

Na artikel 16 worden een tweetal artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 16a

De artikelen 5b en 8a zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 16b

Een administrateur waaraan een vergunning als bedoeld in artikel 14 is verleend, is gehouden aan het bepaalde in artikel 15, eerste lid, alsmede aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de vergunning te blijven voldoen.

O

Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vijfde en zesde lid komen te luiden:

- 5. De Bank kan een administrateur van bepaalde hoofdafdeling, onderscheidenlijk onderafdeling ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste, tweede en derde lid. Aan de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden. De administrateur is gehouden aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de ontheffing, bedoeld in de eerste volzin, te blijven voldoen.
- 6. De Bank kan bepalen dat de jaarrekening van een administrateur van bepaalde hoofdafdeling, onderscheidenlijk onderafdeling, die niet voldoet aan de definitie van grote vennootschap, bedoeld in afdeling 4 van titel 5 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, wordt beoordeeld, onderscheidenlijk gecontroleerd door een andere deskundige dan de externe deskundige.

2. Het zevende lid vervalt.

P

Artikel 18 komt te luiden:

Artikel 18

1. De Bank stelt ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande administrateurs bij verordening algemeen verbindende voorschriften vast met betrekking tot:
 - a) deskundigheid en integriteit;
 - b) de financiële waarborgen;
 - c) bedrijfsvoering, waaronder de maatregelen gericht op een integere bedrijfsvoering; en,
 - d) de informatieverschaffing aan de Bank en aan het publiek.
2. Onder algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, worden in ieder geval verstaan regels ter zake van:
 - a) het tegengaan van verstrengeling van tegenstrijdige belangen;
 - b) het voorkomen van betrokkenheid van de administrateur en van haar werknemers bij strafbare feiten die het vertrouwen in de administrateur of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - c) het voorkomen van betrokkenheid van de administrateur en van haar werknemers bij handelingen die anderszins in het maatschappelijk verkeer zodanig onaanvaardbaar zijn, dat deze het vertrouwen in de administrateur of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - d) het vaststellen van de identiteit, de aard en de achtergrond van de cliënten van de administrateur;
 - e) ordelijke en transparante financiële marktprocessen; en,
 - f) zuivere verhoudingen tussen marktpartijen en zorgvuldige behandeling van cliënten of consumenten, zoals het waarborgen van de informatieverstrekking aan cliënten of consumenten.
3. De Bank kan ter uitvoering van aanbevelingen en regelingen van internationale of intergouvernementele organisaties, bij verordening algemeen verbindende voorschriften van technische en organisatorische aard uitvaardigen ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande administrateurs.
4. De voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid, treden in werking op een in die voorschriften te bepalen tijdstip doch niet eerder dan de bekendmaking, bedoeld in artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. De Bank plaatst de voorschriften digitaal op de website van de Bank.
5. De Bank kan op verzoek van de administrateur besluiten dat hij niet hoeft te voldoen aan alle krachtens het eerste lid vastgestelde voorschriften, indien hij aantoont dat daaraan redelijkerwijs niet volledig kan worden voldaan en dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken anderszins voldoende zijn bereikt. De Bank kan het hiervoor bedoelde besluit wijzigen of intrekken, indien naar haar oordeel de omstandigheden waaronder het besluit is genomen zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.
6. De administrateur waaraan een vergunning is verleend, is verplicht zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan de voorschriften bedoeld in het eerste en derde lid.

Q

Na artikel 18 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 18a

1. De externe deskundige, die op grond van artikel 17, eerste lid, de jaarrekening van een administrateur van een verklaring moet voorzien, is verplicht de Bank zo spoedig mogelijk elke omstandigheid te melden waarvan hij bij de uitvoering van zijn werkzaamheden kennis heeft gekregen en die:
 - a) in strijd is met de eisen die voor het verkrijgen van de vergunning zijn gesteld;
 - b) in strijd is met de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen;
 - c) het voortbestaan van de administrateur bedreigt; of,
 - d) de afgifte van een goedkeurende verklaring omtrent de getrouwheid in gevaar zou kunnen brengen.
2. Bij een melding als bedoeld in het eerste lid zendt de externe deskundige onverwijld aan de Bank een afschrift van zijn rapport, de directiebrieven en de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de verklaring bij de jaarrekening, respectievelijk van enig van de periodiek bij de Bank in te dienen staten, indien en voor zover de Bank bij de staten een verklaring nodig heeft geacht. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht, geeft de externe deskundige de Bank een mondelinge toelichting op de jaarrekening en de voornoemde stukken.
3. Op de externe deskundige die naast zijn werkzaamheden voor de administrateur ook werkzaamheden uitvoert voor een andere onderneming of instelling, is de meldingsplicht, bedoeld in het eerste lid, van overeenkomstige toepassing indien de administrateur dochtermaatschappij is van die andere onderneming of instelling dan wel indien de andere onderneming of instelling dochtermaatschappij is van de administrateur.
4. De externe deskundige die op grond van het eerste of derde lid tot een melding aan de Bank is overgegaan, is niet aansprakelijk voor de schade die een derde dientengevolge lijdt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat gelet op alle feiten en omstandigheden in redelijkheid niet tot melding had mogen worden overgegaan.

Artikel 18b

1. Tot het afgeven van een verklaring als bedoeld in artikel 17, eerste lid, is slechts bevoegd een externe deskundige tegen wie de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.
2. De Bank kan tegen de aanstelling of handhaving van een externe deskundige bezwaar maken, indien de externe deskundige naar haar oordeel niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de hem toevertrouwde taak met betrekking tot de beleggingsinstelling naar behoren zal vervullen.
3. Het bezwaar, bedoeld in het tweede lid, wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de betrokken administrateur en van de betrokken externe deskundige.
4. Een administrateur is verplicht gebruik te maken van de diensten van een externe deskundige, waartegen de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.

R

Artikel 22 komt te luiden:

Artikel 22

1. De Bank trekt de vergunning in, indien:
 - a) de administrateur de intrekking daarvan verzoekt. Binnen 60 dagen na ontvangst van een zodanig verzoek wordt daarop door de Bank beslist;
 - b) de administrateur kennelijk niet meer voldoet aan de in artikel 1, onderdeel h, gegeven definitie;
 - c) de administrateur niet binnen een door de Bank vast te stellen termijn met haar bedrijf daadwerkelijk een aanvang heeft gemaakt;
 - d) de administrateur kennelijk de in artikel 14 bedoelde werkzaamheden niet meer uitvoert;
 - e) de administrateur niet of niet genoegzaam uitvoering heeft gegeven aan een aanwijzing of aanzegging van de Bank als bedoeld in de artikelen 33 en 34;
 - f) de administrateur van de vergunning misbruik of oneigenlijk gebruik maakt;
 - g) de structuur van de groep waarvan de administrateur deel uitmaakt zodanig wordt gewijzigd dat de Bank of de instantie van het land van herkomst die met het toezicht op administrateurs is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht, onderscheidenlijk geconsolideerd toezicht kan uitoefenen op de administrateur; of,
 - h) de administrateur, of een van de beleidsbepalende of medebeleidsbepalende personen van de betreffende administrateur niet of niet meer voldoen aan de bij of krachtens deze landsverordening of de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties opgelegde verplichtingen.
2. De Bank kan de vergunning intrekken, indien:
 - a) de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning zodanig onjuist of onvolledig blijken dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest; of,
 - b) zich omstandigheden voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan, zo zij vóór het tijdstip waarop de vergunning werd verleend zich hadden voorgedaan of bekend waren geweest, de vergunning zou zijn geweigerd;
3. Artikel 11, derde tot en met vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

S

Artikel 24 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid komt te luiden:
 3. De inschrijving van een beleggingsinstelling of een administrateur waaraan een vergunning is verleend, wordt binnen twee weken na de dag waarop zij heeft plaatsgehad, digitaal bekendgemaakt op de website van de Bank.
2. Het vierde lid komt te luiden:

4. In de maand januari van elk jaar draagt de Bank zorg voor de openbaarmaking van het register naar de stand van 31 december van het voorgaande jaar op haar website.

3. Het vijfde lid vervalt.

4. Het zesde lid wordt vernummerd tot vijfde lid.

T

Artikel 25 komt te luiden:

Artikel 25

1. Gegevens of inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde omtrent afzonderlijke beleggingsinstellingen, bewaarders, of administrateurs zijn verstrekt of zijn verkregen en gegevens of inlichtingen die van een instantie als bedoeld in artikel 28 zijn ontvangen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze landsverordening of krachtens deze landsverordening genomen besluiten enige taak vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze landsverordening verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 28 ontvangen, of van gegevens of inlichtingen bij het onderzoek van boeken, bescheiden of andere informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van haar taak of door deze landsverordening wordt geëist.
3. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, ter handhaving van een gezonde financiële sector aangifte doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In de gevallen waarin door de Bank aangifte is gedaan dan wel in de gevallen waarin de Bank wordt geroepen om als getuige of deskundige op te treden, kan de Bank in het kader van de opsporing, het gerechtelijk vooronderzoek of de behandeling ter terechtzitting, inlichtingen verschaffen.
4. De Bank kan, in afwijking van het eerste lid, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties inlichten, indien zij bij de uitoefening van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak feiten ontdekt die duiden op een vermoeden van witwassen of financiering van terrorisme.

U

Artikel 26 vervalt.

V

Artikel 28 komt te luiden:

Artikel 28

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 25, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze

- landsverordening opgedragen taak, verstrekken aan buitenlandse of hier te lande gevestigde toezichhoudende instanties, tenzij:
- a) het doel waarvoor de gegevens of inlichtingen zullen worden gebruikt onvoldoende is bepaald;
 - b) het beoogde gebruik van gegevens of inlichtingen niet past in het kader van het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn;
 - c) de verstrekking van de gegevens of inlichtingen zich niet zou verdragen met de geldende wettelijke regelingen of de openbare orde;
 - d) de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen niet in voldoende mate is gewaarborgd;
 - e) de verstrekking van de gegevens of inlichtingen redelijkerwijs in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen; of,
 - f) onvoldoende is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze worden verstrekt.
2. Voor zover de Bank gegevens of inlichtingen van een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichhoudende instantie heeft ontvangen, verstrekt de Bank deze gegevens niet aan een ander buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichhoudende instantie tenzij de buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichhoudende instantie waarvan de gegevens of inlichtingen zijn verkregen uitdrukkelijk heeft ingestemd met de verstrekking van de gegevens of inlichtingen en in voorkomend geval heeft ingestemd met het gebruik voor een ander doel dan waarvoor de gegevens of inlichtingen zijn verstrekt.
3. Indien een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichhoudende instantie aan de Bank die de gegevens of inlichtingen op grond van het eerste of tweede lid heeft verstrekt, verzoekt om die gegevens of inlichtingen te mogen gebruiken voor een ander doel dan waarvoor zij zijn verstrekt, wiligt de Bank dat verzoek slechts in:
- a) indien het beoogde gebruik niet in strijd is met het eerste lid of tweede lid; of voor zover die toezichhoudende instantie op een andere wijze dan in deze landsverordening voorzien vanuit Curaçao met inachtneming van de daarvoor geldende wettelijke procedures voor dat andere doel de beschikking over die gegevens of inlichtingen zou kunnen verkrijgen; en,
 - b) na overleg met de procureur-generaal indien het in de aanhef bedoelde verzoek betrekking heeft op een onderzoek naar strafbare feiten.
4. De Bank kan, in afwijking van artikel 25, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verstrekken aan het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging, die zij heeft verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, voor zover deze gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Bank van belang zijn of zouden kunnen zijn voor onderzoeken dan wel de nog in te stellen onderzoeken van het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging.

5. De Bank verstrekt tevens, in afwijking van artikel 25, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de hem ingevolge deze wet opgedragen taak, aan de Algemene Rekenkamer, voor zover de gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Algemene Rekenkamer noodzakelijk zijn voor de uitoefening van haar wettelijke taak op grond van de artikelen 26 en 42 van de Landsverordening Algemene Rekenkamer. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.
6. De Algemene Rekenkamer is verplicht tot geheimhouding van de op grond van het vijfde lid ontvangen vertrouwelijke gegevens of inlichtingen en kan die slechts openbaar maken indien deze niet herleid kunnen worden tot afzonderlijke personen.

W

Na artikel 28 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 28a

1. De Bank kan ten behoeve van de uitoefening van haar taak op grond van dit hoofdstuk van een beleggingsinstelling, bewaarder of administrateurs gegevens of inlichtingen vorderen, indien dat voor de vervulling van de taak van een buitenlandse toezichthoudende instantie nodig is. Artikelen 28, eerste lid, en 35, tweede tot en met vijfde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
2. Op verzoek van een buitenlandse toezichthoudende instantie kan de Bank gegevens of inlichtingen vragen aan of onderzoek instellen of doen instellen bij een ieder die ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht valt of behoort te vallen en waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij over gegevens of inlichtingen beschikt die van belang kunnen zijn voor de verzoekende instantie.
3. Degene aan wie gegevens of inlichtingen als bedoeld in het tweede lid worden gevraagd, verstrekt deze gegevens of inlichtingen binnen een door de Bank te stellen termijn.
4. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in artikel 28a, tweede lid, wordt ingesteld, verleent alle medewerking die nodig is voor een goede uitvoering van dat onderzoek, met dien verstande dat degene bij wie het onderzoek wordt ingesteld en die niet ingevolge deze landsverordening onder toezicht staat, slechts is gehouden tot het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden.

Artikel 28b

1. De Bank kan toestaan dat een functionaris van een buitenlandse instantie deelneemt aan de uitvoering van een verzoek als bedoeld in artikel 28a, tweede lid.
2. De in het eerste lid bedoelde functionaris volgt de aanwijzingen op van de persoon die met de uitvoering van het onderzoek is belast en staat onder leiding van deze persoon.

X

Artikel 31 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, komt te luiden:
 1. De minister kan, gehoord de Bank, een organisatie van beleggingsinstellingen en bewaarders, onderscheidenlijk administrateurs aanwijzen als representatieve organisatie.
2. Er wordt een derde lid toegevoegd, luidende:
 3. Alvorens de Bank bij verordening algemeen verbindende voorschriften vaststelt of wijzigt, pleegt zij overleg met de krachtens het eerste lid aangewezen representatieve organisaties.

Y

Artikel 32 komt te luiden:

Artikel 32

1. De beleggingsinstelling en de administrateur zijn ter zake van de aanvraag voor een vergunning of vrijstelling aan de Bank een bedrag verschuldigd. De Bank brengt het bedrag, voor zover mogelijk, direct na ontvangst van de aanvraag, bij beschikking in rekening.
2. Een beleggingsinstelling respectievelijk een administrateur is jaarlijks aan de Bank een bedrag verschuldigd.
3. De hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen wordt zodanig vastgesteld dat de totale jaarlijkse opbrengst van het in rekening te brengen bedrag ten hoogste gelijk is aan de kosten die de Bank in dat jaar maakt ter zake van de behandeling van de aanvragen onderscheidenlijk het toezicht dat de Bank uitoefent ingevolge deze landsverordening.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank en de representatieve organisaties, bedoeld in artikel 31, eerste lid, nadere regels gesteld omtrent de kostendoorberekening en de grondslagen waarop die is gebaseerd en wordt de hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen vastgesteld. Hierbij kan een onderscheid worden gemaakt naar directe en indirecte kosten.
5. Het in het eerste onderscheidenlijk tweede lid bedoelde bedrag wordt betaald binnen zes weken na dagtekening van de beschikking waarbij de betalingsverplichting is opgelegd.
6. Voor zover het bedrag, bedoeld in het eerste onderscheidenlijk tweede lid, niet binnen de in het vijfde lid bedoelde termijn wordt betaald, stuurt de Bank aan betrokkene een schriftelijke aanmaning om binnen twee weken na dagtekening van de aanmaning het verschuldigde bedrag, verhoogd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop de in het vijfde lid bedoelde termijn is verstreken, en verhoogd met de kosten van de aanmaning, alsnog te betalen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het bedrag, voor zover dat niet binnen de in de aanmaning gestelde termijn wordt betaald, overeenkomstig het zevende lid wordt ingevorderd.
7. Bij gebreke van betaling binnen de in de aanmaning gestelde termijn vordert de Bank het bedrag van de aanmaning, verhoogd met de kosten van de invordering, bij dwangbevel in.
8. Het dwangbevel wordt op kosten van de betrokkene bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de

zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Artikel 32ff is van overeenkomstige toepassing.

Z

Na hoofdstuk VII wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK VIIA

Last onder dwangsom, bestuurlijke boete, geldschulden en verjaring

§1 Last onder dwangsom

Artikel 32a

Onder last onder dwangsom wordt verstaan: de herstelsanctie, inhoudende:

- a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding; en,
- b. de verplichting tot betaling van een geldsom indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Artikel 32b

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 3, eerste lid, 5a, 6, 7, tweede lid, 8, eerste lid, tweede lid, en vijfde lid, laatste volzin, 8a, eerste lid, 8b, eerste lid, 9, vierde lid, 9b, eerste tot en met derde lid, 9c, vierde lid, 13, 14, 16a, 16b, 17, eerste lid, tweede lid en vijfde lid, laatste volzin, 18, zevende lid, 18a, eerste tot en met derde lid, 18b, vierde lid, 20, 28a, derde lid, 28b, tweede en derde lid, 33, tweede lid, 34, derde lid, onderdeel a, 35, vijfde lid, of 36, derde lid, een last onder dwangsom opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. De last onder dwangsom kan worden opgelegd zodra het gevaar voor de overtreding klaarblijkelijk dreigt.
3. De last onder dwangsom omschrijft de te nemen herstelmaatregelen.
4. Bij de last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken van een overtreding of het voorkomen van verdere overtreding wordt een termijn gesteld gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.
5. Een beslissing tot oplegging van een last onder dwangsom wordt op schrift gesteld en is een beschikking.
6. De Bank stelt de dwangsom vast hetzij op een bedrag ineens, hetzij op een bedrag per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd dan wel per overtreding van de last. De bedragen staan in redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang en tot de beoogde werking van de dwangsom.
7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan het bedrag waarboven geen dwangsom meer wordt verbeurd, worden bepaald.

Artikel 32c

Een verbeurde dwangsom wordt betaald binnen zes weken nadat zij van rechtswege is verbeurd.

Artikel 32d

1. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, de looptijd ervan opschorten voor een bepaalde termijn, of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijk onmogelijkheid voor die overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, indien de beschikking één jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 32e

In afwijking van artikel 32gg, eerste lid, verjaart de bevoegdheid tot invordering van een verbeurde dwangsom door verloop van één jaar na de dag waarop zij is verbeurd.

Artikel 32f

Geen last onder dwangsom kan worden opgelegd voor zover voor de overtreding een rechtvaardigingsgrond bestond.

Artikel 32g

1. Alvorens aan te manen tot betaling van de dwangsom beslist de Bank bij beschikking omtrent de invordering van de dwangsom.
2. De Bank geeft voorts een beschikking omtrent de invordering van de dwangsom, indien een belanghebbende daarom verzoekt.
3. De Bank beslist binnen zes weken op het verzoek.

Artikel 32h

1. Indien uit een beschikking tot intrekking of wijziging van de last onder dwangsom voortvloeit dat een reeds gegeven beschikking tot invordering van die dwangsom niet in stand kan blijven, vervalt die beschikking.
2. De Bank kan een nieuwe beschikking tot invordering geven die in overeenstemming is met de gewijzigde last onder dwangsom.

Artikel 32i

1. Een bezwaar, beroep, hoger beroep of een verzoek om schorsing dan wel voorlopige voorziening gericht tegen de last onder dwangsom heeft mede betrekking op een beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist.
2. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba kan de beslissing op het hoger beroep tegen de beschikking tot invordering van de dwangsom verwijzen naar de Bank, overeenkomstig artikel 54 van de Landsverordening administratieve rechtspraak, indien behandeling door de Bank gewenst is.

3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op een verzoek om schorsing dan wel voorlopige voorziening.

§2 Bestuurlijke boete

Artikel 32j

Onder bestuurlijke boete wordt verstaan: de bestraffende sanctie, inhoudende een onvoorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom.

Artikel 32k

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 3, eerste lid, 5a, 6, 7, tweede lid, 8, eerste lid, tweede lid, en vijfde lid, laatste volzin, 8a, eerste lid, 8b, eerste lid, 9, vierde lid, 9b, eerste tot en met derde lid, 9c, vierde lid, 13, 14, 16a, 16b, 17, eerste lid, tweede lid en vijfde lid, laatste volzin, 18, zevende lid, 18a, eerste tot en met derde lid, 18b, vierde lid, 20, 25, tweede lid, 28a, derde lid, 28b, tweede en derde lid, 33, tweede lid, 34, derde lid, onderdeel a, 35, vijfde lid, of 36, derde lid, een bestuurlijke boete opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan de hoogte en de wijze van bepaling van de bestuurlijke boete voor de verschillende overtredingen, worden bepaald. Een op grond van het eerste lid op te leggen bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste het bedrag dat is vastgesteld voor de vijfde categorie, bedoeld in artikel 1:54, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, of, indien dat meer is, ten hoogste 10% van de omzet van de kredietinstelling in het boekjaar voorafgaande aan de beschikking waarin de bestuurlijke boete wordt opgelegd.
3. Alvorens over te gaan tot oplegging van een boete, stelt de Bank de betrokkene schriftelijk op de hoogte van het voornemen een boete op te leggen onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

Artikel 32l

Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien:

- a) de overtreding niet aan de overtreder kan worden verweten;
- b) de overtreder is overleden;
- c) aan de overtreder wegens dezelfde overtreding reeds eerder een bestuurlijke boete is opgelegd; of,
- d) een rechtvaardigingsgrond voor de overtreding bestaat.

Artikel 32m

1. Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien tegen de overtreder wegens dezelfde gedraging een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen, of het recht tot strafvervolgning is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Indien de gedraging tevens een strafbaar feit is, wordt zij aan de officier van justitie voorgelegd, tenzij bij wettelijk voorschrift is bepaald, dan

wel met het openbaar ministerie is overeengekomen, dat daarvan kan worden afgezien.

3. Voor een gedraging die aan de officier van justitie moet worden voorgelegd, legt de Bank slechts een bestuurlijke boete op indien:
 - a) de officier van justitie aan de Bank heeft medegedeeld ten aanzien van de overtreder van strafvervolgning af te zien; of,
 - b) de Bank niet binnen dertien weken een reactie van de officier van justitie heeft ontvangen.

Artikel 32n

1. Een bestuurlijke boete vervalt, indien zij op het tijdstip van het overlijden van de overtreder niet onherroepelijk is. Een onherroepelijke bestuurlijke boete vervalt voor zover zij op dat tijdstip nog niet is betaald.
2. Een reeds opgelegde bestuurlijke boete vervalt, indien het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba met toepassing van artikel 25 van het Wetboek van Strafvordering de vervolging van de overtreder voor dat feit beveelt.
3. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete vervalt vijf jaren na de dag waarop de overtreding heeft plaatsgevonden.
4. Indien tegen de bestuurlijke boete bezwaar wordt gemaakt of beroep wordt ingesteld, wordt de vervaltermijn, bedoeld in het derde lid, opgeschort tot onherroepelijk op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 32o

1. Degene die worden verhoord met het oog op het aan hem opleggen van een bestuurlijke boete, is niet verplicht ten behoeve daarvan verklaringen omtrent de overtreding af te leggen. Voor het verhoor wordt aan de betrokkene medegedeeld dat hij niet verplicht is tot antwoorden.
2. Indien beroep is ingesteld tegen een bestuurlijke boete is de partij aan wie de boete is opgelegd niet verplicht omtrent de overtreding verklaringen af te leggen. Het eerste lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32p

1. De Bank of de personen, bedoeld in artikel 35, eerste lid, maken van de overtreding een rapport op.
2. Het rapport is gedagtekend en vermeldt in ieder geval:
 - a) de naam van de overtreder;
 - b) de overtreding, alsmede het overtreeden voorschrijft;
 - c) zo nodig een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip of periode waarop de overtreding is geconstateerd.
3. Een afschrift van het rapport wordt uiterlijk bij de bekendmaking van de beschikking tot oplegging van de bestuurlijke boete aan de overtreder toegezonden of uitgereikt.
4. Indien van de overtreding een proces-verbaal als bedoeld in artikel 186 van het Wetboek van Strafvordering is opgemaakt, treedt dit voor de toepassing van deze paragraaf in de plaats van het rapport.

5. Het rapport is opgesteld in de Nederlandse of de Engelse taal.

Artikel 32q

1. De Bank stelt de overtreder desgevraagd in de gelegenheid de gegevens waarop het opleggen van de bestuurlijke boete, dan wel het voornemen daartoe, berust, in te zien en daarvan afschriften te vervaardigen. De Bank kan beslissen om bepaalde stukken van kennisneming uit te zonderen in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend.
2. Voor zover blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat deze gegevens aan de overtreder worden medegedeeld in een voor deze begrijpelijke taal.

Artikel 32r

1. De Bank kan de overtreder in de gelegenheid stellen over het voornemen tot opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Op het moment dat de overtreder in de gelegenheid wordt gesteld over het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen:
 - a) wordt het rapport reeds bij de uitnodiging daartoe aan de overtreder toegezonden of uitgereikt;
 - b) zorgt de Bank voor bijstand door een tolk, indien blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt.
3. Indien de Bank nadat de overtreder zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, beslist dat:
 - a) voor de overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd; of
 - b) de overtreding alsnog aan de officier van justitie zal worden voorgelegd;wordt dit schriftelijk aan de overtreder medegedeeld.

Artikel 32s

1. Een beschikking tot oplegging van een bestuurlijke boete vermeldt in ieder geval:
 - a) de naam van de overtreder;
 - b) het feit ter zake waarvan de boete wordt opgelegd, alsmede het overtreden voorschrift;
 - c) het bedrag van de boete, alsmede een toelichting op de hoogte daarvan; en,
 - d) de termijn, bedoeld in artikel 32v, waarbinnen de boete moet worden betaald.
2. Op verzoek van de overtreder die de beschikking wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse of de Engelse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat de inhoud van de beschikking aan de betrokkene wordt meegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

Artikel 32t

De werkzaamheden in verband met het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

§3 Geldschulden

Artikel 32u

Deze paragraaf is van toepassing op geldschulden die voortvloeien uit de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete.

Artikel 32v

Behoudens ingeval artikel 32c toepassing vindt, geschiedt de betaling binnen zes weken nadat de beschikking op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt, tenzij de beschikking een later tijdstip vermeldt.

Artikel 32w

1. De Bank kan uitstel van betaling van een geldschuld verlenen.
2. Gedurende het uitstel kan de Bank niet aanmanen of invorderen.
3. De beschikking tot uitstel van betaling vermeldt de termijn waarvoor het uitstel geldt.
4. De Bank kan aan de beschikking tot uitstel van betaling voorschriften verbinden.

Artikel 32x

1. Betaling geschiedt aan een bij door de Bank te bepalen kantoor dan wel door bijschrijving op een daartoe bij door de Bank bestemde bankrekening.
2. Betaling geschiedt in Nederlands-Antilliaanse guldens, tenzij door de Bank anders is bepaald.
3. De betaling heeft plaats op het tijdstip waarop de betaling aan het kantoor wordt verricht dan wel, in geval van bijschrijving, de rekening van de Bank wordt gecrediteerd.
4. De kosten van betaling komen ten laste van de overtreder.

Artikel 32y

1. De overtreder is in verzuim indien hij niet binnen de voorgeschreven termijn van zes weken heeft betaald.
2. Het verzuim heeft de verschuldigdheid van wettelijke rente tot gevolg overeenkomstig de artikelen 119, eerste en tweede lid, en 120, eerste lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.
3. De Bank stelt het bedrag van de verschuldigde wettelijke rente bij beschikking vast.

Artikel 32z

1. De Bank maant de overtreder die in verzuim is schriftelijk aan tot betaling binnen twee weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de aanmaning is toegezonden.
2. De aanmaning vermeldt dat bij niet tijdige betaling deze kan worden gedwongen door op kosten van de overtreder uit te voeren invorderingsmaatregelen.
3. De Bank kan voor de aanmaning een vergoeding in rekening brengen. De vergoeding wordt in de aanmaning vermeld.

Artikel 32aa

1. De Bank kan een dwangbevel uitvaardigen.
2. Een dwangbevel levert een executoriale titel op die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd.
3. Een dwangbevel wordt slechts uitgevaardigd wanneer binnen de overeenkomstig artikel 32z, eerste lid, gestelde aanmaningstermijn niet volledig is betaald.

Artikel 32bb

1. Bij het dwangbevel kunnen tevens de aanmaningsvergoeding, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel worden ingevorderd.
2. Het dwangbevel kan betrekking hebben op verschillende verplichtingen tot betaling van een geldsom door de overtreder aan de Bank.
3. De betekening en de tenuitvoerlegging van het dwangbevel geschieden op kosten van degene tegen wie het is uitgevaardigd.
4. De kosten zijn ook verschuldigd indien het dwangbevel door betaling van verschuldigde bedragen niet of niet volledig ten uitvoer is gelegd.

Artikel 32cc

1. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:
 - a) aan het hoofd het woord: dwangbevel;
 - b) het bedrag van de invorderbare hoofdsom;
 - c) de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de geldschuld voortvloeit;
 - d) de kosten van het dwangbevel; en,
 - e) dat het op kosten van degene tegen wie het dwangbevel is uitgevaardigd ten uitvoer kan worden gelegd.
2. Het dwangbevel vermeldt, indien van toepassing:
 - a) het bedrag van de aanmaningsvergoeding; en
 - b) de ingangsdatum van de wettelijke rente.

Artikel 32dd

1. De bekendmaking van een dwangbevel geschiedt door middel van de betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
2. Het exploit vermeldt in ieder geval de gerechtelijke instantie waarbij tegen het dwangbevel en de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 438 en 438a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden opgekomen.

Artikel 32ee

De Bank beschikt ten aanzien van de invordering ook over de bevoegdheden die een schuldeiser op grond van het privaatrecht heeft.

Artikel 32ff

1. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Bank.
2. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de minister kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

§4 Verjaring

Artikel 32gg

1. De rechtsvordering tot betaling van een geldschuld als bedoeld in artikel 32u, behoudens indien deze voortvloeit uit een last onder dwangsom, verjaart vijf jaren nadat de voorgeschreven betalingstermijn is verstreken.
2. Na voltooiing van de verjaring kan de Bank zijn bevoegdheden tot aanmaning en tot uitvaardiging en tenuitvoerlegging van een dwangbevel niet meer uitoefenen.

Artikel 32hh

1. De verjaring wordt gestuit door een daad van rechtsvervolging overeenkomstig artikel 316, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 316, tweede lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.
2. Erkenning van het recht op betaling stuit de verjaring van de rechtsvordering tegen hem die het recht erkent.
3. De Bank kan de verjaring ook stuiten door een aanmaning als bedoeld in artikel 32z, eerste lid, een dwangbevel, of door een daad van tenuitvoerlegging van een dwangbevel.

Artikel 32ii

1. Door stuiting van de verjaring begint een nieuwe verjaringstermijn te lopen met de aanvang van de volgende dag.
2. De nieuwe termijn is gelijk aan de oorspronkelijke, doch niet langer dan vijf jaren.
3. Wordt de verjaring echter gestuit door het instellen van een eis die door toewijzing wordt gevolgd, dan is artikel 324 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32jj

1. De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot betaling aan de Bank wordt verlengd met de tijd gedurende welke de overtreder na de aanvang van die termijn uitstel van betaling heeft.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien:

- a) de overtreder in surseance van betaling verkeert;
- b) de overtreder in staat van faillissement verkeert; of,
- c) de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt.

AA

De artikelen 33 en 34 komen te luiden:

Artikel 33

1. Indien de beleggingsinstelling waaraan een vergunning is verleend of de bewaarder, respectievelijk de administrateur niet blijkt te voldoen aan de bij of krachtens deze landsverordening gestelde eisen, regels, beperkingen of voorschriften, kan de Bank aan de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur een aanwijzing geven om binnen een door haar te stellen termijn daaraan alsnog te voldoen.
2. Handelen in strijd met de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, is verboden.

Artikel 34

1. Indien bijzondere gebeurtenissen een adequate functionering van de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur in gevaar brengen, kan de Bank:
 - a) indien naar haar oordeel versterking van de organen van de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur dit wenselijk maken deze bij aangetekende brief aanzeggen dat vanaf een bepaald tijdstip alle of bepaalde organen van de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen;
 - b) de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur bij aangetekende brief aanzeggen dat zij zal overgaan tot publicatie van de bijzondere gebeurtenissen die een adequate functionering van de beleggingsinstelling, de bewaarder, of de administrateur in gevaar brengen. Deze publicatie geschiedt in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst, alsmede in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank. Bij de publicatie wordt, indien de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur zulks verlangt, tevens de correspondentie bekendgemaakt, die naar aanleiding van de bijzondere gebeurtenissen tussen de Bank en de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur is gevoerd; of,
 - c) wanneer zij zulks in het belang acht van de positie van de beleggers op de financiële markten, met de representatieve organisatie van beleggingsinstellingen en bewaarders, of administrateurs, bedoeld in artikel 31, eerste lid, dienaangaande in overleg treden. De Bank doet

- de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur mededeling van het overleg.
2. Indien de Bank meent dat de bijzondere gebeurtenissen onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan zij de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur bij aangetekende brief aanzeggen dat zij onmiddellijk uitvoering geeft aan de onderdelen a en c van het eerste lid. Deze aanzegging wordt eerst van kracht nadat de Bank de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur in de gelegenheid heeft gesteld binnen een door de Bank te stellen termijn haar of zijn mening over de onmiddellijke uitvoering te geven.
 3. Met betrekking tot de aanzegging, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, is het volgende van toepassing:
 - a) de organen zijn verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen;
 - b) de Bank kan de organen toestaan bepaalde handelingen zonder goedkeuring te verrichten;
 - c) de Bank kan de aangewezen personen te allen tijde door andere vervangen;
 - d) voor schade ten gevolge van handelingen welke zijn verricht in strijd met een aanzegging als bedoeld in het eerste lid zijn degenen, die deze handelingen als orgaan van de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur verrichten, persoonlijk aansprakelijk tegenover de beleggingsinstelling, de bewaarder, of de administrateur. De beleggingsinstelling, de bewaarder, of de administrateur kan de ongeldigheid van deze handelingen invoeren, indien de wederpartij wist, dat de vereiste goedkeuring ontbrak of daarvan niet onkundig kon zijn;
 - e) de aanzegging blijft van kracht totdat de in het eerste lid bedoelde omstandigheden niet langer aanwezig zijn, doch voor ten hoogste twee jaar. De Bank kan deze termijn verlengen telkens voor ten hoogste één jaar. Van zodanige verlenging doet de Bank aan de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur mededeling per aangetekende brief. De verlenging wordt terstond van kracht en daaraan behoort gevolg te worden gegeven niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening;
 - f) de Bank trekt in ieder geval de maatregel, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en het tweede lid, in zodra zij van oordeel is dat de bijzondere gebeurtenis, bedoeld in het eerste en tweede lid, deze maatregel niet langer noodzakelijk maakt. Zij stelt de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur van de intrekking bij aangetekende brief in kennis.
 4. De Bank kan slechts wanneer haar beslissing tot publicatie van de bijzondere gebeurtenissen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, onherroepelijk is geworden, tot publicatie overgaan. Indien na de publicatie de bijzondere gebeurtenissen zich niet meer voordoen geeft de Bank hiervan op dezelfde wijze als bij de voorafgaande publicatie kennis.
 5. De kosten en beloning van de door de Bank aangewezen personen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en de kosten van de bekendmakingen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, en het vierde lid, laatste volzin, komen ten laste van de betrokken beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur.

BB

Artikel 35 komt te luiden:

Artikel 35

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe door de President van de Bank aan te wijzen functionarissen van de Bank, belast met toezicht. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a) alle inlichtingen te vragen;
 - b) inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - c) zaken aan opnemings- en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs, en daarvan monsters te nemen;
 - d) alle plaatsen te betreden, eventueel vergezeld van door hen aangewezen personen, met uitzondering van woningen of tot bewoning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner.
3. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.
4. Zo nodig wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

CC

Artikel 36 komt te luiden:

Artikel 36

1. De Bank kan zich bij het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 35, eerste lid, doen bijstaan dan wel een zodanig toezicht geheel doen uitvoeren door een door de Bank aan te wijzen externe deskundige of andere deskundigen. De Bank kan de kosten die hiermee verband houden geheel of gedeeltelijk doorberekenen aan de betrokken beleggingsinstelling of de administrateur. Artikel 35 is van overeenkomstige toepassing.
2. Indien het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 35, eerste lid, dan wel bepaalde werkzaamheden in het kader van een zodanig toezicht door de Bank aan een externe deskundige of aan een andere deskundige worden opgedragen, is deze verplicht zijn bevindingen rechtstreeks en schriftelijk aan de Bank te rapporteren en na verkregen toestemming van de Bank een afschrift daarvan aan de betrokken beleggingsinstelling of de administrateur te zenden.
3. De beleggingsinstelling of de administrateur is op verzoek van de Bank verplicht een erkende deskundige aan te wijzen die rechtstreeks aan de

Bank rapporteert over de interne organisatie van de beleggingsinstelling, respectievelijk de administrateur.

DD

In artikel 37, eerste lid, wordt "de bij deze landsverordening" vervangen door: de bij of krachtens deze landsverordening.

EE

Na HOOFDSTUK VIII wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK VIIIA
Openbaarmaking van overtredingen

Artikel 37a

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 25, eerste en tweede lid, teneinde de naleving van deze landsverordening te bevorderen ter openbare kennis brengen het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, alsmede het overtreden voorschrijf. Indien het doel van het door de Bank uit te oefenen toezicht op de naleving van deze landsverordening zulks bepaaldelijk vordert en zich daartegen geen zwaarwegende belangen verzetten, waaronder die van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, kan de Bank de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd ter openbare kennis brengen.
2. De openbaarmaking, bedoeld in het eerste lid, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

Artikel 37b

Degene jegens wie door de Bank een handeling is verricht waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat de Bank zijn handelen of nalaten op grond van artikel 37a ter openbare kennis zal brengen, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld alvorens hem mondeling om informatie wordt gevraagd.

Artikel 37c

1. De Bank geeft, indien zij voornemens is op grond van artikel 37a een feit ter openbare kennis te brengen, de betrokkene daarvan schriftelijk kennis onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.
2. De Bank stelt de betrokkene in de gelegenheid over het voornemen tot openbaarmaking van overtredingen als bedoeld in artikel 37a zijn zienswijze naar voren te brengen.
3. De Bank is niet gehouden de betrokkene in de gelegenheid te stellen om zijn zienswijze naar voren te brengen, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 37d

De beschikking om op grond van artikel 37a een feit ter openbare kennis te brengen vermeldt in ieder geval:

- a. het feit dat ter openbare kennis wordt gebracht;
- b. de wijze waarop het feit ter openbare kennis wordt gebracht; en,
- c. de termijn waarna het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 37e

Tenzij de bevordering van de naleving van deze landsverordening geen uitstel toelaat, wordt de werking van de beschikking om op grond van artikel 37a een feit ter openbare kennis te brengen opgeschort totdat de bezwaar- of beroepstermijn is verstreken of, indien bezwaar of beroep is ingesteld, op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 37f

De beschikking om op grond van artikel 37a een feit ter openbare kennis te brengen treedt in werking op de dag waarop het feit ter openbare kennis is gebracht zonder dat de werking op grond van artikel 37e wordt opgeschort, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 37g

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 37a een feit ter openbare kennis te brengen vervalt indien ter zake van het feit een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Het recht tot strafvervolging met betrekking tot een feit als bedoeld in artikel 37a vervalt, indien de Bank het feit reeds ter openbare kennis heeft gebracht.

Artikel 37h

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 37a een feit ter openbare kennis te brengen vervalt één jaar na de dag waarop het feit heeft plaatsgehad.
2. De in het eerste lid genoemde termijn wordt gestuit door bekendmaking van de beschikking waarbij het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 37i

De werkzaamheden in verband met het op grond van artikel 37a ter openbare kennis brengen van een feit worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van het feit en het daaraan voorafgaande onderzoek.

Artikel 37j

Door de Minister en de Minister van Justitie gezamenlijk kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld ter zake van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in de paragrafen 1 en 2 van Hoofdstuk VIIA en Hoofdstuk VIIIA.

FF

Artikel 38 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, komt te luiden:

1. Handelen in strijd met de voorschriften, gegeven bij of krachtens de artikelen 3, eerste lid, 5a, 6, 7, tweede lid, 8, eerste lid, tweede lid, en vijfde lid, laatste volzin, 8a, eerste lid, 8b, eerste lid, 9, vierde lid, 9b, eerste tot en met derde lid, 9c, vierde lid, 13, 14, 16a, 16b, 17, eerste, tweede en vijfde lid, laatste volzin, 18, zevende lid, 18a, eerste tot en met derde lid, 18b, vierde lid, 20, 25, tweede lid, 28a, derde lid, 28b, tweede en derde lid, 33, tweede lid, 34, derde lid, onderdeel a, 35, vijfde lid, of 36, derde lid, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste één jaar en een geldboete van de vijfde categorie dan wel met één van deze straffen.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Opzettelijk handelen in strijd met de voorschriften, genoemd in het eerste lid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en geldboete van de zesde categorie dan wel met één van beide straffen.

GG

Hoofdstuk X, de titel Hoofdstuk XI Slot- en overgangsbepalingen en de artikelen 40 en 41 komen te vervallen.

Artikel V

De Landsverordening toezicht trustwezen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel a, onder 1, komt te luiden:

1. het oprichten of doen oprichten van een buitengaatse onderneming;

2. Onderdeel a, onder 4, komt te luiden:

4. het liquideren of doen liquideren van een buitengaatse onderneming;

3. In onderdeel f wordt aan het slot de punt vervangen door een puntkomma.

4. Na onderdeel f worden vier onderdelen toegevoegd, luidende:

- g. gekwalificeerde deelneming: een rechtstreeks of middellijk belang van meer dan 10% van het nominaal kapitaal van een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van meer dan 10% van de stemrechten in een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in een onderneming of instelling;
- h. externe deskundige: een externe deskundige als bedoeld in artikel 1 21 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;
- i. dwangbevel: een schriftelijk bevel van de Bank dat ertoe strekt de betaling van een geldschuld af te dwingen;
- j. toezichthoudende instantie: een overheidsinstantie respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn, alsmede een overheidsinstantie, respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op de naleving van wettelijke regelingen ter zake van de bestrijding van witwassen en de financiering van terrorisme.

B

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid, onderdeel b, komt te luiden:
 - b. natuurlijke personen of rechtspersonen die daartoe ontheffing hebben verkregen van de Bank.
2. Het vijfde lid komt te luiden:
 5. Aan een ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden. Het trustkantoor is gehouden aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de ontheffing, bedoeld in de eerste volzin, te blijven voldoen.
3. Er worden twee leden toegevoegd, luidende:
 6. De Bank kan een ontheffing intrekken, indien:
 - a. misbruik of oneigenlijk gebruik wordt gemaakt van de ontheffing;
 - b. een beperking waaronder de ontheffing is verleend wordt overschreden of een aan de ontheffing verbonden voorschrift niet of niet voldoende wordt nageleefd; of,
 - c. niet of niet meer voldaan wordt aan de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen.
 7. De Bank kan besluiten om in de gevallen, genoemd in het zesde lid, de ontheffing niet in te trekken. Indien de Bank besluit om de ontheffing niet in te trekken, worden aan de ontheffing nieuwe beperkingen en voorschriften verbonden dan wel de reeds aan de ontheffing verbonden beperkingen en voorschriften gewijzigd.

C

Artikel 3 komt te luiden:

Artikel 3

1. De Bank verleent een vergunning voor het werkzaam zijn als trustkantoor. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden en beperkingen worden gesteld in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond trustwezen, alsmede ter bescherming van de belangen van de buitengaatse ondernemingen of toekomstige buitengaatse ondernemingen.
2. Voor het verkrijgen van een vergunning is vereist dat de aanvrager hier te lande kantoor houdt en voldoet aan de bij de voorschriften, bedoeld in artikel 11, eerste lid, te stellen eisen met betrekking tot:
 - a. deskundigheid en integriteit;
 - b. financiële waarborgen; en,
 - c. bedrijfsvoering, waaronder de maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering.
3. Indien de bestuurder of de plaatselijke vertegenwoordiger van een internationale kredietinstelling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel d, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen 1994, of van een verzekeraar als bedoeld in het Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf, of van een beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs krachtens deze landsverordening vergunning plichtig is, behoeft deze bestuurder of plaatselijke vertegenwoordiger geen vergunning of ontheffing krachtens de Landsverordening toezicht trustwezen aan te vragen.
4. Een natuurlijk persoon die optreedt als bestuurder van slechts één buitengaatse onderneming waarvan hij tevens de enige aandeelhouder is, behoeft geen vergunning of ontheffing krachtens deze landsverordening aan te vragen.
5. Aan een aanvrager die zulks verzoekt, kan een vergunning worden verleend onder de voorwaarde dat het bedrijf zich zal beperken tot of zich zal onthouden van het verlenen van diensten aan buitengaatse ondernemingen met bepaalde kenmerken. De voorschriften, bedoeld in het tweede lid, worden door de Bank afgestemd op de opgelegde beperkingen.
6. De Bank kan aan een aanvrager een vergunning verlenen, indien de aanvrager aantoont dat redelijkerwijs niet volledig kan worden voldaan aan één of meer van de eisen gesteld krachtens de voorschriften, bedoeld in het derde lid en dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken anderszins voldoende zijn bereikt. De Bank kan het hiervoor bedoelde besluit wijzigen of intrekken indien naar haar oordeel de omstandigheden waaronder het besluit is genomen zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.

D

Na artikel 3 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3a

De Bank kan de vergunning weigeren, indien:

- a. zij gronden heeft om aan te nemen dat het trustkantoor de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan de regelgeving inzake het toezicht op trustkantoren in een andere Staat;

- b. de structuur van de groep waarvan het trustkantoor deel uitmaakt zodanig is dat de Bank onvoldoende adequaat en effectief toezicht kan uitoefenen op het trustkantoor;
- c. zij van oordeel is dat het verlenen van de vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de ontwikkeling of instandhouding van een gezond trustwezen, onderscheidenlijk ten detrimente van de buitengaatse of toekomstige buitengaatse ondernemingen zou kunnen zijn; of,
- d. zij van oordeel is dat de Bank of de instantie van het land van herkomst van het betrokken trustkantoor die met het toezicht op trustkantoren is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht op geconsolideerde basis kan uitoefenen.

E

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

- 1. Het vijfde lid komt te luiden:
 - 5. Op een aanvraag om een vergunning beslist de Bank uiterlijk 60 dagen na ontvangst van een volledige aanvraag en deelt de aanvrager haar beslissing bij aangetekende brief mee.
- 2. Er worden twee leden toegevoegd, luidende:
 - 6. De termijn voor het geven van een vergunning, bedoeld in het vijfde lid, wordt opgeschort tot de dag waarop de aanvraag krachtens het derde lid, is aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.
 - 7. De Bank kan besluiten de aanvraag niet in behandeling nemen, indien zij van oordeel is dat de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Het besluit om de aanvraag niet te behandelen wordt aan de aanvrager bekendgemaakt binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

F

Na artikel 4 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4a

Een trustkantoor waaraan krachtens artikel 3, eerste lid, een vergunning is verleend, is gehouden aan het bepaalde in artikel 3, tweede lid, alsmede aan de beperkingen gesteld bij en de voorschriften verbonden aan de vergunning te blijven voldoen.

G

Artikel 5 komt te luiden:

Artikel 5

- 1. De Bank trekt de vergunning in, indien:

- a. de vergunninghouder de intrekking daarvan verzoekt. Binnen 60 dagen na ontvangst van een zodanig verzoek wordt daarop door de Bank beslist;
 - b. de vergunninghouder niet of niet genoegzaam uitvoering heeft gegeven aan een aanwijzing of aanzegging van de Bank als bedoeld in de artikelen 17c en 17d;
 - c. de vergunninghouder is opgehouden beroeps- of bedrijfsmatig beheersdiensten te verlenen of daarmee niet is aangevangen binnen een door de Bank gestelde termijn;
 - d. de vergunninghouder kennelijk niet meer voldoet aan de in artikel 1, onderdeel c, gegeven definitie;
 - e. de vergunninghouder van de vergunning misbruik of oneigenlijk gebruik maakt;
 - f. de structuur van de groep waarvan het trustkantoor deel uitmaakt zodanig wordt gewijzigd dat de Bank of de instantie van het land van herkomst die met het toezicht op verleners van beheersdiensten is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht, onderscheidenlijk geconsolideerd toezicht kan uitoefenen op het trustkantoor; of,
 - g. de vergunninghouder, de natuurlijke personen of de rechtspersonen die staan vermeld op een bijlage als bedoeld in artikelen 6 en 7, alsmede één van de beleidsbepalende of de medebeleidsbepalende personen van het betreffende trustkantoor niet of niet meer voldoen aan de bij of krachtens deze landsverordening of de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties opgelegde verplichtingen.
2. De Bank kan de vergunning intrekken, indien:
 - a. de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest; of,
 - b. zich omstandigheden voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan, zo zij vóór het tijdstip waarop de vergunning werd verleend zich hadden voorgedaan of bekend waren geweest, de vergunning zou zijn geweigerd.
 3. Het besluit tot intrekking van de vergunning of de weigering tot intrekking van de vergunning is met redenen omkleed en wordt door de Bank bij deurwaardersexploot aan het betrokken trustkantoor betekend.
 4. Het besluit tot intrekking van de vergunning en, indien de Bank zulks noodzakelijk acht in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezonde financiële sector, het monetair beleid of het deviezenverkeer, de redenen voor de intrekking, worden zo spoedig mogelijk nadat dit besluit onherroepelijk is geworden, digitaal gepubliceerd op de website van de Bank. De Bank kan, indien zij dit in het belang van de klanten van het trustkantoor acht, het besluit, alsmede de redenen voor de intrekking, bedoeld in de eerste volzin, eveneens op andere door haar te bepalen wijze bekendmaken. De kosten van de laatstbedoelde bekendmaking komen ten laste van het betrokken trustkantoor.
 5. De Bank kan de publicatie, bedoeld in het vierde lid, tot een nader door haar te bepalen tijdstip aanhouden, indien openbaarmaking ernstige schade aan de belangen van de buitengaatse ondernemingen zou kunnen toebrengen.

6. De vergunninghouder is verplicht het verlenen van beheersdiensten onmiddellijk te staken, ongeacht een ingesteld bezwaar of beroep tegen het besluit van de Bank tot intrekking van de vergunning.
7. De vergunninghouder waarvan de vergunning is ingetrokken en het besluit tot intrekking onherroepelijk is geworden, is verplicht haar werkzaamheden als trustkantoor volgens de door de Bank te stellen voorwaarden, procedure en termijn af te wikkelen. De Bank kan daarbij de uitoefening van de bevoegdheid van het trustkantoor om over haar waarden te beschikken beperken of haar verbieden om, anders dan met schriftelijke machtiging van de Bank, over deze waarden te beschikken.
8. De vergunninghouder die bezwaar of beroep heeft aangetekend tegen de weigering van de Bank om de vergunning in te trekken, is verplicht hangende de behandeling van het bezwaar of beroep haar bedrijf voort te zetten met inachtneming van de bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde algemeen verbindende voorschriften, alsmede de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de vergunning.

H

In artikel 6, eerste lid, en artikel 7, eerste lid, wordt "diensten" telkens vervangen door: beheersdiensten.

I

Artikel 9 komt te luiden:

Artikel 9

1. De plaatsing op een bijlage als bedoeld in de artikelen 6 of 7 kan door de Bank worden doorgehaald, indien:
 - a. de vergunninghouder of de geplaatste zelf zulks verzoekt. Binnen 60 dagen na ontvangst van een zodanig verzoek wordt daarop door de Bank beslist;
 - b. de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter plaatsing op de bijlage zodanig onjuist of onvolledig blijken dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;
 - c. zich omstandigheden voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan zo zij vóór het tijdstip waarop plaatsing op de bijlage is geschied zich hadden voorgedaan, of bekend waren geweest, de plaatsing zou zijn geweigerd;
 - d. blijkt dat de werkzaamheden van de geplaatste niet of niet meer voldoende betrokken zijn in het toezicht op de vergunninghouder;
 - e. zij niet meer voldoen aan de in artikel 8, tweede lid, bedoelde eisen;
 - f. van de plaatsing misbruik of oneigenlijk gebruik wordt gemaakt; of,
 - g. de geplaatste, alsmede één van de beleidsbepalende of de medebeleidsbepalende personen van het betreffende trustkantoor niet of niet meer voldoen aan de bij of krachtens deze landsverordening of de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties opgelegde verplichtingen.

2. In de gevallen, bedoeld in het eerste lid, staakt de betrokkene onmiddellijk zijn werkzaamheden, ongeacht een ingesteld bezwaar of beroep.

J

Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde en vijfde lid komen te luiden:

4. De inschrijving van een trustkantoor wordt binnen twee weken na de dag waarop zij heeft plaatsgehad, bekendgemaakt op de website van de Bank.
5. In de maand januari van elk jaar publiceert de Bank een afschrift van het register naar de stand per 31 december van het voorafgaande jaar op haar website.

2. Het zesde lid vervalt.

3. Het zevende lid wordt vernummerd tot zesde lid.

K

Artikel 11 komt te luiden:

Artikel 11

1. De Bank heeft verordenende bevoegdheid voor het stellen van regels omtrent de invoering, uitvoering en handhaving door vergunninghouders van passende procedures voor controle, communicatie en andere te treffen maatregelen ter uitvoering van deze landsverordening. De Bank stelt bij verordening ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande trustkantoren en natuurlijke personen met een ontheffing algemeen verbindende voorschriften vast met betrekking tot:
 - a. deskundigheid en integriteit;
 - b. financiële waarborgen;
 - c. bedrijfsvoering, waaronder de maatregelen gericht op het bevorderen van een integere bedrijfsvoering; en,
 - d. informatieverschaffing aan de Bank en aan het publiek.
2. Onder algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, worden in ieder geval verstaan regels ter zake van:
 - a. het tegengaan van verstrengeling van tegenstrijdige belangen;
 - b. het voorkomen van betrokkenheid van het trustkantoor en van haar werknemers bij strafbare feiten die het vertrouwen in het trustkantoor of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - c. het voorkomen van betrokkenheid van het trustkantoor en van haar werknemers bij handelingen die anderszins in het maatschappelijk verkeer zodanig onaanvaardbaar zijn, dat deze het vertrouwen in het trustkantoor of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - d. het vaststellen van de identiteit, de aard en de achtergrond van de cliënten van het trustkantoor;
 - e. ordelijke en transparante financiële marktprocessen; en,

- f. zuivere verhoudingen tussen marktpartijen en zorgvuldige behandeling van cliënten of consumenten, zoals het waarborgen van de informatieverstrekking aan cliënten of consumenten.
3. De Bank kan ter uitvoering van aanbevelingen en regelingen van internationale of intergouvernementele organisaties, bij verordening algemeen verbindende voorschriften van technische en organisatorische aard uitvaardigen ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande trustkantoren en natuurlijke personen met een ontheffing.
4. Een trustkantoor waaraan een vergunning is verleend of een natuurlijke persoon met een ontheffing, is verplicht zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan de voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid.
5. De voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid, treden in werking op een in die voorschriften te bepalen tijdstip doch niet eerder dan de bekendmaking, bedoeld in artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. De Bank plaatst de voorschriften digitaal op de website van de Bank.

L

Na artikel 11 worden vier artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 11a

1. De Bank legt de algemeen verbindende voorschriften, bedoeld in deze landsverordening, ter goedkeuring voor aan de minister.
2. De voordracht tot publicatie van de algemeen verbindende voorschriften wordt niet eerder gedaan dan nadat deze zijn goedgekeurd door de minister.
3. De minister kan in het geval dat de algemeen verbindende voorschriften in strijd zijn met het recht en de Bank de geconstateerde onvolkomenheid na overleg niet heeft weggenomen, weigeren de goedkeuring te verlenen. Het besluit tot onthouding van goedkeuring is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.
4. De goedkeuring wordt geacht te zijn gegeven indien de minister binnen vier weken na het overleggen van de algemeen verbindende voorschriften, niet heeft gereageerd.
5. Indien een door de Bank vastgestelde verordening naar het oordeel van de minister in strijd is met het recht, kan de regering de verordening geheel of gedeeltelijk vernietigen wegens strijd met het recht, de Raad van Advies gehoord. Het landsbesluit tot vernietiging is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.

Artikel 11b

1. De Bank kan bij overtreding van artikel 2, eerste en tweede lid, een openbare waarschuwing uitvaardigen.
2. De bevoegdheid om een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste lid uit te vaardigen laat onverlet de bevoegdheid van de Bank om openbare waarschuwingen van internationale of intergouvernementele organisaties, in Sint Maarten te publiceren.
3. Indien de Bank besluit een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste lid uit te vaardigen, stelt zij de betrokken persoon of instelling in kennis van het besluit.

4. Het besluit vermeldt in ieder geval de geconstateerde overtreding, de inhoud van de openbaarmaking, de gronden waarop het besluit berust alsmede de wijze waarop en de termijn waarna de openbare waarschuwing zal worden uitgevaardigd.
5. Het uitvaardigen van een openbare waarschuwing geschiedt niet eerder dan nadat vijf werkdagen zijn verstreken na de dag waarop de betrokken persoon of instelling overeenkomstig het derde en vierde lid in kennis is gesteld van het besluit.
6. Indien wordt verzocht om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 85, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak wordt de werking van het besluit opgeschort totdat er een uitspraak is van het gerecht.
7. Indien bescherming van de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen geen uitstel toelaat, kan de Bank, in afwijking van de voorgaande leden, onverwijld een openbare waarschuwing uitvaardigen.
8. De uitvaardiging van een openbare waarschuwing als bedoeld in dit artikel, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

Artikel 11c

1. Het is een trustkantoor of een rechtspersoon als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
 - a. haar statuten te wijzigen; of,
 - b. een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven dan wel te vergroten.
2. Het is een ieder verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
 - a. personen die het dagelijks beleid van het trustkantoor bepalen of mede bepalen te benoemen;
 - b. de leden van de raad van commissarissen van het trustkantoor of van het orgaan dat een aan die raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft, te benoemen; of,
 - c. de samenstelling van de aandeelhouders van het trustkantoor te wijzigen.

Artikel 11d

1. Een trustkantoor is verplicht de Bank doorlopend te informeren omtrent wijzigingen in de feiten en omstandigheden betreffende de natuurlijke personen of de rechtspersonen die vermeld staan op een bijlage als bedoeld in de artikelen 6 en 7.
2. De Bank toetst de krachtens het eerste lid verkregen informatie aan de in artikel 11, eerste lid, bedoelde voorschriften.

M

Artikel 12, tweede lid, komt te luiden:

2. De Bank kan bij verordening algemeen verbindende voorschriften vaststellen ten aanzien van de wijze waarop de verleners van beheersdiensten uitvoering geven aan verplichtingen, bedoeld in het eerste lid. De verleners van beheersdiensten zijn verplicht zich te

houden, alsmede zich te blijven houden aan deze voorschriften. De Bank draagt zorg voor de openbaarmaking van deze voorschriften, daaronder begrepen de plaatsing ervan in het Afkondigingsblad, met vermelding van de datum van uitgifte.

N

Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De verlener van beheersdiensten is verplicht tot geheimhouding van de in artikel 12, eerste lid, genoemde gegevens.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, is niet van toepassing, indien:

a. de Bank om de gegevens vraagt;

b. de geheimhouding in strijd is met de meldingsplicht, de identificatieplicht of andere verplichtingen ingevolge de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties en de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening; of,

c. de verlener van beheersdiensten wordt opgeroepen om als getuige op te treden in het kader van de opsporing, het gerechtelijk vooronderzoek of de behandeling ter terechtzitting van een strafbaar feit.

O

Artikel 16, eerste lid, komt te luiden:

1. Een verlener van beheersdiensten overlegt vóór 30 oktober van ieder jaar aan de Bank een gecertificeerde verklaring in een door de Bank te bepalen vorm inhoudende dat onderzoek is gedaan naar de beschikbaarheid van de in artikel 12 genoemde gegevens, alsmede naar andere gegevens die de Bank in het kader van toezichtuitoefening noodzakelijk acht.

P

Artikel 17 komt te luiden:

Artikel 17

1. Ieder trustkantoor of rechtspersoon als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn een jaarrekening, ten minste bevattend een balans en een winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting, over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, bij de Bank in te dienen. Hierbij worden ook een verklaring van een externe deskundige en de directiebrieven gevoegd.

2. Ieder trustkantoor of rechtspersoon als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, is verplicht bij de Bank periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijnen rapportagestaten nopens zijn bedrijf in te dienen.

3. De vorm waarin de rapportagestaten moeten worden opgemaakt, de achtereenvolgende tijdstippen waarop zij betrekking hebben en de termijnen binnen welke zij moeten worden ingediend, worden door de Bank bepaald na overleg met de representatieve organisaties, bedoeld in artikel 19a, eerste lid.
4. Indien de Bank zulks in het belang van een doelmatig toezicht nodig acht, kan zij met betrekking tot de rapportagestaten, bedoeld in het tweede lid, bepalen dat:
 - a. de achtereenvolgende tijdstippen waarop zij betrekking hebben, alsmede de termijnen waarbinnen zij moeten worden ingediend, worden verkort; of,
 - b. hieromtrent een verklaring van een externe deskundige wordt overgelegd.
5. De Bank kan een trustkantoor of een rechtspersoon als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste en het tweede lid. Aan de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.
Het trustkantoor of de rechtspersoon is gehouden aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de ontheffing, bedoeld in de eerste volzin, te blijven voldoen.
6. De Bank kan bepalen dat de jaarrekening van een trustkantoor of een rechtspersoon als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, die niet voldoen aan de definitie van grote vennootschap, bedoeld in afdeling 4 van titel 5 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, wordt beoordeeld, onderscheidenlijk gecontroleerd door een andere deskundige dan de externe deskundige.

Q

Na artikel 17 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 17a

1. De externe deskundige die op grond van artikel 17, eerste lid, de jaarrekening van een trustkantoor of een rechtspersoon als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van een verklaring moet voorzien en die op grond van artikel 17, derde lid, onderdeel b, de staten van een verklaring moet voorzien, meldt de Bank zo spoedig mogelijk elke omstandigheid waarvan hij bij de uitvoering van zijn werkzaamheden kennis heeft gekregen en die:
 - a. in strijd is met de eisen die voor het verkrijgen van de vergunning zijn gesteld;
 - b. in strijd is met de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen;
 - c. het voortbestaan van het trustkantoor bedreigt; of,
 - d. de afgifte van een goedkeurende verklaring omtrent de getrouwheid in gevaar zou kunnen brengen.
2. Bij een melding als bedoeld in het eerste lid zendt de externe deskundige onverwijld aan de Bank een afschrift van zijn rapport, de directiebrieven en de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de verklaring bij de jaarrekening, respectievelijk van enig van de periodiek bij de Bank in te dienen staten, indien en voor zover de Bank bij die staten een verklaring van een externe deskundige nodig heeft

geacht. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht, geeft de externe deskundige de Bank een mondelinge toelichting op de jaarrekening en de voornoemde stukken.

3. Op de externe deskundige die naast zijn werkzaamheden voor het trustkantoor ook werkzaamheden uitvoert voor een andere onderneming of instelling, is de meldingsplicht, bedoeld in het eerste lid, van overeenkomstige toepassing indien het trustkantoor dochtermaatschappij is van die andere onderneming of instelling dan wel indien de andere onderneming of instelling dochtermaatschappij is van het trustkantoor.
4. De externe deskundige die op grond van het eerste of derde lid tot een melding aan de Bank is overgegaan, is niet aansprakelijk voor de schade die een derde dientengevolge lijdt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat gelet op alle feiten en omstandigheden in redelijkheid niet tot melding had mogen worden overgegaan.

Artikel 17b

1. Tot het afgeven van een verklaring als bedoeld in artikel 17, eerste en derde lid, onderdeel b, is slechts bevoegd een externe deskundige tegen wie de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.
2. De Bank kan tegen de aanstelling of handhaving van een externe deskundige bezwaar maken, indien de externe deskundige naar haar oordeel niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de hem toevertrouwde taak met betrekking tot het trustkantoor of de rechtspersoon met ontheffing, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, naar behoren zal vervullen.
3. Het bezwaar, bedoeld in het tweede lid, wordt schriftelijk ter kennis gebracht van het betrokken trustkantoor of de rechtspersoon, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, en van de betrokken externe deskundige.
4. Een trustkantoor of de rechtspersoon met een ontheffing, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, is verplicht gebruik te maken van de diensten van een externe deskundige, waartegen de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.

R

Na hoofdstuk 4 wordt een hoofdstuk met bijbehorende artikelen ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK 4a Bepalingen van bijzondere aard

Artikel 17c

De Bank kan aan een trustkantoor waaraan een vergunning is verleend, onderscheidenlijk een natuurlijke persoon of een rechtspersoon als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, die niet voldoet aan de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen, een aanwijzing geven om binnen een door de Bank te stellen termijn alsnog aan die

verplichtingen te voldoen. Handelen in strijd met deze aanwijzing is verboden.

Artikel 17d

1. Indien bijzondere gebeurtenissen een adequate functionering van een trustkantoor of een rechtspersoon als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, in gevaar brengen, kan de Bank:
 - a. indien naar haar oordeel versterking van de organen van het trustkantoor of de rechtspersoon dit wenselijk maken, het trustkantoor of de rechtspersoon bij aangetekende brief aanzeggen, dat vanaf een bepaald tijdstip alle of bepaalde organen van dat trustkantoor of die rechtspersoon hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen. Het trustkantoor of de rechtspersonen, bedoeld in de eerste lid, zijn verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen, respectievelijk de opdrachten van deze personen uit te voeren;
 - b. het trustkantoor of de rechtspersoon bij aangetekende brief aanzeggen, dat de Bank zal overgaan tot publicatie van de bijzondere gebeurtenissen die een adequate functionering van dat trustkantoor of die rechtspersoon, in gevaar brengen. Deze publicatie geschiedt in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst, alsmede in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank. Bij de publicatie wordt, indien het trustkantoor of de rechtspersoon zulks verlangt, tevens de correspondentie bekendgemaakt, die naar aanleiding van de bijzondere gebeurtenissen tussen de Bank, het trustkantoor of de rechtspersoon, is gevoerd; of,
 - c. wanneer zij zulks in het belang acht van de buitengaatse of toekomstige buitengaatse ondernemingen met de representatieve organisatie, bedoeld in artikel 19a, eerste lid, waartoe het trustkantoor of de rechtspersoon behoort, dienaangaande in overleg treden. De Bank doet het trustkantoor of de rechtspersoon mededeling van het overleg.
2. Indien de Bank van oordeel is dat de bijzondere gebeurtenissen onverwijld ingrijpen noodzakelijk maken, kan zij het trustkantoor of de rechtspersoon bij aangetekende brief aanzeggen dat zij onmiddellijk uitvoering zal geven aan de onderdelen a en c van het eerste lid. Deze aanzegging wordt eerst van kracht nadat de Bank het trustkantoor of de rechtspersoon in de gelegenheid heeft gesteld binnen een door de Bank te stellen termijn zijn of haar mening over de onmiddellijke uitvoering te geven.
3. Met betrekking tot de aanzegging, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en het tweede lid, is het volgende van toepassing:
 - a. de organen van het trustkantoor of de rechtspersoon zijn verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen;
 - b. de Bank kan de organen van het trustkantoor of de rechtspersoon toestaan bepaalde handelingen zonder goedkeuring te verrichten;
 - c. de door de Bank aangewezen personen oefenen hun bevoegdheden uit gedurende ten hoogste twee jaar na verzending van de aanzegging. De Bank is bevoegd deze termijn telkens voor ten hoogste één jaar te verlengen. Van zodanige verlenging doet de Bank

- het trustkantoor of de betrokken rechtspersoon met een ontheffing mededeling per aangetekende brief. De verlenging wordt terstond van kracht en daaraan dient gevolg te worden gegeven niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening;
- d. de Bank kan de door haar aangewezen personen te allen tijde door anderen vervangen;
 - e. voor schade ten gevolge van handelingen welke verricht zijn in strijd met de aanzegging, zijn degenen die deze handelingen als orgaan van het trustkantoor of de rechtspersoon met een ontheffing verrichten, persoonlijk aansprakelijk tegenover dat trustkantoor of die rechtspersoon. Het betrokken trustkantoor of de betrokken rechtspersoon kunnen de ongeldigheid van deze handelingen inroepen, indien de wederpartij wist dat de vereiste goedkeuring ontbrak of daarvan niet onkundig kon zijn;
 - f. zodra de Bank van oordeel is de maatregelen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en het tweede lid, als gevolg van de bijzondere gebeurtenissen niet langer noodzakelijk zijn, trekt zij die maatregelen in. Zij stelt het betrokken trustkantoor of de betrokken rechtspersoon van de intrekking bij aangetekende brief in kennis.
4. De Bank kan slechts wanneer haar beslissing tot publicatie van de bijzondere gebeurtenissen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, onherroepelijk is geworden, tot publicatie overgaan. Indien na de publicatie de bijzondere gebeurtenissen zich niet meer voordoen, zal de Bank hiervan op dezelfde wijze als bij de voorafgaande publicatie kennis geven.
 5. De kosten en beloning van de door de Bank aangewezen personen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en de kosten van de bekendmakingen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, en vierde lid, laatste volzin, komen ten laste van het betrokken trustkantoor of de betrokken rechtspersoon, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b.

Artikel 17e

Het trustkantoor waarvan de vergunning is ingetrokken wordt op verzoek van de Bank door het Gerecht in eerste aanleg ontbonden. Het Gerecht wijst één of meer vereffenaars aan.

S

Na artikel 19 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 19a

1. De minister kan, gehoord de Bank, een organisatie van verleners van beheersdiensten aanwijzen als representatieve organisatie.
2. De Bank pleegt zo vaak als zij dit nodig acht, doch tenminste eenmaal per jaar, overleg met de krachtens het eerste lid aangewezen representatieve organisatie omtrent het beleid inzake het toezicht op de verleners van beheersdiensten.
3. Alvorens de Bank bij verordening algemeen verbindende voorschriften als bedoeld deze landsverordening vaststelt of wijzigt, pleegt de Bank over die voorschriften overleg met de krachtens het eerste lid aangewezen representatieve organisaties.

T

Artikel 20 komt te luiden:

Artikel 20

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe door de President van de Bank aangewezen functionarissen van de Bank, belast met toezicht. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - c. zaken aan opnemings- en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs, en daarvan monsters te nemen; en,
 - d. alle plaatsen te betreden, eventueel vergezeld van door hen aangewezen personen, met uitzondering van woningen of tot bewoning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner.
3. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.
4. Zo nodig wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

U

Na artikel 20 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 20a

1. De Bank kan zich bij het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 20, eerste lid, doen bijstaan dan wel een zodanig toezicht geheel doen uitvoeren door een door de Bank aan te wijzen externe deskundige of andere deskundigen. De Bank kan de kosten die hiermee verband houden geheel of gedeeltelijk doorberekenen aan het betrokken trustkantoor of de betrokken rechtspersoon, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b. Artikel 20 is van overeenkomstige toepassing.
2. Indien het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 20, eerste lid, dan wel bepaalde werkzaamheden in het kader van een zodanig toezicht door de Bank aan een externe deskundige of aan een andere deskundige worden opgedragen, is deze verplicht zijn bevindingen rechtstreeks en schriftelijk aan de Bank te rapporteren en na verkregen toestemming van de Bank een afschrift daarvan aan het betrokken trustkantoor of de betrokken rechtspersoon te zenden.
3. Het trustkantoor of de rechtspersoon, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, is op verzoek van de Bank verplicht een erkende

deskundige aan te wijzen die rechtstreeks aan de Bank rapporteert over de interne organisatie van het trustkantoor, onderscheidenlijk de rechtspersoon.

Artikel 20b

De Bank is tevens bevoegd in het kader van toezichtuitoefening toestaan dat buitenlandse instanties die met het toezicht op verleners van beheersdiensten zijn belast, onderzoek doen bij in Sint Maarten gevestigde verleners van beheersdiensten die onder geconsolideerd toezicht staan van genoemde toezichthouders. De Bank stelt in voorkomend geval tevoren voorwaarden aan en geeft aanwijzingen ten aanzien van de uitvoering van deze toezichtwerkzaamheden. De functionarissen van de buitenlandse instanties, die een onderzoek als bedoeld in de eerste volzin verrichten, zijn gehouden de aanwijzingen van de Bank stipt te volgen.

Artikel 20c

1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen functionarissen van de Bank. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen dienen te voldoen.

V

Artikel 21 komt te luiden:

Artikel 21

1. De aanvrager van een vergunning of een ontheffing als bedoeld in artikel 2, derde lid, zijn ter zake van de aanvraag voor een vergunning of een ontheffing aan de Bank een bedrag verschuldigd. De Bank brengt het bedrag, voor zover mogelijk, direct na ontvangst van de aanvraag, bij beschikking in rekening.
2. Een trustkantoor en degene die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 2, derde lid, zijn jaarlijks aan de Bank een bedrag verschuldigd.
3. De hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen wordt zodanig vastgesteld dat de totale jaarlijkse opbrengst van het in rekening te brengen bedrag ten hoogste gelijk is aan de kosten die de Bank in dat jaar maakt ter zake van de behandeling van de aanvragen onderscheidenlijk het toezicht dat de Bank uitoefent ingevolge deze landsverordening.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank en de representatieve organisaties, bedoeld in artikel 19a, eerste lid, nadere regels gesteld omtrent de kostendoorberekening en de grondslagen waarop die is gebaseerd en wordt de hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen vastgesteld. Hierbij kan een onderscheid worden gemaakt naar directe en indirecte kosten.

5. Het in het eerste onderscheidenlijk tweede lid bedoelde bedrag wordt betaald binnen zes weken na dagtekening van de beschikking waarbij de betalingsverplichting is opgelegd.
6. Voor zover het bedrag, bedoeld in het eerste onderscheidenlijk tweede lid, niet binnen de in het vijfde lid bedoelde termijn wordt betaald, stuurt de Bank aan betrokkene een schriftelijke aanmaning om binnen twee weken na dagtekening van de aanmaning het verschuldigde bedrag, verhoogd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop de in het vijfde lid bedoelde termijn is verstreken, en verhoogd met de kosten van de aanmaning, alsnog te betalen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het bedrag, voor zover dat niet binnen de in de aanmaning gestelde termijn wordt betaald, overeenkomstig het zevende lid wordt ingevorderd.
7. Bij gebreke van betaling binnen de in de aanmaning gestelde termijn vordert de Bank het bedrag van de aanmaning, verhoogd met de kosten van de invordering, bij dwangbevel in.
8. Het dwangbevel wordt op kosten van de betrokkene bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Artikel 22v is van overeenkomstige toepassing.

W

Na paragraaf 2 van Hoofdstuk 5 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 2a Last onder dwangsom

Artikel 21a

Onder last onder dwangsom wordt verstaan: de herstelsanctie, inhoudende:

- a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding; en,
- b. de verplichting tot betaling van een geldsom indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Artikel 21b

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 2, eerste lid, 4a, 5, zesde tot en met achtste lid, 11, vierde lid, 11c, 11d, eerste lid, 12, eerste en tweede lid, 13, eerste lid, eerste volzin, 15, 16, eerste lid, 17, eerste lid, tweede lid, en vijfde lid, laatste volzin, 17a, eerste tot en met derde lid, 17b, vierde lid, 17c, laatste volzin, 17d, derde lid, onderdeel, a, 20, vijfde lid, 20a, derde lid, 24a, derde lid, en 24b, tweede lid, een last onder dwangsom opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. De last onder dwangsom kan worden opgelegd zodra het gevaar voor de overtreding klaarblijkelijk dreigt.
3. De last onder dwangsom omschrijft de te nemen herstelmaatregelen.
4. Bij de last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken van een overtreding of het voorkomen van verdere overtreding wordt een termijn gesteld gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.

5. Een beslissing tot oplegging van een last onder dwangsom wordt op schrift gesteld en is een beschikking.
6. De Bank stelt de dwangsom vast hetzij op een bedrag ineens, hetzij op een bedrag per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd dan wel per overtreding van de last. De bedragen staan in redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang en tot de beoogde werking van de dwangsom.
7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan het bedrag waarboven geen dwangsom meer wordt verbeurd, worden bepaald.

Artikel 21c

Een verbeurde dwangsom wordt betaald binnen zes weken nadat zij van rechtswege is verbeurd.

Artikel 21d

1. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, de looptijd ervan opschorten voor een bepaalde termijn, of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijk onmogelijkheid voor die overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, indien de beschikking één jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 21e

In afwijking van artikel 22w, eerste lid, verjaart de bevoegdheid tot invordering van een verbeurde dwangsom door verloop van één jaar na de dag waarop zij is verbeurd.

Artikel 21f

Geen last onder dwangsom kan worden opgelegd voor zover voor de overtreding een rechtvaardigingsgrond bestond.

Artikel 21g

1. Alvorens aan te manen tot betaling van de dwangsom beslist de Bank bij beschikking omtrent de invordering van de dwangsom.
2. De Bank geeft voorts een beschikking omtrent de invordering van de dwangsom, indien een belanghebbende daarom verzoekt.
3. De Bank beslist binnen zes weken op het verzoek.

Artikel 21h

1. Indien uit een beschikking tot intrekking of wijziging van de last onder dwangsom voortvloeit dat een reeds gegeven beschikking tot invordering van die dwangsom niet in stand kan blijven, vervalt die beschikking.
2. De Bank kan een nieuwe beschikking tot invordering geven die in overeenstemming is met de gewijzigde last onder dwangsom.

Artikel 21i

1. Een bezwaar, beroep, hoger beroep of een verzoek om schorsing of voorlopige voorziening gericht tegen de last onder dwangsom heeft mede betrekking op een beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist.
2. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba kan de beslissing op het hoger beroep tegen de beschikking tot invordering van de dwangsom verwijzen naar de Bank, overeenkomstig artikel 54 van de Landsverordening administratieve rechtspraak, indien behandeling door de Bank gewenst is.
3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op een verzoek om schorsing dan wel voorlopige voorziening.

X

Hoofdstuk 5, paragraaf 3, komt te luiden:

§ 3 Bestuurlijke boete

Y

Artikel 22 komt te luiden:

Artikel 22

Onder bestuurlijke boete wordt verstaan: de bestraffende sanctie, inhoudende een onvoorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom.

Z

Na artikel 22 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 22a

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 2, eerste lid, 4a, 5, zesde tot en met achtste lid, 11, vierde lid, 11c, 11d, eerste lid, 12, eerste en tweede lid, 13, eerste lid, eerste volzin, 14, eerste lid, 15, 16, eerste lid, 17, eerste en tweede lid, en vijfde lid, laatste volzin, 17a, eerste tot en met derde lid, 17b, vierde lid, 17c, laatste volzin, 17d, derde lid, onderdeel a, 20, vijfde lid, 20a, derde lid, 23, tweede lid, 24a, derde lid, en 24b, tweede lid, een bestuurlijke boete opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan de hoogte en de wijze van bepaling van de bestuurlijke boete voor de verschillende overtredingen, worden bepaald. Een op grond van het eerste lid op te leggen bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste het bedrag dat is vastgesteld voor de vijfde categorie, bedoeld in artikel 1:54, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, of, indien dat meer is, ten hoogste

10% van de omzet van de kredietinstelling in het boekjaar voorafgaande aan de beschikking waarin de bestuurlijke boete wordt opgelegd.

3. Alvorens over te gaan tot oplegging van een boete, stelt de Bank de betrokkene schriftelijk op de hoogte van het voornemen een boete op te leggen onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

Artikel 22b

Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien:

- a. de overtreding niet aan de overtreder kan worden verweten;
- b. de overtreder is overleden;
- c. aan de overtreder wegens dezelfde overtreding reeds eerder een bestuurlijke boete is opgelegd, dan wel een kennisgeving als bedoeld in artikel 22h, derde lid, onderdeel a, is bekendgemaakt; of,
- d. een rechtvaardigingsgrond voor de overtreding bestaat.

Artikel 22c

1. Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien tegen de overtreder wegens dezelfde gedraging een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen, of het recht tot strafvervolgning is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Indien de gedraging tevens een strafbaar feit is, wordt zij aan de officier van justitie voorgelegd, tenzij bij wettelijk voorschrift is bepaald, dan wel met het openbaar ministerie is overeengekomen, dat daarvan kan worden afgezien.
3. Voor een gedraging die aan de officier van justitie moet worden voorgelegd, legt de Bank slechts een bestuurlijke boete op indien:
 - a. de officier van justitie aan de Bank heeft medegedeeld ten aanzien van de overtreder van strafvervolgning af te zien, of,
 - b. de Bank niet binnen dertien weken een reactie van de officier van justitie heeft ontvangen.

Artikel 22d

1. Een bestuurlijke boete vervalt, indien zij op het tijdstip van het overlijden van de overtreder niet onherroepelijk is. Een onherroepelijke bestuurlijke boete vervalt voor zover zij op dat tijdstip nog niet is betaald.
2. Een reeds opgelegde bestuurlijke boete vervalt, indien het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba met toepassing van artikel 25 van het Wetboek van Strafvordering de vervolging van de overtreder voor dat feit beveelt.
3. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete vervalt vijf jaren na de dag waarop de overtreding heeft plaatsgevonden.
4. Indien tegen de bestuurlijke boete bezwaar wordt gemaakt of beroep wordt ingesteld, wordt de vervaltermijn, bedoeld in het derde lid, opgeschort tot onherroepelijk op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 22e

1. Degene die wordt verhoord met het oog op het aan hem opleggen van een bestuurlijke boete, is niet verplicht ten behoeve daarvan verklaringen omtrent de overtreding af te leggen. Voor het verhoor wordt aan de betrokkene medegedeeld dat hij niet verplicht is tot antwoorden.
2. Indien beroep is ingesteld tegen een bestuurlijke boete is de partij aan wie de boete is opgelegd niet verplicht omtrent de overtreding verklaringen af te leggen. Het eerste lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22f

1. De Bank of de personen, bedoeld in artikel 20, eerste lid, maken van de overtreding een rapport op.
2. Het rapport is gedagtekend en vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. de overtreding alsmede het overtreeden voorschrift;
 - c. zo nodig een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip of periode waarop de overtreding is geconstateerd.
3. Een afschrift van het rapport wordt uiterlijk bij de bekendmaking van de beschikking tot oplegging van de bestuurlijke boete aan de overtreder toegezonden of uitgereikt.
4. Indien van de overtreding een proces-verbaal als bedoeld in artikel 186 van het Wetboek van Strafvordering is opgemaakt, treedt dit voor de toepassing van deze paragraaf in de plaats van het rapport.
5. Het rapport is opgesteld in de Nederlandse of Engelse taal.

Artikel 22g

1. De Bank stelt de overtreder desgevraagd in de gelegenheid de gegevens waarop het opleggen van de bestuurlijke boete, dan wel het voornemen daartoe, berust, in te zien en daarvan afschriften te vervaardigen. De Bank kan beslissen om bepaalde stukken van kennisneming uit te zonderen in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend.
2. Voor zover blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat deze gegevens aan de overtreder worden medegedeeld in een voor deze begrijpelijke taal.

Artikel 22h

1. De Bank kan de overtreder in de gelegenheid stellen over het voornemen tot opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Op het moment dat de overtreder in de gelegenheid wordt gesteld over het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen:
 - a. wordt het rapport reeds bij de uitnodiging daartoe aan de overtreder toegezonden of uitgereikt; en,
 - b. zorgt de Bank voor bijstand door een tolk, indien blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt.

3. Indien de Bank nadat de overtreder zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, beslist dat:
 - a. voor de overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd; of,
 - b. de overtreding alsnog aan de officier van justitie zal worden voorgelegd;wordt dit schriftelijk aan de overtreder medegedeeld.

Artikel 22i

1. Een beschikking tot oplegging van een bestuurlijke boete vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. het feit ter zake waarvan de boete wordt opgelegd, alsmede het overtreden voorschrift;
 - c. het bedrag van de boete, alsmede een toelichting op de hoogte daarvan; en,
 - d. de termijn, bedoeld in artikel 22l, waarbinnen de boete moet worden betaald.
2. Op verzoek van de overtreder die de beschikking wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse of Engelse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat de inhoud van de beschikking aan de betrokkene wordt meegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

Artikel 22j

De werkzaamheden in verband met het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

AA

Na paragraaf 3 van hoofdstuk 5 worden twee paragrafen ingevoegd, luidende:

§ 4 Geldschulden

Artikel 22k

Deze paragraaf is van toepassing op geldschulden die voortvloeien uit de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete.

Artikel 22l

Behoudens ingeval artikel 21c toepassing vindt, geschiedt de betaling binnen zes weken nadat de beschikking op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt, tenzij de beschikking een later tijdstip vermeldt.

Artikel 22m

1. De Bank kan uitstel van betaling verlenen.
2. Gedurende het uitstel kan de Bank niet aanmanen of invorderen.

3. De beschikking tot uitstel van betaling vermeldt de termijn waarvoor het uitstel geldt.
4. De Bank kan aan de beschikking tot uitstel van betaling voorschriften verbinden.

Artikel 22n

1. Betaling geschiedt aan een door de Bank te bepalen kantoor dan wel door bijschrijving op een daartoe door de Bank bestemde bankrekening.
2. Betaling geschiedt in Nederlands-Antilliaanse guldens, tenzij door de Bank anders is bepaald.
3. De betaling heeft plaats op het tijdstip waarop de betaling aan het kantoor wordt verricht dan wel, in geval van bijschrijving, de rekening van de Bank wordt gecrediteerd.
4. De kosten van betaling komen ten laste van de overtreder.

Artikel 22o

1. De overtreder is in verzuim indien hij niet binnen de voorgeschreven termijn van zes weken heeft betaald.
2. Het verzuim heeft de verschuldigdheid van wettelijke rente tot gevolg overeenkomstig de artikelen 119, eerste en tweede lid, en 120, eerste lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.
3. De Bank stelt het bedrag van de verschuldigde wettelijke rente bij beschikking vast.

Artikel 22p

1. De Bank maant de overtreder die in verzuim is schriftelijk aan tot betaling binnen twee weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de aanmaning is toegezonden.
2. De aanmaning vermeldt dat bij niet tijdige betaling deze kan worden gedwongen door op kosten van de overtreder uit te voeren invorderingsmaatregelen.
3. De Bank kan voor de aanmaning een vergoeding in rekening brengen. De vergoeding wordt in de aanmaning vermeld.

Artikel 22q

1. De Bank kan een dwangbevel uitvaardigen.
2. Een dwangbevel levert een executoriale titel op die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd.
3. Een dwangbevel wordt slechts uitgevaardigd wanneer binnen de overeenkomstig artikel 22o, eerste lid, gestelde aanmaningstermijn niet volledig is betaald.

Artikel 22r

1. Bij het dwangbevel kunnen tevens de aanmaningsvergoeding, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel worden ingevorderd.
2. Het dwangbevel kan betrekking hebben op verschillende verplichtingen tot betaling van een geldsom door de overtreder aan de Bank.

3. De betekening en de tenuitvoerlegging van het dwangbevel geschieden op kosten van degene tegen wie het is uitgevaardigd.
4. De kosten zijn ook verschuldigd indien het dwangbevel door betaling van verschuldigde bedragen niet of niet volledig ten uitvoer is gelegd.

Artikel 22s

1. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:
 - a. aan het hoofd het woord: dwangbevel;
 - b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom;
 - c. de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de geldschuld voortvloeit;
 - d. de kosten van het dwangbevel; en,
 - e. dat het op kosten van degene tegen wie het dwangbevel is uitgevaardigd ten uitvoer kan worden gelegd.
2. Het dwangbevel vermeldt, indien van toepassing:
 - a. het bedrag van de aanmaningsvergoeding; en,
 - b. de ingangsdatum van de wettelijke rente.

Artikel 22t

1. De bekendmaking van een dwangbevel geschiedt door middel van de betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
2. Het exploit vermeldt in ieder geval de gerechtelijke instantie waarbij tegen het dwangbevel en de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 438 en 438a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden opgekomen.

Artikel 22u

De Bank beschikt ten aanzien van de invordering ook over de bevoegdheden die een schuldeiser op grond van het privaatrecht heeft.

Artikel 22v

1. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Bank.
2. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de minister kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

§ 5 Verjaring

Artikel 22w

1. De rechtsvordering tot betaling van een geldschuld als bedoeld in artikel 22k, behoudens indien deze voortvloeit uit een last onder dwangsom, verjaart vijf jaren nadat de voorgeschreven betalingstermijn is verstreken.
2. Na voltooiing van de verjaring kan de Bank zijn bevoegdheden tot aanmaning en tot uitvaardiging en tenuitvoerlegging van een dwangbevel niet meer uitoefenen.

Artikel 22x

1. De verjaring wordt gestuit door een daad van rechtsvervolging overeenkomstig artikel 316, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 316, tweede lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.
2. Erkenning van het recht op betaling stuit de verjaring van de rechtsvordering tegen hem die het recht erkent.
3. De Bank kan de verjaring ook stuiten door een aanmaning als bedoeld in artikel 22p, eerste lid, een dwangbevel of door een daad van tenuitvoerlegging van een dwangbevel.

Artikel 22y

1. Door stuiting van de verjaring begint een nieuwe verjaringstermijn te lopen met de aanvang van de volgende dag.
2. De nieuwe termijn is gelijk aan de oorspronkelijke, doch niet langer dan vijf jaren.
3. Wordt de verjaring echter gestuit door het instellen van een eis die door toewijzing wordt gevolgd, dan is artikel 324 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22z

1. De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot betaling aan de Bank wordt verlengd met de tijd gedurende welke de overtreder na de aanvang van die termijn uitstel van betaling heeft.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien:
 - a. de overtreder in surseance van betaling verkeert;
 - b. de overtreder in staat van faillissement verkeert; of,
 - c. de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt.

BB

Artikel 23 en 24 komen te luiden:

Artikel 23

1. Gegevens of inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde omtrent afzonderlijke verleners van beheersdiensten zijn verstrekt of zijn verkregen en gegevens of inlichtingen die van een instantie als bedoeld in artikel 24 zijn ontvangen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze landsverordening of van krachtens deze landsverordening genomen besluiten enige taak vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze landsverordening verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 24 ontvangen, of van gegevens of inlichtingen bij het onderzoek van boeken, bescheiden of andere informatiedragers

verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze landsverordening wordt geëist.

3. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, ter handhaving van een gezond trustwezen aangifte doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In de gevallen waarin door de Bank aangifte is gedaan dan wel in de gevallen waarin de Bank wordt opgeroepen om als getuige of deskundige op te treden, kan de Bank in het kader van de opsporing, het gerechtelijk vooronderzoek of de behandeling ter terechtzitting, inlichtingen verschaffen.
4. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, met gebruikmaking van de vertrouwelijke gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, mededelingen doen, mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke verleners van beheersdiensten. Met schriftelijke toestemming van de verlener van beheersdiensten die het aangaat, worden de gegevens of inlichtingen met betrekking tot afzonderlijke verleners van beheersdiensten wel gepubliceerd.
5. De Bank kan, in afwijking van het eerste lid, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties inlichten, indien zij bij de uitoefening van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak feiten ontdekt die duiden op een vermoeden van witwassen of financiering van terrorisme.

Artikel 24

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 23, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, verstrekken aan buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instanties, tenzij:
 - a. het doel waarvoor de gegevens of inlichtingen zullen worden gebruikt onvoldoende is bepaald;
 - b. het beoogde gebruik van gegevens of inlichtingen niet past in het kader van het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn;
 - c. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen zich niet zou verdragen met de geldende wettelijke regelingen of openbare orde;
 - d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen niet in voldoende mate is gewaarborgd;
 - e. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen redelijkerwijs in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen; of,
 - f. onvoldoende is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze worden verstrekt.
2. Voor zover de Bank gegevens of inlichtingen van een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie heeft ontvangen, verstrekt de Bank deze gegevens niet aan een ander buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie tenzij de buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie waarvan de gegevens of inlichtingen zijn verkregen uitdrukkelijk heeft ingestemd met de verstrekking van de gegevens of inlichtingen en in

- voorkomend geval heeft ingestemd met het gebruik voor een ander doel dan waarvoor de gegevens of inlichtingen zijn verstrekt.
3. Indien een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie aan de Bank die de gegevens of inlichtingen op grond van het eerste of tweede lid heeft verstrekt, verzoekt om die gegevens of inlichtingen te mogen gebruiken voor een ander doel dan waarvoor zij zijn verstrekt, willigt de Bank dat verzoek slechts in:
 - a. indien het beoogde gebruik niet in strijd is met het eerste tweede of lid, of voor zover die toezichthoudende instantie op een andere wijze dan in deze landsverordening voorzien vanuit Sint Maarten met inachtneming van de daarvoor geldende wettelijke procedures voor dat andere doel de beschikking over die gegevens of inlichtingen zou kunnen verkrijgen; en,
 - b. na overleg met de procureur-generaal indien het in de aanhef bedoelde verzoek betrekking heeft op een onderzoek naar strafbare feiten.
 4. De Bank kan tevens, in afwijking van artikel 23, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verstrekken aan het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging, die zij heeft verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, voor zover deze gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Bank van belang zijn of zouden kunnen zijn voor onderzoeken dan wel de nog in te stellen onderzoeken van het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging.
 5. De Bank verstrekt tevens, in afwijking van artikel 23, eerste en tweede lid, vertrouwelijke gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de hem ingevolge deze wet opgedragen taak, aan de Algemene Rekenkamer, voor zover de gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Algemene Rekenkamer noodzakelijk zijn voor de uitoefening van haar wettelijke taak op grond van de artikelen 26 en 42 van de Landsverordening Algemene Rekenkamer. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.
 6. De Algemene Rekenkamer is verplicht tot geheimhouding van de op grond van het vijfde lid ontvangen vertrouwelijke gegevens of inlichtingen en kan die slechts openbaar maken indien deze niet herleid kunnen worden tot afzonderlijke personen.

CC

Na artikel 24 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 24a

1. De Bank kan ten behoeve van de uitoefening van haar taak op grond van dit hoofdstuk van een verleners van beheersdiensten gegevens of inlichtingen vorderen, indien dat voor de vervulling van de taak van een buitenlandse toezichthoudende instantie nodig is. De artikelen 20, tweede lid, tot en met vijfde lid, en 24, eerste lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Op verzoek van een buitenlandse toezichthoudende instantie kan de Bank gegevens of inlichtingen vragen aan of onderzoek instellen of doen instellen bij een ieder die ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht valt of behoort te vallen en waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij over gegevens of inlichtingen beschikt die van belang kunnen zijn voor de verzoekende instantie.
3. Degene aan wie gegevens of inlichtingen als bedoeld in het eerste lid worden gevraagd, verstrekt deze gegevens of inlichtingen binnen een door de Bank te stellen termijn.
4. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in het eerste lid, wordt ingesteld, verleent aan de in het eerste lid bedoelde functionaris alle medewerking die nodig is voor een goede uitvoering van dat onderzoek, met dien verstande dat degene bij wie het onderzoek wordt ingesteld en die niet ingevolge deze landsverordening onder toezicht staat, slechts is gehouden tot het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden.

Artikel 24b

1. De Bank kan toestaan dat een functionaris van een buitenlandse instantie deelneemt aan de uitvoering van een verzoek als bedoeld in artikel 24a, tweede lid.
2. De in het eerste lid bedoelde functionaris volgt de aanwijzingen op van de persoon die met de uitvoering van het onderzoek is belast en staat onder leiding van deze persoon.

DD

Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid komt te luiden:
 3. Opzettelijk handelen in strijd met enig voorschrift, gegeven bij of krachtens de artikelen 2, eerste lid, 4a, 5, zesde tot en met achtste lid, 11, vierde lid, 11c, 11d, eerste lid, 12, eerste lid, tweede lid, en 13, eerste lid, eerste volzin, 14, eerste lid, 15, 16, eerste lid, 17, eerste en tweede lid, vijfde lid, laatste volzin, 17a, eerste tot en met derde lid, 17b, vierde lid, 17c, laatste volzin, 17d, derde lid, onderdeel, a, 20, vijfde lid, 20a, derde lid, 23, tweede lid, 24a, derde lid, en 24b, tweede lid, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en een geldboete van de zesde categorie dan wel met één van deze straffen.
2. Het vierde lid komt te luiden:
 4. Handelen in strijd met de voorschriften, genoemd in het derde lid, voor zover niet opzettelijk begaan, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste één jaar en een geldboete van de vijfde categorie dan wel met één van deze straffen.

EE

Na hoofdstuk 6 wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK 6a

Artikel 25a

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 23, eerste en tweede lid, teneinde de naleving van deze landsverordening te bevorderen ter openbare kennis brengen het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, alsmede het overtreden voorschift. Indien het doel van het door de Bank uit te oefenen toezicht op de naleving van deze landsverordening zulks bepaaldelijk vordert en zich daartegen geen zwaarwegende belangen verzetten, waaronder die van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, kan de Bank de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd ter openbare kennis brengen.
2. De openbaarmaking, bedoeld in het eerste lid, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

Artikel 25b

Degene jegens wie door de Bank een handeling is verricht waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat de Bank zijn handelen of nalaten op grond van artikel 25a ter openbare kennis zal brengen, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld alvorens hem mondeling om informatie wordt gevraagd.

Artikel 25c

1. De Bank geeft, indien zij voornemens is op grond van artikel 25a een feit ter openbare kennis te brengen, de betrokkene daarvan schriftelijk kennis onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.
2. De Bank stelt de betrokkene in de gelegenheid over het voornemen tot openbaarmaking van overtredingen als bedoeld in artikel 25a zijn zienswijze naar voren te brengen.
3. De Bank is niet gehouden de betrokkene in de gelegenheid te stellen om zijn zienswijze naar voren te brengen, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 25d

De beschikking om op grond van artikel 25a een feit ter openbare kennis te brengen vermeldt in ieder geval:

- a. het feit dat ter openbare kennis wordt gebracht;
- b. de wijze waarop het feit ter openbare kennis wordt gebracht; en,
- c. de termijn waarna het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 25e

Tenzij de bevordering van de naleving van deze landsverordening geen uitstel toelaat, wordt de werking van de beschikking om op grond van artikel 25a een feit ter openbare kennis te brengen opgeschort, totdat de

bezwaar- of beroepstermijn is verstreken of, indien bezwaar of beroep is ingesteld, op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 25f

De beschikking om op grond van artikel 25a een feit ter openbare kennis te brengen treedt in werking op de dag waarop het feit ter openbare kennis is gebracht zonder dat de werking op grond van artikel 25e wordt opgeschort, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 25g

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 25a een feit ter openbare kennis te brengen vervalt, indien ter zake van het feit een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Het recht tot strafvervolging met betrekking tot een feit als bedoeld in artikel 25a vervalt, indien de Bank het feit reeds ter openbare kennis heeft gebracht.

Artikel 25h

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 25a een feit ter openbare kennis te brengen vervalt één jaar na de dag waarop het feit heeft plaatsgehad.
2. De in het eerste lid genoemde termijn wordt gestuit door bekendmaking van de beschikking waarbij het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 25i

De werkzaamheden in verband met het op grond van artikel 25a ter openbare kennis brengen van een feit worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van het feit en het daaraan voorafgaande onderzoek.

Artikel 25j

Door de Minister en de Minister van Justitie gezamenlijk kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld ter zake van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in de paragrafen 2a en 3 van Hoofdstuk 5 en Hoofdstuk 6a.

FF

De titel Hoofdstuk 7 Overgangs- en Slotbepalingen en de artikelen 26 tot en met 28 komen te vervallen.

Artikel VI

De Landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. De punt aan het slot van onderdeel g wordt vervangen door een puntkomma.
2. Na onderdeel f worden vier onderdelen toegevoegd, luidende:
 - g. gekwalificeerde deelneming: een rechtstreeks of middellijk belang van meer dan 10% van het nominaal kapitaal van een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van meer dan 10% van de stemrechten in een onderneming of instelling, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in een onderneming of instelling;
 - h. externe deskundige: een externe deskundige als bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;
 - i. dwangbevel: een schriftelijk bevel van de Bank dat ertoe strekt de betaling van een geldschuld af te dwingen;
 - j. toezichthoudende instantie: een overheidsinstantie respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn, alsmede een overheidsinstantie, respectievelijk een van overheidswege aangewezen instantie die belast is met het toezicht op de naleving van wettelijke regelingen ter zake van de bestrijding van witwassen en de financiering van terrorisme.

B

Artikel 4 komt te luiden:

Artikel 4

1. Het is een ieder verboden in of vanuit Sint Maarten als assurantiebemiddelaar op te treden zonder voorafgaande vergunning van de Bank.
2. Aan de vergunning kunnen te allen tijde voorschriften worden verbonden en beperkingen worden gesteld in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezonde bedrijfstak van assurantiebemiddeling, alsmede ter bescherming van de belangen van een of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen.

C

Na artikel 4 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4a

1. De Bank houdt een register voor assurantiebemiddelaars aan wie een vergunning is verleend, waarvan de inrichting in twee hoofdafdelingen als volgt is vastgesteld:
Afdeling I – Schade
Afdeling II – Leven
Een assurantiebemiddelaar kan in beide hoofdafdelingen worden ingeschreven.
De Bank kan de hoofdafdelingen onderverdelen in onderafdelingen voor de door de Bank te onderscheiden categorieën 'Schade' en 'Leven'.
2. Een assurantiebemiddelaar waaraan een vergunning is verleend wordt per gelijke datum van de vergunningverlening door de Bank ingeschreven in het register.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald of een assurantiebemiddelaar een afhankelijke dan wel een onafhankelijke assurantiebemiddelaar is en kunnen nadere regels ten aanzien hiervan worden gesteld.
4. De inschrijving van een assurantiebemiddelaar in het register, waarvan de vergunning is ingetrokken, wordt door de Bank doorgehaald.
5. De inschrijving van een assurantiebemiddelaar in het register wordt binnen twee weken na de dag waarop zij heeft plaatsgehad, digitaal bekendgemaakt op de website van de Bank.
6. In de maand januari van elk jaar publiceert de Bank een afschrift van het register naar de stand van 31 december van het voorgaande jaar op haar website.
7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de verplichting van assurantiebemiddelaars om aanvullende gegevens bekend te maken.
8. De Bank houdt een afschrift van het register voor een ieder kosteloos ter inzage.

D

Artikel 5 komt te luiden:

Artikel 5

1. De aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 4, eerste lid, geschiedt door indiening van een aanvraagformulier bij de Bank. De Bank stelt het model van het aanvraagformulier vast.
2. Op een aanvraag om een vergunning beslist de Bank uiterlijk 60 dagen na ontvangst van een volledige aanvraag en deelt de aanvrager haar beslissing bij aangetekende brief mee.

E

Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

1. De aanhef van het eerste lid komt te luiden:
De Bank verleent een vergunning, indien:
2. In het eerste lid, onderdeel e, worden de woorden "te goeder naam en faam bekend staande" geschrapt.
3. Het vierde lid komt te luiden:

4. Indien de aanvrager niet zelf de feitelijke leiding over een vestiging van zijn assurantiebemiddelingsbedrijf heeft, gelden voor hem de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onderdelen b, c, d en e, en het derde lid. Voor degenen die volgens de opgave van de aanvrager de feitelijke leiding hebben, gelden de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en b, en het derde lid, alsmede de verplichting om in Sint Maarten woonplaats te hebben.
4. Na het zesde lid worden twee leden toegevoegd, luidende:
 7. Met het oog op een gezonde, prudente en integere bedrijfsvoering van de assurantiebemiddelaar mogen de handelingen en antecedenten van de houders van een gekwalificeerde deelneming in de onderneming van de aanvrager naar het oordeel van de Bank de belangen van een of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen niet in gevaar brengen.
 8. De Bank kan besluiten dat een assurantiebemiddelaar niet hoeft te voldoen aan een of meer van de eisen, genoemd in het eerste, tweede, derde, vierde en zevende lid, indien deze aantoonbaar daaraan redelijkerwijs niet volledig kan worden voldaan en dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken anderszins voldoende zijn bereikt. De Bank kan het hiervoor bedoelde besluit wijzigen of intrekken, indien naar haar oordeel de omstandigheden waaronder het besluit is genomen zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.

F

Na artikel 6 worden een tweetal artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 6a

De Bank kan de vergunning weigeren, indien:

- a. zij gronden heeft om aan te nemen dat de assurantiebemiddelaar de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan de regelgeving inzake het toezicht op assurantiebemiddelaars in een andere Staat;
- b. de structuur van de groep waarvan de assurantiebemiddelaar deel uitmaakt zodanig is dat de Bank onvoldoende adequaat en effectief toezicht kan uitoefenen op de assurantiebemiddelaar;
- c. zij van oordeel is dat het verlenen van de vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de ontwikkeling of instandhouding van een gezonde bedrijfstak van assurantiebemiddeling, onderscheidenlijk ten detrimente van één of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen zou kunnen zijn; of,
- d. zij van oordeel is dat de Bank of de instantie van het land van herkomst van de betrokken assurantiebemiddelaar die met het toezicht op assurantiebemiddelaars is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht op geconsolideerde basis kan uitoefenen.

Artikel 6b

De assurantiebemiddelaar waaraan een vergunning als bedoeld in artikel 4, eerste lid, is verleend, is gehouden aan het bepaalde in artikel 6, eerste,

tweede, derde, vierde en zevende lid, alsmede aan de beperkingen gesteld bij en de voorschriften verbonden aan de vergunning te blijven voldoen.

G

Artikel 7 komt te luiden:

Artikel 7

1. De Bank trekt de vergunning in, indien:
 - a. de vergunninghouder de intrekking daarvan verzoekt. Binnen 60 dagen na ontvangst van een zodanig verzoek wordt daarop door de Bank beslist;
 - b. de vergunninghouder is overleden;
 - c. de vergunninghouder in staat van faillissement is verklaard of aan hem surseance van betaling is verleend;
 - d. de vergunninghouder in liquidatie is getreden;
 - e. de vergunninghouder onder curatele is gesteld of zijn handlichting is ingetrokken;
 - f. de vergunninghouder niet meer in het bezit is van de ontheffing, bedoeld in artikel 8, eerste lid;
 - g. de vergunninghouder niet binnen een door de Bank vast te stellen termijn met haar bedrijf daadwerkelijk een aanvang heeft gemaakt;
 - h. de vergunninghouder kennelijk het assurantiebemiddelingsbedrijf niet meer uitoefent;
 - i. de vergunninghouder kennelijk niet meer voldoet aan de in artikel 1, onderdeel a, gegeven definitie;
 - j. de vergunninghouder de feitelijke leiding over een of meer vestigingen van zijn assurantiebemiddelingsbedrijf laat uitoefenen door natuurlijke personen die niet voldoen aan de vereisten, bedoeld in artikel 6, vierde lid, tweede volzin;
 - k. de vergunninghouder naar het oordeel van de Bank in ernstige mate in strijd handelt met de belangen van een of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen of het belang van een gezonde ontwikkeling van het assurantiebemiddelingsbedrijf in het algemeen;
 - l. de vergunninghouder van de vergunning misbruik of oneigenlijk gebruik maakt;
 - m. de structuur van de groep waarvan de assurantiebemiddelaar deel uitmaakt zodanig wordt gewijzigd dat de Bank of de instantie van het land van herkomst die met het toezicht op assurantiebemiddelaars is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht, onderscheidenlijk geconsolideerd toezicht kan uitoefenen op de assurantiebemiddelaar; of,
 - n. de assurantiebemiddelaar, of een van de beleidsbepalende of medebeleidsbepalende personen van de betreffende assurantiebemiddelaar niet of niet meer voldoen aan de bij of krachtens deze landsverordening of de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties opgelegde verplichtingen.
2. De Bank kan de vergunning intrekken, indien:
 - a. de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek

- een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren; of,
- b. zich omstandigheden voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan, zo zij voor het tijdstip waarop de vergunning werd verleend zich hadden voorgedaan of bekend waren geweest, de vergunning zou zijn geweigerd.
3. Het besluit tot intrekking van de vergunning of de weigering tot intrekking van de vergunning is met redenen omkleed en wordt door de Bank bij deurwaardersexploot aan de betrokken assurantiebemiddelaar betekend.
4. Het besluit tot intrekking van de vergunning en indien de Bank zulks noodzakelijk acht in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezonde bedrijfstak van assurantiebemiddeling, ook de redenen voor de intrekking, worden zo spoedig mogelijk nadat dit besluit onherroepelijk is geworden, digitaal gepubliceerd op de website van de Bank. De Bank kan, indien zij dit in het belang van één of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen acht, het besluit, alsmede de redenen voor de intrekking, bedoeld in de eerste volzin, eveneens op andere door haar te bepalen wijze bekendmaken. De kosten van de laatstbedoelde bekendmaking komen ten laste van de betrokken assurantiebemiddelaar.
5. De Bank kan de in het derde lid bedoelde publicatie tot een nader door haar te bepalen tijdstip aanhouden, indien openbaarmaking ernstige schade aan de belangen van verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen zou kunnen toebrengen.

H

Artikel 8, derde lid, komt te luiden:

3. Bij de inschrijving van een assurantiebemiddelaar in het register, bedoeld in artikel 4a, eerste lid, wordt van degene aan wie een ontheffing als bedoeld in het eerste lid is verleend, aangetekend:
- a. de naam van de assurantiebemiddelaar;
- b. de grond van de ontheffing; en,
- c. de termijn waarvoor de ontheffing is verleend.

I

Na artikel 8 worden drie artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 8a

1. De Bank kan bij overtreding van artikel 4, eerste lid, dan wel in het geval dat in strijd met de weigering, bedoeld in artikel 4, derde, vierde en vijfde lid, om een aangevraagde vergunning te verlenen, respectievelijk in strijd met artikel 45, tweede lid, ontheffing te verlenen, wanneer deze weigering onherroepelijk is geworden en de aanvrager handelt als was hem de vergunning of de ontheffing is verleend, een openbare waarschuwing uitvaardigen, indien nodig onder vermelding van de overwegingen die tot die waarschuwing hebben geleid.
2. De bevoegdheid om een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste lid uit te vaardigen laat onverlet de bevoegdheid van de Bank om

- openbare waarschuwingen van internationale of intergouvernementele organisaties in Sint Maarten te publiceren.
3. Indien de Bank besluit een openbare waarschuwing als bedoeld in het eerste lid uit te vaardigen, stelt zij de betrokken persoon of instelling in kennis van het besluit.
 4. Het besluit vermeldt in ieder geval de geconstateerde overtreding, de inhoud van de openbaarmaking, de gronden waarop het besluit berust alsmede de wijze waarop en de termijn waarna de openbare waarschuwing zal worden uitgevaardigd.
 5. Het uitvaardigen van een openbare waarschuwing geschiedt niet eerder dan nadat vijf werkdagen zijn verstreken na de dag waarop de betrokken persoon of instelling overeenkomstig het derde en vierde lid in kennis is gesteld van het besluit.
 6. Indien wordt verzocht om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 85, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak wordt de werking van het besluit opgeschort totdat er een uitspraak is van het Gerecht in eerste aanleg.
 7. Indien bescherming van de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen geen uitstel toelaat, kan de Bank, in afwijking van de voorgaande leden, onverwijld een openbare waarschuwing uitvaardigen.
 8. De uitvaardiging van een openbare waarschuwing als bedoeld in dit artikel, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

Artikel 8b

1. De Bank heeft verordenende bevoegdheid voor het stellen van regels omtrent de invoering, uitvoering en handhaving door vergunninghouders van passende procedures voor controle, communicatie en andere te treffen maatregelen ter uitvoering van deze landsverordening. De Bank stelt bij verordening ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande assurantiebemiddelaars algemeen verbindende voorschriften vast met betrekking tot:
 - a. deskundigheid en integriteit;
 - b. financiële waarborgen;
 - c. bedrijfsvoering, waaronder de maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering; en,
 - d. informatieverschaffing aan de Bank en aan het publiek.
2. Onder algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, worden in ieder geval verstaan regels ter zake van:
 - a. het tegengaan van verstrengeling van tegenstrijdige belangen;
 - b. het voorkomen van betrokkenheid van de assurantiebemiddelaar en van haar werknemers bij strafbare feiten die het vertrouwen in het bedrijf van assurantiebemiddelaar of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - c. het voorkomen van betrokkenheid van de assurantiebemiddelaar en van haar werknemers bij handelingen die anderszins in het maatschappelijk verkeer zodanig onaanvaardbaar zijn, dat deze het vertrouwen in het bedrijf van assurantiebemiddelaar of in de financiële markten in het algemeen schaden;
 - d. het vaststellen van de identiteit, de aard en de achtergrond van de cliënten van het de assurantiebemiddelaar;

- e. ordelijke en transparante financiële marktprocessen; en,
 - f. zuivere verhoudingen tussen marktpartijen en zorgvuldige behandeling van cliënten of consumenten, zoals het waarborgen van de informatieverstrekking aan cliënten of consumenten.
3. De Bank kan ter uitvoering van aanbevelingen en regelingen van internationale of intergouvernementele organisaties bij verordening algemeen verbindende voorschriften van technische en organisatorische aard uitvaardigen ten behoeve van de ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht staande instellingen. Die instellingen zijn verplicht zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan die voorschriften.
 4. De voorschriften, bedoeld in het eerste en derde lid, treden in werking op een in die voorschriften te bepalen tijdstip doch niet eerder dan de bekendmaking, bedoeld in artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. De Bank plaatst de voorschriften digitaal op de website van de Bank.

Artikel 8c

1. De Bank legt de algemeen verbindende voorschriften, bedoeld in deze landsverordening, ter goedkeuring voor aan de minister.
2. De voordracht tot publicatie van de algemeen verbindende voorschriften wordt niet eerder gedaan dan nadat deze zijn goedgekeurd door de minister.
3. De minister kan in het geval dat de algemeen verbindende voorschriften in strijd zijn met het recht en de Bank de geconstateerde onvolkomenheid na overleg niet heeft weggenomen, weigeren de goedkeuring te verlenen. Het besluit tot onthouding van goedkeuring is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.
4. De goedkeuring wordt geacht te zijn gegeven indien de minister binnen vier weken na het overleggen van de algemeen verbindende voorschriften, niet heeft gereageerd.
5. Indien een door de Bank vastgestelde verordening naar het oordeel van de minister in strijd is met het recht, kan de regering de verordening geheel of gedeeltelijk vernietigen wegens strijd met het recht, de Raad van Advies gehoord. Het landsbesluit tot vernietiging is met redenen omkleed en bepaalt de gevolgen daarvan.

J

Artikel 9, derde lid, vervalt.

K

Na artikel 9 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9a

1. Het is een assurantiebemiddelaar verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
 - a. haar statuten te wijzigen;
 - b. een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven dan wel te vergroten; of,
 - c. bemiddelingsactiviteiten buiten Sint Maarten uit te oefenen.

2. Het is een ieder verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
- a. personen te benoemen die het beleid van een assurantiebemiddelingsbedrijf bepalen of mede bepalen dan wel personen te benoemen die de feitelijke leiding van het assurantiebemiddelingsbedrijf hebben;
 - b. de leden van de raad van commissarissen van een assurantiebemiddelingsbedrijf of van het orgaan dat een aan die raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft te benoemen; of,
 - c. aandelen direct of indirect van een assurantiebemiddelingsbedrijf over te dragen of te vervreemden.

L

Artikel 10 vervalt.

M

Artikel 12, zesde lid, komt te luiden:

6. De ontheffing, bedoeld in het tweede lid, wordt in het register opgenomen, doorgehaald en gepubliceerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 4a, eerste, vierde, vijfde, zesde en zevende lid.

N

Artikel 14 komt te luiden:

Artikel 14

Een verzekeraar die door een assurantiebemiddelaar wordt benaderd met voorstellen tot bemiddeling bij het sluiten van verzekeringen, is verplicht zich te vergewissen van de vergunning van de betrokken assurantiebemiddelaar.

O

Artikel 15, tweede lid, komt te luiden:

2. Intrekking van de vergunning van een assurantiebemiddelaar laat onverlet zijn aanspraken op provisie ter zake van verzekeringen die op het tijdstip van intrekking tot zijn portefeuille behoren of waarop op dat tijdstip artikel 16, tweede lid, van toepassing is.

P

Na HOOFDSTUK IV wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK IVa

Rapportage, publicatie jaarrekening en aanstelling of handhaving van een externe deskundige

Artikel 17a

1. Iedere assurantiebemiddelaar is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn een jaarrekening, ten minste bevattende een balans en een winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting, over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, bij de Bank in te dienen. Hierbij worden ook een verklaring van een externe deskundige en de directiebrieven gevoegd.
2. Iedere assurantiebemiddelaar is verplicht bij de Bank periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijnen rapportagestaten nopens haar bedrijf in te dienen. De vorm waarin de rapportagestaten moeten worden opgemaakt, de achtereenvolgende tijdstippen waarop zij betrekking hebben en de termijnen binnen welke zij moeten worden ingediend, worden door de Bank bepaald na overleg met de representatieve organisaties, bedoeld in artikel 21.
3. Indien de Bank zulks in het belang van een doelmatig toezicht nodig acht, kan zij met betrekking tot de rapportagestaten, bedoeld in het tweede lid, bepalen dat:
 - a. de achtereenvolgende tijdstippen waarop zij betrekking hebben, alsmede de termijnen waarbinnen zij moeten worden ingediend, worden verkort; of,
 - b. hieromtrent een verklaring van een externe deskundige wordt overlegd.
4. De Bank kan een assurantiebemiddelaar van bepaalde hoofdafdelingen, onderscheidenlijk onderafdelingen van het register geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste, tweede en derde lid. Aan de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden. De assurantiebemiddelaar is gehouden aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de ontheffing, bedoeld in de eerste volzin, te blijven voldoen.
5. De Bank kan bepalen dat de jaarrekening van een assurantiebemiddelaar van een bepaalde hoofdafdeling, onderscheidenlijk onderafdeling van het register, die niet voldoet aan de definitie van grote vennootschap, bedoeld in afdeling 4 van titel 5 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek wordt beoordeeld, onderscheidenlijk gecontroleerd door een andere deskundige dan de externe deskundige.

Artikel 17b

1. De externe deskundige die op grond van artikel 17a, eerste lid, de jaarrekening van een assurantiebemiddelaar van een verklaring moet voorzien en die op grond van artikel 17a, vierde lid, onderdeel b, de staten van een verklaring moet voorzien, meldt de Bank zo spoedig mogelijk elke omstandigheid waarvan hij bij de uitvoering van zijn werkzaamheden kennis heeft gekregen en die:
 - a. in strijd is met de eisen die voor het verkrijgen van de vergunning zijn gesteld;
 - b. in strijd is met de bij of krachtens deze landsverordeningen opgelegde verplichtingen;
 - c. het voortbestaan van de assurantiebemiddelaar bedreigt; of,
 - d. de afgifte van een goedkeurende verklaring omtrent de getrouwheid in gevaar zou kunnen brengen.
2. Bij een melding als bedoeld in het eerste lid zendt de externe deskundige onverwijld aan de Bank een afschrift van zijn rapport, de directiebrieven en de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft

op de verklaring bij de jaarrekening, respectievelijk van enig van de periodiek bij de Bank in te dienen staten, indien en voor zover de Bank bij deze staten een verklaring van een externe deskundige nodig heeft geacht. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht, geeft de externe deskundige de Bank een mondelinge toelichting op de jaarrekening en de voornoemde stukken.

3. Op de externe deskundige die naast zijn werkzaamheden voor de assurantiebemiddelaar ook werkzaamheden uitvoert voor een andere onderneming of instelling, is de meldingsplicht, bedoeld in het eerste lid, van overeenkomstige toepassing indien de assurantiebemiddelaar dochtermaatschappij is van die andere onderneming of instelling dan wel indien die andere onderneming of instelling dochtermaatschappij is van de assurantiebemiddelaar.
4. De externe deskundige die op grond van het eerste of derde lid tot een melding aan de Bank is overgegaan, is niet aansprakelijk voor de schade die een derde dientengevolge lijdt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat gelet op alle feiten en omstandigheden in redelijkheid niet tot een melding had mogen worden overgegaan.

Artikel 17c

De assurantiebemiddelaar is verplicht binnen een door de Bank vast te stellen termijn zijn jaarrekening over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, te publiceren. De Bank is bevoegd bij verordening nadere algemeen verbindende voorschriften vast te stellen met betrekking tot het publiceren van de in de eerste volzin bedoelde jaarrekening en de wijze waarop en vorm waarin de publicatie dient te geschieden. Op die algemeen verbindende voorschriften is artikel 8b, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17d

1. Tot het afgeven van een verklaring als bedoeld in artikel 17a, eerste en derde lid, onderdeel b, is slechts bevoegd een externe deskundige tegen wie de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.
2. De Bank kan tegen de aanstelling of handhaving van een externe deskundige bezwaar maken, indien de externe deskundige naar haar oordeel niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de hem toevertrouwde taak met betrekking tot de assurantiebemiddelaar naar behoren zal vervullen.
3. Het bezwaar, bedoeld in het tweede lid, wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de betrokken assurantiebemiddelaar en van de betrokken externe deskundige.
4. Een assurantiebemiddelaar is verplicht gebruik te maken van de diensten van een externe deskundige, waartegen de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.

Q

Artikel 18 komt te luiden:

Artikel 18

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe door de President van de Bank aangewezen functionarissen van de Bank, belast met toezicht. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - c. zaken aan opneming en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs, en daarvan monsters te nemen; en,
 - d. alle plaatsen te betreden, eventueel vergezeld van door hen aangewezen personen, met uitzondering van woningen of tot bewoning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner.
3. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.
4. Zo nodig wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

R

Na artikel 18 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 18a

1. De Bank kan zich bij het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 18, eerste lid, doen bijstaan dan wel een zodanig toezicht geheel doen uitvoeren door een door de Bank aan te wijzen externe deskundige of andere deskundigen. De Bank kan de kosten die hiermee verband houden geheel of gedeeltelijk doorberekenen aan de betrokken assurantiebemiddelaar. Artikel 18 is van overeenkomstige toepassing.
2. Indien het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 18, eerste lid, dan wel bepaalde werkzaamheden in het kader van een zodanig toezicht door de Bank aan een externe deskundige of aan een andere deskundige worden opgedragen, is deze verplicht zijn bevindingen rechtstreeks en schriftelijk aan de Bank te rapporteren en na verkregen toestemming van de Bank een afschrift daarvan aan de betrokken assurantiebemiddelaar te zenden.
3. De assurantiebemiddelaar is op verzoek van de Bank verplicht een erkende deskundige aan te wijzen die rechtstreeks aan de Bank rapporteert over de interne organisatie van de assurantiebemiddelaar.

Artikel 18b

De Bank kan in het kader van toezichtuitoefening toestaan dat buitenlandse instanties die met het toezicht op assurantiebemiddelaars zijn belast, onderzoek doen bij in Sint Maarten gevestigde assurantiebemiddelaars die onder geconsolideerd toezicht staan van

genoemde toezichthouders. De Bank stelt in voorkomend geval tevoren voorwaarden aan en geeft aanwijzingen ten aanzien van de uitvoering van deze toezichtwerkzaamheden. De functionarissen van de buitenlandse instanties, die een onderzoek als bedoeld in de eerste volzin verrichten, zijn gehouden de aanwijzingen van de Bank stipt op te volgen.

Artikel 18c

1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen functionarissen van de Bank. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen dienen te voldoen.

S

Artikel 19 komt te luiden:

Artikel 19

1. De assurantiebemiddelaar is ter zake van de aanvraag voor een vergunning of een ontheffing aan de Bank een bedrag verschuldigd. De Bank brengt het bedrag, voor zover mogelijk, direct na ontvangst van de aanvraag, bij beschikking in rekening.
2. Een assurantiebemiddelaar is jaarlijks aan de Bank een bedrag verschuldigd.
3. De hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen wordt zodanig vastgesteld dat de totale jaarlijkse opbrengst van het in rekening te brengen bedrag ten hoogste gelijk is aan de kosten die de Bank in dat jaar maakt ter zake van de behandeling van de aanvragen onderscheidenlijk het toezicht dat de Bank uitoefent ingevolge deze landsverordening.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank en de representatieve organisaties van assurantiebemiddelaars, bedoeld in artikel 21, nadere regels gesteld omtrent de kostendoorberekening en de grondslagen waarop die is gebaseerd en wordt de hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen vastgesteld. Hierbij kan een onderscheid worden gemaakt naar directe en indirecte kosten.
5. Het in het eerste onderscheidenlijk tweede lid bedoelde bedrag wordt betaald binnen zes weken na dagtekening van de beschikking waarbij de betalingsverplichting is opgelegd.
6. Voor zover het bedrag, bedoeld in het eerste onderscheidenlijk tweede lid, niet binnen de in het vijfde lid bedoelde termijn wordt betaald, stuurt de Bank aan betrokkene een schriftelijke aanmaning om binnen twee weken na dagtekening van de aanmaning het verschuldigde bedrag, verhoogd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop de in het vijfde lid bedoelde termijn is verstreken, en verhoogd met de kosten van de aanmaning, alsnog te betalen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het bedrag, voor zover dat niet binnen de in

de aanmaning gestelde termijn wordt betaald, overeenkomstig het zevende lid wordt ingevorderd.

7. Bij gebreke van betaling binnen de in de aanmaning gestelde termijn vordert de Bank het bedrag van de aanmaning, verhoogd met de kosten van de invordering, bij dwangbevel in.
8. Het dwangbevel wordt op kosten van de betrokkene bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Artikel 23dd is van overeenkomstige toepassing.

T

Na artikel 19 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 19a

1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald dat verzekeraars in de kosten verbonden aan de uitvoering van deze landsverordening moeten bijdragen. Het bepaalde in artikel 19, vierde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.
2. De assurantiebemiddelaar is verplicht alle zakelijke bescheiden betreffende het assurantiebemiddelingsbedrijf dat hij uitoefent te zijnen kantore in Sint Maarten te bewaren.

U

Artikel 20 komt te luiden:

Artikel 20

1. Gegevens of inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde omtrent afzonderlijke assurantiebemiddelaars zijn verstrekt of zijn verkregen en gegevens of inlichtingen die van een instantie als bedoeld in artikel 20a zijn ontvangen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze landsverordening of van krachtens deze landsverordening genomen besluiten enige taak vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze landsverordening verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 20a ontvangen, of van gegevens of inlichtingen bij het onderzoek van boeken, bescheiden of andere informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze landsverordening wordt geëist.
3. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, ter handhaving van een gezond bedrijfstak van assurantiebemiddeling aangifte doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In de gevallen waarin door de Bank aangifte is gedaan dan wel in de gevallen waarin de Bank wordt opgeroepen om als getuige of deskundige op te treden, kan de Bank in het kader van de opsporing, het gerechtelijk vooronderzoek of de behandeling ter terechtzitting, inlichtingen verschaffen.
4. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, met gebruikmaking van de gegevens of inlichtingen, verkregen bij de

vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, mededelingen doen, mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke verleners van beheersdiensten. Met schriftelijke toestemming van de verlener van beheersdiensten die het aangaat, worden de gegevens of inlichtingen met betrekking tot afzonderlijke verleners van beheersdiensten wel gepubliceerd.

5. De Bank kan, in afwijking van het eerste lid, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties inlichten, indien zij bij de uitoefening van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak feiten ontdekt die duiden op een vermoeden van witwassen of financiering van terrorisme.

V

Na artikel 20 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 20a

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 20, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, verstrekken aan buitenlandse of hier te lande gevestigde toezichthoudende instanties, tenzij:
 - a. het doel waarvoor de gegevens of inlichtingen zullen worden gebruikt onvoldoende is bepaald;
 - b. het beoogde gebruik van gegevens of inlichtingen niet past in het kader van het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn;
 - c. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen zich niet zou verdragen met de geldende wettelijke regelingen of de openbare orde;
 - d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen niet in voldoende mate is gewaarborgd;
 - e. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen redelijkerwijs in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze landsverordening beoogd te beschermen; of,
 - f. onvoldoende is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze wordt verstrekt.
2. Voor zover de Bank gegevens of inlichtingen van een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie heeft ontvangen, verstrekt de Bank deze gegevens niet aan een ander buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie tenzij de buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie waarvan de gegevens of inlichtingen zijn verkregen uitdrukkelijk heeft ingestemd met de verstrekking van de gegevens of inlichtingen en in voorkomend geval heeft ingestemd met het gebruik voor een ander doel dan waarvoor de gegevens of inlichtingen zijn verstrekt.
3. Indien een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie aan de Bank die de gegevens of inlichtingen op grond van het eerste of tweede lid heeft verstrekt, verzoekt om die gegevens of inlichtingen te mogen gebruiken voor een ander doel dan waarvoor zij zijn verstrekt, willigt de Bank dat verzoek slechts in:

- a. indien het beoogde gebruik niet in strijd is met het eerste tweede lid, of voor zover die toezichthoudende instantie op een andere wijze dan in deze landsverordening voorzien vanuit Curaçao met inachtneming van de daarvoor geldende wettelijke procedures voor dat andere doel de beschikking over die gegevens of inlichtingen zou kunnen verkrijgen; en,
 - b. na overleg met de procureur-generaal indien het in de aanhef bedoelde verzoek betrekking heeft op een onderzoek naar strafbare feiten.
4. De Bank kan, in afwijking van artikel 20, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verstrekken aan het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging, die zij heeft verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, voor zover deze gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Bank van belang zijn of zouden kunnen zijn voor onderzoeken dan wel de nog in te stellen onderzoeken van het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging.
 5. De Bank verstrekt tevens, in afwijking van artikel 20, eerste en tweede lid, vertrouwelijke gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de hem ingevolge deze wet opgedragen taak, aan de Algemene Rekenkamer, voor zover de gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Algemene Rekenkamer noodzakelijk zijn voor de uitoefening van haar wettelijke taak op grond van de artikelen 26 en 42 van de Landsverordening Algemene Rekenkamer. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.
 6. De Algemene Rekenkamer is verplicht tot geheimhouding van de op grond van het vijfde lid ontvangen vertrouwelijke gegevens of inlichtingen en kan die slechts openbaar maken indien deze niet herleid kunnen worden tot afzonderlijke personen.

Artikel 20b

1. De Bank kan ten behoeve van de uitoefening van haar taak op grond van dit hoofdstuk van de assurantiebemiddelaar of verzekeraar gegevens of inlichtingen vorderen, indien dat voor de vervulling van de taak van een buitenlandse toezichthoudende instantie nodig is. De artikelen 18, tweede tot en met vijfde lid en 20a zijn van overeenkomstige toepassing.
2. Op verzoek van een buitenlandse toezichthoudende instantie kan de Bank gegevens of inlichtingen vragen aan of onderzoek instellen of doen instellen bij een ieder die ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht valt of behoort te vallen en waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij over gegevens of inlichtingen beschikt die van belang kunnen zijn voor de verzoekende instantie.
3. Degene aan wie gegevens of inlichtingen als bedoeld in het tweede lid wordt gevraagd, verstrekt deze gegevens of inlichtingen binnen een door de Bank te stellen termijn.
4. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in artikel 20b, tweede lid, wordt ingesteld, verleent aan de in het eerste lid bedoelde functionaris alle medewerking die nodig is voor een goede uitvoering van dat

onderzoek, met dien verstande dat degene bij wie het onderzoek wordt ingesteld en die niet ingevolge deze landsverordening onder toezicht staat, slechts is gehouden tot het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden.

Artikel 20c

1. De Bank kan toestaan dat een functionaris van een buitenlandse instantie, deelneemt aan de uitvoering van een verzoek als bedoeld in artikel 20b, tweede lid.
2. De in het eerste lid bedoelde functionaris volgt de aanwijzingen op van de persoon die met de uitvoering van het onderzoek is belast en staat onder leiding van deze persoon.

W

Na artikel 22 worden de navolgende artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 22a

1. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht in het belang van één of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen, kan zij de assurantiebemiddelaar bij aangetekende brief een aanwijzing geven om binnen een door haar te stellen termijn de nodige maatregelen te nemen dan wel om ten aanzien van met name gegeven punten een bepaalde gedragslijn te volgen. Handelen in strijd met deze aanwijzing is verboden.
2. Indien naar het oordeel van de Bank onvoldoende, niet of niet binnen de door haar vastgestelde termijn aan haar verzoek als bedoeld in het eerste lid gevolg is gegeven, kan de Bank:
 - a. de assurantiebemiddelaar bij aangetekende brief aanzeggen dat vanaf een door haar te bepalen tijdstip alle of bepaalde organen van de assurantiebemiddelaar, daaronder voor de toepassing van dit artikel de vertegenwoordiger begrepen, hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door een of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen, welke aanzegging terstond van kracht wordt;
 - b. de assurantiebemiddelaar bij aangetekende brief aanzeggen dat zij zal overgaan tot publicatie van de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid. Deze publicatie geschiedt in de Landscourant, alsmede in een of meer dagbladen ter keuze van de Bank. Bij de publicatie wordt, indien de assurantiebemiddelaar zulks verlangt, tevens de correspondentie bekendgemaakt die naar aanleiding van de aanwijzing tussen de Bank en de assurantiebemiddelaar is gevoerd;
 - c. wanneer zij zulks in het belang acht van een of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen, met de representatieve organisatie, bedoeld in artikel 21, van de assurantiebemiddelaar dienaangaande in overleg treden. De Bank doet de assurantiebemiddelaar mededeling van het overleg.
3. Indien de in het eerste lid bedoelde belang onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan de Bank, in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, de assurantiebemiddelaar bij aangetekende brief aanzeggen dat zij onmiddellijk uitvoering geeft aan de het tweede lid, onderdelen a

- en c. De aanzegging wordt eerst van kracht nadat de Bank de assurantiebemiddelaar in de gelegenheid heeft gesteld binnen een door de Bank te stellen termijn zijn mening over de onmiddellijke uitvoering te geven.
4. Met betrekking tot de aanzegging, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, en het derde lid, is het volgende van toepassing:
- a. de organen van de assurantiebemiddelaar zijn verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen;
 - b. de Bank kan de betrokken organen van de assurantiebemiddelaar toestaan bepaalde handelingen zonder de in het tweede lid, onderdeel a, bedoelde goedkeuring te verrichten;
 - c. de door de Bank aangewezen personen oefenen hun bevoegdheden uit gedurende ten hoogste twee jaar na verzending van de aanzegging. De Bank is bevoegd deze termijn telkens voor ten hoogste één jaar te verlengen. Van zodanige verlenging doet de Bank de assurantiebemiddelaar mededeling per aangetekende brief. De verlenging wordt terstond van kracht en daaraan behoort gevolg te worden gegeven niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening;
 - d. de Bank kan de door haar aangewezen personen te allen tijde door anderen vervangen;
 - e. voor schade ten gevolge van handelingen welke zijn verricht in strijd met de aanzegging, zijn degenen die deel uitmaken van het orgaan van de assurantiebemiddelaar dat deze handelingen verrichtte, persoonlijk aansprakelijk tegenover de assurantiebemiddelaar. De assurantiebemiddelaar kan de ongeldigheid van deze handelingen inroepen, indien de wederpartij wist dat de vereiste goedkeuring ontbrak of daarvan niet onkundig kon zijn;
 - f. de Bank trekt in elk geval de maatregel, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, dan wel het derde lid, in, zodra zij van oordeel is dat de in het eerste lid bedoelde belang deze maatregel niet langer noodzakelijk maakt. Zij stelt de assurantiebemiddelaar van de intrekking bij aangetekende brief in kennis.
5. De Bank kan slechts wanneer haar beslissing tot publicatie van de aanzegging, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, onherroepelijk is geworden, tot publicatie overgaan. Indien de assurantiebemiddelaar na de publicatie alsnog voldoet aan de aanwijzing dan wel indien de Bank de aanwijzing intrekt, zal de Bank hiervan op dezelfde wijze als bij de voorafgaande publicatie kennis geven.
6. De kosten en beloning van de door de Bank aangewezen personen, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, en de kosten van de bekendmakingen, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, en het vijfde lid, laatste volzin, komen ten laste van de betrokken assurantiebemiddelaar.

Artikel 22b

De assurantiebemiddelaar waarvan de vergunning is ingetrokken wordt op verzoek van de Bank door het Gerecht in eerste aanleg ontbonden. Het Gerecht wijst één of meer vereffenaars aan.

X

De Titel van HOOFDSTUK VII komt te luiden:
Last onder dwangsom, bestuurlijke boete, geldschulden en verjaring

Y

Na de Titel van HOOFDSTUK VII wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 1 Last onder dwangsom

Z

Artikel 23 komt te luiden:

Artikel 23

Onder last onder dwangsom wordt verstaan: de herstelsanctie inhoudende:

- a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding; en,
- b. de verplichting tot betaling van een geldsom indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

AA

Na artikel 23 worden de navolgende artikelen en paragrafen ingevoegd, luidende:

Artikel 23a

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 4, eerste lid, 6b, 8b, eerste en derde lid, 9, eerste lid, 9a, 12, eerste lid, 13, eerste lid, 14, 16, eerste lid, 17a, eerste tot en met derde lid, en vierde lid, laatste volzin, 17b, eerste tot en met derde lid, 17c, 17d, vierde lid, 18, vijfde lid, 18a, tweede en derde lid, 19a, tweede lid, 20b, derde lid, 20c, tweede lid, of 22a, eerste lid, laatste volzin, en vierde lid, onderdeel a. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. De last onder dwangsom kan worden opgelegd zodra het gevaar voor de overtreding klaarblijkelijk dreigt.
3. De last onder dwangsom omschrijft de te nemen herstelmaatregelen.
4. Bij de last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken van een overtreding of het voorkomen van verdere overtreding wordt een termijn gesteld gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.
5. Een beslissing tot oplegging van een last onder dwangsom wordt op schrift gesteld en is een beschikking.
6. De Bank stelt de dwangsom vast hetzij op een bedrag ineens, hetzij op een bedrag per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd dan wel per overtreding van de last. De bedragen staan in redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang en tot de beoogde werking van de dwangsom.
7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan het bedrag waarboven geen dwangsom meer wordt verbeurd, worden bepaald.

Artikel 23b

Een verbeurde dwangsom wordt betaald binnen zes weken nadat zij van rechtswege is verbeurd.

Artikel 23c

1. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, de looptijd ervan opschorten voor een bepaalde termijn, of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijk onmogelijkheid voor die overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, indien de beschikking één jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 23d

In afwijking van artikel 23ff, eerste lid, verjaart de bevoegdheid tot invordering van een verbeurde dwangsom door verloop van één jaar na de dag waarop zij is verbeurd.

Artikel 23e

Geen last onder dwangsom kan worden opgelegd voor zover voor de overtreding een rechtvaardigingsgrond bestond.

Artikel 23f

1. Alvorens aan te manen tot betaling van de dwangsom beslist de Bank bij beschikking omtrent de invordering van de dwangsom.
2. De Bank geeft voorts een beschikking omtrent de invordering van de dwangsom, indien een belanghebbende daarom verzoekt.
3. De Bank beslist binnen zes weken op het verzoek.

Artikel 23g

1. Indien uit een beschikking tot intrekking of wijziging van de last onder dwangsom voortvloeit dat een reeds gegeven beschikking tot invordering van die dwangsom niet in stand kan blijven, vervalt die beschikking.
2. De Bank kan een nieuwe beschikking tot invordering geven die in overeenstemming is met de gewijzigde last onder dwangsom.

Artikel 23h

1. Een bezwaar, beroep, hoger beroep of een verzoek om schorsing of voorlopige voorziening gericht tegen de last onder dwangsom heeft mede betrekking op een beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist.
2. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba kan de beslissing op het hoger beroep tegen de beschikking tot invordering van de dwangsom

verwijzen naar de Bank, overeenkomstig artikel 54 van de Landsverordening administratieve rechtspraak, indien behandeling door de Bank gewenst is.

3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op een verzoek om schorsing dan wel voorlopige voorziening.

§ 2 Bestuurlijke boete

Artikel 23i

Onder bestuurlijke boete wordt verstaan: de bestraffende sanctie, inhoudende een onvoorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom.

Artikel 23j

1. De Bank kan bij overtreding van de voorschriften gesteld bij of krachtens de artikelen 4, eerste lid, 6b, 8b, eerste en derde lid, 9, eerste lid, 9a, 12, eerste lid, 13, eerste lid, 14, 16, eerste lid, 17a, eerste tot en met derde lid, en vierde lid, laatste volzin, 17b, eerste tot en met derde lid, 17c, 17d, vierde lid, 18, vijfde lid, 18a, tweede en derde lid, 19a, tweede lid, 20, tweede lid, 20b, derde lid, 20c, tweede lid, of 22a, eerste lid, laatste volzin, en vierde lid, onderdeel a, een bestuurlijke boete opleggen. Artikel 1:127 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan de hoogte en de wijze van bepaling van de bestuurlijke boete voor de verschillende overtredingen, worden bepaald. Een op grond van het eerste lid op te leggen bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste het bedrag dat is vastgesteld voor de vijfde categorie, bedoeld in artikel 1:54, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht, of, indien dat meer is, ten hoogste 10% van de omzet van de kredietinstelling in het boekjaar voorafgaande aan de beschikking waarin de bestuurlijke boete wordt opgelegd.
3. Alvorens over te gaan tot oplegging van een boete, stelt de Bank de betrokkene schriftelijk op de hoogte van het voornemen een boete op te leggen onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

Artikel 23k

Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien:

- a. de overtreding niet aan de overtreder kan worden verweten;
- b. de overtreder is overleden;
- c. aan de overtreder wegens dezelfde overtreding reeds eerder een bestuurlijke boete is opgelegd, dan wel een kennisgeving als bedoeld in artikel 23q, derde lid, onderdeel a, is bekendgemaakt; of,
- d. een rechtvaardigingsgrond voor de overtreding bestaat.

Artikel 23l

1. Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien tegen de overtreder wegens dezelfde gedraging een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen, of het recht tot strafvervolgning is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.

2. Indien de gedraging tevens een strafbaar feit is, wordt zij aan de officier van justitie voorgelegd, tenzij bij wettelijk voorschrift is bepaald, dan wel met het openbaar ministerie is overeengekomen, dat daarvan kan worden afgezien.
3. Voor een gedraging die aan de officier van justitie moet worden voorgelegd, legt de Bank slechts een bestuurlijke boete op indien:
 - a. de officier van justitie aan de Bank heeft medegedeeld ten aanzien van de overtreder van strafvervolgning af te zien; of,
 - b. de Bank niet binnen dertien weken een reactie van de officier van justitie heeft ontvangen.

Artikel 23m

1. Een bestuurlijke boete vervalt, indien zij op het tijdstip van het overlijden van de overtreder niet onherroepelijk is. Een onherroepelijke bestuurlijke boete vervalt voor zover zij op dat tijdstip nog niet is betaald.
2. Een reeds opgelegde bestuurlijke boete vervalt, indien het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba met toepassing van artikel 25 van het Wetboek van Strafvordering de vervolging van de overtreder voor dat feit beveelt.
3. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete vervalt vijf jaren na de dag waarop de overtreding heeft plaatsgevonden.
4. Indien tegen de bestuurlijke boete bezwaar wordt gemaakt of beroep wordt ingesteld, wordt de vervaltermijn, bedoeld in het derde lid, opgeschort tot onherroepelijk op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 23n

1. Degene die wordt verhoord met het oog op het aan hem opleggen van een bestuurlijke boete, is niet verplicht ten behoeve daarvan verklaringen omtrent de overtreding af te leggen. Voor het verhoor wordt aan de betrokkene medegedeeld dat hij niet verplicht is tot antwoorden.
2. Indien beroep is ingesteld tegen een bestuurlijke boete is de partij aan wie de boete is opgelegd niet verplicht omtrent de overtreding verklaringen af te leggen. Het eerste lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 23o

1. De Bank of de personen, bedoeld in artikel 18, eerste lid, maken van de overtreding een rapport op.
2. Het rapport is gedagtekend en vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. de overtreding, alsmede het overtreden voorschrift;
 - c. zo nodig een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip of periode waarop de overtreding is geconstateerd.
3. Een afschrift van het rapport wordt uiterlijk bij de bekendmaking van de beschikking tot oplegging van de bestuurlijke boete aan de overtreder toegezonden of uitgereikt.

4. Indien van de overtreding een proces-verbaal als bedoeld in artikel 186 van het Wetboek van Strafvordering is opgemaakt, treedt dit voor de toepassing van deze paragraaf in de plaats van het rapport.
5. Het rapport is opgesteld in de Nederlandse of de Engelse taal.

Artikel 23p

1. De Bank stelt de overtreder desgevraagd in de gelegenheid de gegevens waarop het opleggen van de bestuurlijke boete, dan wel het voornemen daartoe, berust, in te zien en daarvan afschriften te vervaardigen. De Bank kan beslissen om bepaalde stukken van kennisneming uit te zonderen in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend.
2. Voor zover blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat deze gegevens aan de overtreder worden medegedeeld in een voor deze begrijpelijke taal.

Artikel 23q

1. De Bank kan de overtreder in de gelegenheid stellen over het voornemen tot opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Op het moment dat de overtreder in de gelegenheid wordt gesteld over het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen:
 - a. wordt het rapport reeds bij de uitnodiging daartoe aan de overtreder toegezonden of uitgereikt; en,
 - b. zorgt de Bank voor bijstand door een tolk, indien blijkt dat de verdediging van de overtreder dit redelijkerwijs vergt.
3. Indien de Bank nadat de overtreder zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, beslist dat:
 - a. voor de overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd; of,
 - b. de overtreding alsnog aan de officier van justitie zal worden voorgelegd;wordt dit schriftelijk aan de overtreder medegedeeld.

Artikel 23r

1. Een beschikking tot oplegging van een bestuurlijke boete vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. het feit ter zake waarvan de boete wordt opgelegd, alsmede het overtreden voorschrift;
 - c. het bedrag van de boete, alsmede een toelichting op de hoogte daarvan; en,
 - d. de termijn, bedoeld in artikel 23u, waarbinnen de boete moet worden betaald.
2. Op verzoek van de overtreder die de beschikking wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse of Engelse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Bank er zoveel mogelijk zorg voor dat de inhoud van

de beschikking aan de betrokkene wordt meegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

Artikel 23s

De werkzaamheden in verband met het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

§ 3 Geldschulden

Artikel 23t

Deze paragraaf is van toepassing op geldschulden die voortvloeien uit de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete.

Artikel 23u

Behoudens ingeval artikel 23b toepassing vindt, geschiedt de betaling binnen zes weken nadat de beschikking op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt, tenzij de beschikking een later tijdstip vermeldt.

Artikel 23v

1. De Bank kan uitstel van betaling verlenen.
2. Gedurende het uitstel kan de Bank niet aanmanen of invorderen.
3. De beschikking tot uitstel van betaling vermeldt de termijn waarvoor het uitstel geldt.
4. De Bank kan aan de beschikking tot uitstel van betaling voorschriften verbinden.

Artikel 23w

1. Betaling geschiedt aan een door de Bank te bepalen kantoor dan wel door bijschrijving op een daartoe door de Bank bestemde bankrekening.
2. Betaling geschiedt in Nederlands-Antilliaanse guldens, tenzij door de Bank anders is bepaald.
3. De betaling heeft plaats op het tijdstip waarop de betaling aan het kantoor wordt verricht dan wel, in geval van bijschrijving, de rekening van de Bank wordt gecrediteerd.
4. De kosten van betaling komen ten laste van de overtreder.

Artikel 23x

1. De overtreder is in verzuim indien hij niet binnen de voorgeschreven termijn van zes weken heeft betaald.
2. Het verzuim heeft de verschuldigdheid van wettelijke rente tot gevolg overeenkomstig de artikelen 119, eerste en tweede lid, en 120, eerste lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.
3. De Bank stelt het bedrag van de verschuldigde wettelijke rente bij beschikking vast.

Artikel 23y

1. De Bank maant de overtreder die in verzuim is schriftelijk aan tot betaling binnen twee weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de aanmaning is toegezonden.
2. De aanmaning vermeldt dat bij niet tijdige betaling deze kan worden gedwongen door op kosten van de overtreder uit te voeren in vorderingsmaatregelen.
3. De Bank kan voor de aanmaning een vergoeding in rekening brengen. De vergoeding wordt in de aanmaning vermeld.

Artikel 23z

1. De Bank kan een dwangbevel uitvaardigen.
2. Een dwangbevel levert een executoriale titel op die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd.
3. Een dwangbevel wordt slechts uitgevaardigd wanneer binnen de overeenkomstig artikel 23y, eerste lid, gestelde aanmaningstermijn niet volledig is betaald.

Artikel 23aa

1. Bij het dwangbevel kunnen tevens de aanmaningsvergoeding, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel worden ingevorderd.
2. Het dwangbevel kan betrekking hebben op verschillende verplichtingen tot betaling van een geldsom door de overtreder aan de Bank.
3. De betekening en de tenuitvoerlegging van het dwangbevel geschieden op kosten van degene tegen wie het is uitgevaardigd.
4. De kosten zijn ook verschuldigd indien het dwangbevel door betaling van verschuldigde bedragen niet of niet volledig ten uitvoer is gelegd.

Artikel 23bb

1. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:
 - a. aan het hoofd het woord: dwangbevel;
 - b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom;
 - c. de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de geldschuld voortvloeit;
 - d. de kosten van het dwangbevel; en,
 - e. dat het op kosten van degene tegen wie het dwangbevel is uitgevaardigd ten uitvoer kan worden gelegd.
2. Het dwangbevel vermeldt, indien van toepassing:
 - a. het bedrag van de aanmaningsvergoeding; en,
 - b. de ingangsdatum van de wettelijke rente.

Artikel 23cc

1. De bekendmaking van een dwangbevel geschiedt door middel van de betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

2. Het exploit vermeldt in ieder geval de gerechtelijke instantie waarbij tegen het dwangbevel en de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 438 en 438a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden opgekomen.

Artikel 23dd

De Bank beschikt ten aanzien van de invordering ook over de bevoegdheden die een schuldeiser op grond van het privaatrecht heeft.

Artikel 23ee

1. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Bank.
2. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de minister kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

§ 4 Verjaring

Artikel 23ff

1. De rechtsvordering tot betaling van een geldschuld als bedoeld in artikel 23t, behoudens indien deze voortvloeit uit een last onder dwangsom, verjaart vijf jaren nadat de voorgeschreven betalingstermijn is verstreken.
2. Na voltooiing van de verjaring kan de Bank zijn bevoegdheden tot aanmaning en tot uitvaardiging en tenuitvoerlegging van een dwangbevel niet meer uitoefenen.

Artikel 23gg

1. De verjaring wordt gestuit door een daad van rechtsvervolging overeenkomstig artikel 316, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 316, tweede lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.
2. Erkenning van het recht op betaling stuit de verjaring van de rechtsvordering tegen hem die het recht erkent.
3. De Bank kan de verjaring ook stuiten door een aanmaning als bedoeld in artikel 23y, eerste lid, een dwangbevel, of door een daad van tenuitvoerlegging van een dwangbevel.

Artikel 23hh

1. Door stuiting van de verjaring begint een nieuwe verjaringstermijn te lopen met de aanvang van de volgende dag.
2. De nieuwe termijn is gelijk aan de oorspronkelijke, doch niet langer dan vijf jaren.
3. Wordt de verjaring echter gestuit door het instellen van een eis die door toewijzing wordt gevolgd, dan is artikel 324 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing.

Artikel 23ii

1. De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot betaling aan de Bank wordt verlengd met de tijd gedurende welke de overtreder na de aanvang van die termijn uitstel van betaling heeft.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien:
 - a. de overtreder in surseance van betaling verkeert;
 - b. de overtreder in staat van faillissement verkeert; of,
 - c. de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt.

BB

Na Hoofdstuk VII wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

Hoofdstuk VIIB
Openbaarmaking van overtredingen

Artikel 23jj

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 20, eerste en tweede lid, teneinde de naleving van deze landsverordening te bevorderen het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, alsmede het overtreden voorschift. Indien het doel van het door de Bank uit te oefenen toezicht op de naleving van deze landsverordening zulks bepaaldelijk vordert en zich daartegen geen zwaarwegende belangen verzetten, waaronder die van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, kan de Bank, de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, ter openbare kennis brengen.
2. De openbaarmaking, bedoeld in het eerste lid, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze.

Artikel 23kk

Degene jegens wie door de Bank een handeling is verricht waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat de Bank zijn handelen of nalaten op grond van artikel 23jj ter openbare kennis zal brengen, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld alvorens hem mondeling om informatie wordt gevraagd.

Artikel 23ll

1. De Bank geeft, indien zij voornemens is op grond van artikel 23jj een feit ter openbare kennis te brengen, de betrokkene daarvan schriftelijke kennis onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.
2. De Bank stelt de betrokkende in de gelegenheid over het voornemen tot openbaarmaking van overtredingen als bedoeld in artikel 23jj zijn zienswijze naar voren te brengen.

3. De Bank is niet gehouden de betrokkene in de gelegenheid te stellen om zijn zienswijze naar voren te brengen, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 23mm

De beschikking om op grond van artikel 23jj een feit ter openbare kennis te brengen vermeldt in ieder geval:

- a. het feit dat ter openbare kennis wordt gebracht;
- b. de wijze waarop het feit ter openbare kennis wordt gebracht; en,
- c. de termijn waarna het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 23nn

Tenzij de bevordering van de naleving van deze landsverordening geen uitstel toelaat, wordt de werking van de beschikking om op grond van artikel 23jj een feit ter openbare kennis te brengen opgeschort totdat de bezwaar- of beroepstermijn is verstreken of, indien bezwaar of beroep is ingesteld, op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 23oo

De beschikking om op grond van artikel 23jj een feit ter openbare kennis te brengen treedt in werking op de dag waarop het feit ter openbare kennis is gebracht zonder dat de werking op grond van artikel 23mm wordt opgeschort, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 23pp

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 23jj een feit ter openbare kennis te brengen vervalt, indien ter zake van het feit een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht.
2. Het recht tot strafvervolging met betrekking tot een feit als bedoeld in artikel 23jj vervalt, indien de Bank het feit reeds ter openbare kennis heeft gebracht.

Artikel 23qq

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 23jj een feit ter openbare kennis te brengen vervalt één jaar na de dag waarop het feit heeft plaatsgehad.
2. De in het eerste lid genoemde termijn wordt gestuit door bekendmaking van de beschikking waarbij het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 23rr

De werkzaamheden in verband met het op grond van artikel 23jj ter openbare kennis brengen van een feit worden verricht door personen die

niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van het feit en het daaraan voorafgaande onderzoek.

Artikel 23ss

Door de Minister en de Minister van Justitie gezamenlijk kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld ter zake van de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in de paragrafen 1 en 2 van Hoofdstuk VII en Hoofdstuk VIIb.

CC

Artikel 24 komt te luiden:

Artikel 24

1. Handelen in strijd met enig voorschrift, gegeven bij of krachtens de artikelen 4, eerste lid, 6b, 8b, eerste en derde lid, 9, eerste lid, 9a, 12, eerste lid, 13, eerste lid, 14, 16, eerste lid, 17a, eerste tot en met derde lid, en vierde lid, laatste volzin, 17b, eerste tot en met derde lid, 17c, 17d, vierde lid, 18, vijfde lid, 18a, tweede en derde lid, 19a, tweede lid, 20, tweede lid; 20b, derde lid, 20c, tweede lid, of 22a, eerste lid, laatste volzin, en vierde lid, onderdeel a, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één jaar en geldboete van de vijfde categorie dan wel met één van beide straffen.
2. Opzettelijk handelen in strijd met de voorschriften, genoemd in het eerste lid, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en een geldboete van de zesde categorie dan wel met één van beide straffen.
3. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen en de in het tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

DD

De artikelen 25 en 27 vervallen.

EE

Artikel 28 komt te luiden:

Artikel 28

Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening toezicht assurantiebemiddelingsbedrijf.

Artikel VII Overgangsbepalingen

A

1. Degene die voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreden van deze landsverordening het bedrijf van natura-uitvaartverzekeraar als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel p, van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf uitoefende en als zodanig voorafgaande het genoemde tijdstip is aangemeld bij de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten, dienen binnen drie maanden na dat tijdstip een aanvraag om een vergunning in bij de Bank. In dat geval mag de natura-uitvaartverzekeraar zijn werkzaamheden voortzetten tot het moment waarop onherroepelijk op het verzoek is beslist en wordt hij voor de toepassing van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf tot dat moment als zodanig gelijkgesteld met een natura-uitvaartverzekeraar die de aangevraagde vergunning bezit, met dien verstande dat:
 - a. voor de natura-uitvaartverzekeraar vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening een overgangstermijn van 6 maanden geldt voor de toepassing van de artikelen 22, eerste lid, en 35, eerste lid; en,
 - b. in afwijking van artikel 15, eerste lid, de Bank binnen 3 maanden na ontvangst van de vereiste gegevens, bewijsstukken of inlichtingen de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten haar beslissing op de aanvraag van een vergunning bij aangetekende brief meedeelt. Een afwijzende beslissing staat wat haar gevolgen betreft gelijk met een besluit van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten tot intrekking van een vergunning.
2. Het Besluit natura-uitvaartverzekeraars wordt ingetrokken. De op grond van dat besluit vastgestelde voorschriften blijven van kracht totdat die door voorschriften overeenkomstig de bepalingen van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf zijn vervangen.

B

Ten aanzien van een houder van een effectenbeurs als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Landsverordening toezicht effectenbeurzen, die reeds voor de inwerkingtreding van deze landsverordening een vergunningaanvraag bij de Minister van Financiën heeft ingediend, geldt voor de toepassing van de Landsverordening toezicht effectenbeurzen de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening als de datum van de indiening van de vergunningaanvraag.

C

De assurantiebemiddelaars die op de dag onmiddellijk voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze landsverordening reeds zijn ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening toezicht assurantiebemiddelingsbedrijf zoals die bepaling luidde op de eerstgenoemde dag, worden geacht een vergunning te hebben als bedoeld in dat artikel 4, eerste lid, zoals die bepaling luidt op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening.

D

Voor zover bij deze landsverordening niets anders wordt bepaald, blijven de op de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, de Landsverordening

toezicht effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs, de Landsverordening toezicht trustwezen, en de Landsverordening toezicht assurantiebemiddelingsbedrijf, zoals die luiden op de dag vóór de inwerkingtreding van de onderhavige landsverordening, berustende nadere regelen en uitvoeringsvoorschriften van kracht totdat zij zijn vervangen door nadere regelen en uitvoeringsvoorschriften overeenkomstig de bepalingen van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, de Landsverordening toezicht effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs, de Landsverordening toezicht trustwezen en de Landsverordening toezicht assurantiebemiddelingsbedrijf, zoals deze luiden vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening.

E

Op overtredingen van en handelingen in strijd met de bepalingen van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, de Landsverordening toezicht effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs, de Landsverordening toezicht trustwezen en de Landsverordening toezicht assurantiebemiddelingsbedrijf, die zijn gepleegd voor de inwerkingtreding van deze landsverordening, blijft het recht van toepassing zoals dat gold op de dag voor de inwerkingtreding van deze landsverordening.

Artikel VIII

De Minister van Financiën zendt binnen 3 jaar na de inwerkingtreding van deze landsverordening aan de Staten een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van de aan de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, de Landsverordening toezicht effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs, de Landsverordening toezicht trustwezen en de Landsverordening toezicht assurantiebemiddelingsbedrijf ontleende regelgevende bevoegdheden van de Bank in de praktijk.

Artikel IX

De tekst van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, de Landsverordening toezicht effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs, de Landsverordening toezicht trustwezen en de Landsverordening toezicht assurantiebemiddelingsbedrijf, zoals deze luiden na de daarin bij deze landsverordening aangebrachte wijzigingen, worden in het Afkondigingsblad geplaatst.

Artikel X

Voor de plaatsing van de tekst van de landsverordeningen, genoemd in Artikel IX, in het Afkondigingsblad, stelt de Minister van Financiën de nummering van de artikelen, paragrafen, afdelingen en hoofdstukken van die landsverordeningen opnieuw vast, herstelt hij kennelijke mislagen en brengt hij de in deze landsverordening voorkomende aanhalingen van en verwijzingen naar artikelen, paragrafen, afdelingen en hoofdstukken daarmee in overeenstemming.

Artikel XI

Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel XII

Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten.

Deze landsverordening wordt met de memorie van toelichting in het Afkondigingsblad geplaatst.

Gegeven te Philipsburg,
De Gouverneur van Sint Maarten

De Minister van Financiën

De Minister van Justitie
d.d.

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2016-2017-100
No. 3

Landsverordening van de
tot wijziging van de Landsverordening toezicht bank-
en kredietwezen, de Landsverordening toezicht
verzekeringsbedrijf, de Landsverordening toezicht
effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht
beleggingsinstellingen en administrateurs, de
Landsverordening toezicht trustwezen, en de
Landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf
(Landsverordening actualisering en harmonisatie
toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van
Curaçao en Sint Maarten)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Inhoudsopgave

| | | |
|---------|---|----|
| 1.1. | Inleiding | 3 |
| 1.2. | Aanleiding | 6 |
| 2. | De actualisering en harmonisatie | 8 |
| 2.1. | Inleiding | 8 |
| 2.2. | De intrekking van een vergunning | 8 |
| 2.3. | Het aanwijzingsrecht en de daaruit voortvloeiende (stille) curatele bevoegdheid en andere bevoegdheden | 10 |
| 2.3.1. | Het aanwijzingsrecht en de (stille) curatele-bevoegdheid | 10 |
| 2.3.2. | Bekendmaking van de aanwijzing | 11 |
| 2.3.3. | Overleg met representatieve organisaties | 11 |
| 2.4. | De last onder dwangsom en de bestuurlijke boete | 12 |
| 2.4.1. | Inleiding | 12 |
| 2.4.2. | Doelstelling | 13 |
| 2.4.3. | Functiescheiding | 14 |
| 2.4.4. | De anti-cumulatieregeling | 14 |
| 2.4.5. | Aspecten betreffende de rechten van de mens | 15 |
| 2.5. | Geldschulden en verjaring | 17 |
| 2.6. | De openbaarmaking van overtredingen | 17 |
| 2.7. | De toezichtbepaling | 21 |
| 2.7.1. | De standaardtoezichtbepaling | 21 |
| 2.7.2. | De aanwijzing van de toezichthouder | 22 |
| 2.7.3. | De bevoegdheden van de toezichthouder | 23 |
| 2.7.4. | Delegatiebepaling | 24 |
| 2.7.5. | Toeziht door een externe deskundige | 24 |
| 2.7.6. | Toeziht door een buitenlandse toezichthouder | 25 |
| 2.8. | De bijzondere opsporingsbevoegdheid | 26 |
| 2.9. | De strafbepalingen | 27 |
| 2.10. | De verplichting tot het indienen van rapportagestaten en jaarrekening en daarmee samenhangende actieve informatieplicht van de externe deskundige | 28 |
| 2.10.1. | De verplichting tot het indienen van rapportagestaten en | |

| | | |
|--------------------------|---|-----|
| | de ontheffingsmogelijkheid van die verplichting | 28 |
| 2.10.2. | De verplichting om jaarlijks een jaarrekening in te dienen en de ontheffingsmogelijkheid van die verplichting | 29 |
| 2.10.3. | De actieve informatieplicht voor de externe deskundige | 31 |
| 2.11. | De publicatieplicht van de jaarrekening | 32 |
| 2.12. | De aanstelling of handhaving van een externe deskundige | 33 |
| 2.13. | De geheimhoudingsplicht en de uitwisseling van gegevens of inlichtingen | 35 |
| 2.13.1. | De geheimhoudingsplicht | 35 |
| 2.13.2. | De uitwisseling van gegevens of inlichtingen | 36 |
| 2.14. | De kostendoorberekening | 40 |
| 2.15. | Integriteittoezicht | 42 |
| 3. | Financiële paragraaf | 44 |
| 4. | Artikelsgewijze toelichting | 46 |
| 4.1. | Inleiding | 46 |
| Artikel I | Wijziging van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen | 46 |
| Artikel II | Wijziging van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf | 73 |
| Artikel III | Wijziging van de Landsverordening toezicht effectenbeurzen | 88 |
| Artikel IV | Wijziging van de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs | 93 |
| Artikel V | Wijziging van de Landsverordening toezicht trustwezen | 101 |
| Artikel VI | Wijziging van de Landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf | 109 |
| <i>Artikel VII</i> | <i>Overgangsbepalingen</i> | 114 |
| <i>Artikelen IX en X</i> | <i>Uitgifte van geconsolideerde teksten</i> | 114 |
| <i>Artikel XI</i> | <i>Inwerkingtreding</i> | 115 |

1. INLEIDING

1.1. Inleiding

De Kader-vaststellingslandsverordening centrale bank, geldstelsel, deviezenverkeer en wisselkoers bevat in artikel 4 de goedkeuring van de onderlinge regeling inzake een gemeenschappelijke centrale bank van Curaçao en Sint Maarten, van welke regeling het ontwerp was opgenomen in de bij die landsverordening behorende bijlage 1. Die onderlinge Regeling, als bedoeld in artikel 38, eerste lid van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, regelende een Gemeenschappelijke Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten heeft als citeertitel "Centrale Bank-statuuut voor Curaçao en Sint Maarten", hierna te noemen: Centrale Bank-statuuut.

Artikel 8, tweede lid, van het Centrale Bank-statuuut luidt: De Bank oefent volgens bij *eenvormige* landsverordening te stellen regels toezicht uit op:

- a. het bank- en kredietwezen;
- b. ondernemingspensioenfondsen;
- c. het verzekeringswezen;
- d. de effectenbeurzen;
- e. beleggingsinstellingen en administrateurs;
- f. de verleners van beheersdiensten;
- g. de assurantiebemiddelaars;
- h. de geldtransactiekantoren.

Waar in deze memorie wordt gesproken over "de financiële instellingen", worden de hier bedoelde instellingen alle tezamen bedoeld - zowel de natuurlijke personen als de rechtspersonen -, met uitzondering van de geldtransactiekantoren en de ondernemingspensioenfondsen. Een landsverordening voor het toezicht op ondernemingspensioenfondsen ontbreekt immers in Sint Maarten. En de ontwerp-Landsverordening toezicht geldtransactiekantoren is gelijktijdig met de onderhavige ontwerp-landsverordening bij de Staten ingediend.

Curaçao is Sint Maarten voorgegaan. Op 29 mei 2015 heeft de regering van Curaçao het ontwerp van de Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten (hierna: Harmonisatielandsverordening) bij de Staten ingediend. Zie voor de schriftelijke gedachtewisseling in de Staten van Curaçao Zitting 2014-2015-069 ¹. Het ontwerp van landsverordening is in nauwe ambtelijke afstemming tussen Curaçao en Sint Maarten tot stand gekomen. De wetgevingsjuristen die in Sint Maarten en Curaçao belast waren met de voorbereiding van de ontwerp-landsverordening hebben wederzijds suggesties tot aanpassing van het ontwerp kunnen doen. De Centrale Bank heeft als centraal coördinatiepunt steeds contact onderhouden met de beide ministers van Financiën en met de betrokken wetgevingsjuristen in beide landen. Het ontwerp van de Harmonisatielandsverordening is op 9 november 2015 door de Staten aanvaard en is op 5 december 2015 in werking getreden.

¹ www.parlamento.cw

Gezien de eis in artikel 8, tweede lid, van het Centrale Bank-statuut dat de regels betreffende het toezicht op de bedoelde financiële instellingen bij *eenvormige* landsverordening worden vastgesteld, heeft de regering ervoor gekozen om de landsverordening van Curaçao vrijwel letterlijk over te nemen. Daarmee is de ontwerplandsverordening eenvormig. Datzelfde geldt voor de memorie van toelichting.

Er zijn enkele uitzonderingen hierop. Deze vloeien voort uit de specifieke situatie in Sint Maarten, die afwijkt van Curaçao. Deze afwijkingen doen daardoor geen afbreuk aan de eenvormigheid. De belangrijkste zijn:

* De Staatsregeling van Sint Maarten geeft in artikel 98 enkele voorschriften inzake zelfstandige bestuursorganen, hun verordenende bevoegdheid en de mogelijkheid van onthouding van goedkeuring of vernietiging wegens strijd met het recht. De Centrale Bank is een zelfstandig bestuursorgaan, zo is met zoveel woorden bepaald in artikel 1, vijfde lid, van de Kader-vaststellingslandsverordening centrale bank, geldstelsel, deviezenverkeer en wisselkoers. Het is derhalve noodzakelijk om terdege rekening te houden met hetgeen in de Staatsregeling omtrent zelfstandige bestuursorganen is bepaald. Dat heeft ertoe geleid dat in de desbetreffende artikelen met zoveel woorden bij de onthouding van goedkeuring en vernietiging van verordeningen van de Centrale Bank is vermeld dat dit alleen mogelijk is wegens strijd met het recht. In de landsverordening van Curaçao is onthouding van goedkeuring en vernietiging mogelijk "wegens strijd met de wet, een verdrag of een bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie of met het algemeen belang". Eveneens is – in afwijking van de landsverordening van Curaçao – bepaald dat voorafgaand aan een vernietiging de Raad van Advies moet worden gehoord; dit is met zoveel woorden bepaald in artikel 98 van de Staatsregeling.

* Voorts is opgenomen dat een rapport van een toezichthouder in de Engelse of de Nederlandse taal moet worden opgesteld, en tevens is een voorziening opgenomen voor het geval een overtreder die talen onvoldoende begrijpt. Dit vloeit voort uit het feit dat deze talen in artikel 1, tweede lid van de Staatsregeling als de officiële talen in Sint Maarten zijn aangeduid, terwijl in de Curaçaose landsverordening wordt verwezen naar de Landsverordening officiële talen.

* De relatie met het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (hierna: het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties) is strakker vormgegeven. Zo is in de desbetreffende artikelen opgenomen dat handelen in strijd met de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties reden is voor het intrekken van de vergunning van de financiële instelling.

* Voorts heeft het feit dat in Sint Maarten een ontwerp van de Landsverordening bestuurlijke handhaving is opgesteld, geleid tot enkele aanpassingen. Dit ontwerp is op 17 november 2015 door de Raad van Advies van een positief advies voorzien. Het ontwerp is op 5 augustus 2016 bij de Staten binnengekomen, Statenstuk nummer 090.

Vanwege de eis van eenvormigheid zijn nagenoeg alle artikelen betreffende het toezicht en de handhaving onverkort overgenomen uit de landsverordening van Curaçao.

De delegatiebepaling uit de landsverordening van Curaçao is niet letterlijk overgenomen. In de landsverordening van Curaçao is de bepaling opgenomen om bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, het bedrag vast te stellen waarboven geen dwangsommen meer worden verbeurd. Die bepaling ontbreekt in het ontwerp van de Landsverordening bestuurlijke handhaving in Sint Maarten. De reden daarvan is dat reeds in artikel 26, derde lid, van de ontwerp Landsverordening bestuurlijke handhaving is bepaald dat de bedragen van een opgelegde dwangsom in redelijke verhouding moeten staan tot de zwaarte van het geschonden belang en tot de beoogde werking van de dwangsom. Dit voorschrift wordt voldoende geacht om exorbitant hoge dwangsommen te voorkomen. Maar, om geen onnodige verschillen te doen ontstaan, is de delegatiebepaling desalniettemin in facultatieve vorm overgenomen uit de landsverordening van Curaçao; dat betekent dat als een dergelijk landsbesluit, houdende algemene maatregelen, in Curaçao tot stand komt, de mogelijkheid bestaat om deze uitvoeringsmaatregel onverkort over te nemen als dat zinvol wordt geacht.

Een vergelijkbare aanpassing is dat wordt voorgesteld om de maximale bestuurlijke boete niet verplicht, maar facultatief bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen. Het wordt efficiënter geacht om ermee te volstaan om dat maximum in de landsverordening zelf te bepalen. Dat laatste is in de desbetreffende artikelen reeds opgenomen.

Een volgende afwijking is dat een toezichthouder in alle gevallen een rapport van bevindingen moet opmaken indien hij een overtreding heeft geconstateerd. In Curaçao is dat facultatief gesteld. Echter, in artikel 12 van de ontwerp Landsverordening bestuurlijke handhaving is voorgesteld dat in alle gevallen een rapport moet worden opgesteld na de constatering van de overtreding van een wettelijk voorschrift. In dat ontwerp worden diverse rechtsgevolgen aan zo'n rapport verbonden. En bovendien acht de regering het opstellen van een rapport van groot belang in het kader van de transparantie van het openbaar bestuur.

Tot slot zijn er enkele wetstechnische aanpassingen, die samenhangen met de in Sint Maarten gangbare wetstechniek. Bijvoorbeeld het feit dat in de wetgeving van Sint Maarten nergens gewerkt wordt met de term "hier te lande", wat in de Curaçaose wetgeving vaak voorkomt. In plaats daarvan wordt het land Sint Maarten met name genoemd. Of het feit dat in Sint Maarten de Landscourant wettelijk is geregeld, terwijl in de Curaçaose wetgeving gewerkt wordt met de term "het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst".

Voor de goede orde wordt er nogmaals op gewezen dat de memorie van toelichting alleen op die plaatsen is aangepast waar dat noodzakelijk was vanwege de boven weergegeven wijzigingen, en vanwege het specifiek voor Sint Maarten opgestelde Mutual Evaluation Report van de Caribbean Financial Action Task Force, hierna te

noemen: CFATF. Op dat rapport en het Follow Up Report van mei 2015² wordt hieronder nader ingegaan.

1.2. AANLEIDING

De onderhavige ontwerplandsverordening heeft een aantal doelstellingen. Het voornaamste doel van het ontwerp is de actualisering en harmonisatie van de landsverordeningen op grond waarvan de Bank toezicht uitoefent op de financiële instellingen, de zogenaamde toezichtlandsverordeningen. Het gaat hierbij om de volgende landsverordeningen:

1. de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen (hierna: Ltbk);
2. de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf (hierna: Ltv);
3. de Landsverordening toezicht effectenbeurzen (hierna: Lte);
4. de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs (hierna: Ltba);
5. de Landsverordening toezicht trustwezen (hierna: Ltt) en
6. de Landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf (hierna: Lab).

Doordat deze toezichtlandsverordeningen op gezette tijden zijn vastgesteld en hierdoor steeds op dat moment geldende beleidsinzichten in elke afzonderlijke landsverordening werden opgenomen, zijn er gaandeweg discrepanties ontstaan tussen de diverse landsverordeningen. Dit geldt met name ten aanzien van het juridische toezichtinstrumentarium dat de Bank tot haar beschikking heeft om de naleving van die toezichtlandsverordeningen te garanderen en ook ten aanzien van de toezichtkosten die thans toch voor een groot deel door de Bank zelf worden gedragen. Bij de actualisering en harmonisatie van deze toezichtlandsverordeningen worden de relevante verschillen tussen de landsverordeningen, voor zover noodzakelijk geacht en met inachtneming van de aard van het toezicht en de ondertoezichtgestelden, opgeheven. Om die reden, alsmede teneinde het mogelijk te maken dat de in deze ontwerplandsverordening voorgestelde wijzigingen voor alle toezichtlandsverordeningen tegelijk in werking treden, is er voor gekozen om de wijzigingen in één ontwerplandsverordening onder te brengen.

Een actueel onderwerp is de integriteit van de financiële instellingen die onder toezicht van de Bank staan, alsmede van hun (mede)beleidsbepalers en de uiteindelijke gerechtigden. De internationale boekhoudschandalen waarbij (mede)beleidsbepalers de deconfitures van multinationale instellingen bewerkstelligden, hebben de noodzaak voor integriteittoetsing in al haar facetten doen toenemen. In dit kader beoogt de regering in de onderhavige ontwerplandsverordening tevens de wettelijke basis voor de integriteittoets te bestendigen.

In het jaar 2002 heeft het International Monetary Fund (hierna: het IMF) op verzoek van de Nederlands-Antilliaanse regering en als

² In november 2015 is een volgend rapport uitgebracht; de conclusies daarvan wijken niet af van de conclusies in het rapport van mei 2015.

onderdeel van een MFD/LEG³ missie een evaluatie gehouden van het Nederlands-Antilliaanse toezichtregime en de reguleringen van de financiële sector van de Nederlandse Antillen. Het onderzoek werd afgerond met het driedelige rapport getiteld "Assessment of the Supervision and Regulation of the Financial Sector", hier aangeduid als het IMF-rapport⁴.

Voor de evaluatie van de bancaire sector werd de "Basel Core Principles for the Assessment of Banks Supervision and Regulation" methodologie gebruikt, inclusief de essentiële en additionele criteria van deze methodologie.

De evaluatie van de verzekeringssector geschiedde aan de hand van de standaarden en methodologie van de International Association of Insurance Supervisors (IAIS). Tevens werd het anti-witwasregime en het beleid ten aanzien van de financiering van terrorisme geëvalueerd op grond van de toenmalige AML/CFT⁵ methodologie van februari 2002 van de organisaties IMF, Wereldbank en Financial Action Task Force (FATF).

In het IMF-rapport zijn aanbevelingen gegeven aan de Nederlands-Antilliaanse autoriteiten om te kunnen voldoen aan de internationale criteria voor adequaat toezicht. Deze aanbevelingen zijn in dit ontwerp verwerkt, voor zover mogelijk, verwerkt. Deze aanbevelingen betreffen veelal onderwerpen die geactualiseerd en geharmoniseerd worden, zoals de besteding van de wettelijke basis voor de integriteitstoetsing van (mede) beleidsbepalers en uiteindelijke gerechtigden en de introductie van bestuursrechtelijke sancties zoals de bestuurlijke boete en de last onder dwangsom.

Voorts dient de door de Caribbean Financial Action Task Force (CFATF) in 2011 gehouden evaluatie, de zogenaamde "Mutual Evaluation" van Curaçao, te worden genoemd. Ook de aanbevelingen van de CFATF, zoals vermeld in het Mutual Evaluation Report inzake Curaçao van juni 2012⁶, zijn zo goed als mogelijk verwerkt in dit ontwerp.

Voorts is van belang dat de CFATF halfjaarlijks de voortgang toetst in het streven van Sint Maarten om te bereiken dat alle wet- en regelgeving voldoet aan de aanbevelingen van de FATF. In het vijfde Follow Up Report aangaande het wegwerken van de geconstateerde tekortkomingen in alle wet- en regelgeving in Sint Maarten van mei 2015 wordt het volgende gesteld over aanbeveling 40:

"38. Regarding Recommendation 40, the Authorities indicated that domestic laws, with the exception of the Regulations for Foreign Exchange Transactions for Curaçao and Sint Maarten (RFETCSM) do not allow for the CBCS to undertake investigations on behalf of their foreign counterparts. For the second follow-up report the Authorities updated that the draft Harmonization Law (supervision of financial

³ IMF's Monetary and Financial Systems Department (MFD) and the Legal Department of the IMF (LEG).

⁴ Assessment of the Supervision and Regulation of the Financial Sector, February 2004.

⁵ Anti-Money Laundering/Combating the Financing of Terrorism.

⁶ Te vinden op:

<http://www.fatf-gafi.org/pages/caribbeanfinancialactiontaskforcecfatf.html>

institutions) provides for foreign supervisors to operate under CBCS supervision. The Supervision Law on MTC's also provides for this." "41. For this report, the Authorities updated that the draft laws are being finalized for submission to the Minister of Justice (law of supervision of financial institutions/MTC and the Harmonization of the supervision to allow the CBCS to carry out investigations on behalf of their foreign counterparts)."

Uit de hierboven geciteerde conclusies van de CFATF mag worden afgeleid dat met de onderhavige landsverordening Sint Maarten zal voldoen aan de opmerkingen van de CFATF.

2. DE ACTUALISERING EN HARMONISATIE

2.1. Inleiding

De actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen betreft voornamelijk de navolgende onderwerpen:

1. de intrekking van de vergunning;
2. het aanwijzingsrecht en daarmee samenhangend de stille curatele-bevoegdheid en andere bevoegdheden;
3. de bestuurlijke handhaving, in het bijzonder de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete;
4. de openbaarmaking van overtredingen;
5. de toezichtbepaling;
6. de opsporingsbevoegdheden en de strafbepalingen;
7. de verplichting tot het indienen van rapportagestaten en het indienen van jaarrekening en daarmee samenhangende actieve informatieplicht van de externe deskundige, bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: externe deskundige);
8. de publicatieplicht bij de jaarrekening;
9. de aanstelling, onderscheidenlijk handhaving van de externe deskundige;
10. de geheimhoudingsplicht en de uitwisseling van gegevens of inlichtingen; en,
11. de kostendoorberekening.

Alhoewel deze ontwerplandsverordening de discrepanties tussen de verschillende toezichtlandsverordeningen beoogt weg te halen, is bij de totstandkoming ervan rekening gehouden met de eigen systematiek en bewoording van iedere toezichtlandsverordening, alsmede met het soort toezicht dat wordt uitgeoefend en de specifieke kenmerken van de desbetreffende sectoren. Dit heeft in een aantal gevallen er onder meer toe geleid dat onderwerpen die inhoudelijk dezelfde zijn, in de verschillende toezichtlandsverordeningen niet in dezelfde bewoordingen hun beslag hebben gekregen, dan wel dat geharmoniseerde onderwerpen niet in alle toezichtlandsverordeningen zijn opgenomen.

2.2. De intrekking van een vergunning

Op grond van de toezichtlandsverordeningen kan de Bank bij de onder haar toezicht staande financiële instellingen een aantal maatregelen treffen. Zo kan de Bank beperkingen opleggen, respectievelijk

voorschriften c.q. voorwaarden verbinden aan de vergunning van de vergunninghouders en kan zij door middel van rapportages, meldingen en zowel periodieke als bijzondere onderzoeken, nagaan of de regels worden nageleefd die zijn vastgelegd in de toezichtlandsverordening dan wel in de op basis van de toezichtlandsverordening bij verordening vastgestelde algemeen verbindende voorschriften van de Bank. In geval van overtreding van de voorschriften staan een aantal instrumenten ter beschikking van de Bank om tegen de overtreding op te treden. Zo kan de Bank de overtreder een aanwijzing geven om een bepaalde gedragslijn te volgen of, in het uiterste geval, kan zelfs de vergunning van de vergunninghouder worden ingetrokken.

De gronden voor intrekking van een vergunning worden in deze ontwerplandsverordening gestandaardiseerd. Dit heeft geresulteerd in onder meer de navolgende wijzigingen:

- a. de intrekking van een vergunning, zoals opgenomen in de Ltbk, de Ltv en de Lte, waarbij wordt verwezen naar de overtreding van een specifieke bepaling van die toezichtlandsverordeningen op grond waarvan de vergunning kan worden ingetrokken, wordt aangepast. Voorgesteld wordt om een algemene grond voor de intrekking van de vergunning te hanteren, namelijk dat een vergunning kan worden ingetrokken indien de financiële instellingen en de beleidsbepalende of medebeleidsbepalende personen niet of niet meer voldoen aan de bij of krachtens de toezichtlandsverordening of de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties opgelegde verplichtingen. Er wordt dus niet meer verwezen naar de specifieke bepalingen waarin de verplichtingen zijn opgenomen waaraan de vergunninghouder moet voldoen;
- b. de verplichting van de Bank om bij het verzoek van een financiële instelling om haar vergunning in te trekken, binnen 60 dagen een beslissing te nemen;
- c. de gestandaardiseerde gronden voor intrekking van een vergunning gelden zowel voor de intrekking van de vergunning, als voor de intrekking van de ontheffing, daar waar er sprake is van de mogelijkheid tot het verlenen van ontheffing van een bepaalde plicht in een toezichtlandsverordening;
- d. de in artikel 7, eerste en tweede lid, van de Lab, (zoals dit artikel thans luidt) opgenomen gronden aan de hand waarvan de Bank de inschrijving van de assurantiebemiddelaar in het register kan doorhalen, zijn tevens aangemerkt als de gronden waarop de Bank een vergunning kan intrekken. Dit laatste omdat ook in de Lab voor de assurantiebemiddelaars een vergunningstelsel is geïntroduceerd in de onderhavige ontwerplandsverordening. Daarbij zijn de gronden voor de intrekking van de vergunning conform de overige toezichtlandsverordeningen gestandaardiseerd.

Opgemerkt dient te worden dat op grond van de Lte niet de Bank bevoegd is om een vergunning in te trekken, maar de Minister van Financiën. De Bank dient wel gehoord te worden.

De gestandaardiseerde bepalingen die betrekking hebben op de bevoegdheid om een vergunning in te trekken, is na het advies van de Raad van Advies van de Nederlandse Antillen aangepast. Aan de Bank wordt op basis van deze aangepaste bepalingen voor bepaalde gronden de discretionaire bevoegdheid toegekend om de vergunning in te trekken, terwijl in een tweetal gevallen de Bank geen ruimte is

toegekend om een oordeel te vellen over de intrekking en de vergunning direct zal moeten worden ingetrokken. Dit verschil komt tot uitdrukking door de wijze van formulering van de bepaling. In het eerste lid staat dat de Bank de vergunning intrekt en in het tweede lid staat dat de Bank de vergunning *kan* intrekken.

Hieronder volgt een overzicht van de artikelen dan wel artikelleden van de verschillende toezichtlandsverordeningen, zoals deze thans luiden, waarin zijn opgenomen de bevoegdheid van de Bank om een vergunning in te trekken, inclusief de gronden waarop de vergunning kan worden ingetrokken, met daarnaast een overzicht van de daarmee corresponderende artikelen dan wel artikelleden van de onderhavige ontwerpplandsverordening.

In deze memorie van toelichting zal in het vervolg duidelijkheidshalve voor nagenoeg alle in deze ontwerpplandsverordening voorgestelde wijzigingen, telkens een dergelijk schematisch overzicht worden toegevoegd aan de tekst. In de schema's zal de citeertitel van deze ontwerpplandsverordening telkens als volgt wordt afgekort: ontwerp actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen.

| | |
|--|--|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| Het intrekken van de vergunning | Het intrekken van de vergunning |
| artikel 9 van de Ltbk | artikel 9 van de Ltbk |
| artikel 55 van de LTV | artikel 55 van de LTV |
| artikel 5, eerste lid, van de Lte | artikel 5 van de Lte |
| artikelen 11 en 22 van de Ltba | artikelen 11 en 22 van de Ltba |
| artikel 5 van de Ltt | artikel 5 van de Ltt |
| | artikel 7 van de Lab |

2.3. *Het aanwijzingsrecht en de daaruit voortvloeiende (stille) curatele-bevoegdheid en andere bevoegdheden*

2.3.1. Het aanwijzingsrecht en de (stille) curatele-bevoegdheid

Behalve de bevoegdheid om de financiële instellingen een aanwijzing te geven, beschikt de Bank over de bevoegdheid om een stille curator, dat is een door de Bank aangewezen persoon of personen, te benoemen. Een stille curator is een persoon die minstens voldoet aan de deskundigheid- en integriteitvereisten van de Bank.

In geval een stille curator is benoemd, zijn alle of bepaalde organen van de financiële instelling vanaf een door de Bank te bepalen tijdstip verplicht hun bevoegdheden uit te oefenen na goedkeuring door de stille curator en met inachtneming van de opdrachten van deze persoon of personen.

De gronden waarop de Bank tot een aanwijzing kan overgaan, zijn in de verschillende toezichtlandsverordeningen verschillend. Thans kan de Bank bijvoorbeeld krachtens artikel 22, eerste lid, van de Ltbk de kredietinstelling een aanwijzing geven om de nodige maatregelen te nemen dan wel om ten aanzien van met name gegeven punten een bepaalde gedragslijn te volgen, indien de kredietinstelling de krachtens artikel 21 van die landsverordening gegeven richtlijnen niet naleeft of de Bank andere tekenen ontwaart van een gevaarlijke ontwikkeling in

de liquiditeit of solvabiliteit van de instelling. In de Ltv is deze bevoegdheid aan de Bank toegekend in het belang van degenen die als verzekeringsnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen betrokken zijn of zullen worden bij overeenkomsten van verzekering, gesloten of te sluiten door een verzekeraar.

Voor wat betreft de stille curatele-bevoegdheid zijn in een aantal toezichtlandsverordeningen, zoals deze thans luiden, al een aantal bevoegdheden en verplichtingen voor zowel de Bank als de financiële instellingen, alsmede hun organen, opgenomen. Artikel 22, vierde lid, onderdeel b, van de Ltbk, schrijft bijvoorbeeld voor dat de Bank de betrokken organen van de kredietinstelling kan toestaan bepaalde handelingen zonder goedkeuring te verrichten. De bevoegdheden en verplichtingen ten aanzien van de stille curatele worden in de onderhavige ontwerplandsverordening tevens gestandaardiseerd. Dit heeft geresulteerd in de aanpassing van een aantal bevoegdheden en verplichtingen dan wel in het toevoegen van nieuwe bevoegdheden en verplichtingen in de verschillende toezichtlandsverordeningen. Verwezen wordt naar het onderstaande schema voor een overzicht van de artikelen waarin de aanpassingen, zoals hiervoor omschreven, zijn opgenomen.

In het bijzonder worden de navolgende wijzigingen voorgesteld in deze ontwerplandsverordening:

- a. in de Lab en de Ltt zijn de aanwijzingsbevoegdheid en de bevoegdheid om een stille curator te benoemen, opgenomen;
- b. in de Lte is de bevoegdheid om een stille curator te benoemen, opgenomen;
- c. de bestaande bevoegdheden en verplichtingen in het kader van de stille curatele-bevoegdheid, vastgelegd in de Ltbk, de Ltv, de Lte en de Lab, worden gestandaardiseerd;
- d. de bevoegdheden en verplichtingen in het kader van de stille curatele-bevoegdheid in de Ltba en de Ltt komen anders te luiden dan die van de overige toezichtlandsverordeningen. In de Ltba en de Ltt kan de Bank een stille curator benoemen indien bijzondere gebeurtenissen een adequate functionering van de beleggingsinstelling, de bewaarder of de administrateur, respectievelijk een trustkantoor of een rechtspersoon in gevaar brengen.

2.3.2. Bekendmaking van de aanwijzing

Naast de mogelijkheid om een stille curator te benoemen, is in artikel 31, derde lid, onderdeel b, van de Ltv, zoals dit artikel thans luidt, de bevoegdheid voor de Bank opgenomen om over te gaan tot bekendmaking van de aanwijzing. Bij de bekendmaking wordt, indien de verzekeraar zulks verlangt, tevens de correspondentie bekendgemaakt die naar aanleiding van de aanwijzing tussen de Bank en de verzekeraar is gevoerd. Het besluit tot bekendmaking van een aanwijzing wordt eerst van kracht wanneer het onherroepelijk is geworden. In deze ontwerplandsverordening wordt de hiervoor genoemde bevoegdheid om de aanwijzing bekend te maken, ook in de diverse toezichtlandsverordeningen opgenomen.

2.3.3. Overleg met representatieve organisaties

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om ter bescherming van de belangen van de betrokkenen, de Bank de bevoegdheid toe te kennen om in overleg te treden met de organisaties die op grond van de toezichtlandsverordeningen door de Minister van Financiën als representatieve organisaties zijn aangewezen. De Bank dient evenwel alvorens in overleg te treden met de desbetreffende representatieve organisaties, de betrokken financiële instellingen mededeling te doen van het overleg. De Bank heeft deze bevoegdheid wanneer de financiële instelling niet of niet binnen de door de Bank gestelde termijn of onvoldoende gevolg heeft gegeven aan de aanwijzing van de Bank, dan wel wanneer bijzondere gebeurtenissen een adequate functionering van de betrokken financiële instellingen in gevaar brengen.

| | |
|---|--|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| Het aanwijzingsrecht, de stille curatele en daarbij behorende bevoegdheden | Het aanwijzingsrecht, de stille curatele en de daarbij behorende bevoegdheden |
| artikel 22 van de Ltbk | artikel 22 van de Ltbk |
| artikel 31 van de Ltv | artikel 31 van de Ltv |
| artikel 3, tweede lid, van de Lte | artikel 3, tweede t/m zevende lid, van de Lte |
| artikelen 33 en 34 van de Ltba | artikelen 33 en 34 van de Ltba |
| | artikelen 17c en 17d van de Ltt |
| | artikel 22a van de Lab |

2.4. De last onder dwangsom en de bestuurlijke boete ⁷

2.4.1. Inleiding

De last onder dwangsom en de bestuurlijke boete zijn twee onderscheiden bestuurlijke handhavingsmiddelen. In geval een last onder dwangsom door de Bank wordt opgelegd, geeft de Bank aan de overtreder van een bepaalde norm een last onder verbeurte van een geldsom bij niet nakoming. Een last onder dwangsom strekt ertoe de overtreding ongedaan te maken of verdere overtreding, dan wel een herhaling van de overtreding te voorkomen. Met andere woorden de last onder dwangsom is een herstelsanctie.

De bestuurlijke boete heeft in tegenstelling tot de last onder dwangsom het karakter van een straf. Naar aard en doelstelling verschilt de bestuurlijke boete niet van de strafrechtelijke boete. Het onderscheid tussen herstelsancties en bestraffende sanctie is van belang omdat:

- een bestraffende sanctie door de LAR-rechter integraal dient te worden getoetst, terwijl bij de herstelsanctie de rechter rekening dient te houden met de discretionaire bevoegdheid van het bestuursorgaan;
- een bestraffende sanctie als een "criminal charge" in de zin van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de

⁷ Bij deze toelichting is onder meer gebruik gemaakt van de memorie van toelichting behorende bij de (Nederlandse) Wet tot invoering van de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete in de financiële wetgeving (WIDBB), Kamerstukken II 1997/98, 25 821, nr. 3.

- Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna te noemen: EVRM) wordt aangemerkt. Op deze sanctie zijn derhalve de in die bepaling neergelegde waarborgen van toepassing;
- de algemene beginselen van het sanctierecht (legaliteitsbeginsel, strafuitsluitingsgronden) van toepassing zijn op de bestraffende sancties, terwijl dit voor de herstelsancties niet het geval is.

2.4.2. Doelstelling

De doeltreffendheid van de toezichtlandsverordeningen vereist niet alleen dat er sprake is van goede materiële regels, maar ook dat een overtreding van die regels direct en effectief kan worden aangepakt. In het IMF-rapport is op de pagina's 73 en 99 de aanbeveling gedaan bestuurlijke boetes op te nemen in de Ltbk en de Ltv voor de overtreding van die landsverordeningen. Ook aanbeveling 17 van de FATF ter bestrijding van witwaspraktijken en de financiering van terrorisme schrijft voor dat landen effectieve, proportionele en ontmoedigende sancties, zoals administratieve sancties, moeten introduceren.

Als toezichthouder is de Bank onder andere belast met het toezicht op de naleving van de geldende wettelijke regelingen ter voorkoming van witwassen en de financiering van terrorisme. Voorts stelt de Bank bij verordening anti-witwas voorschriften en voorschriften ter bestrijding van de financiering van terrorisme, vast. Ook de overtreding van deze algemeen verbindende voorschriften kan met een administratieve sanctie, zoals de bestuurlijke boete, worden bestraft.

De onderhavige ontwerplandsverordening is gericht op versterking van de effectiviteit van de bestuursrechtelijke handhaving van de regels zoals vastgelegd in de verschillende toezichtlandsverordeningen en de krachtens deze landsverordeningen vastgestelde voorschriften. Aangezien de bevoegdheid om een last onder dwangsom op te leggen tot het moment van inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening niet is opgenomen in de verschillende toezichtlandsverordeningen en de oplegging van een bestuurlijke boete slechts in bepaalde gevallen en daarbij ook in beperkte vorm mogelijk is, ligt bij de toezichtuitoefening en daarmee samenhangend de handhaving van de toezichtlandsverordening veelal een zwaar accent bij het strafrecht en de strafrechtelijke sancties⁸. De onderhavige ontwerplandsverordening beoogt dientengevolge met de invoering van de last onder dwangsom, het standaardiseren van de bepalingen betreffende de bestuurlijke boete, alsmede de invoering van deze gestandaardiseerde bepalingen in de verschillende toezichtlandsverordeningen, een accentverschuiving te bewerkstelligen van strafrechtelijke handhaving naar bestuursrechtelijke handhaving. Overtreding van de bepalingen van de verschillende toezichtlandsverordeningen is in de toezichtlandsverordening zelf strafbaar gesteld en dient vooraf te gaan door een aangifte van de Bank. Veelal zal een strafrechtelijke procedure niet even snel en effectief zijn. Het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete kan een doeltreffend additioneel middel zijn bij de handhaving van de regels van de verschillende toezichtlandsverordeningen. Bovendien kan de effectieve handhaving

⁸ Ter illustratie wordt verwezen naar artikel 46 van de Ltbk, zoals dit thans luidt.

van deze regels verder worden versterkt door de mogelijkheid te scheppen om de opgelegde dwangsommen en bestuurlijke boetes ter openbare kennis te brengen (zie paragraaf 2.6). De openbaarmaking kan de goede naam van een financiële instelling schaden, terwijl een goede naam voor een financiële instelling juist van het grootste belang is. In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt ook voorgesteld om in de verschillende toezichtlandsverordeningen de mogelijkheid op te nemen om het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, het overtreden voorschrift, alsmede de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, ter openbare kennis te brengen. Een flexibele en gedoseerde inzet van de bestuurlijke handhavingsinstrumenten wordt hierdoor mogelijk gemaakt. Verder kunnen de veelal zware, kostbare en tijdrovende strafrechtelijke procedures worden voorkomen. Hierdoor wordt overbelasting van het strafrechtelijk apparaat tegengegaan. Het strafrecht kan daarbij wel een belangrijke aanvullende en ondersteunende functie blijven vervullen als ultimum remedium.

2.4.3. Functiescheiding

Wegens het feit dat de Bank zelf belast wordt met het opleggen van de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete, bestaat de noodzaak om te voorkomen dat men rechter wordt in eigen zaak. De interne organisatie bij de Bank wordt zodanig ingericht dat een functionaris die een overtreding constateert niet tevens beoordeelt of een dwangsom of een bestuurlijke boete moet worden opgelegd; dit is de zogenaamde functiescheiding. Derhalve wordt in de verschillende toezichtlandsverordeningen voorgeschreven dat de werkzaamheden in verband met het opleggen van een dwangsom of een bestuurlijke boete worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

2.4.4. De anti-cumulatieregeling

Omdat niemand voor een tweede keer mag worden berecht of gestraft voor een strafbaar feit waarvoor hij reeds bij onherroepelijke uitspraak is veroordeeld of waarvan hij is vrijgesproken - het zogenaamde 'ne bis idem' beginsel - moet cumulatie van een bestuurlijke boete en een strafrechtelijke sanctie niet mogelijk zijn.

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om in de verschillende toezichtlandsverordeningen een strikte anti-cumulatieregeling op te nemen. Aan de ene kant vervalt de bevoegdheid om een bestuurlijke boete op te leggen, indien ter zake van dezelfde overtreding strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen. Ook vervalt deze bevoegdheid indien het openbaar ministerie op grond van artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht een schikking met de verdachte heeft getroffen. Aan de andere kant vervalt logischerwijze het recht tot strafvervolging, indien de Bank ter zake van die overtreding reeds een bestuurlijke boete heeft opgelegd. Het recht tot strafvervolging vervalt daarmee niet op het moment van de onherroepelijke inwerkingtreding van de beschikking tot het opleggen van een bestuurlijke boete, maar reeds

op het moment van het opleggen van een bestuurlijke boete. Het openbaar ministerie zal hier zonder twijfel kennis van nemen tijdens het voor een eventuele vervolging noodzakelijke overleg met de opsporingsambtenaren bij de Bank, en er uiteraard rekening mee houden. Deze regel is in feite een uitwerking van het zogenaamde "una via beginsel". Dit beginsel houdt in dat een eenmaal gemaakte keuze voor hetzij de bestuursrechtelijke weg, hetzij de strafrechtelijke weg, bindend is.

Voor sommige bepalingen geldt dat een combinatie van een bestuurlijke boete en een last onder dwangsom het meest effectieve handhavingsmiddel kan zijn. Te denken valt aan de situatie waarbij een financiële instelling stelselmatig haar periodieke rapportageplicht overtreedt. In principe is dan sprake van een aantal momentovertredingen waarvoor evenzoveel bestuurlijke boetes kunnen worden opgelegd. In een dergelijk geval kan het effectief zijn als de Bank niet alleen een bestuurlijke boete oplegt, maar tevens een last onder dwangsom oplegt om herhaling van de overtreding te voorkomen.

2.4.5. Aspecten betreffende de rechten van de mens

Zoals uit het voorgaande blijkt heeft de bestuurlijke boete, anders dan de last onder dwangsom, het karakter van een straf. Derhalve gelden voor het opleggen van een bestuurlijke boete de rechtswaarborgen, zoals vastgelegd in artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (hierna te noemen: BuPo-verdrag), alsmede zoals vastgelegd in artikel 6 van het EVRM.

Ten aanzien van het uitoefenen van de bevoegdheid om een bestuurlijke boete op te leggen is in de eerste plaats de regel van artikel 14, derde lid, van het BuPo-verdrag van toepassing. Deze regel houdt in dat een verdachte niet mag worden gedwongen tegen zichzelf te getuigen of een bekentenis af te leggen. Dit zwijgrecht wordt ook via de jurisprudentie met betrekking tot artikel 6, eerste lid, van het EVRM gewaarborgd (EHRM 25.2.1993, NJ 1993, 485, Funke). Indien de Bank gebruik maakt van haar bevoegdheid om een bestuurlijke boete op te leggen, geldt derhalve het zwijgrecht. In de onderhavige ontwerpplandsverordening wordt voorgesteld om in de verschillende toezichtlandsverordeningen op te nemen dat in geval van een concrete verdenking tegen een persoon, de Bank tevens verplicht is om analoog aan artikel 50 van het Wetboek van Strafvordering, de betrokkene te wijzen op zijn recht tot zwijgen, voordat zij hem mondeling om informatie vraagt (cautieplicht).

Benadrukt wordt dat het zwijgrecht niet bestaat ten aanzien van het uitoefenen van de reguliere toezichttaken en -bevoegdheden van de Bank. De Bank kan derhalve onverminderd gebruik blijven maken van haar recht om in het kader van haar controletaak informatie op te vragen of een onderzoek in te stellen bij de financiële instellingen. De desbetreffende financiële instelling zal zich jegens de Bank in dergelijke gevallen nimmer kunnen beroepen op een recht tot zwijgen. De onderhavige ontwerpplandsverordening beperkt dan ook op geen enkele wijze de uitoefening van de bestaande taken en bevoegdheden van de Bank. De bevoegdheid een last onder dwangsom of een boete op te leggen zijn additionele handhavingsinstrumenten van de Bank. Slechts als de Bank gebruik maakt van het boete-instrument, is het

zwijgrecht op een gegeven moment van toepassing. Dit is inherent aan het strafkarakter van dit specifieke handhavingsinstrument. Artikel 6 van het EVRM heeft het over "criminal charge". Bij het gebruik maken van de bevoegdheid om een bestuurlijke boete op te leggen moet dan ook het zwijgrecht gerespecteerd worden vanaf het moment dat van een "criminal charge" in de zin van genoemd artikel 6 van het EVRM sprake is. Volgens de fiscaalrechtelijke jurisprudentie van de Hoge Raad is van een "criminal charge" eerst sprake op het moment waarop jegens een persoon een handeling is verricht waaraan deze persoon in redelijkheid de gevolgtrekking heeft kunnen verbinden dat aan hem een boete zal worden opgelegd. Verwezen wordt naar de arresten van de Hoge Raad van respectievelijk 17 februari 1987, en 23 juni 1993, HR 17.2.1987, NJ 1987, 951 en HR 23.6.1993, NJ 1993, 271.

Het zwijgrecht geldt volgens dit criterium dus niet in de controlefase, waarin nog geen sprake is van een "criminal charge". De voorgestelde formulering van het zwijgrecht in de toezichtlandsverordeningen sluit nauw aan bij de zojuist vermelde jurisprudentie van de Hoge Raad. Overeenkomstig de door de Hoge Raad aangelegde maatstaf, is degene jegens wie een handeling is verricht waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking heeft kunnen verbinden dat hem wegens een overtreding een boete zal worden opgelegd, niet verplicht ter zake een verklaring af te leggen. De vraag op welk moment de betrokkene zich kan beroepen op zijn zwijgrecht, zal steeds aan de hand van de feiten en omstandigheden van het concrete geval moeten worden beantwoord. Het is niet goed mogelijk in abstracto te zeggen wanneer er wel of niet sprake is van een "handeling" in de bovenbedoelde zin. In veel gevallen zal echter sprake zijn van een brief, een mondelinge mededeling of een andere vorm van een naar buiten toe gebleken intentie van de Bank, waaraan de betrokkene objectief gezien in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat hem wegens een overtreding een boete zal worden opgelegd.

Bovendien interpreteert de Hoge Raad het zwijgrecht zeer restrictief. Zelfs indien reeds sprake is van een concrete verdenking, gaat het zwijgrecht niet zo ver dat iedere vorm van medewerking aan het verzamelen van belastend materiaal door de betrokkene kan worden geweigerd. De Hoge Raad heeft in een reeks van uitspraken op het gebied van het strafrecht geoordeeld dat "in het Nederlands recht niet een onvoorwaardelijk recht of beginsel is verankerd, volgens hetwelk een verdachte op generlei wijze kan worden verplicht tot het verlenen van medewerking aan het verkrijgen van voor hem belastend materiaal" (vgl. HR 15.2.1977, NJ 1977, 557 en HR 5.1.1982, NJ 1982, 308). Belangrijk is vast te stellen dat de reguliere toezichttaken- en bevoegdheden in het licht van de in de jurisprudentie weergegeven inhoud van het zwijgrecht volledig gehandhaafd blijven ook nadat een cautie is gegeven. Men kan zich derhalve nimmer beroepen op het zwijgrecht, indien men wordt verzocht toezichtinformatie te verstrekken. Voorts kan het opleggen van een boete in beginsel mede worden gebaseerd op reguliere toezichtinformatie. Het arrest Saunders/Verenigd Koninkrijk van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM 17.2.1996, nr. 43/1994/490/572) brengt hierin in principe geen verandering. Nog afgezien van het feit dat het oordeel van het Hof in die zaak, naar het Hof ook zelf aangeeft (r.o. 69), sterk leunt op de specifieke omstandigheden van het geval, benadrukt het Hof in dat arrest juist dat het zwijgrecht geen betrekking heeft op

zwijgrecht op een gegeven moment van toepassing. Dit is inherent aan het strafkarakter van dit specifieke handhavinginstrument. Artikel 6 van het EVRM heeft het over "criminal charge". Bij het gebruik maken van de bevoegdheid om een bestuurlijke boete op te leggen moet dan ook het zwijgrecht gerespecteerd worden vanaf het moment dat van een "criminal charge" in de zin van genoemd artikel 6 van het EVRM sprake is. Volgens de fiscaalrechtelijke jurisprudentie van de Hoge Raad is van een "criminal charge" eerst sprake op het moment waarop jegens een persoon een handeling is verricht waaraan deze persoon in redelijkheid de gevolgtrekking heeft kunnen verbinden dat aan hem een boete zal worden opgelegd. Verwezen wordt naar de arresten van de Hoge Raad van respectievelijk 17 februari 1987, en 23 juni 1993, HR 17.2.1987, NJ 1987, 951 en HR 23.6.1993, NJ 1993, 271.

Het zwijgrecht geldt volgens dit criterium dus niet in de controlefase, waarin nog geen sprake is van een "criminal charge". De voorgestelde formulering van het zwijgrecht in de toezichtlandsverordeningen sluit nauw aan bij de zojuist vermelde jurisprudentie van de Hoge Raad. Overeenkomstig de door de Hoge Raad aangelegde maatstaf, is degene jegens wie een handeling is verricht waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking heeft kunnen verbinden dat hem wegens een overtreding een boete zal worden opgelegd, niet verplicht ter zake een verklaring af te leggen. De vraag op welk moment de betrokkene zich kan beroepen op zijn zwijgrecht, zal steeds aan de hand van de feiten en omstandigheden van het concrete geval moeten worden beantwoord. Het is niet goed mogelijk in abstracto te zeggen wanneer er wel of niet sprake is van een "handeling" in de bovenbedoelde zin. In veel gevallen zal echter sprake zijn van een brief, een mondelinge mededeling of een andere vorm van een naar buiten toe gebleken intentie van de Bank, waaraan de betrokkene objectief gezien in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat hem wegens een overtreding een boete zal worden opgelegd.

Bovendien interpreteert de Hoge Raad het zwijgrecht zeer restrictief. Zelfs indien reeds sprake is van een concrete verdenking, gaat het zwijgrecht niet zo ver dat iedere vorm van medewerking aan het verzamelen van belastend materiaal door de betrokkene kan worden geweigerd. De Hoge Raad heeft in een reeks van uitspraken op het gebied van het strafrecht geoordeeld dat "in het Nederlands recht niet een onvoorwaardelijk recht of beginsel is verankerd, volgens hetwelk een verdachte op generlei wijze kan worden verplicht tot het verlenen van medewerking aan het verkrijgen van voor hem belastend materiaal" (vgl. HR 15.2.1977, NJ 1977, 557 en HR 5.1.1982, NJ 1982, 308). Belangrijk is vast te stellen dat de reguliere toezichttaken- en bevoegdheden in het licht van de in de jurisprudentie weergegeven inhoud van het zwijgrecht volledig gehandhaafd blijven ook nadat een cautie is gegeven. Men kan zich derhalve nimmer beroepen op het zwijgrecht, indien men wordt verzocht toezichtinformatie te verstrekken. Voorts kan het opleggen van een boete in beginsel mede worden gebaseerd op reguliere toezichtinformatie. Het arrest Saunders/Verenigd Koninkrijk van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM 17.2.1996, nr. 43/1994/490/572) brengt hierin in principe geen verandering. Nog afgezien van het feit dat het oordeel van het Hof in die zaak, naar het Hof ook zelf aangeeft (r.o. 69), sterk leunt op de specifieke omstandigheden van het geval, benadrukt het Hof in dat arrest juist dat het zwijgrecht geen betrekking heeft op

"material which may be obtained from the accused through the use of compulsory powers but which has an existence independent of the will of the suspect", zoals documenten.

| | |
|--|--|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De last onder dwangsom en de bestuurlijke boete | De last onder dwangsom en de bestuurlijke boete |
| artikel 46 van de Ltbk | artikelen 48a t/m 48s van de Ltbk |
| | artikelen 79b t/m 79u van de Ltv |
| | artikelen 12a t/m 12t van de Lte |
| artikel 35 van de Ltba | artikelen 32a t/m 32t van de Ltba |
| artikel 22 van de Ltt | artikel 21a t/m 22j van de Ltt |
| artikel 23 van de Lab | artikelen 23 t/m 23s van de Lab |

2.5. Geldschulden en verjaring

Omdat er in Sint Maarten op dit moment geen regels bestaan ter zake van de betaling en invordering van bestuursrechtelijke geldschulden en in een arrest inzake cessie (vgl. HR 12.01.1990, NJ 1990, 766) de Hoge Raad in een Nederlandse situatie onder meer heeft overwogen dat het bestuursrecht niet binnen het terrein valt dat rechtstreeks door Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek wordt geregeld, is in het onderhavige ontwerp in alle toezichtlandsverordeningen een tweetal paragrafen opgenomen die voorzien in regels over bestuursrechtelijke geldschulden en verjaring. Hierbij is zoveel mogelijk aangesloten bij de Vierde Tranche van de Nederlandse Algemene wet bestuursrecht. Het bovengenoemde arrest neemt echter niet weg dat de regels van het ene rechtsgebied van overeenkomstige toepassing kunnen zijn in het andere rechtsgebied. Dat kan ook worden afgeleid uit de schakelbepaling opgenomen in artikel 14 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Om deze reden is getracht om geen nodeloze verschillen tussen de verschillende rechtsgebieden op te nemen. Wel kan het nodig zijn dat een bepaald onderwerp - dat reeds in het privaatrecht is geregeld - nader te preciseren. Bij de regeling van de verjaring en de bestuursrechtelijke geldschulden wordt een eigen regeling getroffen waarbij rekening is gehouden met de titel over verjaring in het Burgerlijk Wetboek.

| | |
|---------------------------------------|---------------------------------------|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| Geldschulden en verjaring | Geldschulden en verjaring |
| | artikelen 48v t/m 48kk van de Ltbk |
| | artikelen 79v t/m 79kk van de Ltv |
| | artikelen 12u t/m 12jj van de Lte |
| | artikelen 32u t/m 32jj van de Ltba |
| | artikel 21k t/m 22z van de Ltt |
| | artikelen 23t t/m 23ii van de Lab |

2.6. De openbaarmaking van overtredingen en de openbare waarschuwing

In artikel 26 van de Ltba en artikel 6, tweede lid, van de Lte, zoals deze thans luiden, is de bevoegdheid van de Bank opgenomen om een tweetal feiten, te weten de weigering van de Bank om een aangevraagde vergunning te verlenen wanneer deze weigering

onherroepelijk is geworden en het niet beschikken over een vergunning, ter openbare kennis te brengen. In het kader van een adequate toezichtuitoefening door de Bank, wordt in de onderhavige ontwerplandsverordening voorgesteld om ook in de overige toezichtlandsverordeningen deze bevoegdheid van de Bank op te nemen. Ook is in dit ontwerp nieuw de bevoegdheid van de Bank om het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, het overtreden voorschrift, alsmede de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, openbaar te maken. Het zij opgemerkt dat het openbaar maken van een overtreding, een effectief handhavingsinstrument is. Effectief, omdat de openbaarmaking de goede naam van een financiële instelling kan schaden, terwijl een goede naam voor een financiële instelling juist van het grootste belang is.

In dit verband wordt voorts voorgesteld om duidelijker tot uitdrukking te brengen dat de openbaarmaking een handhavingsinstrument betreft dat slechts wordt toegepast in geval er sprake is van een overtreding van de toezichtlandsverordening. Mitsdien wordt het sanctionerend karakter van deze bevoegdheid van de Bank uitdrukkelijk tot uitdrukking gebracht in de desbetreffende bepaling en wordt deze in een zelfstandig hoofdstuk opgenomen. Dit laatste brengt met zich mee dat het tweede lid van artikel 6 van de Lte en artikel 26 van de Ltba, zoals deze thans luiden, in een gewijzigde vorm in een apart hoofdstuk worden ondergebracht.

Met het oog op het sanctionerend karakter van deze bevoegdheid zijn enkele bepalingen toegevoegd ter bescherming van degene wiens handelen of nalaten openbaar wordt gemaakt. Het zal evenwel niet mogelijk zijn om de overtreder altijd voldoende waarborgen te bieden. Te denken valt bijvoorbeeld aan de overtreder die geen bekend adres heeft of die zijn identiteit verhuult. In dergelijke gevallen kan van de Bank redelijkerwijs niet gevergd worden dat zij de overtreder toch alle waarborgen biedt, alvorens de noodzakelijke handhavingsmaatregelen te nemen.

Naar aanleiding van opmerkingen van de Raad van Advies hecht de regering er aan om op te merken dat op grond van artikel 8, onderdeel e, van de Landsverordening bescherming persoonsgegevens de Bank de bevoegdheid heeft om persoonsgegevens te verwerken, voor zover zulks noodzakelijk is voor de goede vervulling van haar publiekrechtelijke toezichthoudende taak. Het behoeft geen betoog dat de Bank zich hierbij aan de beginselen van behoorlijk bestuur dient te houden.

Ook al heeft een bestuurlijke maatregel een punitief karakter, het belang van openbaarmaking is gelegen in de maatschappelijke functie die financiële instellingen vervullen. Vertrouwen van het publiek is daarbij van groot belang. Onderdeel van dat vertrouwen is dat het publiek er op mag rekenen dat de toezichthouder bestuurlijke maatregelen treft jegens een instelling die wettelijke voorschriften niet naleeft treft, én deze ter kennis brengt van het publiek indien de overtreding van invloed is op het publieke vertrouwen. Als daarbij de gegevens van de betrokken financiële instelling zouden ontbreken, zou het publiek in verwarring kunnen raken en zou de goede naam van de andere overeenkomstige financiële instellingen die zich wel aan de wettelijke voorschriften houden, onevenredig worden geschaad.

Tijdens de behandeling door de Staten van Curaçao van de Harmonisatielandsverordening, is op 9 november 2015 een amendement van de partij PAIS aanvaard. De toelichting daarop was de volgende.

"Aan de Bank wordt inzake de openbaarmaking van een opgelegde bestuurlijke boete of last onder dwangsom een discretionaire bevoegdheid toegekend. Wanneer het gaat om een niet-geanonimiseerde openbaarmaking, en dus het voornemen bestaat de belanghebbende aan wie de bestuurlijke boete of dwangsom is opgelegd met naam en toenaam te noemen, geldt dat de Bank eerst moet vaststellen dat de naleving van de landsverordening een niet-geanonimiseerde openbaarmaking bepaaldelijk vordert, en in de vervolgens te maken afweging de belangen van de betrokkene meewegen. De bekendmaking van de persoonlijke gegevens van de natuurlijke persoon aan wie de bestuurlijke boete is opgelegd, bijvoorbeeld, zou immers onevenredig kunnen zijn, maar een dergelijke openbaarmaking zou ook (andere) betrokken partijen in onevenredige mate schade kunnen berokkenen. Deze en dergelijke aspecten dienen door de Bank te worden meegewogen. Van belang is in dat verband dat een punitief element per definitie in een niet-geanonimiseerde openbaarmaking ligt besloten en dus steeds het risico bestaat dat de artikelen 6 EVRM en 14 IVBPR worden geschonden. Gezien het vorenstaande werd overal waar in het ontwerp van de Harmonisatielandsverordening de bevoegdheid om overtredingen openbaar te maken aan de Bank werd toegekend, een wijziging voorgesteld. De wijziging houdt in dat slechts indien het doel van het door de Bank uit te oefenen toezicht op de naleving van deze landsverordening zulks bepaaldelijk vordert en zich daartegen geen zwaarwegende belangen verzetten, waaronder die van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, de Bank de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd ter openbare kennis kan brengen. In alle andere gevallen vindt openbaarmaking niet plaats."

De "openbaarmaking" van overtredingen, zoals hiervoor weergegeven, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze. De Bank kan ervoor kiezen om de openbare waarschuwing in de Landscourant of in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank, te publiceren. Ten slotte verdient het aandacht dat het bij de publicatie van overtredingen gaat om gevallen waarin de Bank gebruik maakt van gegevens die op grond van de desbetreffende toezichtlandsverordening zijn verkregen. Wanneer de overtreding van een toezichtlandsverordening in de markt bekend is of dat het anderszins openbare informatie betreft, zoals bijvoorbeeld publicatie die reeds verschenen is in dagbladen, op het internet etc., staat het de Bank natuurlijk vrij om op grond van deze openbare informatie te waarschuwen. De Bank zal in een dergelijk geval eerst de informatie verifiëren.

Wegens het feit dat de Bank zelf belast wordt met de openbaarmaking van een overtreding, is het overigens noodzakelijk om te voorkomen dat men rechter wordt in eigen zaak, inhoudende dat de interne organisatie bij de Bank zo wordt ingericht dat een functionaris die een

Tijdens de behandeling door de Staten van Curaçao van de Harmonisatielandsverordening, is op 9 november 2015 een amendement van de partij PAIS aanvaard. De toelichting daarop was de volgende.

"Aan de Bank wordt inzake de openbaarmaking van een opgelegde bestuurlijke boete of last onder dwangsom een discretionaire bevoegdheid toegekend. Wanneer het gaat om een niet-geanonimiseerde openbaarmaking, en dus het voornemen bestaat de belanghebbende aan wie de bestuurlijke boete of dwangsom is opgelegd met naam en toenaam te noemen, geldt dat de Bank eerst moet vaststellen dat de naleving van de landsverordening een niet-geanonimiseerde openbaarmaking bepaaldelijk vordert, en in de vervolgens te maken afweging de belangen van de betrokkene meewegen. De bekendmaking van de persoonlijke gegevens van de natuurlijke persoon aan wie de bestuurlijke boete is opgelegd, bijvoorbeeld, zou immers onevenredig kunnen zijn, maar een dergelijke openbaarmaking zou ook (andere) betrokken partijen in onevenredige mate schade kunnen berokkenen. Deze en dergelijke aspecten dienen door de Bank te worden meegewogen. Van belang is in dat verband dat een punitief element per definitie in een niet-geanonimiseerde openbaarmaking ligt besloten en dus steeds het risico bestaat dat de artikelen 6 EVRM en 14 IVBPR worden geschonden. Gezien het vorenstaande werd overal waar in het ontwerp van de Harmonisatielandsverordening de bevoegdheid om overtredingen openbaar te maken aan de Bank werd toegekend, een wijziging voorgesteld. De wijziging houdt in dat slechts indien het doel van het door de Bank uit te oefenen toezicht op de naleving van deze landsverordening zulks bepaaldelijk vordert en zich daartegen geen zwaarwegende belangen verzetten, waaronder die van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, de Bank de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd ter openbare kennis kan brengen. In alle andere gevallen vindt openbaarmaking niet plaats."

De "openbaarmaking" van overtredingen, zoals hiervoor weergegeven, geschiedt digitaal op de website van de Bank dan wel op een andere door de Bank te bepalen wijze. De Bank kan ervoor kiezen om de openbare waarschuwing in de Landscourant of in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank, te publiceren. Ten slotte verdient het aandacht dat het bij de publicatie van overtredingen gaat om gevallen waarin de Bank gebruik maakt van gegevens die op grond van de desbetreffende toezichtlandsverordening zijn verkregen. Wanneer de overtreding van een toezichtlandsverordening in de markt bekend is of dat het anderszins openbare informatie betreft, zoals bijvoorbeeld publicatie die reeds verschenen is in dagbladen, op het internet etc., staat het de Bank natuurlijk vrij om op grond van deze openbare informatie te waarschuwen. De Bank zal in een dergelijk geval eerst de informatie verifiëren.

Wegens het feit dat de Bank zelf belast wordt met de openbaarmaking van een overtreding, is het overigens noodzakelijk om te voorkomen dat men rechter wordt in eigen zaak, inhoudende dat de interne organisatie bij de Bank zo wordt ingericht dat een functionaris die een

overtreding constateert niet tevens beoordeelt of een overtreding ter openbare kennis moet worden gebracht (functiescheiding). Derhalve wordt in de toezichtlandsverordeningen voorgeschreven dat de werkzaamheden in verband met het ter openbare kennis brengen van een overtreding worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

In tegenstelling tot de maatregel openbaarmaking van overtredingen, die een repressief karakter heeft, is het karakter van de openbare waarschuwing louter preventief. Middels een openbare waarschuwing, hoopt de Bank natuurlijk het publiek tijdig te kunnen waarschuwen tegen malafide financiële instellingen die zonder de noodzakelijke vergunning of ontheffing handelen. Een belangrijk verschil ligt tevens in het feit dat indien de Bank besluit een overtreding ter openbare kennis te brengen, het recht tot strafvervolgning vervalt, terwijl dat bij het uitvaardigen van de openbare waarschuwing niet het geval is.

Het begrip openbare waarschuwing staat beter bekend onder het Engelse woord "warnings". Ten aanzien van elk financiële instelling die in strijd met de wettelijke regels zonder een vergunning of ontheffing van de Bank optreedt, kan de Bank een openbare waarschuwing uitvaardigen. Het geven van een openbare waarschuwing is een discretionaire bevoegdheid van de Bank. Ook internationale organisaties waaronder de FATF en CFATF vaardigen openbare waarschuwingen uit, de zogenaamde warning list notices or FATF/CFATF notifications, die door de Bank en andere toezichthoudende instanties, zoals het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties, op hun website worden gepubliceerd. In geval de Bank dergelijke notifications of warnings op haar website publiceert, wordt informatie van internationale organisaties die van belang is voor de financiële instellingen die onder het toezicht van de Bank staan, geopenbaard.

| | |
|--|---|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De openbaarmaking van overtredingen | De openbaarmaking van overtredingen en de openbare waarschuwing (ow) |
| | artikelen 41c t/m 41k van de Ltbk (het nieuwe hoofdstuk VIIIa) en artikel 6c (ow) |
| | artikelen 79II t/m 79tt van de Ltv (het nieuwe hoofdstuk IXa) en artikel 15b (ow) |
| artikel 6, tweede lid, van de Lte | artikelen 12kk t/m 12ss van de Lte (het nieuwe hoofdstuk VIa) en artikel 3c (ow) |
| artikel 26 van de Ltba | artikelen 37a t/m 37i van de Ltba (het nieuwe hoofdstuk VIIIa) en artikel 5b (ow) |
| | artikel 25a t/m 25i van de Ltt (het nieuwe hoofdstuk 6a) en artikel 11b (ow) |
| | artikelen 23jj t/m 23rr van de Lab |

2.7. De toezichtbepaling

2.7.1. De standaardtoezichtbepaling

Sinds de invoering van het Wetboek van Strafvordering bij P.B. 1996, no. 164 wordt in de Nederlandse Antillen en na de ontmanteling van de Nederlandse Antillen, ook in Sint Maarten een standaardtoezichtbepaling gehanteerd, waarin op gestructureerde en uniforme wijze geregeld is wie bevoegd is om toezicht uit te oefenen, welke bevoegdheden in dat kader kunnen worden uitgeoefend, alsmede aan welke regels de uitoefening van die bevoegdheden gebonden is. Verwezen wordt naar de toelichting hierop in de memorie van toelichting behorende bij de Invoeringslandsverordening Wetboek van Strafvordering.

De standaardtoezichtbepaling luidt:

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren/personen. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan een afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - c. goederen aan opneming en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen en daarvan monsters te nemen;
 - d. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van bewoner, te betreden, vergezeld van de door hen aangewezen personen;
 - e. vaartuigen, stilstaande voertuigen en de lading daarvan te onderzoeken; en,
 - f. woningen of tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner binnen te treden.
3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.
4. Op het binnentreden van woningen of tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen als bedoeld in het tweede lid, onderdeel f, is Titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, laatste zinsnede, en 160, eerste lid, en met dien verstande dat de machtiging wordt verleend door de procureur-generaal/gezaghebber.
5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

6. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

De standaardtoezichtbepaling is in enige vorm opgenomen in de artikelen 16 van de Lte, 36 van de Ltba, 20 van de Ltt en 18 van de Lab, zoals deze artikelen thans nog luiden (vóór de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening).

Bij de concrete vertaling van de standaardtoezichtbepaling naar de in Sint Maarten geldende bijzondere landsverordeningen is telkens afgewogen welke bevoegdheden in het kader van het toezicht op de naleving van die landsverordeningen noodzakelijk zijn. In het ene geval waren niet alle bevoegdheden nodig, in het andere geval werd in een uitbreiding voorzien. Vanzelfsprekend dienen er zwaarwegende redenen te zijn om in de bijzondere wetgeving nog andere bevoegdheden toe te kennen⁹.

Ook bij de actualisering en harmonisatie van de verschillende toezichtlandsverordeningen heeft opnieuw een afweging plaatsgevonden welke bevoegdheden in het kader van het toezicht op de naleving van de toezichtlandsverordeningen noodzakelijk zijn. In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om een aangepaste standaard-toezichtbepaling in alle toezichtlandsverordeningen op te nemen.

In de volgende paragrafen wordt nader ingegaan op deze standaardtoezichtbepaling, zoals voorgesteld in dit ontwerp.

| | |
|---------------------------------------|---------------------------------------|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De standaardtoezichtbepaling | De standaardtoezichtbepaling |
| | artikel 49a van de Ltbk |
| | artikel 120a van de Ltv |
| artikel 16 van de Lte | artikel 16 van de Lte |
| artikel 36 van de Ltba | artikel 35 van de Ltba |
| artikel 20 van de Ltt | artikel 20 van de Ltt |
| artikel 18 van de LAB | artikel 18 van de Lab |

2.7.2. De aanwijzing van de toezichthouder

Ten aanzien van het eerste lid van de standaardtoezichtbepaling, waarin is bepaald dat met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens enige landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen, wordt het navolgende opgemerkt. In de artikelen 36, eerste lid, van de Ltba, artikel 20, eerste lid, van de Ltt en artikel 18, eerste lid, van de Lab, zoals deze thans luiden, worden de personen die in het kader van die landsverordeningen toezicht uitoefenen, door de President van de Bank aangewezen. In artikel 16, eerste lid, van de Lte, zoals dit artikel luidt vóór de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening worden de toezichthouders bij landsbesluit aangewezen, al dan niet op voordracht van de President van de Bank. Hoewel de toezichthouders in het ene geval (Ltba, Ltt en Lab) door de President van de Bank

⁹ Prof. mr. T.M. Schalken en mr. S. W. Mul, Het Nieuwe Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen en Aruba (1997), Deel I: Parlementaire stukken, Gouda Quint, Deventer, 1997, p. 293.

worden aangewezen, en in het andere geval (Lte) bij landsbesluit, geschiedt in beide gevallen het toezicht op de naleving van die landsverordeningen door medewerkers van de Bank.

Principle 1 van de Basel Core Principle”, principle 3 van de Insurance Core Principles and Methodology en principle 6.1 van de Objectives and Principles of Securities Regulation, bepalen onder meer dat de toezichthouder operationeel onafhankelijk moet zijn om diens verantwoordelijkheid bij de uitoefening van haar taken en bevoegdheden te kunnen dragen. Voorgesteld wordt om, conform de Ltba, de Ltt en de Lab, zijnde de meest recent tot stand gekomen toezichtlandsverordeningen, in de Lte af te zien van het aanwijzen van de toezichthouders door de regering bij landsbesluit en te bepalen dat deze toezichthouders door de President van de Bank worden aangewezen.

2.7.3. De bevoegdheden van de toezichthouder

Ten aanzien van de bevoegdheden van de toezichthouders, zoals opgenomen in het tweede lid van de standaardtoezichtbepaling, wordt het navolgende opgemerkt.

In het tweede lid van de standaardtoezichtbepaling zijn de bevoegdheden van de toezichthouders limitatief opgesomd. Deze bevoegdheden zijn versnipperd dan wel niet integraal overgenomen in de verschillende toezichtlandsverordeningen van de Bank.

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt mitsdien voorgesteld om:

- a. aan de in de Ltba, Ltt en Lab reeds opgesomde bevoegdheden toe te voegen de bevoegdheden zoals opgenomen in de onderdelen d, e van het tweede lid, van de standaardtoezichtbepaling;
- b. aan de in de Lte reeds opgesomde bevoegdheden toe te voegen de bevoegdheid zoals opgenomen in onderdeel e van het tweede lid van de standaardtoezichtbepaling.

Voor wat betreft de bevoegdheid om zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner woningen of tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen binnen te treden, wordt hierbij opgemerkt dat deze bevoegdheid op advies van zowel de Raad van Advies van de Nederlandse Antillen als de Raad van Advies van Curaçao uit de standaardtoezichtbepaling in de verschillende toezichtlandsverordeningen is gehaald. De regering van Sint Maarten ziet geen aanleiding om aan de juistheid van die adviezen te twijfelen. Volgens die Raden van Advies hebben opsporingsambtenaren die bevoegdheid ook. Bij het aanwenden van die bevoegdheid wordt inbreuk gemaakt op het recht op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer opgenomen in artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en fundamentele vrijheden (EVRM). Teneinde die inbreuk met de nodige waarborgen gepaard te doen gaan, is in het strafprocesrecht het aanwenden van genoemde bevoegdheid genormeerd. Genormeerd is onder welke voorwaarden deze bevoegdheid door de opsporingsambtenaren mag worden aangewend. Zo kunnen opsporingsambtenaren die bevoegdheid slechts aanwenden indien er sprake is van een redelijk vermoeden dat er een strafbaar feit is gepleegd. Het vorenstaande geldt voor de toezichthouder niet, reden waarom deze bevoegdheid met het oog op

artikel 8 van het EVRM uit de standaardtoezichtbepaling zoals opgenomen in de verschillende toezichtlandsverordeningen is gehaald.

2.7.4. Delegatiebepaling

Ten aanzien van het vijfde lid van de standaardtoezichtbepaling, waarin is bepaald dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen, de zogenaamde delegatiebepaling, wordt het navolgende opgemerkt.

In de artikelen 16, vijfde lid, van de Lte, 36, derde lid, van de Ltba, 20, derde lid, van de Ltt en 18, derde lid, van de Lab, zoals deze luiden vóór de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, is bepaald dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de personen belast met het toezicht. Deze bepalingen zijn aldus in overeenstemming met het bepaalde in het vijfde lid van de standaardtoezichtbepaling. Evenwel laat ook dit vijfde lid van de standaardtoezichtbepaling de operationele onafhankelijkheid van de Bank en de verantwoordelijkheid die de Bank moet kunnen dragen bij de uitoefening van haar taken en bevoegdheden niet onverlet.

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om deze bepalingen in de Lte, Ltba, Ltt en Lab te schrappen. Al met al wordt voorgesteld om een aangepaste standaardtoezichtbepaling in de verschillende toezichtlandsverordeningen op te nemen.

2.7.5. Toezicht door een externe deskundige

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om in alle toezichtlandsverordeningen toezichthoudende bevoegdheden toe te kennen aan een externe deskundige.

De bevoegdheid om een bijzonder onderzoek door een externe deskundige, niet zijnde personeel van de Bank, te doen verrichten, is vastgelegd in artikel 16, eerste, tweede en derde lid, van de Ltbk, zoals dit artikel luidt voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening. In die artikelliden is namelijk bepaald dat de Bank een bijzonder onderzoek kan instellen of doen instellen naar feiten of ontwikkelingen aangaande het administratieve beheer of de financiële positie van een kredietinstelling. Bij een dergelijk onderzoek kan de Bank zich doen bijstaan, dan wel het onderzoek in het geheel doen uitvoeren door een door de Bank aan te wijzen externe deskundige of andere deskundigen. Dit bijzonder onderzoek strekt ertoe om middels de externe deskundige informatie te verkrijgen over feiten en ontwikkelingen, waarvan kennisneming daarvan door de Bank nodig wordt geacht voor de juiste uitoefening van toezicht.

Voorgesteld wordt om de externe deskundige toezichthoudende bevoegdheid toe te kennen in alle gevallen waarin de Bank dat nodig acht. Niet alleen de externe deskundige, maar ook andere deskundigen kunnen toezichthoudende bevoegdheden worden toegekend.

Genoemde deskundigen rapporteren hun bevindingen rechtstreeks en schriftelijk aan de Bank. Deze toezichtbevoegdheid wordt in een standaardtoezichtbepaling opgenomen.

Voorts wordt de verplichting van een kredietinstelling - zoals reeds is opgenomen in artikel 16, vijfde lid, van de Ltbk - om op verzoek van de Bank een erkende deskundige aan te wijzen die rechtstreeks aan de Bank rapporteert over de interne organisatie, ook aan de nieuwe standaardtoezichtbepaling van de externe deskundige of andere deskundigen toegevoegd. De hier bedoelde deskundigen kunnen zijn externe deskundigen als bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, de zogenoemde RA's (Registeraccountants) en de AA's (Accountants-administratieconsulenten), maar ook een Register Controller of andere "accountants" oftewel deskundigen die - eventueel via een herroepelijke toelatingsvergunning van de Minister van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie - bevoegd zijn een getrouwheidsverklaring af te geven.

De standaardtoezichtbepaling van de externe deskundige of andere deskundigen, zoals bepaald in artikel 49b van de Ltbk, luidt als volgt:
Artikel 49b

1. De Bank kan zich bij het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 49a, eerste lid, doen bijstaan dan wel een zodanig toezicht geheel doen uitvoeren door een door de Bank aan te wijzen externe deskundige of andere deskundigen. De Bank kan de kosten die hiermee verband houden geheel of gedeeltelijk doorberekenen aan de betrokken kredietinstelling.
2. Indien het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 49a, eerste lid, dan wel bepaalde werkzaamheden in het kader van een zodanig toezicht door de Bank aan een externe deskundige of aan een andere deskundige worden opgedragen, rapporteert de deskundige zijn bevindingen rechtstreeks en schriftelijk aan de Bank en zendt na verkregen toestemming van de Bank een afschrift daarvan aan de betrokken kredietinstelling.
3. Een kredietinstelling is op verzoek van de Bank verplicht een erkende deskundige aan te wijzen die rechtstreeks aan de Bank rapporteert over de interne organisatie van de kredietinstelling.

| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
|--|--|
| Toezicht door een externe deskundige of andere deskundige | Toezicht door een externe deskundige of andere deskundige |
| artikel 16 van de Ltbk | artikel 49b van de Ltbk |
| | artikel 120b van de Ltv |
| | artikel 16a van de Lte |
| | artikel 36 van de Ltba |
| | artikel 20a van de Ltt |
| | artikel 18a van de Lab |

2.7.6. Toezicht door een buitenlandse toezichthouder

In artikel 25 van de Ltbk en artikel 29 van de Ltba, zoals deze thans luiden, is de bevoegdheid opgenomen dat functionarissen van buitenlandse instanties die als Home Supervisory Authority optreden en dus geconsolideerd toezicht uitoefenen op in Sint Maarten gevestigde kredietinstellingen, respectievelijk beleggingsinstellingen of administrateurs, deelnemen aan de uitvoering van een onderzoek ter plaatse in Sint Maarten. Voorgesteld wordt om het bepaalde in de

vorengenoemde landsverordeningen in de Ltv, de Lte, de Ltt en de Lab op te nemen.

De standaard toezichtbepaling door de buitenlandse instantie, zoals bepaald in artikel 18b van de Lab, luidt als volgt:

Artikel 18b

De Bank kan in het kader van toezichtuitoefening toestaan, dat buitenlandse instanties die met het toezicht op assurantiebemiddelaars zijn belast, onderzoek doen bij hier te lande gevestigde assurantiebemiddelaars die onder geconsolideerd toezicht staan van genoemde toezichthouders. De Bank stelt in voorkomend geval tevoren voorwaarden vast en geeft aanwijzingen ten aanzien van de uitvoering van deze werkzaamheden. De functionarissen van de buitenlandse instanties, die een onderzoek als bedoeld in de eerste volzin verrichten, zijn gehouden de aanwijzingen van de Bank stipt te volgen.

| | |
|--|--|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| Toezicht door een buitenlandse toezichthouder | Toezicht door een buitenlandse toezichthouder |
| artikel 25 van de Ltbk | artikel 25 van de Ltbk |
| | artikel 120c van de Ltv |
| | Artikel 16b van de Lte |
| artikel 29 van de Ltba | artikel 29 van de Ltba |
| | artikel 20b van de Ltt |
| | artikel 18b van de Lab |

2.8. De bijzondere opsporingsbevoegdheid

In de artikelen 37 van de Ltba en 17 van de Lte, zoals deze thans luiden, wordt bepaald dat met de opsporing van de bij die toezichtlandsverordeningen strafbaar gestelde feiten naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren, belast zijn de daartoe bij landsbesluit aangewezen functionarissen van de Bank.

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om de bijzondere opsporingsbevoegdheid ook in de overige toezichtlandsverordeningen op te nemen.

| | |
|--|--|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De bijzondere opsporingsbevoegdheid | De bijzondere opsporingsbevoegdheid |
| | artikel 49c van de Ltbk |
| | artikel 120d van de LTV |
| artikel 17 van de Lte | artikel 17 van de Lte |
| artikel 37 van de Ltba | artikel 37 van de Ltba |
| | artikel 20c van de Ltt |
| | artikel 18c van de LAB |

2.9. De strafbepalingen

Middels de onderhavige ontwerplandsverordening worden de strafbepalingen in de verschillende toezichtlandsverordeningen gestandaardiseerd. Dit heeft geresulteerd in onder meer de navolgende wijzigingen:

- a. in de Ltbk worden de strafbaar gestelde feiten in de strafbepalingen opgenomen;
- b. het overtreden van de strafbare feiten die als overtredingen worden aangemerkt, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste één jaar en een geldboete van de vijfde categorie, dan wel met één van deze straffen;
- c. het overtreden van de strafbare feiten die als misdrijven worden aangemerkt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en een geldboete van de zesde categorie, dan wel met één van deze straffen.

Aparte aandacht verdient de vraag tot wie de strafbaarstelling zich richt. Deze richt zich tot 'een ieder'.

De CFATF heeft in dit verband de vraag opgeworpen of directeuren en managers onder de strafbaarstelling vallen. In het eerder genoemde Follow Up Report van mei 2015 wordt het volgende gesteld:

"Recommendation 17.

61. With regard to the deficiency related to inclusion of specific provisions to indicate that sanctions apply to directors and senior management of financial institutions, the Authorities have advised that explicit provisions will be included in the new law (merged and updated NORUT-NOIS, which are currently being merged by 'het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties') to indicate that sanctions apply to directors and senior management of financial institutions to address this deficiency. The recommended action remains not met."

De regering heeft zich beraden of deze conclusie inderdaad tot een aparte strafbaarstelling van directeuren en senior managers moet leiden. Echter, de regering is ervan overtuigd dat de algemene toepasbaarheid van de strafbaarstelling, die immers in geen enkel opzicht is beperkt, het zinledig maakt om daarnaast ook nog apart directeuren en senior managers te noemen. Zij vallen immers per definitie onder de algemene formulering van de strafbaarstelling. De regering is derhalve van mening dat de strafbepaling in alle opzichten voldoet aan aanbeveling 17 van de FATF.

| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
|---------------------------------------|---------------------------------------|
| De strafbepaling | De strafbepaling |
| artikel 50 van de Ltbk | artikel 50 van de Ltbk |
| artikel 122 van de Ltv | artikel 122 van de Ltv |
| artikel 15 van de Lte | artikel 15 van de Lte |
| artikel 38 van de Ltba | artikel 38 van de Ltba |
| artikel 15 van de Ltt | artikel 25 van de Ltt |
| artikel 24 van de Lab | artikel 24 van de Lab |

2.10. De verplichting tot het indienen van rapportagestaten en jaarrekening en daarmee samenhangende actieve informatieplicht van de externe deskundige

2.10.1. De verplichting tot het indienen van rapportagestaten en de ontheffingsmogelijkheid van die verplichting

Ter waarborging van een adequate toezichtuitoefening is het van belang dat de Bank op gezette tijden staten ontvangt van het bedrijf van de onder haar toezicht staande financiële instellingen. Evenwel zijn ook hier de verplichtingen voor de verschillende financiële instellingen niet concordant en zullen er gelet op de specifieke kenmerken van de financiële instellingen, ook hier verschillen blijven bestaan.

Gelet op de specifieke kenmerken van het bedrijf van de houders van een effectenbeurs en het bedrijf van de administrateurs is bijvoorbeeld in artikel 4, eerste lid, van de Lte, respectievelijk artikel 17, tweede lid, van de Ltba, zoals deze thans luiden, niet de verplichting opgenomen tot het indienen van rapportagestaten. De houder van een effectenbeurs is krachtens genoemd artikel van de Lte verplicht periodiek gegevens te verstrekken die de Bank redelijkerwijs voor de vervulling van haar taak nodig heeft, terwijl de administrateur krachtens genoemd artikellid van de Ltba verplicht is bij de Bank periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijn een schriftelijk compliance rapport nopens zijn bedrijf in te dienen.

De verzekeraar is krachtens artikel 26, eerste lid, van de Ltv, zoals dit thans luidt, verplicht om binnen zes maanden na afloop van elk boekjaar bij de Bank staten in te dienen en deze op grond van het zesde lid van datzelfde artikel openbaar te maken.

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om in de Ltv, de Ltt en de Lab, conform de Ltbk en de Ltba, op te nemen dat de vorm waarin de rapportagestaten moeten worden opgemaakt, de achtereenvolgende tijdstippen waarop zij betrekking hebben en de termijnen waarbinnen welke zij moeten worden ingediend, door de Bank worden bepaald na overleg met de betreffende representatieve organisaties. Ook kan de Bank de financiële instellingen opdragen deze staten op tijdstippen met een kortere tussenpoos of op kortere termijnen in te dienen of een verklaring van een externe deskundige over te leggen.

Voorts kan het voorkomen dat een financiële instelling - door omstandigheden of vanwege het bedrijf dat een financiële instelling uitoefent - niet of niet meer kan voldoen aan de verplichting tot het indienen van rapportagestaten, dan wel om deze binnen een bepaalde periode in te dienen.

In artikel 14, vierde lid, van de Ltbk, zoals dit artikel thans luidt, wordt bepaald dat de Bank de kredietinstelling ingeschreven in een bepaalde afdeling, onderscheidenlijk onderafdeling van het register, geheel of gedeeltelijk ontheffing kan verlenen van de verplichting tot het indienen van rapportagestaten, van de vorm waarin de staten moeten worden opgemaakt, de achtereenvolgende tijdstippen waarop zij betrekking hebben en de termijnen binnen welke zij moeten worden ingediend.

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om aan de overige toezichtlandsverordeningen een gelijklopende bepaling toe te voegen.

De Bank kan aan de ontheffing beperkingen stellen en voorschriften verbinden. Ook ten aanzien van de administrateur, die op grond van artikel 17, tweede lid, van de Ltba een compliance rapport dient in te dienen, wordt voorgesteld een bepaling toe te voegen dat de Bank ontheffing kan verlenen van de verplichting tot indiening van het compliance rapport, alsmede van de vorm waarin het rapport moet worden opgemaakt, de achtereenvolgende tijdstippen waarop zij betrekking hebben en de termijnen binnen welke zij moeten worden ingediend.

| | |
|--|---|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De indiening van rapportagestaten en de ontheffingsmogelijkheid daarvan | De indiening van rapportagestaten en de ontheffingsmogelijkheid daarvan |
| artikel 14 van de Ltbk | artikel 14 van de Ltbk (ongewijzigd) |
| artikel 26 van de Ltv | artikel 26 van de Ltv |
| artikelen 8, tweede lid, en 17, tweede lid, van de Ltba | artikelen 8, tweede, derde, vierde en vijfde lid, en 17, tweede, derde, vierde en vijfde lid, van de Ltba |
| artikel 17, tweede lid, van de Ltt | artikel 17, tweede, derde en vierde lid, van de Ltt |
| | artikel 17a, tweede, derde en vierde lid, van de Lab |

2.10.2. De verplichting om jaarlijks een jaarrekening in te dienen en de ontheffingsmogelijkheid van die verplichting

In artikel 15, eerste lid, van de Ltbk, artikel 8, eerste lid, van de Ltba, artikel 17, eerste lid, van de Ltba en artikel 17, eerste lid, van de Ltt, zoals deze thans luiden, is de verplichting opgenomen om jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn een jaarrekening, ten minste bevattend een balans en een winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting over het afgelopen boekjaar en in een door de Bank vast te stellen vorm bij de Bank in te dienen. Bij de jaarrekening dient ook een verklaring van een externe deskundige te zijn gevoegd en voor wat betreft de Ltba dienen ook de directiebrieven te zijn gevoegd.

De bepalingen betreffende de verplichting om jaarlijks een jaarrekening bij de Bank in te dienen worden gestandaardiseerd. In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om deze gestandaardiseerde bepalingen in de overige toezichtlandsverordeningen, inclusief de Ltv, op te nemen. De standaardbepaling, zoals bepaald in artikel 15 van de Ltbk, luidt als volgt:

Artikel 15

1. Iedere kredietinstelling is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn een jaarrekening, ten minste bevattend

- een balans en een winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting, over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm bij de Bank in te dienen. Hierbij worden ook een verklaring van een externe deskundige en de directiebrieven gevoegd.
2. De externe deskundige die op grond van het eerste lid de jaarrekening van een kredietinstelling van een verklaring moet voorzien en die op grond van artikel 14, derde lid, onderdeel b, de staten van een verklaring moet voorzien, meldt de Bank zo spoedig mogelijk elke omstandigheid waarvan hij bij de uitvoering van zijn werkzaamheden kennis heeft gekregen en die:
 - a. in strijd is met de eisen die voor het verkrijgen van de vergunning zijn gesteld;
 - b. in strijd is met de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen;
 - c. het voortbestaan van de kredietinstelling bedreigt; of
 - d. de afgifte van een goedkeurende verklaring omtrent de getrouwheid in gevaar zou kunnen brengen.
 3. Bij een melding als bedoeld in het tweede lid, zendt de externe deskundige onverwijld aan de Bank een afschrift van zijn rapport, de directiebrieven en de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de verklaring bij de jaarrekening, respectievelijk van enig van de periodiek bij de Bank in te dienen staten, indien en voor zover de Bank bij die staten een verklaring van een externe deskundige nodig heeft geacht. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht, geeft de externe deskundige de Bank een mondelinge toelichting op de jaarrekening en de voornoemde stukken.
 4. Op de externe deskundige die naast zijn werkzaamheden voor de kredietinstelling ook werkzaamheden uitvoert voor een andere onderneming of instelling, is de meldingsplicht, bedoeld in het tweede lid, van overeenkomstige toepassing indien de kredietinstelling dochtermaatschappij is van die andere onderneming of instelling dan wel indien die andere onderneming of instelling dochtermaatschappij is van de kredietinstelling.
 5. De externe deskundige die op grond van het tweede of vierde lid tot een melding aan de Bank is overgegaan, is niet aansprakelijk voor de schade die een derde dientengevolge lijdt, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat gelet op alle feiten en omstandigheden, in redelijkheid niet tot melding had mogen worden overgegaan.
 6. De Bank kan de kredietinstellingen van bepaalde afdelingen, onderscheidenlijk onderafdelingen van het register geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste lid. Aan de ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.
 7. De Bank kan bepalen dat de jaarrekening van een kredietinstelling van bepaalde afdeling, onderscheidenlijk onderafdeling van het register, die niet voldoet aan de definitie van grote vennootschap, bedoeld in afdeling 4 van titel 5 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, wordt beoordeeld, onderscheidenlijk gecontroleerd door een andere deskundige dan de externe deskundige.

Door omstandigheden of vanwege het bedrijf van sommige financiële instellingen kan het zo zijn dat de financiële instellingen niet kunnen

voldoen aan hun verplichting tot het indienen van een jaarrekening of aan de verplichting aan de jaarrekening een verklaring van een externe deskundige te voegen.

In artikel 15, vijfde lid, van de Ltbk, zoals dit artikel thans luidt, is bepaald dat de Bank de kredietinstelling van bepaalde afdeling, onderscheidenlijk onderafdelingen van het register geheel of gedeeltelijk ontheffing kan verlenen van de verplichting tot het indienen van een jaarrekening.

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om in de overige toezichtlandsverordeningen een bepaling op te nemen dat de Bank ontheffing kan verlenen van de verplichting een jaarrekening in te dienen, alsmede om in alle toezichtlandsverordening op te nemen dat de Bank kan bepalen dat de jaarrekening van de financiële instellingen die niet voldoen aan de definitie van grote vennootschap, in de zin van afdeling 4 van titel 5 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, beoordeeld, onderscheidenlijk gecontroleerd kan worden door een andere deskundige dan de deskundige, bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

| | |
|--|--|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De verplichting tot indiening jaarrekening en ontheffingsmogelijkheden van die verplichting | De verplichting tot indiening jaarrekening en ontheffingsmogelijkheden van die verplichting |
| artikel 15 van de Ltbk | artikel 15, eerste, zesde en zevende lid, van de Ltbk |
| artikel 27 van de LTV | artikel 27 van de LTV |
| | artikel 4a, eerste, zesde en zevende lid, van de Lte |
| artikel 8 van de Ltba | artikelen 8, eerste, achtste en negende lid, en 17, eerste, achtste en negende lid, van de Ltba |
| | artikel 17, eerste, vierde en vijfde lid van de Ltt |
| | artikel 17a, eerste, vierde en vijfde lid, van de LAB |

2.10.3. De actieve informatieplicht van de externe deskundige

Krachtens artikel 15, derde lid, onderdeel b, van de Ltbk, zoals dit artikel thans luidt, is de kredietinstelling verplicht om bij de opdracht tot het controleren van de jaarrekening, respectievelijk van de periodiek bij de Bank in te dienen staten, de externe deskundige te machtigen om na overleg met de opdracht gevende kredietinstelling onverwijld de Bank schriftelijk op de hoogte te stellen van omstandigheden die de afgifte van een goedkeurende verklaring bij de jaarrekening respectievelijk bij de Bank in te dienen staten in gevaar zouden kunnen brengen.

In artikel 9, vierde lid, en artikel 18, vierde lid, van de Ltba, zoals deze artikelen thans luiden, is in tegenstelling tot het bepaalde in artikel 15, derde lid, onderdeel b, van de Ltbk - waarbij door de kredietinstelling een machtiging moet worden verleend aan de externe deskundige om gegevens te melden aan de Bank - een rechtstreekse meldingsplicht opgenomen voor de externe deskundige. Deze meldingsplicht is ook

ruimer dan genoemde machtiging: de externe deskundige dient zo spoedig mogelijk elke omstandigheid, die hij bij de uitvoering van zijn desbetreffende werkzaamheden kennis heeft gekregen, die:

- a. in strijd is met de eisen die voor het verkrijgen van een vergunning zijn gesteld;
- b. in strijd is met de bij of krachtens deze landsverordening opgelegde verplichtingen;
- c. het voortbestaan van de beleggingsinstelling bedreigt; of
- d. de afgifte van een goedkeurende verklaring omtrent de getrouwheid in gevaar zou kunnen brengen, te melden.

Een ander belangrijk verschil tussen de informatieplicht van de externe deskundige in de Ltbk en de Ltba, is de rechtstreekse verplichting voor de externe deskundige om krachtens artikel 9, vijfde lid, en artikel 18, vijfde lid, van de Ltba, een afschrift van het rapport, van de directiebrieven en van de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de verklaring bij de jaarrekening, naar de Bank te zenden. Deze eenvoudige wijze van informatieverschaffing, zoals opgenomen in artikel 9, vijfde lid, en artikel 18, vijfde lid, van de Ltba, leidt ertoe dat de administratieve lasten voor de financiële instellingen, de externe deskundige en de Bank beperkt worden. Mitsdien is ervoor gekozen om deze eenvoudige manier van informatieverschaffing in de overige toezichtlandsverordeningen op te nemen. Vervolgens bevat artikel 9, vijfde lid, en artikel 18, vijfde lid, van de Ltba, in tegenstelling tot artikel 15, derde lid, onderdeel c, van de Ltbk, zoals deze thans luiden, een rechtstreekse verplichting tot mondelinge toelichting, indien de Bank zulks noodzakelijk acht. In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om deze rechtstreekse verplichting om mondelinge toelichting te verschaffen, eveneens in de overige toezichtlandsverordeningen op te nemen.

| | |
|---|---|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De rechtstreekse meldingsplicht, de verplichting om nadere informatie te verstrekken en de mondelinge toelichting door de externe deskundige | De rechtstreekse meldingsplicht, de verplichting om nadere informatie te verstrekken en de mondelinge toelichting door de externe deskundige |
| artikel 15, derde lid, van de Ltbk | artikel 15, tweede en derde lid, van de Ltbk |
| | artikel 27a, eerste en tweede lid, van de Ltv |
| | artikel 4a, eerste en tweede lid, van de Lte |
| de artikelen 9, vijfde lid, en 18, vijfde lid, van de Ltba | artikelen 9b, eerste en tweede lid, en 18a, eerste en tweede lid, van de Ltba |
| | artikel 17a, eerste en tweede lid, van de Ltt |
| | artikel 17b, eerste en tweede lid, van de Lab |

2.11. De publicatieplicht van de jaarrekening

Met het oog op de eisen betreffende bedrijfsvoering, waaronder de maatregelen gericht op een integere bedrijfsvoering, is het van belang dat financiële instellingen hun jaarrekening publiceren. In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om in de verschillende toezichtlandsverordeningen - met uitzondering van de Ltt en de Ltba, voor wat betreft de administrateur - expliciet op te nemen dat de financiële instellingen verplicht zijn binnen een door de Bank te bepalen termijn hun jaarrekening over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, te publiceren.

Om te bewerkstelligen dat de publicatie als hiervoor bedoeld steeds op een overzichtelijke manier en voor een ieder duidelijke wijze geschiedt, wordt in de onderhavige ontwerplandsverordening voorgesteld aan de Bank de bevoegdheid toe te kennen om nadere voorschriften vast te stellen met betrekking tot de publicatieplicht en de wijze waarop deze publicatie dient te geschieden.

| | |
|---------------------------------------|---------------------------------------|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| Publicatieplicht jaarrekening | Publicatieplicht jaarrekening |
| | artikelen 15a van de Ltbk |
| | artikel 27b van de Ltv |
| | artikel 4b van de Lte |
| | artikel 8b van de Ltba |
| | artikel 17c van de Lab |

2.12. De aanstelling of handhaving van een externe deskundige

Krachtens artikel 26, vijfde lid, van de Ltv en artikel 24 van de Ltbk, zoals deze thans luiden, is de Bank bevoegd om bezwaar te maken tegen de aanstelling van een externe deskundige. In de Ltv kan de Bank behalve tegen de aanstelling, tevens tegen de handhaving van een externe deskundige, bezwaar maken.

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om de bepalingen betreffende de aanstelling c.q. handhaving van de externe deskundige, die de jaarrekening dan wel de rapportagestaten van de financiële instellingen van een verklaring moet voorzien, te standaardiseren. Daarnaast wordt in het kader van een adequate toezichtuitoefening op de financiële instellingen voorgesteld om de gestandaardiseerde bepalingen in alle toezichtlandsverordeningen op te nemen. Ook de gronden waarop de Bank bezwaar kan maken tegen de aanstelling of de handhaving van een externe deskundige wordt in de toezichtlandsverordeningen opgenomen.

Met externe deskundige wordt conform artikel 121 van het Burgerlijk Wetboek niet alleen de Registeraccountants (RA) en Accountant-Administratieconsulent (AA) bedoeld, maar ook andere 'accountants' die - eventueel via een herroepelijke toelatingsvergunning van de Minister van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie - bevoegd zijn een getrouwheidsverklaring af te geven. Omdat de andere beroepsorganisaties, over het algemeen, ook voorschriften met betrekking tot toelating en (het afstraffen van het eventuele wan-) gedrag van hun leden hebben, kan de controle-opdracht in principe aan iedere accountant worden verleend. Echter, bij de evaluatie van de accountant van een onder toezicht staande

instelling door de Bank gaat het niet alleen om de deskundigheid blijkend uit de titel, maar om:

- de bewezen deskundigheid van de accountant c.q. accountantskantoor in kwestie;
- omstandigheden die de integriteit van de desbetreffende accountant c.q. accountantskantoor in twijfels kunnen brengen, waarvoor reeds een straf is opgelegd door de beroepsorganisatie waaraan de accountant behoort c.q. de toetsingskantoor waaronder de accountantskantoor valt. Het kan ook zijn dat deze omstandigheden nog niet hebben geleid tot een straf (zaak is in behandeling) of dat deze nog niet aan de desbetreffende beroepsorganisatie bekend zijn gemaakt;
- zaken die de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de desbetreffende accountant c.q. accountantskantoor kunnen beïnvloeden.

Alhoewel de meeste beroepsorganisaties voorschriften hebben met betrekking tot acceptatie en uitvoering van opdrachten, waarin ook bovenstaande punten worden geregeld, is het zaak dat de Bank de accountant van een onder haar toezicht vallende instelling evalueert, het een en ander gezien het maatschappelijke belang van de betreffende instelling.

De standaardbepaling, zoals bepaald in artikel 24 van de Ltbk, luidt als volgt:

Artikel 24

1. Tot het afgeven van een verklaring als bedoeld in artikel 14, derde lid, onderdeel b, en artikel 15, eerste lid, is slechts bevoegd een externe deskundige tegen wie de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.
2. De Bank kan tegen de aanstelling of de handhaving van een externe deskundige bezwaar maken, indien de externe deskundige naar het oordeel van de Bank niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de toevertrouwde taak met betrekking tot de kredietinstelling naar behoren zal vervullen.
3. Het bezwaar, bedoeld in het tweede lid, wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de betrokken kredietinstelling en van de betrokken externe deskundige.
4. Een kredietinstelling is verplicht gebruik te maken van de diensten van een externe deskundige, waartegen de Bank geen bezwaar heeft gemaakt.

| | |
|--|--|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De aanstelling en handhaving van een externe deskundige | De aanstelling en handhaving van een externe deskundige |
| artikel 24 van de Ltbk | artikel 24 van de Ltbk |
| artikel 26, vijfde lid, van de Ltv | artikelen 26, vijfde lid, en 27c van de Ltv |
| | artikel 4c van de Lte |
| | artikelen 9c en 18b van de Ltba |
| | artikel 17b van de Ltt |
| | artikel 17d van de Lab |

2.13. De geheimhoudingsplicht en de uitwisseling van gegevens of inlichtingen

2.13.1. De geheimhoudingsplicht

De handhaving van de integriteit in de desbetreffende sectoren in het algemeen en de bestrijding van de (georganiseerde) criminaliteit in het bijzonder, maken een aanpassing van de geheimhoudingsplicht noodzakelijk. De reeds in de verschillende toezichtlandsverordeningen voorkomende geheimhoudingsbepalingen worden voor zover mogelijk gestandaardiseerd voor alle toezichtlandsverordeningen. De standaardbepaling, zoals opgenomen in artikel 23 van de Ltt, luidt als volgt:

Artikel 23

1. Gegevens of inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde omtrent afzonderlijke verleners van beheersdiensten zijn verstrekt of zijn verkregen en gegevens of inlichtingen die van een instantie als bedoeld in artikel 24 zijn ontvangen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze landsverordening of van krachtens deze landsverordening genomen besluiten enige taak vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze landsverordening verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 24 ontvangen, of van gegevens of inlichtingen bij het onderzoek van boeken, bescheiden of andere informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze landsverordening wordt geëist.
3. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, ter handhaving van een gezond trustwezen aangifte doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In de gevallen waarin door de Bank aangifte is gedaan dan wel in de gevallen waarin de Bank wordt opgeroepen om als getuige of deskundige op te treden, kan de Bank in het kader van de opsporing, het gerechtelijk vooronderzoek of de behandeling ter terechtzitting, inlichtingen verschaffen.
4. De Bank kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, met gebruikmaking van gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, mededelingen doen, mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke verleners van beheersdiensten. Met schriftelijke toestemming van de verlener van beheersdiensten die het aangaat, worden de gegevens of inlichtingen met betrekking tot afzonderlijke verleners van beheersdiensten wel gepubliceerd.
5. De Bank kan, in afwijking van het eerste lid, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties inlichten, indien zij bij de uitoefening van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak feiten ontdekt die duiden op een vermoeden van witwassen of financiering van terrorisme.

De geheimhoudingsplicht betreft slechts de gegevens of inlichtingen die op grond van de toezichtlandsverordeningen en met gebruikmaking

van de betreffende toezichtlandsverordening of met gebruikmaking van bepaalde toezichtbevoegdheden heeft verkregen. De geheimhoudingsplicht geldt tevens ten aanzien van de gegevens of inlichtingen verkregen van het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties en/of een buitenlandse toezichthouder. Ten aanzien van andere gegevens of inlichtingen, kan geen beroep worden gedaan op de geheimhoudingsplicht.

Op de plicht om bepaalde gegevens of inlichtingen geheim te houden, bestaat thans een aantal uitzonderingen, zoals hierboven geformuleerd in de leden drie, vier en vijf, van artikel 23 van de Ltt.

De bevoegdheid van de Bank om het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties in te lichten, indien zij bij het uitoefenen van haar taken en bevoegdheden feiten ontdekt die duiden op een vermoeden van witwas praktijken of van financiering van terrorisme, is thans slechts in de Ltt geregeld, doch wordt thans ook in de andere toezichtlandsverordeningen opgenomen. Deze bepaling vloeit onder meer voort uit:

- a. een aanbeveling in het IMF-rapport;
- b. de noodzaak uitvoering te geven aan FATF aanbeveling 31;
- c. de noodzaak tot handhaving van een integere sector van de financiële instellingen en de bestrijding van de (georganiseerde) criminaliteit; en,
- d. de noodzaak om uitvoering te geven aan overige regelingen en voorschriften betreffende witwassen en financiering van terrorisme.

| | |
|---------------------------------------|---|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De geheimhoudingsplicht | De geheimhoudingsplicht |
| artikel 40 van de Ltbk | artikel 40 van de Ltbk |
| artikel 78 van de LTV | artikel 78 van de LTV |
| artikel 10 van de Lte | artikelen 7, tweede lid, en 10 van de Lte |
| artikel 25 van de Ltba | artikelen 25 en 27 van de Ltba |
| artikel 23 van de Ltt | artikel 23 van de Ltt |
| artikel 20 van de LAB | artikel 20 van de LAB |

2.13.2. De uitwisseling van gegevens of inlichtingen

Internationale ontwikkelingen leiden ertoe dat financiële instellingen steeds meer raakvlakken met elkaar hebben of gaan hebben, waardoor de uitwisseling van gegevens tussen de toezichthouders van de verscheidene sectoren noodzakelijk wordt. Mede gelet op de noodzaak tot handhaving van de integriteit van de sectoren, alsmede de bescherming van de belangen van de betrokkenen die de toezichtlandsverordeningen beogen te beschermen, wordt in de onderhavige ontwerplandsverordening de autoriteiten c.q. instanties waarmee de Bank gegevens of inlichtingen kan uitwisselen uitgebreid.

De artikelen 41 van de Ltbk, 78, tweede lid, van de Ltv, artikel 7, eerste en derde lid, van de Lte, artikel 28 van de Ltba, artikel 24 van de Ltt en artikel 20, vijfde lid, van de Lab, zoals deze thans luiden,

betreffen alle de uitwisseling van gegevens of inlichtingen. Deze bepalingen aangaande de uitwisseling van gegevens of inlichtingen worden gestandaardiseerd in alle toezichtlandsverordeningen. De standaardbepaling inzake informatie-uitwisseling, zoals opgenomen in artikel 24 van de Ltt, luidt als volgt:

Artikel 24

1. De Bank kan, in afwijking van artikel 23, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, verstrekken aan buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instanties, tenzij:
 - a. het doel waarvoor de gegevens of inlichtingen zullen worden gebruikt onvoldoende is bepaald;
 - b. het beoogde gebruik van gegevens of inlichtingen niet past in het kader van het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn;
 - c. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen zich niet zou verdragen met de geldende wettelijke regelingen of openbare orde;
 - d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen niet in voldoende mate is gewaarborgd;
 - e. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen redelijkerwijs in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze landsverordening beoogt te beschermen; of
 - f. onvoldoende is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze worden verstrekt.
2. Voor zover de Bank gegevens of inlichtingen van een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie heeft ontvangen, verstrekt de Bank deze gegevens niet aan een ander buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie tenzij de buitenlandse of hier te lande gevestigde toezichthoudende instantie waarvan de gegevens of inlichtingen zijn verkregen uitdrukkelijk heeft ingestemd met de verstrekking van de gegevens of inlichtingen en in voorkomend geval heeft ingestemd met het gebruik voor een ander doel dan waarvoor de gegevens of inlichtingen zijn verstrekt.
3. Indien een buitenlandse of in Sint Maarten gevestigde toezichthoudende instantie aan de Bank die de gegevens of inlichtingen op grond van het eerste of tweede lid heeft verstrekt, verzoekt om die gegevens of inlichtingen te mogen gebruiken voor een ander doel dan waarvoor zij zijn verstrekt, willigt de Bank dat verzoek slechts in:
 - a. indien het beoogde gebruik niet in strijd is met het eerste of tweede lid, of voor zover die toezichthoudende instantie op een andere wijze dan in deze landsverordening voorzien vanuit Sint Maarten met inachtneming van de daarvoor geldende wettelijke procedures voor dat andere doel de beschikking over die gegevens of inlichtingen zou kunnen verkrijgen; en
 - b. na overleg met de Minister van Justitie indien het in de aanhef bedoelde verzoek betrekking heeft op een onderzoek naar strafbare feiten.

4. De Bank kan tevens, in afwijking van artikel 23, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verstrekken aan het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging, die zij heeft verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, voor zover deze gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Bank van belang zijn of zouden kunnen zijn voor onderzoeken dan wel de nog in te stellen onderzoeken van het openbaar ministerie, het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging.

In de Ltbk wordt aan het vierde lid van de standaardbepaling toegevoegd de instellingen die belast zijn met de uitvoering van het bepaalde in artikel 39 van die landsverordening. Artikel 39 betreft het depositobeschermingssysteem. De Bank moet gegevens of inlichtingen kunnen verstrekken aan die instellingen die belast zijn met de uitvoering van het depositobeschermingssysteem.

Voorts worden in alle toezichtlandsverordeningen twee standaardbepalingen opgenomen, waarmee uitvoering wordt gegeven aan de internationale samenwerking tussen toezichthoudende instanties.

Op pagina 251 in het Mutual Evaluation Report van Curaçao van 25 juni 2012, zoals gepubliceerd op de website van het CFATF staat voor wat betreft Recommendation 40 het volgende:

1489. The Authorities should establish clear mechanisms for the exchange of information between law enforcement and their foreign counterparts.

1490. The FIU ('het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties') should be given the legal authority to exchange information with supervisory authorities from other jurisdictions.

1491. The IOCCS should make provision for the sharing of information with foreign counterparts.

1492. Mechanism needed to facilitate all competent authorities (Central Bank, supervisory arm of the FIU ('het Meldpunt, bedoeld in artikel 2, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties') and GCB) undertaking enquiries on behalf of foreign counterparts.

Vergelijkbare conclusies zijn met betrekking tot Sint Maarten vermeld in het Follow Up Report van de CFATF van mei 2015.

Voor wat betreft internationale samenwerking tussen toezichthoudende instanties gelden de volgende principes.

A. Principles applicable to all forms of international cooperation

Obligations on requesting authorities

1. When making requests for cooperation, competent authorities should make their best efforts to provide complete factual and, as

appropriate, legal information, including indicating any need for urgency, to enable a timely and efficient execution of the request, as well as the foreseen use of the information requested. Upon request, requesting competent authorities should provide feedback to the requested competent authority on the use and usefulness of the information obtained.

Unduly restrictive measures

2. Countries should not prohibit or place unreasonable or unduly restrictive conditions on the provision of exchange of information or assistance. In particular competent authorities should not refuse a request for assistance on the grounds that:
- (a) the request is also considered to involve fiscal matters; and/or
 - (b) laws require financial institutions or DNFBPs (except where the relevant information that is sought is held in circumstances where legal privilege or legal professional secrecy applies) to maintain secrecy or confidentiality; and/or
 - (c) there is an inquiry, investigation or proceeding underway in the requested country, unless the assistance would impede that inquiry, investigation or proceeding; and/or
 - (d) the nature or status (civil, administrative, law enforcement, etc.) of the requesting counterpart authority is different from that of its foreign counterpart.

Safeguards on information exchanged

3. Exchanged information should be used only for the purpose for which the information was sought or provided. Any dissemination of the information to other authorities or third parties, or any use of this information for administrative, investigative, prosecutorial or judicial purposes, beyond those originally approved, should be subject to prior authorization by the requested competent authority.

Met het oog op het vorenstaande zijn de volgende standaardbepalingen opgenomen in alle toezichtlandsverordeningen, waarbij de artikelen 24a en 24b van de Ltt, hieronder wordt aangehaald.

Artikel 24a

1. De Bank kan ten behoeve van de uitoefening van haar taak op grond van dit hoofdstuk van een ieder gegevens of inlichtingen vorderen, indien dat voor de vervulling van de taak van een buitenlandse toezichthoudende instantie nodig is. De artikelen 20, tweede lid, tot en met vijfde lid, en 24, eerste lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
2. Op verzoek van een buitenlandse toezichthoudende instantie kan de Bank gegevens of inlichtingen vragen aan of onderzoek instellen of doen instellen bij een ieder die ingevolge deze landsverordening onder haar toezicht valt, dan wel bij een ieder waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij over gegevens of inlichtingen beschikt die van belang kunnen zijn voor de verzoekende instantie.
3. Degene aan wie gegevens of inlichtingen als bedoeld in het eerste lid worden gevraagd, verstrekt deze gegevens of inlichtingen binnen een door de Bank te stellen termijn.

Artikel 24b

1. De Bank kan toestaan dat een functionaris van een buitenlandse instantie deelneemt aan de uitvoering van een verzoek als bedoeld in artikel 24a, tweede lid.
2. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in artikel 24a, eerste lid, wordt ingesteld, verleent aan de in het eerste lid bedoelde functionaris alle medewerking die nodig is voor een goede uitvoering van dat onderzoek, met dien verstande dat degene bij wie het onderzoek wordt ingesteld en die niet ingevolge deze landsverordening onder toezicht staat, slechts is gehouden tot het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden.
3. De in het eerste lid bedoelde functionaris volgt de aanwijzingen op van de persoon die met de uitvoering van het onderzoek is belast en staat onder leiding van deze persoon.

In het eerste lid van 24a van de Ltt wordt bepaald dat artikel 24, eerste lid, overeenkomstige toepassing is. De van toepassing verklaring van artikel 24, eerste lid, dient ter bescherming van de belangen van de financiële instellingen. Dat houdt in dat de gegevens of inlichtingen die van een derde gevorderd worden, steeds de toets van artikel 24, eerste lid, moet kunnen doorstaan. Dit betekent onder meer dat het doel waarvoor de gegevens zullen worden gebruikt moet voldoende bepaald zijn en de geheimhouding gewaarborgd moet zijn. In de praktijk zal de Bank eerst een onderzoek dienen te verrichten, alvorens de Bank ten behoeve van een buitenlandse toezichthoudende instantie in Sint Maarten een onderzoek start of informatie opvraagt van derden. Zo zal de Bank dienen te onderzoeken of het land waar de buitenlandse toezichthoudende instantie is gevestigd een passende privacy beschermingsniveau biedt, dat het doel waarvoor de gegevens of inlichtingen zullen worden gebruikt voldoende is bepaald, dat de gegevens die worden gevraagd relevant zijn in het kader van het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn, alsmede dat de verstrekking van de gegevens of inlichtingen zich verdraagt met de hier te lande geldende wettelijke regelingen of de openbare orde.

| | |
|---|---|
| Huidige artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De uitwisseling van gegevens of inlichtingen | De uitwisseling van gegevens of inlichtingen |
| artikel 41 van de Ltbk | artikelen 41, 41a en 41b van de Ltbk |
| | artikelen 78a en 78b van de Ltv |
| artikel 7 van de Lte | artikelen 7, 7a en 7b van de Lte |
| artikel 28 van de Ltba | artikelen 28, 28a en 28b, van de Ltba |
| artikel 24 van de Ltt | artikelen 24, 24a en 24b van de Ltt |
| | artikelen 20a t/m 20c van de Lab |

2.14. De kostendoorberekening

In het artikel 77 van de Ltv, artikel 11 van de Lte, artikel 32 van de Ltba, artikel 21 van de Ltt en artikel 19 van de Lab, zoals deze thans luiden, is enige vorm van kostendoorberekening opgenomen. Deze bepalingen verschillen onderling. Voorgesteld wordt om een gestandaardiseerde bepaling voor de kostendoorberekening in alle toezichtlandsverordeningen op te nemen. Die standaardbepaling, zoals opgenomen in artikel 21 van de Ltt, luidt als volgt:

Artikel 21

1. De aanvrager van een vergunning of een ontheffing als bedoeld in artikel 2, derde lid, zijn ter zake van de aanvraag voor een vergunning of een ontheffing aan de Bank een bedrag verschuldigd. De Bank brengt het bedrag, voor zover mogelijk, direct na ontvangst van de aanvraag, bij beschikking in rekening.
2. Een trustkantoor en degene die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 2, derde lid, zijn jaarlijks aan de Bank een bedrag verschuldigd.
3. De hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen wordt zodanig vastgesteld dat de totale jaarlijkse opbrengst van het in rekening te brengen bedrag ten hoogste gelijk is aan de kosten die de Bank in dat jaar maakt ter zake van de behandeling van de aanvragen onderscheidenlijk het toezicht dat de Bank uitoefent ingevolge deze landsverordening.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank en de representatieve organisaties, bedoeld in artikel 19a, eerste lid, nadere regels gesteld omtrent de kostendoorberekening en de grondslagen waarop die is gebaseerd en wordt de hoogte van de in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen vastgesteld. Hierbij kan een onderscheid worden gemaakt naar directe en indirecte kosten.
5. Het in het eerste onderscheidenlijk tweede lid bedoelde bedrag wordt betaald binnen zes weken na dagtekening van de beschikking waarbij de betalingsverplichting is opgelegd.
6. Voor zover het bedrag, bedoeld in het eerste onderscheidenlijk tweede lid, niet binnen de in het vijfde lid bedoelde termijn wordt betaald, stuurt de Bank aan betrokkene een schriftelijke aanmaning om binnen twee weken na dagtekening van de aanmaning het verschuldigde bedrag, verhoogd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop de in het vijfde lid bedoelde termijn is verstreken, en verhoogd met de kosten van de aanmaning, alsnog te betalen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het bedrag, voor zover dat niet binnen de in de aanmaning gestelde termijn wordt betaald, overeenkomstig het zevende lid wordt ingevorderd.
7. Bij gebreke van betaling binnen de in de aanmaning gestelde termijn vordert de Bank het bedrag van de aanmaning, verhoogd met de kosten van de invordering, bij dwangbevel in.
8. Het dwangbevel wordt op kosten van de betrokkene bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Artikel 22v is van overeenkomstige toepassing.

Met de uitvoering van deze bepalingen zal de Bank de thans door haar gemaakte toezichtkosten enigszins kunnen terugvorderen. Nu drukken de toezichtkosten zwaar op de winst van de Bank die aan de

rechtspersonen Curaçao en Sint Maarten wettelijk toekomt. Niet alleen ter zake van het verzoek om een vergunning (eerste lid van de standaardbepaling), maar ook aan de financiële instellingen die reeds een vergunning hebben gekregen (tweede lid van de standaardbepaling), worden toezichtkosten in rekening gebracht. Bij de wijze van berekenen van de te vorderen toezichtkosten onderscheid worden gemaakt tussen directe en indirecte kosten. Ter illustratie van een mogelijke invulling van dit onderscheid kan worden verwezen naar artikel 3 van het Landsbesluit toezichtskosten verzekeringsbedrijf.

De beslissing van de Bank waarbij een betalingsverplichting wordt opgelegd, is een beschikking. Tegen een zodanige beschikking van de Bank, kan de financiële instelling bij de Bank bezwaar indienen, alsook bij het Gerecht in eerste aanleg in beroep gaan. Voor wat betreft het dwangbevel, bedoeld in het zevende lid, en waarbij de invordering geschiedt, kan de financiële instelling nog slechts in verzet gaan tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel. Verzet kan bijvoorbeeld wanneer het in het dwangbevel genoemde bedrag niet overeenkomt met dat in de beschikking van de Bank waarin de betalingsverplichting is opgelegd. Om die reden is de bepaling die gaat over het rechtsmiddel verzet tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel, zoals bepaald in het hoofdstuk c.q. de paragraaf betreffende geldschulden, van overeenkomstige toepassing verklaard. In het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is namelijk het verzet niet opgenomen.

| | |
|---------------------------------------|---------------------------------------|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| De kostendoorberekening | De kostendoorberekening |
| | artikel 45a van de Ltbk |
| artikel 77 van de Ltv | artikel 77 van de Ltv |
| artikel 11 van de Lte | artikel 11 van de Lte |
| artikel van de 32 Ltba | artikel 32 van de Ltba |
| artikel 21 van de Ltt | artikel 21 van de Ltt |
| artikel 19 van de Lab | artikel 19 van de Lab |

2.15. Integriteittoezicht

Het integriteittoezicht van de Bank heeft de navolgende invalshoeken:

- a. de persoonlijke integriteit van bestuurders en medewerkers;
- b. de organisatorische integriteit van de financiële instellingen;
- c. de relationele integriteit;
- d. de integriteit met betrekking tot marktgedrag.

Ad a. De persoonlijke integriteit van bestuurders en medewerkers

De instellingen hebben een zorgplicht ten aanzien van de persoonlijke integriteit van hun bestuurders en medewerkers. Aandachtspunten voor het toezicht hierbij zijn fraude, corruptie, en belangenverstremgeling van bestuurders in ruime zin, dus ook van de raad van commissarissen en de betrokken medewerkers. Te denken valt bijvoorbeeld aan onrechtmatige onttrekkingen met daarmee bevoordeling en het verhullen van deze onttrekkingen door middel van manipulatie van onder andere gegevens. Ook belangenverstremgeling

van bestuurders in ruime zin en van medewerkers van financiële instellingen, bijvoorbeeld door nevenfuncties bij zakelijke relaties, vormt een belangrijk aandachtspunt.

De persoonlijke integriteit van bestuurders betreft het hebben van bepaalde gedragseigenschappen, zoals waarheidlievendheid, verantwoordelijkheidszin, wetgetrouwheid, onkreukbaarheid, rechtschapenheid en dergelijke. Verwezen wordt naar de Beleidsregel Betrouwbaarheidstoetsing¹⁰ van de Bank, waarin dit onderwerp uitgebreid wordt behandeld.

Ad b. Organisatorische integriteit van de instelling

De organisatorische integriteit betreft vooral de interne procedures en maatregelen op het gebied van Administratieve Organisatie en Interne Controle ter bestrijding van inbreuken op de integriteit.

Ad c. Relatieve integriteit

De relationele integriteit heeft betrekking op het marktgedrag van de instelling in haar relatie tot derden, alsmede op het gedrag van derden dat de integriteit van de instelling aantast, zoals verzekeringsfraude. Bij het integriteittoezicht vanuit deze invalshoek kan worden gedacht aan de melding van ongebruikelijke transacties en de verdergaande toepassing van het 'ken-uw cliënt'-principe ('customer due diligence'). Ook verdient de illegale verwerving van gelden door financiële instellingen en het meewerken aan, althans onvoldoende maatregelen nemen tegen de toegang van derden tot en het gebruik door derden van financiële markten voor illegaal verworven waarden (witwassen), de bijzondere aandacht.

Ad d. Integriteit met betrekking tot marktgedrag

Deze vorm van integriteittoezicht ziet toe op een integer marktgedrag van de instelling, waaronder het voorkómen van onder meer koersmanipulatie c.q. koersstabilisatie rond emissies en het 'bijsturen' van koersen teneinde andere gerelateerde transacties zoals het drukken van koersindices op expiratedatum, te beïnvloeden. Dit aandachtspunt heeft in overwegende mate betrekking op de effectenmarkt.

De toezichtlandsverordeningen bevatten reeds een aantal integriteitaspecten. Zo is de integriteit van bestuurders, commissarissen, en andere (mede) beleidsbepalers als vergunningsvereiste in de toezichtlandsverordeningen opgenomen. Het zij opgemerkt dat onder beleidsbepalers tevens wordt verstaan degenen die met het dagelijks beleid zijn belast. Voorts kan de Bank voorschriften geven ten aanzien van de interne controle en administratieve organisatie van kredietinstellingen.

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om de wettelijke basis voor de integriteittoets voor alle toezichtlandsverordeningen te bestendigen c.q. te harmoniseren en zodoende integriteit expliciet als onderwerp van toezicht op te nemen in alle toezichtlandsverordeningen. Dit houdt onder meer in dat bij het

¹⁰ Te downloaden van de website van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten, te weten: www.centralbank.cw

verlenen van een vergunning en daarna, eisen worden gesteld die een integere bedrijfsvoering bevorderen en handhaven. De vergunninghouder dient permanent aan deze eisen te voldoen. De wettelijke basis voor het vaststellen van regels met betrekking tot een integere bedrijfsvoering van de betrokken instellingen wordt, voor zover dit niet reeds in de toezichtlandsverordeningen is geschied, zodanig verbreed, dat bij verordening algemeen verbindende voorschriften kunnen worden vastgesteld die op integriteitaspecten betrekking hebben. Gedacht kan worden aan regels met betrekking tot persoonlijke integriteit van medewerkers, met betrekking tot de relationele integriteit en met betrekking tot het marktgedrag van financiële instellingen.

| | |
|---------------------------------------|---|
| De artikelen, zoals deze thans luiden | Ontwerp actualisering en harmonisatie |
| Het integriteittoezicht | Het integriteittoezicht |
| | artikel 4, eerste lid, onderdelen c, f en i, van de Ltbk |
| | artikelen 17 en 17a van de Ltv |
| | artikel 2, derde lid, van de Lte |
| | artikelen 4, eerste lid, onderdeel a, en 15, eerste lid, onderdeel a, van de Ltba |
| | artikel 3, derde lid, onderdeel a, van de Ltt |
| | artikel 6 eerste lid, onderdeel b, van de Lab |

3. FINANCIËLE PARAGRAAF

Met de opnemng van de mogelijkheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete voor overtredingen in alle toezichtlandsverordeningen, bestaat de mogelijkheid dat er meer opbrengsten worden gegenereerd.

Voorts wordt verwacht dat de uitgebreidere regeling voor kostendoorberekening van de toezicht- en uitvoeringskosten en de verplichting tot betaling van een vergoeding bij een vergunningaanvraag, de inkomsten van de Bank zal doen verhogen. Met de introductie van de bovengenoemde mogelijkheden van kostendoorberekening in een aantal toezichtlandsverordeningen wordt beoogd de gemaakte kosten voor de uitvoering van die landsverordeningen terug te ontvangen.

Voor wat betreft de toezichtkosten komt te gelden dat alle onder toezicht staande financiële instellingen, alsmede de financiële instellingen met een ontheffing, zelf de kosten moeten dragen die de Bank maakt in het kader van toezicht.

De Bank stelt elk jaar vóór 1 december een raming vast van de te verwachten kosten voor het daaropvolgend jaar. Op grond hiervan wordt het verschuldigde bedrag bepaald en aan de betrokkenen in rekening gebracht.

Voor wat betreft de afzonderlijke financiële instellingen, zijn de uitgangspunten die de Bank hanteert bij de berekening van toezichtkosten, als volgt.

Alle financiële instellingen zullen een vast bedrag bij de aanvraag voor een vergunning of ontheffing voor de behandeling van het verzoek. Dit bedrag zal niet worden gerestitueerd indien de aanvraag wordt ingetrokken dan wel wordt afgewezen. Dit bedrag dient ter dekking van de gemaakte kosten voor de behandeling van het verzoek. Bij toekenning van de vergunning, wordt een variabel bedrag in rekening gebracht. Dit variabel bedrag is niet voor alle financiële instellingen gelijk. Hieronder volgt een overzicht van de formule voor de berekening van het variabele bedrag van de toezichtkosten van de verschillende financiële instellingen.

1. Kosten toezicht bank- en kredietwezen

Bij toekenning van de vergunning, wordt naast het bovengenoemd vast bedrag een variabel bedrag in rekening gebracht, afhankelijk van het balanstotaal van de betrokken instelling. Daarnaast past de Bank een waarderingssysteem toe. Bij een algehele waardering anders dan een 3, zal de Bank een korting of toeslag op het totaalbedrag toepassen. De gedachte hierbij is dat de kredietinstelling wordt aangespoord om zo goed mogelijk gewaardeerd te worden door de Bank. Bij een instelling met een goede waardering zullen de kosten namelijk minder zijn omdat de Bank minder toezichtmiddelen zal moeten inzetten. Omgekeerd geldt voor een instelling met een slechte waardering dat de Bank meer toezichtmiddelen zal moeten inzetten.

2. Kosten toezicht verzekeringsbedrijf

Tot vaststelling van de kosten verbonden aan het toezicht, voert de Bank een gescheiden administratie voor de sectoren levensverzekeringsbedrijf, schadeverzekeringsbedrijf en natura-uitvaartverzekeraars. De individuele verzekeraar en natura-uitvaartverzekeraar draagt bij in de kosten verbonden aan het toezicht op zijn verzekeringsbedrijf met een vast bedrag vermeerderd met een variabel bedrag bestaande uit een percentage van het premie-inkomen. Het vaste bedrag is afhankelijk van de totale vaste kosten verbonden aan het toezicht. Het percentage voor de doorberekening van de variabele kosten is gelijk aan honderd maal het quotiënt van de totale variabele kosten en het totale premie-inkomen van de desbetreffende sector. Bij de vaststelling van het premie-inkomen wordt uitgegaan van de bruto-premie, vóór aftrek van premie voor herverzekering.

3. Kosten toezicht effectenbeurzen

Het variabele bedrag dat effectenbeurzen in rekening wordt gebracht is afhankelijk van het aantal noteringen op de effectenbeurs.

4. Kosten beleggingsinstellingen en administrateurs

Het variabele bedrag dat deze bedrijven in rekening wordt gebracht is afhankelijk van de grootte onderscheidenlijk het aantal geadmistrateerde beleggingsinstellingen.

5. Kosten trustwezen

Het variabele bedrag voor deze instellingen of personen met een vergunning is afhankelijk van het aantal buitengaatse ondernemingen waaraan beheersdiensten worden verleend, onderscheidenlijk hun grootte.

6. Kosten toezicht assurantiebemiddelingsbedrijf

Het vast bedrag dat assurantiebemiddelingsbedrijven in rekening wordt gebracht wordt vermeerderd met een variabel bedrag bestaande uit een percentage van het provisie-inkomen. Het vaste bedrag is afhankelijk van de totale vaste kosten verbonden aan het toezicht. Het percentage voor de doorberekening van de variabele kosten is gelijk aan honderd maal het quotiënt van de totale variabele kosten en het totale provisie-inkomen.

Aangezien nog nader bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels moeten worden gesteld omtrent de kostendoorberekening, zal de specificatie van de te verwachten inkomsten en uitgaven als gevolg van de bovengenoemde aanpassingen in de toelichting bij de nog vast te stellen landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, worden gegeven.

Deze landsverordening schept slechts het wettelijk kader waarbinnen de Bank, als toezichthouder kan handelen en optreden bij de handhaving van de verschillende toezichtlandsverordeningen en heeft diensgevolge geen financiële gevolgen.

4. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

4.1. Inleiding

In Hoofdstuk 2 van deze memorie van toelichting is een aantal onderwerpen reeds uitvoerig toegelicht. Dientengevolge worden hieronder alleen die wijzigingen toegelicht die een nadere verduidelijking nodig hebben of anders een toelichting verdienen. Ook de verschillen die betrekking hebben op de bewoordingen van iedere toezichtlandsverordening worden niet toegelicht, evenmin de verschillen die voortvloeien uit de wetsystematiek.

Artikel I Wijziging van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen

A

In artikel 1, eerste lid, onderdeel c, van de Ltbk wordt aan de definitiebepaling van kredietinstelling aan het slot de woorden "of beleggingen" toegevoegd. Dientengevolge zijn de handelingen die een onderneming of instelling kan verrichten om als kredietinstelling aangemerkt te worden, uitgebreid met het verrichten van beleggingen. Vooral internationale kredietinstellingen houden zich steeds meer bezig met beleggingsactiviteiten, waardoor het verrichten van kredietuitzettingen een ondergeschikte rol of zelfs geen rol meer krijgt toebedeeld. Ook spaarfondsen die geen kredietuitzettingen, maar wel beleggingsactiviteiten verrichten, worden nu op basis van artikel 45 van de Ltbk als ontheffing plichtige instelling aangemerkt, met als gevolg dat deze instellingen niet integraal onder het toezicht van de Bank vallen. Echter het verrichten van beleggingsactiviteiten met toevertrouwde gelden van derden kan even riskant of zelfs riskanter zijn dan het verrichten van kredietuitzettingen. Gelet op de doelstelling die beoogd worden met de beleggingsactiviteiten, zoals bijvoorbeeld

het sparen voor de oude dag, is het wenselijk dat een dergelijke onderneming volledig onder het toezicht van de Bank valt.

Voorts wordt in artikel 1, eerste lid, onderdeel f, van de Ltbk:

- a. 'deelneming' gewijzigd in 'gekwalificeerde deelneming';
- b. de zinsnede '5% van het geplaatste aandelenkapitaal' gewijzigd in '10 % van het nominaal kapitaal'; en,
- c. de zinsnede '5% van de stemrechten' gewijzigd in '10% van de stemrechten'.

Het percentage van het geplaatste aandelenkapitaal, alsmede dat van de stemrechten wordt naar 10% vergroot, omdat uit de praktijk blijkt dat een belang van minder dan 10% van het nominaal kapitaal en het kunnen uitoefenen van minder dan 10% van de stemrechten in een onderneming of instelling te verwaarlozen is.

Uit technische overweging wordt in alle toezichtlandsverordeningen de begrippen "externe deskundige", "dwangbevel" en "toezichthoudende instantie" aan de begripsbepalingen gevoegd. Hiermee wordt voorkomen dat telkens moet worden opgeschreven welke externe deskundige, dwangbevel en toezichthoudende instantie bedoeld wordt.

B

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt de volgorde van de onderdelen van artikel 3, tweede lid, van de Ltbk gewijzigd. Dit laatste in verband met onder meer de toevoeging van nieuwe vereisten, namelijk de onderdelen d, en i, ter bestendiging van de juridische basis voor de bekwaamheidstoets en de integriteitstoets met het oog op een integere bedrijfsvoering. Ook worden bepaalde onderdelen van het tweede lid, zoals de onderdelen b en c, in een gewijzigde vorm opgenomen, ter bestendiging van de juridische basis voor de integriteitstoets en de bekwaamheidstoets.

De laatste volzin van artikel 3, derde lid, van de Ltbk, waarin verwezen wordt naar Hoofdstuk XI betreffende het beroep, kan komen te vervallen, aangezien in artikel JJ dat artikel wordt geschrapt. De reden daarvan is dat ook in de Ltbk de regels van de Landsverordening administratieve rechtspraak (hierna te noemen: LAR), betreffende het facultatieve bezwaar bij het bestuursorgaan dat de beschikking heeft genomen of beroep bij het Gerecht in eerste aanleg en de termijnen voor het indienen van bezwaar of beroep, worden overgenomen.

C

In verband met onder meer de toevoeging van nieuwe vereisten voor het verkrijgen van een vergunning (de onderdelen e en f), die tevens dienen ter bestendiging van de juridische basis voor de integriteitstoets en de bekwaamheidstoets, wordt in artikel 4, eerste lid, van de Ltbk de volgorde van de verschillende onderdelen gewijzigd. Ook zijn bepaalde onderdelen, te weten onderdelen d en i, om dezelfde reden als hiervoor benoemd, in gewijzigde vorm opgenomen in de onderhavige ontwerplandsverordening.

In artikel 4, tweede lid, van de Ltbk zijn de gronden toegevoegd waarop de Bank kan besluiten dat een aanvragende kredietinstelling

niet hoeft te voldoen aan één of meer van de eisen, genoemd in de onderdelen a tot en met n van het eerste lid, van artikel 4 van de Ltbk.

Tot slot betreft de wijziging van artikel 4, zesde lid, van de Ltbk een zuiver technisch herstel van een foutieve verwijzing in de Ltbk.

D

In artikel 6 van de Ltbk is een technische reparatie en een redactionele aanpassing aangebracht. In dit artikel wordt namelijk bepaald dat de door de Bank te verlenen vergunning aan de kredietinstelling, een vergunning betreft als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Ltbk.

E

Artikel 6a

In het nieuwe eerste lid van artikel 6a van de Ltbk is in het eerste lid het wettelijke kader gegeven waarbinnen de Bank algemeen verbindende voorschriften kan uitvaardigen. De door de Bank vastgestelde algemeen verbindende voorschriften kunnen betrekking hebben op deskundigheid, integriteit, financiële waarborgen, bedrijfsvoering, waaronder de maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering en informatieverstopping aan de Bank en aan het publiek. Omdat zowel lokale als internationale ontwikkelingen met zich meebrengen dat de Bank te allen tijde en soms zelfs onmiddellijk algemeen verbindende voorschriften moet kunnen vaststellen met betrekking tot de bovengenoemde onderwerpen, is op deze plaats, voor zover het betreft technische en organisatorische onderwerpen, regelgevende bevoegdheid aan de Bank toegekend. Verwezen wordt ook naar de 1.1. Inleiding van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting, waar wordt ingegaan op de verordenende bevoegdheid van de Bank.

De reikwijdte van de verordenende bevoegdheid is bij nota van wijziging bij het ontwerp van de Harmonisatielandsverordening ingeperkt. De toelichting daarbij luidde: "Regelgevende bevoegdheid door de regering toegekend aan zelfstandige bestuursorganen, dient slechts ter regeling van technische en organisatorische onderwerpen of in bijzondere gevallen, mits voorzien is in de bevoegdheid tot goedkeuring van de regeling door een minister, aldus aanwijzing 124c van de Nederlandse Aanwijzingen voor de regelgeving.

Technische onderwerpen zijn onderwerpen waar een hoge mate van deskundigheid vereist is, waarvan op basis van objectieve kennis en deskundigheid een beoordeling van het onderwerp mogelijk is. Organisatorische onderwerpen zijn onderwerpen betreffende de doeltreffendheid en doelmatigheid van de inrichting van besluitvormings- en uitvoeringsprocessen. Algemeen aanvaarde, niet normatief geladen inzichten in efficiëntie en effectiviteit staan hierbij centraal.

Tegen het licht van het vorenstaande is de regelgevende bevoegdheid van de Bank begrensd naar onderwerpen van technische en organisatorische aard. Tevens dient de Bank bij de uitoefening van deze bevoegdheid overleg te plegen met representatieve organisaties.

De Bank kan tevens op grond van artikel 2, tweede lid, van de Ltbk voorschriften aan de vergunning verbinden. De voorschriften die de Bank in dit verband uitvaardigt, zijn de verplichtingen van de belanghebbende, in casu de kredietinstelling, die hem bij het geven van de vergunning zijn opgelegd en door middel van straffen te handhaven zijn.

Artikel 6b

De reden voor de afwijking van de tekst van de ontwerplandsverordening van Curaçao is reeds aan de orde geweest in 1.1. Inleiding van het Algemeen deel van deze memorie. Een bevoegdheid van een minister om een verordening van de Bank te vervangen door een ministeriële regeling strookt niet met artikel 98 van de Staatsregeling van Sint Maarten.

Artikel 6c

Voor de toelichting op artikel 6c wordt verwezen naar het Algemeen deel (paragraaf 6 van hoofdstuk 2) van deze memorie van toelichting.

Voor wat betreft het derde lid van artikel 6c het volgende. De FATF, maar ook het Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures (MONEYVAL) geeft veelal warnings aan landen om extra diligent te zijn wanneer transacties worden verricht met ingezetenen en instellingen van bepaalde aangewezen landen. In dergelijk geval wordt het antiwitwasregime van die landen onvoldoende geacht door FATF of MONEYVAL. Zulke warnings worden dan door de Bank bekendgemaakt in de vorm van instructies aan de onder haar toezicht staande financiële instellingen. Op de website van de Bank is bijvoorbeeld een FATF Statement June 2010 gepubliceerd. Een dergelijke Statement bevat instructies aan de onder het toezicht van de Bank staande financiële instellingen.

F

In de tekst van artikel 7, tweede lid, van de Ltbk is de bepaling luidende dat geen beslissing van de Bank op een bezwaarschrift, geacht wordt een afwijzende beslissing te zijn, geschrapt. Zoals opgemerkt in de toelichting bij onderdeel B zijn de regels zoals vastgelegd in de LAR van toepassing op de bezwaar- en beroepsprocedure tegen een beschikking van de Bank.

G

Het eerste, tweede en derde lid van artikel 8 van de Ltbk, zoals deze thans luiden, komen onder vernummering van het vierde en vijfde lid, tot eerste en tweede lid, te vervallen. Daarvoor in de plaats wordt verderop in de tekst van de Ltbk de standaardtoezichtbepaling, zoals toegelicht in het Algemeen deel van deze memorie van toelichting, opgenomen. Deze standaardtoezichtbepaling regelt op gestructureerde en uniforme wijze wie bevoegd is om toezicht uit te oefenen, welke bevoegdheden in dat kader kunnen worden uitgeoefend, alsmede aan welke regels de uitoefening van die bevoegdheden is gebonden. Voorts herstelt het (nieuwe) tweede lid van artikel 8 van de Ltbk een onjuiste verwijzing.

H

Voor wat betreft het onderwerp intrekken van een vergunning, wordt op de eerste plaats verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 2, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

De in het eerste en tweede lid van artikel 9 van de Ltbk opgenomen gronden waarop de Bank een vergunning moet of kan intrekken zijn aangepast, terwijl er ook nieuwe gronden aan de reeds bestaande gronden worden toegevoegd. Dit leidt er onder meer toe dat de volgorde van de in artikel 9, eerste lid, van de Ltbk opgenomen gronden voor intrekking van de vergunning wordt gewijzigd. Onderdeel a van het voorgestelde eerste lid omvat het tweede lid van artikel 9 van de Ltbk, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening. De onderdelen f, g en h van het voorgestelde eerste lid, en de onderdelen a en b van het voorgestelde tweede lid zijn de nieuwe gronden voor het intrekken van de vergunning. De onderdelen a, b, c, d, f, h en i van het eerste lid, zoals dit thans luidt, worden in gewijzigde vorm opgenomen in de onderdelen b, c, d en e van het voorgestelde eerste lid, en de onderdelen c, d en e van het voorgestelde tweede lid.

Het derde en vijfde lid, van artikel 9 van de Ltbk, zoals dit thans luidt, zijn opnieuw opgenomen in respectievelijk het derde en vierde lid van artikel 9 van de Ltbk.

In het vierde lid van artikel 9 van de Ltbk is voorts bepaald dat de Bank in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen ook de redenen voor de intrekking van de vergunning digitaal kan publiceren op de website van de Bank. In navolging van artikel 56, derde lid, van de Ltv, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, wordt in artikel 9, vierde lid, van de Ltbk tevens bepaald dat de Bank in het belang van de crediteuren of toekomstige crediteuren het besluit tot intrekking van de vergunning, alsmede de redenen voor de intrekking op andere door haar te bepalen wijze bekend kan maken.

Krachtens het vijfde lid van artikel 9 van de Ltbk kan de Bank de in het vierde lid bedoelde publicatie tot een nader door haar te bepalen tijdstip aanhouden, indien de bekendmaking ernstige schade aan de belangen van de crediteuren zou kunnen toebrengen. Zowel de Ltba (artikel 24, vierde lid) als de Ltt (artikel 10, vijfde lid) bevatten eveneens de mogelijkheid tot aanhouding van de vorengenoemde publicatie. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de verschillende toezichtlandsverordeningen wordt het bepaalde in genoemde artikelleden van de Ltba en de Ltt ook in de Ltbk opgenomen.

In het zesde lid van artikel 9 van de Ltbk wordt bepaald hoe de Bank dient te handelen op het moment dat de vergunning van een kredietinstelling wordt ingetrokken, dan wel tegen het besluit tot intrekking bezwaar of beroep is ingesteld.

Krachtens het zesde lid van artikel 9 van de Ltbk, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, is de kredietinstelling wiens vergunning is ingetrokken, dan wel die beroep heeft ingediend tegen het besluit tot intrekking van een vergunning, gehouden haar bedrijf af te wikkelen op de wijze bedoeld in dat artikellid. Ter bescherming van de belangen van de crediteuren

van de kredietinstelling is het echter wenselijk om het bedrijf van de kredietinstelling wiens vergunning is ingetrokken, dan wel die bezwaar of beroep heeft aangetekend, te laten voortzetten. In de praktijk zal het afwikkelen van de kredietinstelling in deze fase voor problemen kunnen zorgen. Echter om te voorkomen dat de kredietinstelling wiens vergunning is ingetrokken, dan wel die bezwaar of beroep heeft aangetekend wordt leeggehaald of dat de crediteuren op een andere manier worden benadeeld, wordt in de onderhavige ontwerplandsverordening in het zesde lid van artikel 9 van de Ltbk bepaald dat de Bank de kredietinstelling bij aangetekende brief aanzegt dat vanaf het tijdstip van intrekking van de vergunning alle of bepaalde organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen. De onderdelen a, b, d en e, van artikel 22, vierde lid, van de Ltbk worden van overeenkomstige toepassing verklaard. Het zevende lid van artikel 9 van de Ltbk schrijft voor wat er moet gebeuren wanneer de beslissing tot intrekking van de vergunning onherroepelijk is geworden, terwijl het achtste lid voorschrijft wat er moet gebeuren wanneer bezwaar of beroep is aangetekend tegen de weigering van de Bank om een vergunning in te trekken. De kredietinstelling dient namelijk vooralsnog haar bedrijf voort te zetten.

I

Hier wordt verwezen naar de toelichting hierboven bij onderdeel B. Dat een beroep tegen een openbare waarschuwing of aanwijzing geen schorsende werking heeft, volgt reeds uit artikel 85, eerste lid, van de LAR dat bepaalt dat de indiener van bezwaar of beroep de schorsing van de uitvoering van de beschikking kan verzoeken.

J

Zoals blijkt uit artikel 11 van de Ltbk bestaat het register van kredietinstellingen uit twee afdelingen, te weten de kredietinstellingen en de internationale kredietinstellingen. Deze afdelingen kunnen ook worden onderverdeeld in onderafdelingen, aldus de bepaling van artikel 11, eerste lid, van de Ltbk. Daarnaast bevat het register een bijlage waarin de natuurlijke personen en kredietinstellingen met een ontheffing, als bedoeld in artikel 45, worden ingeschreven. Teneinde te bepalen dat het register een bijlage bevat, wordt dit artikellid uitgebreid.

Thans kent de Bank de volgende onderafdelingen van het register van kredietinstellingen.

Kredietinstellingen

- 1.1 Lokale algemene banken
 - 1.2 Dochteren van buitenlandse banken
 - 1.3 Bijkantoren van buitenlandse banken
 - 1.4 Kredietcoöperaties
 - 1.5 Gespecialiseerde kredietinstellingen
 - 1.6 Spaarbanken
 - 1.7 Spaar- en kredietfondsen
- #### Internationale kredietinstellingen
- 2.1 Geconsolideerde internationale banken

2.2 Niet-geconsolideerde internationale banken

Bijlage

3.1 "Bon"- kredietverleners

3.2 Spaar- en voorzieningsfondsen

3.3 Andere gedispenseerde kredietverleners

K

In artikel 12 vindt een uitbreiding plaats van de motieven waarom kredietinstellingen verplicht zijn om inlichtingen aan de Bank te verschaffen. De informatieplicht van kredietinstellingen is namelijk alleen noodzakelijk voor een goede toezichtuitoefening door de Bank, maar tevens ter bevordering van veilige en efficiënte betalingssystemen. Dit laatste ligt in het verlengde van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, onderdeel c, van het Centrale Bank-statuut, waarin is bepaald dat de Bank het veilige en efficiënte betalingsverkeer dient te bevorderen. De door kredietinstellingen te verschaffen informatie is nodig voor onder meer statistische doeleinden. Met de verkregen informatie worden tevens voorschriften uitgevaardigd ten behoeve van bijvoorbeeld geautomatiseerde betaalsystemen.

L en M

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 10 en 11, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

N

Het bijzonder onderzoek komt te vervallen en daarvoor in de plaats worden in de onderhavige ontwerpverordening aan de externe deskundige toezichthoudende bevoegdheden toegekend.

O

Als gevolg van het vervangen in de definitiebepaling van het begrip deelneming door gekwalificeerde deelneming, wordt deze wijziging thans in dit artikel doorgevoerd.

P

De wijziging van artikel 18, eerste lid, van de Ltbk betreft de toevoeging van de woorden "integriteit van de kredietinstellingen". Hiermee wordt beoogd de gronden waarop de Bank toezicht uitoefent op de kredietinstellingen te verruimen met het integriteittoezicht.

Het tweede lid gaat over het toezicht op kredietinstellingen op geconsolideerde basis. Toezicht op geconsolideerde basis betekent dat de geconsolideerde jaarrekening de basis vormt voor het toezicht. Bepaald wordt welke onderneming (de kredietinstelling of de financiële holding) het aangrijpingspunt is van het geconsolideerde toezicht, en welke dochterondernemingen en deelnemingen van kredietinstellingen op geconsolideerde basis in het toezicht moeten worden betrokken.

Q

Deze wijziging is een zuivere technische aanpassing, waarbij verwezen wordt naar het Centrale Bank-statuut, dat met ingang van 10 oktober 2010 voor de landen Curaçao en Sint Maarten is komen te gelden.

R

In artikel 21, tweede lid, onderdeel a, van de Ltbk zijn de woorden "operationele risico's" toegevoegd, opdat vast komt te staan dat de Bank bij verordening algemeen verbindende voorschriften kan uitvaardigen terzake van de minimale omvang van het eigen vermogen van de kredietinstelling in verhouding tot niet alleen de kredietrisico's of marktrisico's, en ook de operationele risico's.

Het zij opgemerkt dat artikel 21, tweede lid, van de Ltbk geldt als een niet limitatieve invulling van de inhoud van de voorschriften betreffende de bedrijfsvoering van de kredietinstellingen.

S

Op de eerste plaats wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 3, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. De Bank kan thans op grond van artikel 22, eerste lid, van de Ltbk, - slechts wanneer de krachtens artikel 21 van de Ltbk gegeven richtlijnen (voorschriften) niet worden nageleefd of bij een ontwikkeling die de liquiditeit of solvabiliteit in gevaar zou kunnen brengen - verzoeken de nodige maatregelen te nemen, dan wel om ten aanzien van met name gegeven punten een bepaalde gedragslijn te volgen. Op grond van artikel 22, eerste lid, van de onderhavige ontwerplandsverordening wordt de bevoegdheid van de Bank om een kredietinstelling te verzoeken de nodige maatregelen te nemen, dan wel om ten aanzien van met name gegeven punten een bepaalde gedragslijn te volgen, ruimer gesteld.

Verwezen wordt naar 1.1. Inleiding van het Algemeen deel van deze memorie voor de reden waarom in Sint Maarten die bevoegdheid eveneens van toepassing is indien de Bank constateert dat een financiële instelling niet voldoet aan de bij of krachtens de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties opgelegde verplichtingen.

T

Artikel 23, eerste lid, onderdeel a, van de Ltbk wordt uitgebreid met de woorden "of van de winst van het lopend boekjaar te verminderen", waardoor de kredietinstelling op basis van die uitbreiding toestemming van de Bank nodig heeft om haar vermogen te verminderen in geval er sprake is van terugbetaling van de winst van het lopend boekjaar. Dit laatste omdat het verminderen van het eigen vermogen door uitkering van de winst van het lopend boekjaar nadelig kan zijn voor de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstelling.

Naar aanleiding van de introductie van het begrip gekwalificeerde deelneming in de onderhavige ontwerplandsverordening, wordt tevens artikel 23, eerste lid, onderdeel b, gewijzigd.

Voorts wordt in de onderhavige ontwerplandsverordening het tweede lid van artikel 23 van de Ltbk uitgebreid, opdat ook voor de benoeming

van de leden van de raad van commissarissen of een orgaan dat aan de raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft, toestemming van de Bank nodig is.

U

Op grond van artikel 24 van de Ltbk, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, is een kredietinstelling verplicht de Bank mededeling te doen van iedere voorgenomen wisseling van haar externe accountant en vindt de aanstelling van de externe accountant plaats nadat de Bank medegedeeld heeft daartegen geen bezwaar te hebben.

De plicht voor de kredietinstelling om de voorgenomen wisseling van haar externe accountant aan de Bank te melden, is in het nieuwe artikel 24 van de Ltbk komen te vervallen en is de mogelijkheid van bezwaar tegen de aanstelling van de externe accountant in het nieuwe artikel 24 van de Ltbk geclausuleerd. Op basis van dit artikel kan de Bank namelijk tegen iedere aanstelling of handhaving van een externe deskundige bezwaar maken, indien de externe deskundige naar het oordeel van de Bank niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de toevertrouwde taak met betrekking tot de kredietinstelling naar behoren zal vervullen.

V

Zoals aangegeven in het Algemeen deel van deze memorie van toelichting is thans ook het integriteittoezicht nadrukkelijk opgenomen in de onderhavige ontwerplandsverordening. Mitsdien is het noodzakelijk om "bedrijfseconomisch" in artikel 25 van de Ltbk te schrappen, opdat duidelijk wordt dat dit artikel niet slechts betrekking heeft op het bedrijfseconomisch toezicht, maar ook op integriteittoezicht dat door de Bank wordt uitgeoefend.

W

In het herziene eerste lid van artikel 28 van de Ltbk wordt afgezien van het vereiste dat slechts bij de afwikkeling van het bedrijf van kredietinstelling een noodregeling kan worden uitgesproken. Mitsdien komen de woorden "bij afwikkeling van het bedrijf van een kredietinstelling" in het eerste lid van dat artikel te vervallen. Het belang van de gezamenlijke schuldeisers is voldoende reden om een bijzondere voorziening te kunnen vorderen. Zo zal wanneer de solvabiliteit of liquiditeit van de kredietinstelling tekenen van een gevaarlijke ontwikkeling vertoont en redelijkerwijs in die ontwikkeling niet is te voorzien, het belang van de gezamenlijke schuldeisers een bijzondere voorziening kunnen vorderen.

De wijziging van het tweede lid van artikel 28 van de Ltbk is het directe gevolg van de herziening van het eerste lid van dat artikel. De wijziging bevat een toevoeging waardoor de Bank tevens kan worden gemachtigd tot de herstructurering van het bedrijf van de kredietinstelling. Uit de praktijk blijkt namelijk dat niet slechts de in het tweede lid van artikel 28, van de Ltbk, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, genoemde opdrachten mogelijk moeten zijn bij het uitspreken van de

noodregeling, maar dat ook de herstructurering van het bedrijf van de kredietinstelling, een mogelijke opdracht moet kunnen zijn. De noodregeling, omschreven in artikel 28 van de Ltbk, is een bijzondere voorziening die door de Bank kan worden aangevraagd wanneer de vergunning van een kredietinstelling is ingetrokken. Tegen de beschikking houdende de intrekking van een vergunning van een kredietinstelling, kan bezwaar of beroep worden ingediend. Met het oog op het vorenstaande wordt in het herziene zesde lid van artikel 28 van de Ltbk bepaald dat het bezwaar of beroep tegen de intrekking van een vergunning, de behandeling van het verzoek van de Bank tot het uitspreken van de noodregeling niet schorst.

X

Ter bevordering van een juiste informatieverschaffing aan het publiek dienen de naam en woonplaats van de gemachtigde, alsook de intrekking van de machtiging te worden opgenomen in het register van de Kamer van Koophandel. In het herziene achtste lid van artikel 30 van de Ltbk wordt de verplichting voor de Bank opgenomen om zorg te dragen dat de gegevens bedoeld in dit artikellid aan de Kamer van Koophandel worden doorgegeven.

Y

Middels de bepaling, zoals opgenomen in het nieuwe artikel 36a, eerste lid, van de Ltbk, wordt getracht een einde te brengen aan de huidige situatie, inhoudende dat het voor de betrokken partijen niet duidelijk is wat er moet gebeuren met de overgebleven gelden van de vorderingen van de crediteuren die niet zijn verschenen, dan wel niet zijn gevonden, of met de gelden van de crediteuren van een geheel of gedeeltelijke geliquideerde bedrijf, die de hen toegekende gelden niet in ontvangst hebben willen nemen. Na afloop van de noodregeling, wanneer liquidatie heeft plaatsgevonden, dienen bovengenoemde gelden gestort te worden in de consignatiekas. In de Landsverordening houdende aanwijzing van de plaatsen tot het ontvangen van consignaties is de Centrale Bank aangewezen voor het ontvangen van consignaties. De verjaringstermijn wordt op 20 jaar gesteld. Hierna vervallen de in de consignatiekas gestorte gelden aan de openbare rechtspersoon Curaçao respectievelijk Sint Maarten, afhankelijk van de plaats van vestiging van het bedrijf.

In het nieuwe artikel 36a, tweede lid, van de Ltbk wordt de wijze bepaald waarop bekendmaking van de in het eerste lid, bedoelde stortingen moet plaatsvinden. Bekendmaking kan ook plaatsvinden op een andere door de Bank te bepalen wijze. Dit laatste heeft betrekking op onder andere de bekendmaking bij de liquidatie van internationale kredietinstellingen.

Z

De wijziging in het eerste lid van artikel 39 van de Ltbk betreft een zuiver technische reparatie.

AA, BB en CC

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 13, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

De bepalingen in het vijfde en zesde lid over de informatieverstrekking aan de Algemene Rekenkamer zijn bij nota van wijziging bij het ontwerp van de Harmonisatielandsverordening toegevoegd. De toelichting daarbij luidde:

Naar aanleiding van het advies van de Raad van Advies d.d. 19 november 2014 met no. RvA no RA/26-14-LV, is in alle toezichtlandsverordeningen op grond waarvan de Bank toezicht uitoefent, een standaardbepaling opgenomen dat de Bank gegevens of inlichtingen dient te verstrekken aan de Algemene Rekenkamer. Een dergelijke standaardbepaling is nodig, omdat de Bank op grond van de gestandaardiseerde geheimhoudingsbepalingen in de toezichtlandsverordeningen een beroep kan doen op haar geheimhoudingsplicht in geval de Algemene Rekenkamer (hierna: de Rekenkamer), in de uitoefening van haar wettelijke taak op grond van artikel 26 in samenhang met artikel 42 van de Landsverordening Algemene Rekenkamer, van de Bank informatie vordert. Omdat de Rekenkamer hierdoor haar taak niet kan uitoefenen, wordt bepaald dat de Bank de door de Rekenkamer gevraagde informatie die noodzakelijk is in de uitoefening van haar taak, aan de Rekenkamer dient te verstrekken. Ten einde de noodzakelijke geheimhouding van de aan de Rekenkamer verstrekte gegevens te waarborgen, wordt tevens bepaald dat de Rekenkamer op zijn beurt verplicht is tot geheimhouding van de van de Bank ontvangen vertrouwelijke gegevens of inlichtingen en deze slechts openbaar kan maken indien deze niet herleid kunnen worden tot afzonderlijke personen.

DD

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 6, van deze memorie van toelichting.

EE

De wijziging in het eerste lid van artikel 44 van de Ltbk betreft het herstel van een onjuiste verwijzing.

FF

De toevoeging van het woord "opvorderbare" voor het woord "gelden" in het eerste lid van artikel 45 van de Ltbk betreft een zuiver redactionele verduidelijking van deze bepaling, terwijl de vervanging van "artikel 8" door "artikel 11" in datzelfde lid een zuiver technische reparatie is.

Het bepaalde in het herziene tweede lid van artikel 45 van de Ltbk wordt in de onderhavige ontwerpverordening opgenomen ter regulering van onder meer gangbare krediet-bemiddelingspraktijken in bijvoorbeeld Nederland, de Verenigde Staten en Engeland, door de bedrijven zoals Boober, Prosper en Zopa. Deze kredietbemiddelaars kunnen online krediet verstrekken middels een bepaald netwerksysteem.

Het nieuwe derde lid van artikel 45 wordt een verbod op koppelpraktijken opgenomen. Sint Maarten kent tot nu toe geen regels terzake van koppelverkoop praktijken. De Bank heeft evenwel klachten hierover vanuit de gemeenschap in Curaçao ontvangen. Teneinde de cliënten van kredietinstellingen en de verleners van kredieten te beschermen wordt thans voorgesteld in het derde lid van dit artikel koppelverkoop te verbieden. Dit is ook in overeenstemming met de geldende wetgeving in de eilanden Bonaire, Saba en Sint Eustatius, de zogenaamde BES-eilanden. Aldus zal een kredietinstelling een kredietnemer, zoals een hypotheeknemer, niet kunnen verplichten om een levensrisicoverzekering bij haar af te sluiten.

Het herziene vijfde lid van artikel 45 van de Ltbk voorziet in een (individuele) ontheffingsmogelijkheid, terwijl het nieuwe vierde lid in een (categoriale) vrijstellingsmogelijkheid voorziet. De op grond van genoemde artikelleden aan de ontheffing c.q. vrijstelling te stellen beperkingen en te verbinden voorschriften kunnen onder meer betrekking hebben op het behoud, respectievelijk waarborg van een integer en stabiel financieel stelsel in Sint Maarten en kunnen tevens ter uitvoering strekken van het algemeen monetair beleid.

Ten slotte wordt hier opgemerkt dat op grond van artikel 45, derde lid, van de Ltbk, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, het verbod op het aantrekken van gelden, zoals neergelegd in artikel 45, eerste lid, van de Ltbk niet geldt voor beleggingsinstellingen. Echter, sinds de invoering van de Ltba is het op grond van artikel 3 van de Ltba een ieder verboden in of vanuit Sint Maarten gelden of andere goederen ter deelneming in een beleggingsinstelling, waaraan geen vergunning is verleend door de Bank, te vragen of te verkrijgen dan wel rechten van deelneming in een dergelijke beleggingsinstelling aan te bieden. Aldus wordt in de onderhavige ontwerplandsverordening voorgesteld het bedoelde derde lid van artikel 45 van de Ltbk te schrappen.

GG

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 14, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

HH

Artikel 46 van de Ltbk komt te vervallen en daarvoor in de plaats worden nieuwe regels van bestuurlijke handhaving in Hoofdstuk Xa vastgesteld.

II

Voor een algemene uitweiding over de onderwerpen opgenomen in dit onderdeel, te weten de last onder dwangsom, de bestuurlijke boete, de geldschulden en de verjaring, wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragrafen 4 en 5 van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Artikel 48a

De last onder dwangsom bevat twee elementen. Het eerste element bevat een last, een bevel strekkende tot het herstel van de overtreding. Het woord "herstel" impliceert dat de last onder dwangsom, een herstelsanctie is. Het tweede element houdt een voorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom in. De verplichting tot betaling ontstaat pas als de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Artikel 48b

Aan het eerste lid van artikel 48b, ontleent de Bank haar bevoegdheid om een last onder dwangsom op te leggen. Het moet gaan om overtreding van een dwingende verplichting, opgenomen bij of krachtens de Ltbk. Deze bepaling is zodanig geformuleerd dat een ieder die niet voldoet aan de wettelijke verplichtingen, een dwangsom opgelegd kan worden. De normadressaten, dat zijn degene toe wie het overtreden voorschrijft zich richt, zijn verschillend in de verschillende toezichtlandsverordeningen op grond waarvan de Bank toezicht uitoefent op financiële instellingen. In het ene geval is dat de vergunninghouder, bijvoorbeeld de kredietinstelling die de door de Bank krachtens artikel 12 van de Ltbk opgeëiste informatie niet verschaft, in het andere geval is dat de externe deskundige. Met de gebruikmaking van de woorden een ieder wordt duidelijk gemaakt dat niet alleen de kredietinstelling met een vergunning dan wel degene die over een ontheffing beschikt een dwangsom opgelegd kan worden, maar ook bijvoorbeeld de directeur van de kredietinstelling, of een externe deskundige werkzaam voor de kredietinstelling en waaraan in of krachtens de Ltbk bepaalde verplichtingen zijn opgelegd. Een bestuurlijke sanctie kan in het algemeen slechts worden opgelegd nadat een overtreding heeft plaatsgevonden. Voor een herstelsanctie is in de Nederlandse rechtspraak aanvaard en gecodificeerd in de Nederlandse Algemene wet bestuursrecht, dat de last onder dwangsom in bijzondere omstandigheden ook preventief kan worden opgelegd. Bij de toepassing van deze bevoegdheid, waarbij aan de Bank de bevoegdheid wordt gegeven om preventief een last op te leggen, dient de Bank terughoudendheid te betrachten. Het gaat hier namelijk om een ingrijpende bevoegdheid. In een dergelijk geval moet de Bank uiteraard in de beschikking de overtreding omschrijven en het te overtreden voorschrijft benoemen. Gelet daarop moet nauwkeurig vaststaan welke norm dreigt te worden overtreden. Daarnaast dient natuurlijk een belangenafweging door de Bank plaats te vinden. In het vierde lid wordt bepaald dat de last de maatregelen moet omschrijven die de overtreder moet nemen om verbeurte van een dwangsom te voorkomen.

De Bank dient ingevolge dit lid aan de overtreder een termijn te gunnen gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat hij een dwangsom verbeurt. Ook indien het gaat om een last gericht op het voorkomen van een herhaling, kan een begunstigingstermijn worden gegeven. Volgens jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State behoeft bij een last onder dwangsom die strekt tot het voorkomen van herhaling echter geen termijn te worden gegund.

Het vijfde lid stelt buiten twijfel dat een beslissing van de Bank tot oplegging van een last onder dwangsom een beschikking is. In het zesde lid wordt bepaald dat een dwangsom kan worden vastgesteld op een bedrag ineens, op een bedrag per tijdseenheid

waarin de last niet is uitgevoerd of op een bedrag voor iedere overtreding van de last. Voor een bedrag ineens kan worden gekozen indien de overtreder eenmaal voor een bepaalde datum een bepaalde handeling moet verrichten. Indien per tijdseenheid of per overtreding een last wordt opgelegd, kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregel, het bedrag worden vastgesteld waarboven geen dwangsom meer kan worden verbeurd. Voor alle varianten geldt het evenredigheidsbeginsel.

Artikel 48c

Dit artikel regelt de termijn voor betaling van een dwangsom. Dit is nodig omdat de algemene betalingstermijn van artikel 48v hier niet rechtstreeks van toepassing is. De hoofdregel van artikel 48v geldt voor betalingsverplichtingen die bij beschikking worden vastgesteld. Bij verbeurte van een dwangsom ontstaat de betalingsverplichting echter van rechtswege door de overtreding van de last en niet pas door de latere invorderingsbeschikking. Nadat de verplichting om de verbeurde geldsom te betalen van rechtswege is ontstaan en de betalingstermijn is verstreken, zal de Bank op grond van artikel 48g eerst een invorderingsbeschikking moeten geven, alvorens een aanmaning te kunnen versturen en eventueel een dwangbevel te kunnen uitvaardigen.

Artikel 48d

Dit artikel regelt de omstandigheden waaronder op verzoek van de overtreder wijzigingen kunnen worden aangebracht in de opgelegde last of hoogte van de dwangsom. Bij "onmogelijkheid om aan de verplichtingen te voldoen", dient in de eerste plaats te worden gedacht aan overmacht situaties. (Gedeeltelijke) opheffing is op zijn plaats voor zover de last definitief niet meer kan worden nagekomen. Indien de overtreder echter tijdelijk niet aan zijn verplichtingen kan voldoen, kan de Bank de looptijd opschorten. Indien de last gedeeltelijk wordt opgeheven, kan de Bank de dwangsom verminderen. Het tweede lid staat de Bank niet in de weg om ambtshalve de last op te heffen.

Artikel 48e

De verjaringstermijn voor het invorderen van verbeurde dwangsommen in dit artikel vormt een afwijking van artikel 48hh, dat voor de rechtsvordering tot betaling van een bestuurlijke boete, een verjaringstermijn kent van vijf jaren nadat de voorgeschreven betalingstermijn is verstreken. De overige bepalingen van paragraaf 4 van dit hoofdstuk inzake stuiting en verlening van de verjaringstermijn zijn wel van toepassing op de last onder dwangsom. Opgemerkt zij dat na stuiting van de verjaring opnieuw een verjaringstermijn van één jaar begint te lopen.

Artikel 48f

Dit artikel ziet op de rechtvaardigingsgronden. Het Wetboek van Strafrecht regelt in de artikelen 1:114 en volgende een aantal gevallen waarin geen straf kan worden opgelegd: de zogenoemde strafuitsluitingsgronden. Deze vallen uiteen in rechtvaardigingsgronden en schulduitsluitingsgronden. Indien zich een rechtvaardigingsgrond voordoet, is het feit niet strafbaar en kan er dus niemand voor worden gestraft. Schulduitsluitingsgronden daarentegen zien op de schuld van

de individuele dader. De dader die zich op een schulduitsluitingsgrond kan beroepen, kan in beginsel niet worden gestraft. Rechtvaardigingsgronden zijn voor alle bestuurlijke sancties van belang, schulduitsluitingsgronden daarentegen alleen voor bestuurlijke boetes. Voor het kunnen opleggen van een herstelsanctie is immers niet vereist dat de overtreder iets te verwijten valt. De klassieke rechtvaardigingsgronden zijn overmacht, noodweer, handelen ter uitvoering van een wettelijk voorschrift en handelen ter uitvoering van een bevoegd gegeven ambtelijk bevel. Het is aan de Bank en uiteindelijk aan de rechter om het begrip rechtvaardigingsgrond voor het bestuursrecht nader in te vullen. Daarbij ligt het voor de hand dat de Bank en de rechter de strafrechtelijke jurisprudentie en de klassieke strafuitsluitingsgronden tot uitgangspunt zullen nemen.

Artikel 48g

Dit artikel regelt de invorderingsbeschikking. Indien de Bank een last onder dwangsom heeft opgelegd, dient zij in de eerste plaats een invorderingsbeschikking te geven indien zij van oordeel is dat dwangsommen zijn verbeurd en daarom tot invordering wil overgaan (eerste lid). Ter illustratie wordt hier een voorbeeld gegeven. Stel een kredietinstelling voldoet niet aan informatieverzoeken van de Bank (overtreding artikel 12, eerste lid, van de Ltbk). De Bank legt deze instelling op 1 januari een dwangsom op, onder de last om binnen twee weken de opgevraagde informatie aan te leveren. De dwangsom bedraagt NAf 500,- voor iedere dag of gedeelte daarvan dat de gevraagde informatie niet is aangeleverd tot een maximum van NAf 10.000,-. Indien de Bank op 14 januari de gevraagde informatie niet heeft ontvangen, ontstaat van rechtswege een betalingsverplichting voor de kredietinstelling die in overtreding is. De dwangsom is verbeurd, omdat de begunstigingstermijn van twee weken is verstreken zonder dat aan de last uitvoering is. Vanaf dit moment heeft de kredietinstelling krachtens artikel 48c zes weken te tijd om te betalen, en kan de Bank een invorderingsbeschikking uitgeven. Met het uitvoeren van deze beschikking vangt een nieuwe betalingstermijn van zes weken aan. Na verloop van zes weken is de kredietinstelling in verzuim en kan de Bank aanmanen en is de kredietinstelling wettelijke rente verschuldigd.

Aangezien invordering bij dwangbevel pas mogelijk is nadat is aangemaand, wordt aldus bereikt dat dwanginvordering pas kan plaatsvinden nadat de geldschuld bij beschikking is vastgesteld. Dit betekent tevens dat de bestuursrechter voortaan ook zal oordelen over geschillen over het bestaan en de omvang van de geldschuld. Dat is juist bij de last onder dwangsom van groot belang, omdat geschillen over het bestaan van de geldschuld in feite niets anders zijn dan geschillen over de vraag of de last is overtreden.

Bij een last die strekt tot het voorkomen van herhaling van de overtreding gaan deze geschillen doorgaans over de vraag of na de overtreding naar aanleiding waarvan de last onder dwangsom is opgelegd, opnieuw een overtreding heeft plaatsgevonden.

Het dictum van de invorderingsbeschikking behelst in dit geval de beslissing om over te gaan tot invordering van een bepaald bedrag aan verbeurde dwangsommen. Ter motivering van deze beslissing zal de Bank allereerst moeten aangeven op welke gronden zij van oordeel is dat dwangsommen zijn verbeurd (dus: dat de last is overtreden), alsmede tot welk bedrag deze zijn verbeurd. Nogmaals zij benadrukt

dat de invorderingsbeschikking in zoverre een declaratoir karakter heeft. De dwangsommen worden van rechtswege verbeurd door de overtreding van de last. De vaststelling bij beschikking dat en tot welk bedrag dit is geschied, is nodig om de geldschuld te kunnen invorderen, maar doet haar niet ontstaan.

Naast dit oordeel over de verbeurde van de dwangsom, dient de Bank de beslissing om tot invordering over te gaan, te motiveren. Doorgaans zal daartoe echter kunnen worden volstaan met de overweging dat er geen redenen zijn om van invordering af te zien. Een adequate handhaving vergt immers dat opgelegde sancties ook worden geëffectueerd en dus dat verbeurde dwangsommen ook worden ingevorderd. Slechts in bijzondere omstandigheden kan geheel of gedeeltelijk van invordering worden afgezien; het ligt op de weg van de overtreder om dergelijke omstandigheden onder de aandacht van de Bank te brengen. Daarbij zij overigens aangetekend dat het treffen van een betalingsregeling, waarbij bijvoorbeeld gedeeltelijk uitstel van betaling wordt verleend, iets anders is dan het afzien van invordering.

Op grond van het tweede lid dient de Bank voorts een beschikking omtrent de invordering te geven, indien een belanghebbende daarom vraagt. Daarbij kan in de eerste plaats worden gedacht aan de derde op wiens verzoek in een eerder stadium de last onder dwangsom is opgelegd. In dat geval kan de beschikking ook inhouden dat niet wordt ingevorderd, hetzij omdat de Bank van oordeel is dat geen dwangsommen zijn verbeurd, hetzij omdat zij van oordeel is dat op grond van bijzondere omstandigheden van invordering van de verbeurde dwangsommen moet worden afgezien. De verplichting om dit oordeel in een beschikking vast te leggen, verschaft de derde dan de mogelijkheid om dit oordeel door de bestuursrechter te laten toetsen. De beschikking omtrent invordering geeft de derde de mogelijkheid om het bestuur (de Bank) via de bestuursrechter tot daadwerkelijk optreden te bewegen. Bepaald is dat iedere belanghebbende om een invorderingsbeschikking kan vragen. Dat kan de derde zijn die in een eerder stadium om handhaving heeft verzocht of een andere derde-belanghebbende, maar ook de overtreder. De overtreder zal als regel echter zelf geen behoefte hebben om een invorderingsbeschikking te vragen, omdat de Bank die toch al moet geven voordat hij tot invordering kan overgaan. Als de Bank en de overtreder van mening verschillen over de vraag of de last correct is uitgevoerd, is echter denkbaar dat de overtreder om een invorderingsbeschikking vraagt om het geschil snel aan de rechter te kunnen voorleggen.

In het derde lid wordt bepaald dat indien een belanghebbende de Bank verzoekt omtrent de invordering van de dwangsom, de Bank binnen zes weken beslist op het verzoek.

Artikel 48h

Uit het eerste lid vloeit voort dat bij een intrekking of wijziging van de last onder dwangsom, de invorderingsbeschikking steeds in haar geheel vervalt, ook indien de nieuwe last onder dwangsom slechts tot een gedeeltelijke wijziging van de reeds ingevorderde dwangsom leidt. Dat is in het belang van de rechtszekerheid. Zou de invordering van een deel van de dwangsom ook in de nieuwe situatie in aanmerking

komen, dan moet dat in een nieuwe beschikking tot uitdrukking worden gebracht. Zulks is voor alle duidelijkheid in het tweede lid bepaald.

Artikel 48i

Indien een beschikking tot invordering, dat wil zeggen een beschikking die inhoudt dat wel wordt ingevorderd, wordt gegeven terwijl nog een bezwaar of beroep tegen de last onder dwangsom aanhangig is, kan de overtreder door betwisting van de invorderingsbeschikking bewerkstelligen dat in het kader van het reeds aanhangige bezwaar of beroep, tevens de dwangsombeschikking wordt getoetst. Aldus wordt een afzonderlijke procedure over de invorderingsbeschikking voorkomen.

Als gevolg van de concentratie van bezwaar, beroep, hoger beroep of een verzoek om een schorsing dan wel voorlopige voorziening, kan het voorkomen dat in de procedure tegen de invorderingsbeschikking, één of zelfs twee instanties worden overgeslagen. Indien de invorderingsbeschikking wordt gegeven op een tijdstip waarop de procedure tegen de last onder dwangsom zich reeds in de fase van hoger beroep bevindt, is het gevolg dat de invorderingsbeschikking in eerste en enige aanleg door de appelrechter wordt beoordeeld. Om de mogelijkheid te creëren dat het Hof de procedure tegen de invorderingsbeschikking terug verwijst naar de Bank, dat immers het orgaan is dat de beslissing heeft genomen, is het tweede lid aan artikel 48i toegevoegd.

Voor wat betreft de beslissing op het beroep kan het Gerecht krachtens artikel 54 van de LAR in elke fase voorafgaand aan de openbare behandeling van het beroepschrift, het beroepschrift toezenden aan het bestuursorgaan dat de bestreden beschikking heeft gegeven, in casu de Bank.

In het derde lid wordt bepaald dat de mogelijkheid van terugzenden ook geldt in geval een schorsing of voorlopige voorziening bij de rechter is gevorderd.

Artikel 48j

Een bestuurlijke boete is een sanctie en kan derhalve slechts worden opgelegd voor een overtreding, een verboden gedraging. Daarin onderscheidt zij zich van verplichtingen tot betaling van een geldsom die door de overheid worden opgelegd ter zake van gedragingen die op zichzelf niet in strijd met het bestuursrecht zijn, zoals heffingen, retributies en (andere) belastingen.

Een bestuurlijke boete is voorts een sanctie met een punitief karakter; daarin onderscheidt zij zich van de last onder dwangsom. Een dwangsom strekt tot het voorkomen, beëindigen of ongedaan maken van een onrechtmatige situatie. Dit komt tot uiting in het feit dat een dwangsom slechts kan worden opgelegd in combinatie met een last om iets te doen of na te laten. Bij een bestuurlijke boete is van zo'n last geen sprake. De boete maakt de overtreding ook niet ongedaan - hoogstens indirect, door het afnemen van door de overtreding verkregen economisch voordeel - en is slechts indirect, door haar afschrikkende werking, gericht op het voorkomen van verdere overtredingen. De gekozen omschrijving van het begrip bestuurlijke boete brengt met zich mee dat een bestuurlijke boete niet voorwaardelijk kan worden opgelegd.

Degene aan wie een bestuurlijke boete wordt opgelegd, wordt in dit ontwerp aangeduid als overtreder. Dit is te vergelijken met de verdachte in het strafrecht.

Artikel 48k

Ook de bevoegdheid tot opleggen van de bestuurlijke boete is een discretionaire bevoegdheid van de Bank. De boete kan uitsluitend aan de overtreder worden opgelegd. Hier geldt ook dat de boete niet alleen aan de kredietinstelling die in overtreding is opgelegd kan worden, maar ook aan bijvoorbeeld de directeur van de kredietinstelling, of de externe deskundige die voor de kredietinstelling werkzaamheden verricht. De hoogte van de bestuurlijke boete dient te worden afgestemd op de duur van de overtreding, alsmede op de mate van verwijtbaarheid aan de overtreder. De rechter kan deze sanctie in tegenstelling tot de herstelsancties integraal toetsen.

De hoogte van de bestuurlijke boete voor de verschillende overtredingen, kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden vastgesteld. Een algemeen maximum wordt in de landsverordening zelf geregeld.

In de landsverordening van Curaçao is dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen, verplicht voorgeschreven. De regering heeft ervoor gekozen om in Sint Maarten dat besluit facultatief te laten zijn. De reden daarvan is dat in Curaçao een dergelijk landsbesluit nog niet tot stand is gekomen, en de regering wil de vaststelling daarvan eerst afwachten alvorens te besluiten of ook in Sint Maarten zo'n landsbesluit nuttig en nodig is, naast dit algemene maximum.

In het derde lid wordt bepaald dat de betrokkene door de Bank schriftelijk op de hoogte moet worden gebracht van het voornemen een boete op te leggen onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust, alvorens over te kunnen gaan tot oplegging van een boete.

Artikel 48l

Onderdeel a beoogt het beginsel "geen straf zonder schuld" ook voor bestuurlijke boetes te codificeren. Om aan het opleggen van een boete te ontkomen, zal de overtreder derhalve een beroep moeten doen op afwezigheid van alle schuld en deze afwezigheid aannemelijk moeten maken. Met een beroep op een schulduitsluitingsgrond kan de schuld - en dus de verwijtbaarheid - worden aangetast, indien de rechter deze accepteert.

Onderdeel c codificeert het zogeheten "ne bis in idem-beginsel" voor bestuurlijke boetes. Het beginsel houdt in dat niemand tweemaal mag worden gestraft voor dezelfde overtreding. Indien iemand gelijktijdig twee of meer overtredingen pleegt, kan hij wel voor beide afzonderlijk worden gestraft. Derhalve is ook in dit verband cruciaal of een handeling die in strijd komt met twee of meer voorschriften moet worden opgevat als één overtreding, dan wel kan worden uiteengelegd in twee of meer zelfstandige overtredingen. In het eerste geval kan immers wegens die overtreding slechts eenmaal een bestraffende sanctie worden opgelegd. Als aan die sanctie slechts één van de geschonden voorschriften ten grondslag is gelegd, is een tweede sanctie ook wegens schending van het andere voorschrift niet meer mogelijk. In het tweede geval daarentegen kan voor iedere overtreding

een afzonderlijke sanctie worden opgelegd. Overtreding van twee voorschriften levert pas één feit op als de overtredingen niet alleen feitelijk nauw samenhangen, maar ook kan worden gezegd dat de dader van beide overtredingen een verwijt van dezelfde strekking kan worden gemaakt; dat wil zeggen als de overtreden voorschriften soortgelijke belangen beschermen. Het ligt in de rede dat de Bank en de rechter bij de uitleg van het begrip "dezelfde overtreding" aansluiting zullen zoeken bij de strafrechtelijke jurisprudentie ter zake.

En ten slotte is de rechtvaardigingsgrond in onderdeel d, opgenomen. Voor zover de overtreding een rechtvaardigingsgrond bestaat, vervalt de plicht tot opleggen van een bestuurlijke boete. Rechtvaardigingsgronden zijn voor alle bestuurlijke sancties van belang. Het kan voorkomen dat pas nadat het voornemen tot opleggen van een bestuurlijke boete aan de overtreder kenbaar is gemaakt, het bestuursorgaan, in casu de Bank, kennis neemt van de feiten waaruit blijkt dat er sprake is van een rechtvaardigingsgrond.

Artikel 48m

Dit artikel ziet op de verhouding tussen bestuurlijke boetes en strafrechtelijke sancties. Ook dan geldt het beginsel "ne bis in idem": als voor een overtreding aan iemand reeds een strafrechtelijke sanctie is opgelegd, kan hem voor dezelfde overtreding niet ook nog eens een bestuurlijke boete worden opgelegd en omgekeerd. De keuze voor één van beide wegen dient op enig moment definitief te zijn; het kan niet zo zijn dat als de ene weg uiteindelijk niet tot het opleggen van een sanctie leidt, de overheid het dan zonder meer nog eens langs de andere weg kan proberen. Ook moet worden voorkomen dat iemand nodeloos tweemaal in een sanctieprocedure wordt betrokken voor dezelfde overtreding. Het eerste lid regelt dit "una-viastelsel". Besluit de officier van justitie een strafvervolging in te stellen, dan is de bestuursrechtelijke weg definitief afgesloten zodra het onderzoek ter terechtzitting is begonnen. Een eventuele vrijspraak, ontslag van rechtsvervolging of niet-ontvankelijkheid van het openbaar ministerie (OM) doet de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete dus niet herleven. De bestuursrechtelijke weg is eveneens definitief afgesloten indien de officier van justitie een transactie aanbiedt en de overtreder deze aanvaardt. Dan is immers een sanctie opgelegd en dient geen tweede sanctie voor hetzelfde feit meer mogelijk te zijn. Ziet de officier van justitie echter, anders dan wegens aanvaarding van een transactievoorstel, nog vóór de aanvang van het onderzoek ter terechtzitting af van strafvervolging, dan krijgt de Bank alsnog de gelegenheid te beslissen of wel een bestuurlijke boete wordt opgelegd.

Ten slotte wordt opgemerkt dat, omdat voor de handhaving van de regels zoals vastgelegd in de verschillende landsverordeningen op grond waarvan de Bank toezicht houdt op de financiële instellingen, zowel de bestuursrechtelijke- als de strafrechtelijke weg gekozen kan worden, er een degelijke afstemming dient te bestaan tussen de bestuurlijke toezichthouders, in dit geval de Bank, en de strafrechtelijke handhavers, het Openbaar Ministerie (hierna te noemen: OM). Het is dan ook de bedoeling om binnenkort een Memorandum of Understanding (hierna te noemen: MOU) tussen de Bank en het OM in Curaçao te sluiten, teneinde goede afspraken te maken over het te volgen beleid in voorkomende gevallen. Gelet op de

eis van eenvormigheid, zal Sint Maarten zich bij Curaçao aansluiten door een overeenkomstige MOU overeen te komen.

Artikel 48n

In het eerste lid is bepaald dat een boete vervalt als zij op het tijdstip van overlijden nog niet onherroepelijk is. Het spreekt immers van zelf dat een bestuurlijke boete die ten laste komt van een nalatenschap niet het beoogde bestraffende effect meer kan hebben. Hetzelfde geldt voor zover de boete op het tijdstip van overlijden van de overtreder nog niet is betaald. Dit laatste geldt ook als de executie al een aanvang heeft genomen door de betekening van het dwangbevel; de executie zal dan moeten worden gestaakt.

Indien een overtreding waarvoor een bestuurlijke boete kan worden opgelegd tevens een strafbaar feit is, kan het voorkomen dat nadat een bestuurlijke boete is opgelegd, een derde zich op de voet van artikel 25 van het Wetboek van Strafvordering tot het Hof wendt met een klacht wegens niet-vervolging van de overtreder voor datzelfde feit. In wezen beklaagt de derde zich dan over de keuze om de overtreding bestuursrechtelijk af te doen. Dit betekent dat het recht tot strafvervolging, dat door de bestuurlijke boete in beginsel was vervallen, door het bevel van het Hof weer herleeft. Daardoor kan betrokkene alsnog worden vervolgd. Dit laat onverlet dat dubbele bestraffing uiteraard ook in deze situatie niet is toegestaan. Daarom bepaalt het tweede lid dat het bevel tot vervolging van het Hof van rechtswege tot gevolg heeft dat een reeds opgelegde bestuurlijke boete vervalt. Dit geldt ook als deze bestuurlijke boete reeds onherroepelijk is geworden. De overtreder dient dit bevel aan de Bank kenbaar te maken. Dit brengt mee dat, voor zover de bestuurlijke boete reeds is betaald, deze betaling achteraf gezien onverschuldigd is geweest. De Bank dient de betaalde bedragen dus aan de overtreder terug te betalen.

Zoals strafbare feiten door tijdsverloop verjaren, behoort ook in het bestuursrecht de bevoegdheid van de overheid om overtredingen te bestraffen in de tijd begrensd te zijn. In het derde lid is gelet daarop een termijn van 5 jaren opgenomen.

Indien ten tijde van de beslissing op bezwaar, onderscheidenlijk de uitspraak van de rechter, de termijn van vijf jaar inmiddels is verstreken, zou twijfel kunnen rijzen of nog wel de bevoegdheid bestaat om enige boete op te leggen. Om buiten twijfel te stellen dat in dat geval die bevoegdheid nog wel bestaat, bepaalt het vierde lid dat in deze gevallen de termijn voor het opleggen van de boete wordt opgeschort tot onherroepelijk op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 48o

Het zwijgrecht is in het eerste lid neergelegd voor de fase van de voorbereiding van de boetebeschikking en de bezwaarfase en in het tweede lid voor een eventuele beroepsprocedure tegen de boetebeschikking. Voor een uitgebreide uitweiding over dit onderwerp in samenhang met aspecten van de rechten van de mens wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 4.5. van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Artikel 48p

Voor het vaststellen van overtredingen zijn waarnemingen en andere handelingen door het toezichthoudende personeel van de Bank nodig. Deze waarnemingen en bevindingen moeten in een rapport vastgelegd worden. Het rapport dient een omschrijving te bevatten van de overtreding, het overtrede voorschrift en zo nodig de plaats waar en het tijdstip waarop de overtreding plaatsvond. Het vereiste van omschrijving van de overtreding komt overeen met de op het motiveringsbeginsel berustende eis om de gronden te vermelden waarop het voornemen om een boete op te leggen berust.

Artikel 48q

Gelet op het punitieve karakter van de bestuurlijke boete, dient ingevolge artikel 6 van het EVRM het beginsel van "equality of arms" te worden gerespecteerd. Dit beginsel brengt onder andere met zich dat men voldoende in de gelegenheid wordt gesteld zich te verdedigen. In dit geval betekent dit dat de overtreder, behalve in het rapport, op zijn verzoek ook inzage moet kunnen hebben in de stukken die ten grondslag liggen aan het (voornemen tot een) besluit hem een bestuurlijke boete op te leggen.

Om eventuele onwenselijke gevolgen van het verlenen van inzage in stukken tegen te gaan is voor uitzonderingen op ter inzage te geven stukken, aangesloten bij de betreffende regeling in het Wetboek van Strafvordering (artikel 20, tweede lid).

Artikel 48r

Het eerste lid bepaalt dat de overtreder steeds in de gelegenheid wordt gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen. In de eerste plaats dient in dit geval het rapport of proces-verbaal reeds bij de uitnodiging voor het horen aan de betrokkene te worden gezonden. De betrokkene weet dan waartegen hij zich moet verweren. Opgemerkt zij dat het natuurlijk denkbaar is dat een rapport is opgemaakt van twee of meer overtredingen, maar dat de Bank slechts voor één daarvan het opleggen van een boete overweegt. In dat geval ligt het natuurlijk in de rede dat ook dit aan de betrokkene wordt medegedeeld. In de tweede plaats dient de Bank, indien de overtreder daarom vraagt of anderszins blijkt dat hij de Nederlandse of Engelse taal onvoldoende begrijpt, zo nodig zorg te dragen voor een tolk. Dit vloeit voort uit artikel 6, derde lid, onderdeel a, van het EVRM. De kwalificatie "zo nodig" geeft aan dat niet onder alle omstandigheden recht op een officiële tolk bestaat. Waar het om gaat, is dat de Bank en de betrokkene met elkaar kunnen communiceren. Als de betrokkene niet een van de officiële talen (Engels en Nederlands), maar bijvoorbeeld wel het Spaans machtig is, zal daarvoor in een aantal gevallen geen tolk nodig zijn.

Het tweede lid houdt verband met het gegeven dat na het opmaken van een rapport niet in alle gevallen een boetebeschikking volgt. Het is immers mogelijk dat de Bank besluit geen boete op te leggen. Dat kan ook nog na het horen van de overtreder gebeuren, juist naar aanleiding van door de betrokkene verstrekte informatie. In dat geval dient de betrokkene echter wel zo spoedig mogelijk te weten dat de beschuldiging is ingetrokken. Daarom dient hij hiervan schriftelijk in kennis te worden gesteld.

Het is echter ook mogelijk dat tijdens het horen informatie op tafel komt, waardoor de Bank bij nader inzien toch tot strafrechtelijke afdoening overgaat. Ook daarvan dient de overtreder dan op de hoogte te worden gesteld. De kennisgeving dat geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd, is overigens een appellabel besluit. Zij is naar haar objectieve strekking immers gericht op het rechtsgevolg dat de bevoegdheid om voor deze overtreding aan deze overtreder een bestuurlijke boete op te leggen, komt te vervallen. Dit is echter slechts van praktisch belang indien een derde-belanghebbende aanwezig is, die dit besluit eventueel zou willen aanvechten.

Artikel 48s

In het eerste lid wordt bepaald dat de bestuurlijke boete bij beschikking wordt opgelegd. Het betreft derhalve een appellabel besluit. De beschikking moet uitdrukkelijk de naam van de overtreder vermelden. De rechtszekerheid eist immers dat ondubbelzinnig vaststaat wie de boete moet betalen.

Op grond van het tweede lid van dit artikel, dient de Bank zich in te spannen voor een vertaling van de beschikking, indien de overtreder de Nederlandse of Engelse taal niet voldoende machtig is.

Artikel 48t

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 4.3, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting

Artikel 48u

Op advies van de Raad van Advies van de Nederlandse Antillen is dit artikel toegevoegd aan het ontwerp. De regering ziet geen reden om hiervan te willen afwijken.

Artikel 48v

Deze bepaling regelt de reikwijdte van de bepalingen over de geldschulden. De bepalingen in deze paragraaf zijn slechts van toepassing op de geldschulden die voortvloeien uit de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete. Vandaar dat in artikel 45a, achtste lid, expliciet is bepaald dat artikel 48gg van overeenkomstige toepassing is. In het tweede lid van artikel 45a wordt bepaald dat de kosten die verbonden zijn aan de uitvoering van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde, worden doorberekend aan de kredietinstellingen en degene die in het bezit zijn van een ontheffing. Een aan een kredietinstelling opgelegde verplichting tot betaling van voornoemde kosten is immers ook een geldschuld.

Artikel 48w

De hoofdregel is dat een verplichting tot betaling eerst ontstaat nadat een beschikking tot stand is gekomen. Door het geven van de beschikking komt vast te staan wat de grondslag voor de betaling is en welk bedrag betaald moet worden. Onduidelijkheid over de betaling wordt daarmee vermeden, terwijl bij meningsverschil over de hoogte van de betalingsverplichting, de beschikking de grondslag voor een procedure bij de bestuursrechter kan zijn. Verwezen wordt naar artikel 48g en 48s waarin is vastgelegd dat de Bank alvorens aan te manen tot betaling van de dwangsom, of een bestuurlijke boete oplegt, bij

beschikking beslist omtrent de invordering van de dwangsom, respectievelijk de oplegging van de bestuurlijke boete. Daarin is ook bepaald aan welke de eisen de beschikking dient te voldoen. In de artikelen 48v en volgende is geregeld wat er verder moet gebeuren met de uit die beschikkingen voortvloeiende verplichting tot betalingen (geldschuld). Te beginnen met de in artikel 48w vastgestelde betalingstermijn van in beginsel zes weken.

48x

Met deze bepaling wordt voorzien in de bevoegdheid van de Bank om onder bepaalde omstandigheden uitstel van betaling te verlenen en aan dat uitstel voorwaarden te verbinden.

Artikel 48y

De betaling van een geldschuld kan op diverse wijzen geschieden. In beginsel is niet belangrijk voor welke wijze wordt gekozen, hoewel een voorkeur bestaat dat de overtreder giraal betaalt, bijvoorbeeld door storting of overschrijving op een bankrekening. Aan dergelijke betalingen zijn immers de minste kosten verbonden en zij leveren het minste risico van misbruik op. Met deze systematiek wordt aangesloten bij het Burgerlijk Wetboek waar de debiteur ingevolge artikel 114 van Boek 6 ook tot girale betaling bevoegd is. De Bank kan de overtreder tot girale betaling verplichten door zijn bankinstelling als enige plaats van betaling aan te wijzen. Betaling dient dan te geschieden op een daartoe bestemde rekening ten name van de Bank. Van de Bank mag in een dergelijk geval worden verlangd dat deze duidelijk maakt, bijvoorbeeld in de beschikking waarbij de verplichting tot betaling wordt vastgesteld, op welk rekeningnummer de betaling dient te geschieden.

In het tweede lid is als hoofdregel bepaald dat betalingen plaatsvinden in Nederlands-Antilliaanse guldens. De Bank kan op basis van dit lid hierop een uitzondering maken.

Het derde lid bepaalt, overeenkomstig artikel 114 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek dat bij bijschrijving op de rekening als tijdstip van betaling geldt, het moment waarop de rekening van de Bank wordt gecrediteerd.

Het vierde lid bepaalt overeenkomstig artikel 47 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek dat de kosten van betaling voor rekening komen van de overtreder (degene die de betaling verricht).

Artikel 48z

Het eerste lid regelt het tijdstip waarop de overtreder geacht wordt in verzuim te zijn. Met het begrip "verzuim" is aangesloten bij artikel 81 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek. De regeling is vooral van belang voor het bepalen van het begin van de termijn waarover wettelijke rente moet worden betaald, maar het verzuim heeft ook andere gevolgen. Zo kan de Bank pas een aanmaning sturen wanneer het verzuim is ingetreden. Het verzuim ontstaat wanneer de overtreder niet tijdig heeft betaald. Een dergelijk geval doet zich voor wanneer op grond van een beschikking moet worden betaald en de termijn van zes weken zonder betaling is verstreken. De ingangsdatum van de

wettelijke rente vangt aan op het tijdstip dat de overtreder met de betaling in verzuim is.

In het tweede lid worden de gevolgen van het intreden van verzuim geregeld, voor zover deze zijn gelegen in de verplichting tot betaling van wettelijke rente. De overtreder is verplicht wettelijke rente te vergoeden over de tijd die hij met het betalen van een geldsom in verzuim is. Op grond van het derde lid stelt de Bank het bedrag van de verschuldigde wettelijke rente bij beschikking vast

Artikel 48aa

Indien niet tijdig is betaald en de overtreder dus in verzuim is, laat de Bank alvorens over te gaan tot het uitvoeren van een dwangbevel een schriftelijke aanmaning volgen waarin wordt verzocht om op korte termijn alsnog te betalen. Het primaire oogmerk van de aanmaning is de overtreder in de gelegenheid te stellen alsnog de vordering te voldoen. De overtreder wordt tevens gewaarschuwd voor mogelijke invorderingsmaatregelen. Hij krijgt nog twee weken de tijd om zijn schuld te voldoen. Na het verstrijken van de aanmaningstermijn heeft de Bank de bevoegdheid om tot dwanginvordering over te gaan. Een aanmaning is slechts mogelijk indien de overtreder al in verzuim is. Dat betekent ook dat de wettelijke rente inmiddels is gaan lopen.

In het tweede lid wordt bepaald dat de aanmaning vermeldt dat bij niet-tijdige betaling tot dwanginvordering kan worden overgegaan. De vermelding van dit feit zal in veel gevallen een belangrijke stimulans zijn om alsnog te betalen.

Artikel 48bb

In het eerste lid is aan de Bank de bevoegdheid toegekend om een dwangbevel uit te vaardigen. In het tweede lid wordt het dwangbevel "bij de wet als executoriale titel aangewezen" in de zin van artikel 430, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Aldus wordt de essentie weergegeven van het dwangbevel, te weten de bevoegdheid van de Bank om zichzelf - zonder tussenkomst van de (burgerlijke) rechter - een executoriale titel te verschaffen. Ook de eventuele tenuitvoerlegging geschiedt derhalve overeenkomstig de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering met betrekking tot de tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten zoals neergelegd in Boek 2 van evengenoemde wetboek. De bepalingen inzake dwangbevel in het onderhavige ontwerp, zijn aanvullend op de bepalingen uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (artikel 430 e.v). In dit ontwerp is bijvoorbeeld niet bepaald dat een dwangbevel niet kan worden ten uitvoer gelegd voordat het is betekend. Deze regel volgt immers reeds uit laatstgenoemd artikel van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Ook wordt erop gewezen dat voor het leggen van beslag op roerende of onroerende zaken vereist is dat bij deurwaardersexploot bevel wordt gedaan om binnen twee dagen aan de executoriale titel (i.c. het dwangbevel) te voldoen (artikelen 439 en 502 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering).

De mogelijkheid om in een concreet geval van niet (volledige) betaling een dwangbevel uit te vaardigen, ontstaat op het tijdstip dat de tweede, dat wil zeggen de in de aanmaning genoemde,

betalingstermijn is verstreken, aldus het derde lid. Aanmaning is dus een ontstaansvoorwaarde voor de dwangbevelbevoegdheid. Het tijdstip waarop deze ontstaat, zal doorgaans ten minste acht weken (zes weken ingevolge artikel 48v, plus twee weken ingevolge artikel 48y, eerste lid) na de beschikking liggen.

Artikel 48cc

Bij dwangbevel kunnen worden ingevorderd: hoofdsom, aanmaningsvergoeding, wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel. Voor de executiekosten (kosten van executoriaal beslag, aanplakking, advertentie, veiling, etc.), volgt reeds uit de artikelen 277, 253 en 270 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek dat zij ten laste komen van de zogenaamde geëxecuteerde: de kosten van executie worden uit de geëxecuteerde goederen voldaan.

Verschillende vorderingen tussen de betrokkene en de Bank kunnen volgens het tweede lid in één dwangbevel worden gebundeld. Dit is, in verband met de kosten, in het belang van beide partijen. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur kunnen zelfs hiertoe verplichten. De kosten van de executie komen in beginsel ten laste van de geëxecuteerde. Hoe deze kosten worden betaald en aan wie, volgt uit het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Uit artikel 277 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de executiekosten als eerste uit de executieopbrengst worden betaald. De deurwaarder is verantwoordelijk voor de opbrengst en voldoet daaruit onverwijld de kosten van de executie (artikel 474 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering). Vervolgens wordt uit de netto-opbrengst de executant, als er geen andere rechthebbenden zijn, betaald (artikelen 480 en 551 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering). Over dit alles behoeft dus niets in de onderhavige ontwerplandsverordening te worden bepaald. Wel dient uitdrukkelijk te worden bepaald dat de kosten van de tenuitvoerlegging van een dwangbevel worden gedragen door degene tegen wie het dwangbevel is uitgevaardigd.

Artikel 48dd

In deze bepaling zijn de aan het dwangbevel te stellen vormvereisten opgenomen. Zij zijn aanvullend op de bepalingen uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (artikel 430 ev.).

Artikel 48ee

Anders dan de artikelen 48bb en 48cc, waarin bepalingen zijn vastgelegd inzake het dwangbevel en de beschikking, behandelt dit artikel het exploit en de bekendmaking. De bekendmaking geschiedt evenals andere executoriale titels door middel van betekening, dat wil zeggen door het doen van een deurwaardersexploit conform het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Het tweede lid schrijft het vermelden van een rechtsmiddelclausule in het exploit voor. Het exploit vermeldt in ieder geval de instantie waarbij tegen het dwangbevel en de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 438 en 438a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden opgekomen. De overtreder kan in geval er (evidente) fouten in het dwangbevel bestaan, alsmede indien de betalingsverplichting niet bij beschikking is vastgesteld,

conform het tweede lid van dit artikel, zich tot het Gerecht in eerste aanleg wenden. Voor zover de betalingsverplichting bij beschikking is vastgesteld, heeft bezwaar en beroep opengestaan. In verband hiermee wordt de bestuursrechtelijke rechtsgang tegen het dwangbevel in dit ontwerp uitgesloten.

Artikel 48ff

De Bank heeft de bevoegdheden die een schuldeiser ingevolge het privaatrecht toekomen, en beschikt bovendien over de bevoegdheden die hem op grond van enig bestuursrechtelijk wettelijk voorschrift zijn toegekend.

Artikel 48gg

Het dwangbevel is een beschikking, het is een schriftelijke beslissing van de Bank die wordt gegeven krachtens een wettelijk toegekende bevoegdheid. Het rechtsgevolg bestaat uit de titel die de Bank zich door het dwangbevel verschafft om een krachtens de wet ontstane schuld met dwang in te vorderen. Aldus zou het dwangbevel in beginsel in aanmerking komen voor bezwaar en beroep bij de bestuursrechter. Niettemin is er in dit ontwerp voor gekozen om de bevoegdheid van de burgerlijke rechter op dit terrein te handhaven, waardoor bezwaar en beroep tegen een dwangbevel niet meer mogelijk is. Daartoe is er een verzetprocedure opgenomen in het eerste lid van dit artikel. Van belang is dat in een executieprocedure bestuursrechtelijke vragen die verband houden met de rechtmatigheid van de - doorgaans aanwezige - onderliggende beschikking in beginsel geen rol meer mogen spelen. Dergelijke vragen horen thuis in de bezwaar- en beroepsprocedures, die mogelijk aan de tenuitvoerlegging van het dwangbevel zijn voorafgegaan. In executiegeschillen gaat het vooral om praktische vragen die niet of nauwelijks verschillen van de vragen die zich voordoen bij de executie van privaatrechtelijke geldvorderingen. In verband met de bestaande expertise daaromtrent bij de burgerlijke rechter verdient het de voorkeur diens bevoegdheid inzake die geschillen te handhaven. Dit brengt tevens met zich dat het in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering geregelde procesrecht van de burgerlijke rechter op deze "bestuursrechtelijke" executiegeschillen van toepassing is. Tegen het dwangbevel staat derhalve verzet bij de burgerlijke rechter open.

Artikel 48hh

Dit artikel bevat de hoofdregel voor de verjaring van geldschulden. Het stelt de verjaringstermijn op vijf jaar, in aansluiting op de meest gebruikelijke termijn in het Burgerlijk Wetboek. Het gevolg van de verjaring in het Burgerlijk Wetboek is dat geen rechtsvordering meer kan worden ingesteld. Dit is de zogenaamde zwakke werking van de verjaring. Dat gevolg behoort ook hier voorop te staan. Indien het om een last onder dwangsom gaat, verjaart de bevoegdheid tot invordering echter reeds door verloop van één jaar na de dag waarop zij is verbeurd.

De Bank beschikt, wanneer de verjaring is voltooid, niet meer over de bevoegdheid om een dwangbevel uit te vaardigen. Dit geldt ongeacht of de overtreder zich op verjaring heeft beroepen. Hetzelfde behoort te gelden voor het doen uitgaan van een aanmaning, waarvan de kosten voor rekening van de burger kunnen worden gebracht, alsmede voor

de bevoegdheden tot verrekening en tot tenuitvoerlegging van een dwangbevel. In het belang van de rechtszekerheid mag van de Bank worden verwacht dat deze de bevoegdheden tot aanmaning, verrekening of toepassing van dwangmiddelen vóór het voltooien van de verjaring heeft benut. Op grond van het tweede lid is het niet meer mogelijk de bevoegdheid tot aanmaning of verrekening uit te oefenen als de verjaring is voltooid. Het is daarbij niet van belang of de overtreder zich heeft beroepen op de verjaring; de bevoegdheden gaan na voltooiing van de verjaring van rechtswege teniet. De verjaring van de rechtsvordering tot betaling van een geldsom kan daarentegen worden gestuit door handelingen van de Bank of overtreder, zoals geregeld in de artikelen 48gg e.v.. Het gevolg van de verjaring is, zoals gezegd, dat de rechtsvordering teniet gaat, maar niet dat de schuld ook teniet gaat. Dit betekent dat indien de overtreder na meer dan vijf jaar zijn nog openstaande schuld aan de Bank voldoet, hij dit niet onverschuldigd doet. Eenmaal betaald kunnen deze bedragen niet als onverschuldigd worden teruggevorderd.

Artikel 48ii

Onder een "daad van rechtsvervolgning" moet worden begrepen het instellen van een vordering bij de burgerlijke rechter (dagvaarding, eis in reconventie, vermeerdering van eis), maar ook het leggen van conservatoir beslag of het indienen van een vordering ter verificatie bij faillissement. Evenals in het privaatrecht geldt dat een daad van rechtsvervolgning die wordt ingetrokken, geen stuiting van de verjaring tot gevolg heeft. Uit artikel 316 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek vloeit voort dat indien de bij de rechter ingestelde vordering niet tot toewijzing leidt, de stuiting geacht wordt niet te hebben plaatsgevonden, tenzij tijdig - dat wil zeggen binnen zes maanden nadat het geding door het in kracht van gewijsde gaan van een uitspraak of op andere wijze is geëindigd - een nieuwe eis is ingesteld en deze wél tot toewijzing leidt. Ingeval de ingestelde vordering wél tot toewijzing door de rechter leidt, is artikel 324 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing. Voor de erkenning als grond voor stuiting geldt op grond van het tweede lid dat het niet noodzakelijk is dat de schuld uitdrukkelijk wordt erkend. Elke handeling of gedraging van de overtreder waaruit blijkt dat hij de schuld erkent, stuit de verjaring.

Het derde lid bepaalt dat de Bank verjaring, behoudens door het instellen van een eis voor de burgerlijke rechter, alleen kan stuiten door een aanmaning, een beschikking tot verrekening of door (betekening of tenuitvoerlegging) van een dwangbevel. Gaat de Bank daartoe over, dan is de bedoeling om alsnog tot invordering over te gaan duidelijk tot uitdrukking gebracht.

Artikel 48jj

Dit artikel regelt de gevolgen van de stuiting op dezelfde wijze als in het Burgerlijk Wetboek. Door stuiting van de verjaring begint een nieuwe termijn te lopen met de aanvang van de volgende dag. De nieuwe verjaringstermijn is vijf jaren. In afwijking van dit artikel kan een andere oorspronkelijke verjaringstermijn zijn voorgeschreven, zoals bijvoorbeeld in artikel 48e.

Het derde lid regelt dat geen nieuwe verjaringstermijn begint te lopen als de verjaring is gestuit door het instellen van een eis (bij de burgerlijke rechter) die door toewijzing is gevolgd. Onder het "instellen van een eis" wordt overigens steeds verstaan: het instellen van een eis bij de burgerlijke rechter; de bestuursrechter komt hier niet in beeld.

Artikel 48kk

De gronden genoemd in deze bepaling strekken ertoe een milde beoordeling door de Bank van verzoeken om uitstel van betaling te bevorderen. De verjaringstermijn wordt in de gevallen, genoemd in het tweede lid, verlengd met de duur waarin de overtreder verkeert in de daar aangeduide situatie.

JJ

Artikel 49 van de Ltbk wordt geschrapt, aangezien de regels van de LAR van toepassing zijn, waardoor dit artikel overbodig is geworden.

KK en LL

In de eerste plaats wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragrafen 7 en 8, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. Voor de goede orde wordt voorts opgemerkt dat de woorden 'een ieder' in het derde lid van het artikel 49a van de Ltbk onder andere ook betrekking kunnen hebben op:

- a. een ieder waarvan op grond van feiten en omstandigheden vermoed wordt dat zij een kredietinstelling is dan wel het bedrijf van kredietinstelling uitoefent; en,
- b. iedere onderneming of instelling waarin een kredietinstelling een gekwalificeerde deelneming heeft, dan wel iedere onderneming of instelling die een gekwalificeerde deelneming heeft in een kredietinstelling waarop het toezicht op geconsolideerde basis wordt uitgeoefend.

MM

De voorgestelde wijzigingen in artikel 50 van de Ltbk betreffen slechts redactionele aanpassingen en technische reparaties in de tekst van deze strafbepaling.

OO

Dit zijn reeds uitgewerkte bepalingen, waardoor op deze plaats op advies van de Raad van Advies van de Nederlandse Antillen, wordt voorgesteld om deze te doen vervallen. De regering stemt in met dit advies.

Artikel II Wijziging van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf

A

In het "nieuwe" onderdeel p van artikel 1, eerste lid, van de Ltv is de definitiebepaling van de natura-uitvaartverzekeraar opgenomen. Behalve de actualisering en harmonisatie van toezichtlandsverordeningen, worden middels de onderhavige

ontwerplandsverordening de toezichtregels voor de natura-uitvaartverzekeraars in de Ltv geïncorporeerd.

Ook voor de natura-uitvaartverzekeraar zal een vergunningstelsel worden geïntroduceerd en zal, met uitzondering van enkele specifieke regels voor de natura-uitvaartverzekeraar, de Ltv in zijn geheel van toepassing zijn op deze specifieke groep van verzekeraars.

Voorts worden aan artikel 1 van de Ltv de term gekwalificeerde deelneming en de definitie hiervan toegevoegd.

B

In artikel 4, eerste lid, van de Ltv, wordt voorgesteld om de woorden "voor de toepassing van deze landsverordening" te schrappen, om mogelijke controverses die zijn of kunnen ontstaan ten aanzien van het toepassingsgebied van de Ltv - in die gevallen dat zonder vergunning van de Bank het verzekeringsbedrijf wordt uitgeoefend - te voorkomen.

Mede gelet op de vorengenoemde wijziging en het doel van de onderhavige ontwerplandsverordening, namelijk de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen, wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 8, vierde en vijfde lid, van de Ltbk ook in deze landsverordening in het vierde en vijfde lid van artikel 4 de mogelijkheid opgenomen voor de Bank om op te kunnen treden tegen een persoon, onderneming of instelling die zonder een vergunning van de Bank het verzekeringsbedrijf uitoefent.

Het vierde, vijfde, zesde en zevende lid van artikel 4, van de Ltv, zoals deze thans luidt, worden in gewijzigde vorm opgenomen in het nieuwe artikel 120a van de Ltv. Artikel 120a is de standaardtoezichtbepaling die reeds uitvoerig is besproken in Hoofdstuk 2, paragraaf 7 van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

C

Om duidelijk te maken dat de verzekeraars, die krachtens artikel 7 zijn aangewezen, verplicht zijn zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan de voorwaarden die krachtens dit artikel zijn opgelegd aan die verzekeraars, is een tweede lid aan dit artikel toegevoegd.

D en E

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om de toezichtregels voor de natura-uitvaartverzekeraar niet meer krachtens een delegatiebepaling in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vast te stellen, maar deze in de Ltv zelf op te nemen. Verwezen wordt naar het nieuwe hoofdstuk XIIA (zie artikel PP) voor de regels inzake de natura-uitvaartverzekeraar.

F en G

Artikel 11

In het eerste lid van artikel 11 van de Ltv is een nieuwe tweede volzin opgenomen. Deze volzin maakt het mogelijk dat de Bank in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond verzekeringswezen, alsmede ter bescherming van de belangen van degenen die als verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op

uitkeringen betrokken zijn of zullen worden bij overeenkomsten van verzekering, gesloten of te sluiten door een verzekeraar, te allen tijde beperkingen kan stellen en voorschriften kan verbinden aan de te verlenen vergunning.

Het tweede lid is in de onderhavige ontwerp landsverordening niet gewijzigd.

Aan het derde lid zijn nieuwe vereisten toegevoegd ter bestendiging van de juridische basis voor de integriteitstoetsing en de bekwaamheidstoetsing met het oog op een integere bedrijfsvoering. Onderdelen b, c, d, e en f van het herziene derde lid zijn de nieuwe vereisten als bedoeld in de voorgaande zin.

Op grond van het huidige vergunningstelsel van de Ltv, dient de Bank een verzekeraar een vergunning te verlenen, indien is aangetoond dat voldaan is aan de bij of krachtens de Ltv gestelde eisen voor het verkrijgen van een vergunning. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezicht landsverordeningen wordt in het nieuwe vierde lid bepaald dat onder omstandigheden de Bank toch een vergunning kan verlenen, indien niet voldaan kan worden aan één of meer van de bij of krachtens de Ltv gestelde eisen voor het verkrijgen van een vergunning ¹¹.

Artikel 11a

Daartegenover kunnen zich situaties voordoen die ertoe leiden dat ondanks het feit dat voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van een vergunning, de Bank de gevraagde vergunning dient te weigeren. Mitsdien worden in het nieuwe artikel 11a van de Ltv de gronden opgenomen op basis waarvan de Bank de vergunning kan weigeren.

Artikel 11b

In het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond verzekeringswezen, alsmede ter bescherming van de belangen van de verzekeringnemers, verzekerden of andere gerechtigden op uitkeringen, dient de verzekeraar waaraan een vergunning is verleend te blijven voldoen aan de bij of krachtens de Ltv gestelde eisen voor het verkrijgen van een vergunning en aan de beperkingen gesteld bij en de voorschriften verbonden aan de vergunning. De voorschriften gelden dus niet alleen op het moment dat de vergunning is verleend, maar gelden zolang de verzekeraar nog haar bedrijfsactiviteiten, zoals bepaald in de vergunning, uitvoert. Gelet op het vorenstaande is artikel 11b opgenomen in de Ltv ¹².

H

Het eerste lid van artikel 15 van de Ltv is niet nieuw. In artikel 15, eerste lid, van de Ltv, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige landsverordening, werd bepaald dat de Bank binnen twee maanden een beslissing op de aanvraag moet nemen. In de

¹¹ Deze bepaling is opgenomen in artikel 3, tweede lid, van de Ltbk, artikel 4, vierde lid, van de Ltba en artikel 15, derde lid, van de Ltba.

¹² Deze bepaling is opgenomen in artikel 6 van de Ltbk.

onderhavige ontwerpplandsverordening wordt een termijn van 60 dagen gehanteerd, wat overeen komt met twee maanden.

Het tweede lid van artikel 15 is nieuw. In dit lid wordt de mogelijkheid voor de Bank gecreëerd om de aanvrager nadere gegevens, die voor de beoordeling van de aanvraag nodig zijn, te verzoeken. Daarbij dient ook de termijn waarbinnen de Bank een beslissing moet nemen op de aanvraag van een vergunning te worden opgeschort. Conform dit tweede lid wordt de termijn voor het geven van een vergunning, opgeschort tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

In het derde lid van artikel 15 is een voorziening getroffen, voor het geval de Bank besluit de aanvraag niet in behandeling nemen, indien de verstrekte gegevens, bewijsstukken en inlichtingen onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Wordt besloten om de aanvraag niet in behandeling te nemen, dan dient de Bank deze beslissing ook bekend te maken aan de aanvrager. Hiervoor is ook een termijn bepaald.

Het nieuwe vierde lid betreft het tweede lid van artikel 15 van de Ltv, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpplandsverordening. Aan deze bepaling is de betalingsverplichting voor de vergunninghouder c.q. verzekeraar toegevoegd.

I

Ook van de verzekeraars aan wie een vergunning is verleend, zal in het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtplandsverordeningen, een register worden bijgehouden door de Bank. Dit register, is evenals het register voor kredietinstellingen (artikel 11, eerste lid van de Ltbk), beleggingsinstellingen en administrateurs (artikel 24 van de Ltba), de trustkantoren (artikel 10 van de Ltt) en de assurantiebemiddelaars (artikel 4 van de Lab) voor een ieder kosteloos ter inzage en wordt gepubliceerd in de maand januari van elk jaar op de website van de Bank. Ten overvloede wordt opgemerkt dat conform artikel 123, tweede lid, van de Ltv, ook van de natura-uitvaartverzekeraars de Bank een register dient bij te houden.

Voor een toelichting op artikel 15b wordt verwezen naar paragraaf 2.5. van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

J

Om te voorkomen dat het woord "personen", zoals bepaald in artikel 16, tweede lid, van de Ltv, geïnterpreteerd wordt als zijnde natuurlijke personen en rechtspersonen, wordt "natuurlijke" aan genoemd woord toegevoegd. Het dagelijks beleid van de verzekeraar dient namelijk te worden bepaald door twee natuurlijke personen.

K

De wijzigingen in het eerste en tweede lid van artikel 17 van de Ltv zijn als volgt.

In het eerste lid is aan het woord "personen" toegevoegd het woord "deskundigheid", opdat duidelijk wordt dat de Bank een oordeel velt over de deskundigheid van de personen die het beleid van een verzekeraar bepalen of mede bepalen en in het tweede lid zijn de woorden "betrokken zijn of zullen worden bij overeenkomsten van verzekeringen, gesloten of te sluiten met de verzekeraar" uit dat artikellid gehaald.

Voorts is aan artikel 17 van de Ltv ter bestendiging van de juridische basis voor de integriteittoets en de bekwaamheidstoets van de personen die het beleid bepalen of medebepalen van de groep waartoe de verzekeraar behoort en tevens uit dien hoofde het beleid van de verzekeraar bepalen of mede bepalen, een derde lid toegevoegd.

L

Ter bestendiging van de juridische basis voor de integriteittoets van de verzekeraar door de Bank, dienende ter realisatie van een gezonde, prudente en integere bedrijfsvoering, wordt artikel 17a aan de Ltv toegevoegd.

M

Artikel 18a

Zowel lokale als internationale ontwikkelingen kunnen ertoe leiden dat de Bank ten aanzien van de verzekeraar met zetel in Sint Maarten te allen tijde bij verordening algemeen verbindende voorschriften dient vast te stellen met betrekking tot de deskundigheid, de integriteit, de financiële waarborgen, de bedrijfsvoering en informatieverschaffing van die verzekeraar; vandaar de toevoeging van artikel 18a aan de Ltv in de onderhavige ontwerplandsverordening.

Voor wat betreft het tweede lid van dit artikel, wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel E van de Ltbk.

Artikel 18b

Voor wat betreft de regelgevende bevoegdheid van de Bank wordt ook verwezen naar 1.1. Inleiding van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting, waar wordt ingegaan op de redenen waarom deze bepaling afwijkt van de landsverordening van Curaçao.

De bij verordening vastgestelde algemeen verbindende voorschriften die door de Bank worden vastgesteld zijn aan goedkeuring van de minister onderworpen. Deze algemeen verbindende voorschriften worden in verband met het legaliteitsbeginsel getoetst of de verordening niet in strijd is met het recht. Het is niet de bedoeling dat dit toetsingsrecht een weigeringsrecht wordt. De minister moet juist de gronden aangeven op basis waarvan hij meent dat een algemeen verbindend voorschrift of een bepaling uit een verordening van de Bank in strijd is met het recht, opdat de Bank de onvolkomenheid opheft. Mocht er sprake zijn van een bepaling die in strijd is met het recht, zal de minister - naar mag worden aangenomen - de Bank verzoeken de geconstateerde onvolkomenheid te herstellen. Mocht de herstelhandeling van de Bank uitblijven, kan elke minister de regering

voorstellen om de wetgevende maatregelen van de Bank, die in strijd zijn met het recht, te vernietigen. Bij strijdigheid met het recht kan de verordening geheel of gedeeltelijk bij gemotiveerd landsbesluit worden vernietigd. In artikel 98, vijfde lid, van de Staatsregeling is bepaald dat een besluit tot vernietiging of tot onthouding van goedkeuring met redenen wordt omkleed en de gevolgen daarvan bepaalt. De Raad van Advies wordt over een besluit tot vernietiging gehoord.

Gelet op de aard en de strekking van de Ltv wordt in artikel 18c van de Ltv bepaald dat de verzekeraar met zetel in Sint Maarten alle zakelijke bescheiden met betrekking tot het verzekeringsbedrijf dat hij uitoefent te zijnen kantore in Sint Maarten dient te bewaren.

N

Inhoudelijk schept dit nieuwe derde lid van artikel 22 van de Ltv geen nieuwe verplichtingen voor de verzekeraar met zetel in het buitenland. Omdat de Bank handhavend kan optreden in geval een verzekeraar met zetel in het buitenland zonder toestemming van de Bank handelt, wordt een derde lid aan dit artikel toegevoegd, waarin duidelijk is bepaald wat de norm is waaraan deze verzekeraar zich dient te houden.

O

Zowel lokale als internationale ontwikkelingen kunnen ertoe leiden dat de Bank ook ten aanzien van de verzekeraar met zetel in het buitenland, evenals ten aanzien van de verzekeraar die in Sint Maarten haar bedrijf uitoefent, te allen tijde voorschriften moet kunnen vaststellen met betrekking tot de integriteit, alsook de deskundigheid, financiële waarborgen, bedrijfsvoering en informatieverschaffing van die verzekeraar. Ook hier geldt dat artikel 25a van de Ltv een niet limitatieve invulling van de inhoud van de voorschriften betreffende de bedrijfsvoering van de verzekeraars, is.

Voor wat betreft het tweede lid van dit artikel, wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel E van de Ltbk.

P

Artikel 25a, tweede lid, van de Ltv geldt als een niet limitatieve invulling van de inhoud van de voorschriften inzake de bedrijfsvoering met betrekking tot de administratieve organisatie van de verzekeraars die onder toezicht van de Bank staan.

Q

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt het voorschrift dat de vergunninghouder periodiek rapportagestaten nopens haar bedrijf bij de Bank moet indienen, zoals vastgesteld in de Ltbk en de Ltba¹³, in

¹³ Artikel 14, eerste en derde lid, van de Ltbk en artikel 8, tweede en vierde lid, van de Ltba.

artikel 26, eerste lid, van de Ltv opgenomen. Daarbij wordt afgezien van het uitdrukkelijk in de wet opnemen van de termijnen voor het indienen van de rapportagestaten, waardoor de Bank meer ruimte krijgt om een beleid te ontwikkelen in het belang van een doelmatig toezicht, alsmede ter bescherming van de belangen van de betrokkenen die de Ltv beoogt te beschermen.

Het bepaalde in artikel 26, tweede lid, derde en vierde volzin, van de Ltv, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, wordt in gewijzigde vorm opgenomen in artikel 27a, eerste lid, van de Ltv. Voorts wordt verwezen naar de toelichting op de verplichting tot indiening van de jaarrekening, zoals opgenomen in Hoofdstuk 2, paragraaf 10, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Omdat de overige leden van artikel 26 gewijzigd zijn en er nieuwe leden aan dit artikel zijn toegevoegd, te weten het nieuwe zevende en achtste lid, is dit artikel duidelijkheidshalve in zijn geheel opnieuw vastgesteld in de onderhavige ontwerplandsverordening.

Het derde lid van artikel 26 is letterlijk overgenomen van de tekst van artikel 26, zoals dit luidde vóór de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening.

Aan het vierde lid is de volzin toegevoegd dat een verzekeraar verplicht is gebruik te maken van de diensten van een actuaaris, waartegen de Bank geen bezwaar heeft gemaakt. Dit laatste om de voor verzekeraars geldende norm voor wat betreft de diensten van een actuaaris expliciet in de Ltv op te nemen. Tevens zijn in dit lid en volgende lid de regels voor de externe deskundige uit de tekst gehaald en zoals eerder aangegeven, overgeheveld naar de nieuwe artikelen 27a en verder.

Aan artikel 26 is een nieuwe zesde lid toegevoegd luidende dat de Bank bevoegd is om voor te schrijven welke staten openbaar moeten worden gemaakt, alsmede de wijze waarop deze staten openbaar moeten worden gemaakt. De Bank kan bijvoorbeeld in de voorschriften die bij de vergunning worden uitgegeven de verplichting opleggen dat de verzekeraars de openbaar te maken staten te hunner kantore in Sint Maarten ter inzage moeten leggen.

Als gevolg van de wijziging van het eerste lid van artikel 26 van de Ltv, is het zevende lid overeenkomstig het eerste lid aangepast.

Voorts is een nieuw achtste lid aan dit artikel toegevoegd, opdat wettelijk de mogelijkheid wordt gecreëerd dat de Bank de verzekeraar ontheffing verleent van het bepaalde in het eerste en het zesde lid van artikel 26 van de Ltv.

R en S

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 10, 11 en 12, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

T

De artikelen 28 en 30 van de Ltv, zoals deze thans luiden, worden in gewijzigde vorm opgenomen in het nieuwe artikel 120a van de Ltv. Voor de toelichting op artikel 120a van de Ltv wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 7, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

U

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 3, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

V

In het herziene eerste en tweede lid van artikel 32 van de Ltv wordt, conform de gelijkkluidende bepaling in de Ltbk ¹⁴, onder meer bepaald dat:

1. voorafgaande toestemming van de Bank vereist is om een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven, dan wel te vergroten en
2. aandelen direct of indirect van een verzekeringsbedrijf over te dragen of te vervreemden.

Deze wijziging strekt niet alleen ter actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordening, maar is ook in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond verzekeringswezen, alsmede ter bescherming van de belangen van de verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen. Gelet op de hierboven genoemde belangen wordt in het herziene eerste lid van artikel 32 van de Ltv opgenomen dat voorafgaande toestemming van de Bank ook vereist is om verzekeringsactiviteiten buiten Sint Maarten uit te oefenen.

W

Gelet op het nieuwe artikel 18b van de Ltv wordt ook artikel 37 van de Ltv geactualiseerd.

X en Y

Ook voor deze twee nieuwe leden van respectievelijk artikel 48 en artikel 51 van de Ltv geldt dat er geen nieuwe verplichtingen worden geschapen voor de verzekeraar. In het nieuwe tweede lid van de artikelen 48 en 51 van de Ltv wordt duidelijk bepaald aan welke norm de verzekeraar krachtens deze bepalingen dient te voldoen.

Z

Krachtens artikel 52, eerste en tweede lid, van de Ltv dient de verzekeraar met zetel in Sint Maarten die niet meer voldoet aan de ingevolge artikel 36, eerste en tweede lid, van de Ltv vereiste solvabiliteitsmarge, een saneringsplan of financieringsplan bij de Bank in te dienen dat aangeeft op welke wijze en binnen welke termijn dan

¹⁴ Artikel 23, eerste en tweede lid, van de Ltbk.

wel hoe de solvabiliteitsmarge weer op vereiste omvang zal worden gebracht. Ook de verzekeraar met zetel in het buitenland, wiens als solvabiliteitsfonds aan te houden waarden niet meer als reservefonds kunnen dienen, dient in het belang van de verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen een financieringsplan bij de Bank in te dienen, dat aangeeft hoe op korte termijn de waarden van het solvabiliteitsfonds weer als reservefonds kunnen dienen. Dit laatste wordt in het nieuwe artikel 52a bepaald.

AA

In de eerste plaats wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 2, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

De in het eerste en tweede lid opgenomen gronden waarop de Bank een vergunning moet of kan intrekken, zijn – in vergelijking met artikel 55 van de Ltv - zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening - aangepast en er zijn ook nieuwe gronden aan de reeds bestaande gronden toegevoegd. Dit laatste leidt er onder meer toe dat de volgorde van de gronden voor de intrekking van een vergunning als volgt wordt gewijzigd.

Onderdeel a van het voorgestelde eerste lid van artikel 55 is onderdeel b van artikel 55 van de Ltv, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening.

Onderdeel c van het voorgestelde eerste lid van artikel 55 komt min of meer overeen met onderdeel f van artikel 55 van de Ltv, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening.

De onderdelen b, d, e, f, g en h van het voorgestelde eerste lid, en de onderdelen a, b en c van het voorgestelde tweede lid zijn nieuwe gronden voor het intrekken van een vergunning.

De onderdelen a, c en e van artikel 55 van de Ltv, zoals dit artikel luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, worden in gewijzigde vorm opgenomen in het voorgestelde tweede lid, onderdeel d, respectievelijk eerste lid, onderdelen d en g. Als gevolg van de hierboven aangegeven wijzigingen bestaat geen behoefte meer aan onderdeel d van artikel 55 van de Ltv, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening.

BB

Artikel 56

Het bepaalde in het herziene eerste lid van artikel 56 van de Ltv is opgenomen in het derde lid van artikel 9 van de Ltbk. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordening, alsmede rekening houdend met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, wordt in de Ltv bepaald dat ook de weigering tot intrekking van een vergunning aan de betrokkene betekend moet worden.

In het herziene derde lid van dit artikel wordt bepaald dat de Bank in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond verzekeringswezen ook de redenen voor de intrekking van de vergunning bekend kan maken in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst en dat zij in het belang van de verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen ook de

redenen voor de intrekking op andere door haar te bepalen wijze bekend kan maken.

CC

De wijziging in het eerste lid van artikel 58 van de Ltv is het directe gevolg van de wijzigingen in artikel 55 van de Ltv.

DD

In het voorgestelde eerste lid van artikel 60 van de Ltv wordt afgezien van het vereiste, luidende: "bij de afwikkeling van het bedrijf van een verzekeraar". Het belang van de gezamenlijke schuldeisers is voldoende om een bijzondere voorziening te kunnen vorderen. Zo zal wanneer de solvabiliteit of liquiditeit van de verzekeraar tekenen van een gevaarlijke ontwikkeling vertoont en redelijkerwijs in die ontwikkeling niet is te voorzien, het belang van de gezamenlijke schuldeisers een bijzondere voorziening kunnen vorderen.

De wijziging van het tweede lid van dit artikel is het directe gevolg van het herziene eerste lid van artikel 60 van de Ltv. In het herziene tweede lid van artikel 60 van de Ltv wordt opgenomen dat de Bank ook gemachtigd kan worden tot de herstructurering van het bedrijf van de verzekeraar. Uit de praktijk blijkt dat niet slechts de in het tweede lid van artikel 60 van de Ltv, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpplandsverordening, genoemde opdrachten mogelijk moeten zijn bij het uitspreken van de noodregeling, maar dat ook dat herstructurering van het bedrijf van de verzekeraar een mogelijke opdracht moet kunnen zijn.

Conform het zesde lid van artikel 28 van de Ltbk, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpplandsverordening, wordt ook in het herziene zevende lid van artikel 60 van de Ltv bepaald, dat het tegen de intrekking van een vergunning ingesteld bezwaar of beroep, de behandeling van het verzoek van de Bank tot het uitspreken van de noodregeling niet schorst.

EE

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtplandsverordeningen, wordt overeenkomstig het herziene achtste lid van artikel 30 van de Ltbk, een volzin aan het achtste lid van artikel 63 van de Ltv toegevoegd, luidende dat de Bank de gegevens van de gemachtigde bij de noodregeling aan de Kamer van Koophandel dient door te geven.

FF

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtplandsverordeningen, wordt het nieuwe artikel 70a van de Ltv overeenkomstig het nieuwe artikel 36a van de Ltbk, in de onderhavige ontwerpplandsverordening opgenomen.

GG

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 14, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

HH en II

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 13, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

JJ

De mogelijkheid om een representatieve organisatie aan te wijzen die de belangen van de verzekeraars behartigt en waarmee de Bank overleg pleegt over het beleid inzake het toezicht op de verzekeraars, wordt opgenomen in het voorgestelde artikel 79a van de Ltv. Dit laatste is gebeurd in het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen en in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond verzekeringswezen: zie artikel 1, het eerste lid, onderdeel e, van de Ltbk in samenhang met artikel 43 van de Ltbk, artikel 31 van de Ltba en artikel 21 van de Lab, zoals deze thans luiden. In de Ltba stond in artikel 31 dat de aanwijzing van een organisatie als representatieve organisatie bij landsbesluit dient te geschieden. Thans geschieden alle aanwijzingen van een organisatie als representatieve organisatie door de Minister van Financiën bij ministeriële regeling en dient de Bank daaromtrent gehoord te worden, alvorens de Minister een dergelijk besluit kan uitvaardigen.

KK

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 4 en 5, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting en de toelichting bij onderdeel GG van Artikel I (wijziging van de Ltbk) van de onderhavige ontwerplandsverordening.

LL en MM

In de eerste plaats wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 7, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Voor de goede orde wordt opgemerkt dat de woorden 'een ieder' in het derde lid van het nieuwe artikel 120a van de Ltv onder andere ook betrekking hebben op:

- a. een ieder van wie vermoed wordt het verzekeringsbedrijf uit te oefenen;
- b. ondernemingen of instellingen die met een verzekeraar met zetel in Sint Maarten in een groep zijn verbonden;
- c. ondernemingen of instellingen die rechtstreeks of middellijk voor meer dan vijftig procent in een verzekeraar met zetel in Sint Maarten deelnemen; en,
- d. de vertegenwoordiger of gevolmachtigde van een verzekeraar.

NN

Doordat de inhoud van artikel 121 van de Ltv in het herziene artikel 122, derde lid, van de Ltv wordt verwerkt, wordt artikel 121 van de Ltv in de onderhavige ontwerplandsverordening vervallen verklaard.

OO

De aangebrachte wijzigingen in artikel 122 van de Ltv betreffen slechts redactionele aanpassingen en technische reparaties.

PP

Allereerst wenst ondergetekende enkele opmerkingen van algemene aard inzake de introductie van het vergunningstelsel voor de natura-uitvaartverzekeraar te plaatsen.

Ter uitvoering van artikel 8 van de Ltv, krachtens welke de Bank toezicht uitoefent op de verzekeraars, is het Besluit Natura-uitvaartverzekeraars uitgevaardigd, waarin regels zijn gesteld ten aanzien van ondernemingen die voor eigen rekening overeenkomsten van verzekering sluiten tot het doen van uitkeringen in natura in verband met het overlijden van de mens, oftewel de natura-uitvaartverzekeraars.

In het Besluit Natura-uitvaartverzekeraars is krachtens artikel 2, eerste lid, van voornoemd besluit een meldingsplicht voor de natura-uitvaartverzekeraar die het aantal van tweehonderd verzekerden heeft bereikt, alsmede een rapportageplicht geïntroduceerd.

Met de introductie van de bovengenoemde meldings- en rapportageplicht voor de natura-uitvaartverzekeraars beoogde de regering inzicht te verwerven in het functioneren van en de financiële positie van die bedrijfssector. De analyse van de financiële cijfers van deze sector, alsmede de periodiek verrichtte onderzoeken ter plaatse bij de natura-uitvaartverzekeraars, vormden dan ook onderdeel van de op de Bank rustende toezichttaak.

Gelet op het gegeven dat de Bank op grond van het Besluit Natura-uitvaartverzekeraars belast is met het toezicht op de natura-uitvaartverzekeraars, kan in het maatschappelijke verkeer in het algemeen en bij de verzekerden in het bijzonder, de verwachting worden gewekt dat de Bank bij het constateren van onaanvaardbare situaties of onvolkomenheden bij de natura-uitvaartverzekeraars, corrigerend zal optreden teneinde de hieruit voortvloeiende risico's voor de verzekeraars te minimaliseren en de verzekerden te beschermen. Echter mede op basis van de tijdens de gepleegde onderzoeken ter plaatse geconstateerde tekortkomingen bij bepaalde natura-uitvaartverzekeraars, is gebleken dat de Bank op basis van het Besluit Natura-uitvaartverzekeraars over onvoldoende wettelijk toegekende toezichtinstrumenten beschikt om corrigerend op te treden. Als voorbeeld kan worden genoemd het niet kunnen geven van dwingende aanwijzingen of het niet kunnen uitvaardigen van bestuurlijke sancties indien de aanwijzingen niet worden opgevolgd. Gezien het vorenstaande wordt in de onderhavige ontwerplandsverordening voorgesteld om het Besluit Natura-uitvaartverzekeraars in te trekken en in de Ltv zelf een vergunningstelsel voor de natura-uitvaartverzekeraar te introduceren.

Instrumentarium van de Bank in de voorgestelde regels voor de natura-uitvaartverzekeraars

De regels zoals voorgesteld in de onderhavige ontwerplandsverordening ten aanzien van de natura-uitvaartverzekeraars beogen de Bank instrumenten toe te kennen om waar nodig corrigerend, of eventueel sanctionerend op te treden ter bescherming van hoofdzakelijk de verzekerden.

De regering heeft het nodig geacht om ter bescherming van het algemeen belang en het belang van de verzekerden in het bijzonder, de regels van de Ltv - waar nodig enigszins aangepast aan de specifieke situatie van de natura-uitvaartverzekeraar - als uitgangspunt te hanteren. Deze regels zijn onder meer:

- De Bank beschikt krachtens artikel 123a van de Ltv over de bevoegdheid om te allen tijde voorschriften te verbinden en beperkingen te stellen aan de vergunning, bedoeld in artikel 11 van de Ltv. Evenals voor de verzekeraar in artikel 11a van de Ltv is vastgesteld, geldt dat de natura-uitvaartverzekeraar met een vergunning verplicht is aan de bij of krachtens de Ltv gestelde eisen voor het verkrijgen van vergunning, alsmede aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de vergunning te blijven voldoen;
- Aan de natura-uitvaartverzekeraars worden ook eisen gesteld ten aanzien van de deskundigheid en integriteit van de (mede)beleidsbepalers, als bedoeld in artikel 17 van de Ltv. Tevens wordt krachtens artikel 17a van de Ltv in het belang van verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen, een integriteitstoets opgelegd aan de houders van een gekwalificeerde deelneming in de onderneming van de natura-uitvaartverzekeraar, die een vergunning aanvraagt. Krachtens artikel 18a van de Ltv dient de natura-uitvaartverzekeraar permanent te voldoen aan de eisen betreffende de integere bedrijfsvoering;
- Conform de artikelen 26 en 27 van de Ltv is de verplichting voor de natura-uitvaartverzekeraars om financiële gegevens op een door de Bank vast te stellen vorm en binnen een door de Bank vast te stellen termijn bij de Bank in te dienen, uitgebreid. Tevens wordt de actieve informatieplicht voor de externe deskundige, bedoeld in artikel 27a van de Ltv, ook van toepassing verklaard op de natura-uitvaartverzekeraar;
- De natura-uitvaartverzekeraars worden krachtens artikel 27b van de Ltv verplicht om hun jaarrekening te publiceren;
- Aan de Bank wordt de bevoegdheid toegekend om bezwaar te maken tegen de aanstelling c.q. handhaving van een externe deskundige, overeenkomstig artikel 27c van de Ltv.
- De Bank zal ook ten aanzien van de natura-uitvaartverzekeraars beschikken over de aanwijzingsbevoegdheid en de daaruit voortvloeiende stille curatele-bevoegdheid, overeenkomstig artikel 31 van de Ltv;
- De bepalingen omtrent technische voorzieningen, bedoeld in Hoofdstuk III, afdeling 2, de artikelen 34 en 35 van de Ltv, worden van toepassing verklaard op de natura-uitvaartverzekeraar;
- Naar analogie van de voorgeschreven solvabiliteitsmarge voor de levensverzekeraars (artikel 36 van de Ltv), wordt dit solvabiliteitsvereiste voor de natura-uitvaartverzekeraars

geïntroduceerd. In tegenstelling tot de levensverzekeraar, heeft de regering het nodig geacht om in artikel 123a, onder e, van de Ltv een ontheffingsmogelijkheid ten aanzien van het nominale bedrag te introduceren, aangezien de mogelijkheid bestaat dat een natura-uitvaartverzekeraar gezien de omvang van diens deelnemersbestand en het verzekerde bedrag niet over voldoende omzet beschikt om (meteen) aan dit bedrag te (kunnen) voldoen;

- De te stellen eisen ten aanzien van de overdracht van portefeuilles door de verzekeraars, zoals vastgelegd in Hoofdstuk IV, artikelen 45 tot en met 47 van de Ltv, worden ook van overeenkomstige toepassing verklaard op de natura-uitvaartverzekeraar;
- Aan de natura-uitvaartverzekeraar wordt de verplichting opgelegd om een saneringsplan dan wel een financieringsplan binnen een door de Bank te bepalen termijn bij de Bank in te dienen wanneer de natura-uitvaartverzekeraar niet meer over de vereiste solvabiliteitsmarge beschikt;
- De Bank kan ook in dit geval de vergunning van de natura-uitvaartverzekeraar intrekken, overeenkomstig de artikelen 55 tot en met 58 van de Ltv;
- De bepalingen van Hoofdstuk VIII, inhoudende een noodregeling en het faillissement, als bedoeld in de artikelen 59 tot en met 73 van de Ltv, worden eveneens van toepassing verklaard op de natura-uitvaartverzekeraar;
- Ook bij de natura-uitvaartverzekeraar wordt aan de Bank de bevoegdheid toegekend om de kosten ter zake het verzoek om een vergunning en de kosten verbonden aan de uitvoering van het bij of krachtens de Ltv bepaalde, aan natura-uitvaartverzekeraars door te berekenen, als bedoeld in artikel 77 van de Ltv;
- De geheimhoudingsplicht, de uitwisseling van gegevens of inlichtingen en de representatieve organisatie zoals opgenomen in artikelen 78, 78a, 78b en 79a van de Ltv gelden ook voor de natura-uitvaartverzekeraar;
- De mogelijkheid om aan natura-uitvaartverzekeraars een dwangsom en een bestuurlijke boete op te leggen, als bedoeld in de artikelen 79b tot en met 79i van de Ltv;
- De mogelijkheid om bepaalde gegevens openbaar te maken ter bevordering van de naleving van de Ltv, als bedoeld in de artikelen 79i tot en met 79r van de Ltv;
- De standaardtoezichtbepaling en overige toezichtbepalingen zoals opgenomen in artikelen 120a tot en met 120c van de Ltv, worden van toepassing verklaard voor de natura-uitvaartverzekeraar.

Aangezien de voorgestelde regels voor de natura-uitvaartverzekeraar overeenkomen met de respectievelijke artikelen in de Ltv, zal hier slechts worden ingegaan op de bepalingen die zullen gelden voor de natura-uitvaartverzekeraar die afwijken van de corresponderende bepalingen in de Ltv. Verwezen wordt naar de toelichting in het Algemeen deel van deze memorie van toelichting alsook die behorende bij de respectievelijke artikelen van de Ltv.

Artikel 123a, onder a

De verzekeraar dient krachtens artikel 11, derde lid, van de Ltv, wanneer hij voor het eerst krachtens de Ltv een vergunning aanvraagt, een aantal documenten en gegevens aan de Bank te overleggen. Zo moet de aanvrager een authentiek afschrift van de akte van oprichting

en van zijn statuten, gegevens over de zeggenschapsstructuur van de groep waartoe hij behoort, en nog een aantal gegevens en documenten, die in het derde lid van artikel 11 van de Ltv zijn opgenomen, aan de Bank te overleggen.

De natura-uitvaartverzekeraar dient krachtens artikel 123a, onder a, van de Ltv behalve de documenten en gegevens genoemd in artikel 11, derde lid, van de Ltv, tevens zijn:

1°.polisvoorwaarden, tarieven en technische grondslagen voor de berekening van zijn tarieven, en zijn

2°.balans winst- en verliesrekening over elk der laatste twee boekjaren of, indien sedert de oprichting nog geen twee boekjaren zijn verstreken, zijn balans winst- en verliesrekening over het afgelopen boekjaar, aan de Bank over te leggen.

Artikel 123a, onder b

Van de verzekeraars houdt de Bank een register bij, dat uit twee hoofdafdelingen bestaat, te weten Schade en Leven. Krachtens onderdeel b van artikel 123a, van de Ltv bestaat het register van de natura-uitvaartverzekeraars uit slechts één hoofdafdeling.

Artikel 123a, onder c

In artikel 16 van de Ltv is bepaald dat een onderneming tot uitoefening van het verzekeringsbedrijf, met zetel in Sint Maarten, de rechtsvorm van naamloze vennootschap, of onderlinge waarborgmaatschappij dient te bezitten.

Onderdeel c van artikel 123a, van de Ltv bepaalt dat een natura-uitvaartverzekeraar die de rechtsvorm van een rechtspersoon bezit, een raad van commissarissen of een orgaan dat een aan die raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft, die uit ten minste drie leden dient te bestaan. Uit deze bepaling valt te concluderen dat voor de natura-uitvaartverzekeraar niet dwingendrechtelijk is voorgeschreven dat deze de rechtsvorm van naamloze vennootschap of onderlinge waarborgmaatschappij dient te bezitten en dus ook een eenmanszaak kan zijn of een andere vorm van rechtspersoonlijkheid kan bezitten. Het is dan ook om die reden dat in artikel 123a, onder f, van de Ltv wordt bepaald dat voor de natura-uitvaartverzekeraar daar waar in artikel 32, tweede lid, onderdeel b, staat raad van commissarissen, ook gelezen moet worden het orgaan dat een aan die raad van commissarissen gelijksoortige taak heeft.

Artikel 123a, onder d

In artikel 22, eerste lid, van de Ltv is bepaald dat een verzekeraar met zetel in het buitenland, die in Sint Maarten een vergunning aanvraagt, dient te beschikken over een solvabiliteitsfonds. Krachtens dit artikellid worden de waarden van het solvabiliteitsfonds, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld. Bij het Landsbesluit financiële eisen verzekeringsbedrijf zijn onder andere de waarden ter uitvoering van artikel 22, eerste lid, van de Ltv, vastgesteld. In artikel 123a, onder e, van de Ltv wordt bepaald dat de Bank aan een natura-uitvaartverzekeraar met zetel in het buitenland op aanvraag ontheffing kan verlenen van de plicht om het bedrag, bedoeld in het krachtens artikel 22, eerste lid, vastgestelde landsbesluit, aan te houden.

Artikel 123a, onder g

In tegenstelling tot de schade- of levensverzekeraar met zetel in Sint Maarten ¹⁵, dient een natura-uitvaartverzekeraar met zetel in Sint Maarten krachtens artikel 123a, onder g, te beschikken over een solvabiliteitsmarge, die tenminste vier procent van de voorziening voor verzekeringsverplichtingen aan het einde van het voorafgaande boekjaar, voor aftrek van het aandeel van herverzekeraars in deze voorziening, doch minimaal NAf 400.000,- belooft. Tevens kan de Bank een natura-uitvaartverzekeraar op aanvraag ontheffing verlenen van de plicht om het in de vorige volzin genoemde maximumbedrag als solvabiliteitsmarge aan te houden.

Artikel III Wijziging van de Landsverordening toezicht effectenbeurzen

A

Zoals in het algemene deel is aangegeven is een actueel onderwerp de integriteit van de financiële instellingen die onder toezicht van de Bank staan, alsmede van hun (mede) beleidsbepalers en de uiteindelijke gerechtigden. De onderhavige ontwerplandsverordening beoogt dan ook de wettelijke basis voor de integriteittoetsing te bestendigen. Gelet op dit laatste wordt in de Lte de term gekwalificeerde deelneming en de definitie hiervan aan artikel 1 van de Lte toegevoegd. Deze definitiebepaling komt overeen met de definitie van gekwalificeerde deelneming opgenomen in de Ltbk, de Ltv, de Ltt en de Lab. Voor de toelichting op de definitie van gekwalificeerde deelneming wordt verwezen naar de toelichting op dit begrip, zoals opgenomen bij Onderdeel A, van Artikel I (wijziging van de Ltbk) van de onderhavige ontwerplandsverordening.

B

Het eerste en tweede lid van artikel 2 van de Lte zijn niet gewijzigd, maar slechts voor een duidelijke formulering in hun geheel weer opgenomen in het nieuwe eerste en tweede lid van artikel 2 van de Lte.

Het derde lid van dit artikel wordt onder meer ter bestendiging van de juridische basis voor de integriteittoets en bekwaamheidstoets, verruimd. Aan het derde lid wordt namelijk toegevoegd dat de minister bij de verlening van de vergunning aan de volgende kwaliteitseisen toetst:

- a. de deskundigheid en integriteit van de personen die het beleid van de houder van de effectenbeurs bepalen of mede bepalen; en,
- b. de financiële waarborgen, het afwikkelingssysteem en de toepassing van de voor de effectenbeurs geldende regels van de aan de effectenbeurs verbonden bedrijven.

Conform de Ltbk, de Ltv, de Ltba, de Ltt en de Lab wordt in het herziene vierde lid van artikel 2 van de Lte een termijn opgenomen waarbinnen de Minister van Financiën een beslissing moet nemen op een ingediende aanvraag om een vergunning om een effectenbeurs te houden.

¹⁵ ¹⁵ Zie de bepalingen omtrent de solvabiliteitsmarge van verzekeraars met zetel in Sint Maarten in Hoofdstuk III, Afdeling 3, artikel 36, van de LTV

Voorts wordt een nieuw zesde lid aan dit artikel toegevoegd, ter bestendinging van de juridische basis voor de integriteitstoets.

Het bepaalde in het nieuwe zevende lid van artikel 2 van de Lte biedt de mogelijkheid om in afwijking van de krachtens die landsverordening opgelegde verplichtingen en voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning, toch een vergunning te krijgen ¹⁶. Op grond van het vergunningstelsel van de Lte, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerp-landsverordening, diende de minister een houder van een effectenbeurs een vergunning te verlenen, indien is aangetoond dat voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van een vergunning. Krachtens het nieuwe zevende lid kan de minister thans onder omstandigheden toch een vergunning verlenen, indien niet voldaan kan worden aan een of meer van de in het derde en zesde lid van artikel 2 van de Lte gestelde eisen voor het verkrijgen van een vergunning.

C

Artikel 2a

Het bepaalde in het nieuwe artikel 2a van de Lte staat in artikel 6 van de Ltbk. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezicht-landsverordeningen wordt het bepaalde in artikel 6 van de Ltbk ook in de Lte opgenomen voor de houders van effectenbeurs. Met het oog op een adequate functionering van de effectenmarkten en de positie van de beleggers op die markten dient de houder van een effectenbeurs te blijven voldoen aan het gestelde in artikel 2, tweede lid, alsmede aan de voorschriften verbonden aan en de beperkingen gesteld bij de vergunning.

Artikel 2b

In het eerste lid van dit artikel is een voorziening getroffen voor het geval de door de aanvrager verstrekte gegevens onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Indien de minister aan de aanvrager te kennen heeft gegeven dat er aanvullende informatie nodig is, wordt de termijn voor het geven van een vergunning, bedoeld in artikel 2, vierde lid, opgeschort tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken. In geval de verstrekte gegevens dan nog onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag, kan de minister besluiten om de aanvraag niet te behandelen.

Dit besluit dient volgens het tweede lid van dit artikel aan de aanvrager bekendgemaakt te worden binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

Er kunnen zich situaties voordoen die ertoe leiden dat, ondanks het feit dat voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van de vergunning, de minister de gevraagde vergunning toch niet verleent. Mitsdien wordt in het derde lid van artikel 2b bepaald dat de minister, gehoord de Bank,

¹⁶Artikel 3, tweede lid, van de Ltbk, artikel 4, vierde lid, en artikel 15, derde lid, van de Ltba, zoals deze thans luiden.

kan weigeren de vergunning te verlenen indien hij van oordeel is dat het verlenen van de gevraagde vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de adequate functionering van de effectenmarkten en de positie van de beleggers op die markten.

D

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 3, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

E

Verwezen wordt naar de toelichting bij onderdeel E van Artikel I (wijziging van de Ltbk) van de onderhavige ontwerpplandsverordening.

F

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 10, 11 en 12, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. Voor wat betreft het nieuwe artikel 4d wordt het volgende opgemerkt. Met het oog op een adequate functionering van de effectenmarkten is voor het verrichten van bepaalde handeling voorafgaande toestemming van de Bank vereist. Een aantal van de handelingen zoals opgenomen in het eerste en tweede lid van het nieuwe artikel 4d van de Lte, zijn eveneens opgenomen in de Ltbk, de Ltv en de Ltba en worden in het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtplandsverordeningen in de Lte opgenomen. Zo is voorafgaande toestemming van de Bank onder meer vereist om een gekwalificeerde deelneming te houden, te verwerven of te vergroten in een houder van een effectenbeurs. Het bepaalde in het derde lid van het nieuwe artikel 4d van de Lte staat in artikel 8, zesde lid, van de Ltba. Gelet op de aard en strekking van de Lte wordt het bepaalde in genoemd artikel van de Ltba eveneens in de Lte opgenomen

G

In de eerste plaats wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 2, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. Het zij opgemerkt dat er nieuwe gronden worden toegevoegd aan de reeds bestaande gronden voor het intrekken van een vergunning. Dit laatste leidt er onder meer toe dat de volgorde van de in het eerste lid van artikel 5 van de Lte, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpplandsverordening, wordt gewijzigd. De onderdelen a, f, g, h, i en j van het herziene eerste lid, en beide onderdelen van het nieuwe tweede lid van artikel 5 van de Lte zijn nieuwe gronden voor het intrekken van een vergunning. De onderdelen b, c, d en e van het herziene eerste lid van artikel 5 van de Lte zijn de onderdelen a, b, d en e van het eerste lid van artikel 5 van de Lte, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpplandsverordening.

Het bepaalde in het herziene derde lid van dit artikel is tevens opgenomen in de Ltbk ¹⁷. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordening, alsmede rekening houdend met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur wordt in de Lte bepaald dat het besluit tot intrekking van een vergunning en de weigering tot intrekking van een vergunning aan de betrokkene betekend moet worden.

Het bepaalde in het nieuwe vierde lid van dit artikel is gedeeltelijk opgenomen in het vijfde lid van artikel 9 van de Ltbk en het derde lid van artikel 56 van de Ltv. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt, conform genoemde artikelen van de Ltbk en Ltv, zoals gewijzigd in deze landsverordening, in het nieuwe vierde lid van artikel 5 van de Lte bepaald dat de Bank met het oog op de adequate functionering van de effectenmarkten het besluit tot intrekking van de vergunning en de redenen voor de intrekking bekend kan maken in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst en dat zij in het belang van de positie van de beleggers op de effectenmarkten het besluit tot intrekking van de vergunning alsmede de redenen voor de intrekking op een andere door haar te bepalen wijze bekend kan maken.

Het bepaalde in het nieuwe vijfde lid van artikel 5 van de Lte staat ook in het vierde lid van artikel 24 van de Ltba en het vijfde lid van artikel 10 van de Ltt. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordening wordt het bepaalde in genoemde artikelliden van de Ltba en Ltt ook in de Lte opgenomen.

H

Het eerste lid van artikel 6 van de Lte is aangepast naar aanleiding van het nieuwe vierde lid van artikel 5 van de Lte. Artikel 6, tweede lid, van de Lte, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, wordt in gewijzigde vorm opgenomen in artikel 12jj van het nieuwe hoofdstuk VB "Openbaarmaking van overtredingen" van de Lte.

I

Gelet op de aard van het bedrijf van de houder van een effectenbeurs wordt in het nieuwe artikel 6a van de Lte bepaald dat wanneer de vergunning is ingetrokken, het bedrijf van de houder van een effectenbeurs, op verzoek van de Bank, door het Gerecht in eerste aanleg wordt ontbonden.

J, K en L

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 13, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

M

¹⁷ Artikel 9, derde lid, van de Ltbk.

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 14, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

N

De mogelijkheid om een representatieve organisatie aan te wijzen die de belangen van de houders van een effectenbeurs behartigt en waarmee de Bank overleg pleegt over het beleid inzake het toezicht op de houders van een effectenbeurs, wordt opgenomen in het voorgestelde artikel 11a van de Lte. Dit laatste is gebeurd in het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordening, alsmede met het oog op de adequate functionering van de effectenmarkten en de positie van de beleggers op die markten¹⁸. In tegenstelling tot het bepaalde in artikel 31 van de Ltba, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, inhoudende dat het aanwijzen van een organisatie als representatieve organisatie bij landsbesluit dient te geschieden, wordt in de Lte, conform de Ltbk en de Lab, bepaald dat het aanwijzen van een organisatie als representatieve organisatie door de Minister van Financiën, gehoord de Bank, geschiedt.

O

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 4 en 5, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting en de toelichting bij onderdeel GG, van Artikel I (wijziging van de Ltbk), van de onderhavige ontwerplandsverordening.

P

De wijzigingen in artikel 15 van de Lte betreffen slechts redactionele aanpassingen en technische reparaties.

Q en R

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 7.2. en 7.5., van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

S

Aan de bijzondere opsporingsbevoegdheidsbepaling van de Lte worden de woorden "of krachtens" toegevoegd, opdat de opsporingsambtenaren en de door de Bank aangewezen functionarissen die met de opsporing zijn belast, de bevoegdheid wordt toegekend om tevens de krachtens de Lte strafbaar gestelde feiten op te kunnen sporen. Te denken valt bijvoorbeeld aan de overtreding van algemeen verbindende voorschriften die door de Bank bij verordening zijn vastgesteld.

¹⁸ Artikel 1, eerste lid, onderdeel e, in samenhang met artikel 43 van de Ltbk, artikel 31 van de Ltba en artikel 21 van de Lab.

*Artikel IV Wijziging van de Landsverordening toezicht
beleggingsinstellingen en administrateurs*

A

In artikel 1, onderdeel g, onder 2, wordt het begrip administratieve diensten uitgebreid met de zogenoemde "transfer agentactiviteiten". Deze activiteiten bestaan uit het verrichten van inschrijvingen (subscriptions) en inleveren (redemption) van onder andere aandelen. Het inschrijven geschiedt middels het invullen van een inschrijvingsformulier en in het andere geval middels het invullen van een inleverings- of terugleveringsformulier. In het laatste geval gaan de aandelen, belangen, units en dergelijke terug naar het fonds en de investeerder krijgt zijn geld terug. Dit hele proces wordt 'transfer agency services' genoemd. Vaak wordt dit gedaan als een onderdeel van de hele administratie, maar deze activiteiten kunnen ook separaat worden verricht. De wijze waarop het een en ander geschiedt hangt van af wat er contractueel is afgesproken. De transfer agent verzorgt tevens de communicatie met of naar de investeerders, zoals het versturen van proxy materiaal, waarde van aandelen enz.

Voorts worden in de begripsbepalingen van de Ltba de begrippen "externe deskundige als bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek" opgenomen en "dwangbevel", als gevolg van de invoeging van de nieuwe paragraaf getiteld "Geldschulden", waarin dit begrip wordt gehanteerd.

B

Deze landsverordening is van toepassing op de beleggingsinstellingen, de beleggingsfondsen, daaronder begrepen de beheerders en de bewaarders, voor zover verbonden aan respectievelijk het beleggingsfonds en de beleggingsinstelling. Voor de leesbaarheid van de landsverordening is dit lid aan artikel 2 toegevoegd, opdat duidelijk wordt dat telkens wanneer gesproken wordt van de bewaarder, wordt bedoeld: de bewaarder voor zover verbonden aan de beleggingsinstelling. Niet alle beleggingsinstellingen beschikken namelijk over een aparte bewaarder of beheerder.

C

Met het oog op een integere bedrijfsvoering door de beleggingsinstelling en de bewaarder, indien aan de beleggingsinstelling verbonden, is aan artikel 4, eerste lid, onderdeel c, van de Ltba toegevoegd dat slechts , een vergunning aan de beleggingsinstelling wordt verleend wanneer deze aantoont dat voldaan wordt aan de bij verordening van de Bank te stellen eisen met betrekking tot de bedrijfsvoering, in het bijzonder de maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering.

In artikel 4, eerste lid, onderdeel d, van de Ltba wordt toegevoegd dat behalve aan de deelnemers in de beleggingsinstelling en aan het publiek, ook aan de Bank informatie verstrekt moet worden.

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt een zin aan artikel 4, vierde lid, van de Ltbk toegevoegd, luidende dat de Bank de beslissing tot vergunningverlening kan wijzigen of intrekken, indien naar haar oordeel de omstandigheden waaronder het besluit is genomen zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die deze landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.

D

Op grond van het huidige vergunningstelsel van de Ltba dient de Bank een beleggingsinstelling een vergunning te verlenen indien is aangetoond dat voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van een vergunning gesteld bij of krachtens artikel 4, eerste lid, van de Ltba. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt in het nieuwe artikel 4a van de Ltba bepaald dat de Bank ondanks het feit dat voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van een vergunning, onder bepaalde omstandigheden, zoals genoemd in dat artikel, de gevraagde vergunning kan weigeren.

E

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt ook in de Ltba bepaald dat de beleggingsinstelling waaraan een vergunning is verleend en de bewaarder, indien aan de beleggingsinstelling verbonden, gehouden zijn de bij de voorschriften van de Bank te stellen eisen, alsmede aan de beperkingen gesteld bij en de voorschriften verbonden aan de vergunning te blijven voldoen. Hiermee beoogt de Bank een adequate werking van de financiële markten en de positie van de beleggers op die markten te realiseren en te handhaven.

Artikel 5b betreft de nieuwe bevoegdheid van de Bank om een openbare waarschuwing uit te vaardigen.

F

Artikel 7 van de Ltba, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, bevat een bevoegdheidsregel voor de Bank. Bij het niet naleven van de hierin vastgelegde norm, namelijk het toevoegen van een verklarende vermelding aan de naam van de beleggingsinstelling, kan de Bank handhavend optreden. Duidelijkheidshalve is in de onderhavige ontwerplandsverordening expliciet een gedragsregel voor de beleggingsinstelling opgenomen, waarin wordt bepaald dat het overtreden van een aanwijzing van de Bank verboden is. De inhoud van dit nieuwe artikellid is echter niet nieuw.

G

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 10.2, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

H

Artikel 8a

Voor wat betreft het nieuwe artikel 8a van de Ltba wordt hier opgemerkt dat deze bepalingen geen nieuwe bepalingen zijn. Het eerste lid, onderdeel a, en het tweede en derde lid van artikel 8a van de Ltba waren in het vijfde, zesde en zevende lid van artikel 8 van de Ltba, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, opgenomen, terwijl het eerste lid, onderdeel b, van artikel 8a van de Ltba voorheen opgenomen was in het tweede lid van artikel 9 van de Ltba, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening. Slechts voor een systematische en overzichtelijke groepering van bepalingen zijn deze drie artikelleden in een artikel samengebracht, omdat zij alle gaan over het verbod om statuten of reglementen te wijzigen zonder voorafgaande toestemming van de Bank, en de gevolgen indien dat verbod is overtreden.

Artikel 8b

In artikel 8b is de publicatieplicht van de jaarrekening voor de beleggingsinstelling opgenomen. Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 11, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting

I

In de eerste plaats wordt in het eerste lid van artikel 9 van de Ltba uitdrukkelijk opgenomen dat de beleggingsinstelling en de bewaarder, indien aan de beleggingsinstelling verbonden, verplicht zijn zich te blijven houden aan de door de Bank bij verordening te stellen algemeen verbindende voorschriften met betrekking tot (a) deskundigheid en integriteit, (b) financiële waarborgen, (c) bedrijfsvoering, waaronder maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering en (d) aan de Bank, aan de deelnemers in de beleggingsinstelling en aan het publiek te verstrekken informatie.

Voor een toelichting op de verordenende bevoegdheid van de Bank wordt verwezen naar 1.1. Inleiding van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Voor een toelichting op het tweede lid van artikel 9 van de Ltba, wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel E, behorende bij Artikel I (wijziging van de Ltba) van de onderhavige ontwerplandsverordening.

J

Artikel 9a

Voor een toelichting op de beperkte mogelijkheid om in te grijpen in de verordenende bevoegdheid van de Bank wordt verwezen naar 1.1. Inleiding van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Artikel 9b

Het nieuwe artikel 9b van de Ltba bevat geen nieuwe regels. De bepalingen bestonden al in het vierde tot en met zevende lid van artikel 9 van de Ltba, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening. Gelet op het doel van deze ontwerplandsverordening, namelijk harmonisatie van alle

toezichtlandsverordeningen, is de redactie van deze bepalingen aangepast aan de gelijklopende bepalingen in de overige landsverordeningen en is de verwijzing in het vierde lid van artikel 9 van de Ltba gecorrigeerd.

Artikel 9c

Voor wat betreft artikel 9c van de Ltba, dat wel nieuw is opgenomen in de Ltba, wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 12, van deze memorie van toelichting.

K

In de eerste plaats moet verwezen worden naar Hoofdstuk 2, paragraaf 2, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. Verder wordt opgemerkt dat de eerste volzin van het eerste lid, van artikel 11 van de Ltba zuiver technisch is aangepast, het woord "indien" is namelijk aan het eerste lid toegevoegd.

Verder zijn de gronden voor intrekking van een vergunning zoals opgenomen in artikel 11 van de Ltba aangepast en zijn ook nieuwe gronden aan de reeds bestaande gronden toegevoegd. Dit laatste leidt er onder meer toe dat de volgorde van de gronden voor intrekking van een vergunning, zoals bepaald in het eerste lid van artikel 11 van de Ltba, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, in het herziene eerste en tweede lid van artikel 11 van de Ltba wordt gewijzigd. De onderdelen e, f en g van het herziene eerste lid van artikel 11 van de Ltba zijn nieuwe gronden voor het intrekken van een vergunning.

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen, alsmede rekening houdend met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur wordt in artikel 11, derde lid, van de Ltba bepaald dat ook de weigering tot intrekking van een vergunning aan de betrokkene betekend moet worden. De inhoud van dit artikellid komt overigens al eerder voor in de laatste volzin van artikel 11 van de Ltbk, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening.

Het bepaalde in het nieuwe vierde lid van dit artikel is gedeeltelijk opgenomen in het vijfde lid van artikel 11 van de Ltbk en het derde lid van artikel 56 van de Ltv, zoals deze thans luiden. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt, conform genoemde artikelen van de Ltbk en de Ltv, zoals gewijzigd in dit ontwerp, in het nieuwe vierde lid van artikel 11 van de Ltba bepaald dat de Bank, in het belang van de adequate werking van financiële markten het besluit tot intrekking van een vergunning en de redenen voor de intrekking bekend kan maken op de website van de Bank, en dat zij in het belang van de positie van de beleggers op de financiële markten het besluit tot intrekking van de vergunning alsmede de redenen voor de intrekking op een andere door haar te bepalen wijze bekend kan maken.

Het bepaalde in het nieuwe vijfde lid van dit artikel is opgenomen in het vierde lid van artikel 24 van de Ltba, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening. In het

kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt het bepaalde in genoemd artikellid van artikel 24 van de Ltba toegevoegd aan artikel 11 van de Ltba.

L

De wijziging van artikel 15, eerste lid, van de Ltba heeft betrekking op de integere bedrijfsvoering die van de administrateur wordt vereist. Voorts is - om te voorkomen dat het woord "personen" in artikel 15, eerste lid, tweede volzin, van de Ltba, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpverordening, geïnterpreteerd wordt als zijnde een rechtspersoon - tevens in het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen en het bepaalde in artikel 4, eerste lid, tweede volzin, van de Ltba, het begrip 'personen' omgezet in het begrip 'natuurlijke personen'. Het dagelijks beleid van de administrateur dient uiteindelijk bepaald te worden door ten minste twee natuurlijke personen.

Het tweede lid van artikel 15 van de Ltba is ongewijzigd.

Het derde en vierde lid zijn de nieuwe leden van artikel 15 van de Ltba. In deze leden is een voorziening getroffen voor het geval de door de aanvrager verstrekte gegevens onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag. Indien de Bank aan de aanvrager te kennen heeft gegeven dat er aanvullende informatie nodig is, wordt de termijn voor het geven van een vergunning, bedoeld in het tweede lid, opgeschort tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken. In geval de verstrekte gegevens dan nog onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag, kan de Bank besluiten om de aanvraag niet te behandelen. Dit besluit dient vervolgens aan de aanvrager bekendgemaakt te worden binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt aan artikel 15, vijfde lid, van de Ltba een bepaling toegevoegd luidende dat de Bank de vergunning, bedoeld in dat lid, kan wijzigen of intrekken, indien de omstandigheden waaronder het besluit is genomen, zodanig zijn gewijzigd dat de doeleinden die de landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt.

M

Op grond van het huidige vergunningstelsel van de Ltba dient de Bank een administrateur een vergunning te verlenen indien is aangetoond dat voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van een vergunning gesteld bij of krachtens het eerste lid van artikel 15 van de Ltba. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt in het nieuwe artikel 15a van de Ltba bepaald dat de Bank ondanks het feit dat voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van een vergunning de gevraagde vergunning kan weigeren.

N

Artikel 16a

Het nieuwe artikel 16a bevat de bepalingen die voorheen waren opgenomen in artikel 17, vijfde, zesde en zevende lid, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerp-lansverordening.

Artikel 16b

Met het oog op een adequate werking van de financiële markten en de positie van de beleggers op die markten dient de administrateur waaraan een vergunning is verleend te blijven voldoen aan het gestelde in artikel 15, eerste lid, van de Ltba alsmede aan de beperkingen gesteld bij en de voorschriften verbonden aan de vergunning. Het nieuwe artikel 16b van de Ltba is opgenomen in artikel 6 van de Ltbk. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen zal het bepaalde in artikel 6 van de Ltbk ook komen te gelden voor de administrateurs

O

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 10, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

P

In de eerste plaats wordt in artikel 18, eerste lid, van de Ltba het woord "houden" uitdrukkelijk opgenomen om aan te scherpen dat er sprake is van continuïteit bij het voldoen aan de door de Bank te stellen voorschriften met betrekking tot deskundigheid, integriteit en bedrijfsvoering. Gelet op de wijziging van artikel 15 van de Ltba, waarin is opgenomen dat de aanvrager onder meer dient te voldoen aan de bij verordening vastgestelde algemeen verbindende voorschriften op het gebied van een integere bedrijfsvoering, is artikel 18, eerste lid, onderdeel b, tevens aangepast.

Q

Artikel 18a

Artikel 18a van de Ltba bevat geen nieuwe bepalingen, maar deze bepalingen zijn slechts voor de overzichtelijkheid in een aparte artikel opgenomen. Deze bepalingen waren voorheen in artikel 18, vierde tot en met zevende lid, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerp-lansverordening, opgenomen.

Artikel 18b

Voor wat betreft artikel 18b wordt verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 12, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

R

In de eerste plaats moet verwezen worden naar Hoofdstuk 2, paragraaf 2, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. De wijziging van de eerste volzin van het eerste lid van artikel 22 van de

Ltba betreft slechts een zuiver technische reparatie, namelijk het woord "indien" is aan deze zin toegevoegd.

De in het eerste lid van artikel 22, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, opgenomen gronden waarop de Bank een vergunning moet of kan intrekken, worden aangepast en ook nieuwe gronden worden aan de reeds bestaande gronden toegevoegd. Dit laatste leidt er onder meer toe dat de volgorde van de in het eerste lid van artikel 22 van de Ltba, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, opgenomen gronden, wordt gewijzigd. De onderdelen f en g van het herziene eerste lid zijn nieuwe gronden voor het intrekken van een vergunning, terwijl onderdeel e van het eerste lid, zoals dit luidde onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, in gewijzigde vorm wordt opgenomen in onderdeel h van het herziene eerste lid van artikel 22 van de Ltba.

Het bepaalde in het herziene derde lid van dit artikel is opgenomen in het derde lid van artikel 9 van de Ltbk, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen alsmede rekening houdend met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur wordt in de Ltba bepaald dat ook de weigering tot intrekking van een vergunning aan de betrokkene betekend moet worden.

Het bepaalde in het nieuwe derde lid van dit artikel is gedeeltelijk opgenomen in het vijfde lid van artikel 11 van de Ltbk en het derde lid van artikel 56 van de Ltv, zoals deze thans luiden. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt, conform genoemde artikelen van de Ltbk en de Ltv, zoals gewijzigd in deze landsverordening, het nieuwe derde lid van artikel 11 van de Ltba, van overeenkomstige toepassing verklaard ten aanzien van het besluit tot intrekking van de vergunning.

In artikel 24, vierde lid, van de Ltba is bepaald dat de Bank de mededeling op haar website van een doorhaling van de inschrijving van een beleggingsinstelling of administrateur in het register, tot een nader door haar te bepalen tijdstip kan aanhouden. Een dergelijke bevoegdheid tot aanhouden van een mededeling dan wel bekendmaking wordt tevens toegekend aan de Bank in artikel 22, tweede lid, van de Ltba, ingeval er sprake is van bekendmaking van de intrekking van een vergunning. De Bank heeft deze bevoegdheid omdat in artikel 22, tweede lid, van de Ltba artikel 11, vierde lid, van de Ltba van overeenkomstige toepassing is verklaard.

S

Gezien de voorgestelde wijzigingen van de artikelen 11 en 22 van de Ltba inzake de intrekking van een vergunning, wordt het derde lid van artikel 24 van de Ltba gewijzigd en komt het vijfde lid van artikel 24 van de Ltba te vervallen, aangezien de inhoud van deze bepaling toegevoegd wordt aan de nieuwe artikelen 11 en 22 van de Ltba.

T

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 13, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

U

Artikel 26 van de Ltba, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, wordt in gewijzigde vorm opgenomen in artikel 37a van de Ltba, en wel in het nieuwe hoofdstuk VIIIA, getiteld: Openbaarmaking van overtredingen.

V en W

Verwezen wordt Hoofdstuk 2, paragraaf 13, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

X

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt een meer vereenvoudigde wijze voor het aanwijzen van een organisatie als representatieve organisatie in de Ltba opgenomen. Deze vereenvoudigde wijze van aanwijzing kon al plaatsvinden voor de kredietinstellingen, bedoeld in de Ltbk en voor de assurantiebemiddelaars, bedoeld in de Lab.

Het herziene artikel 31 van de Ltba bepaalt dat de Minister van Financiën, gehoord de Bank, een organisatie van beleggingsinstellingen en bewaarders respectievelijk administrateurs als representatieve organisatie kan aanwijzen.

Y

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 14, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Z

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 4 en 5, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting en de toelichting bij onderdeel GG, van Artikel I (wijziging van de Ltbk), van de onderhavige ontwerplandsverordening.

AA

Het voorgestelde artikel 33 is niet nieuw. De bepaling is opnieuw opgenomen in de onderhavige ontwerplandsverordening en uitgebreid met een tweede lid, dat luidt: "Handelen in strijd met deze aanwijzing is verboden".

In verband met het uitbreiden van de bevoegdheid van de Bank om handhavend op te treden is aan artikel 33 deze volzin toegevoegd, opdat duidelijk wordt aan welke norm de beleggingsinstellingen, de bewaarders, indien aan een beleggingsinstelling verbonden, of de administrateurs dienen te voldoen.

Ten aanzien van het voorgestelde artikel 34 wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 3, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting verwezen.

BB, CC en DD

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 7, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

EE

Aan de bijzondere opsporingsbevoegdheidsbepaling van de Ltba worden de woorden "of krachtens" toegevoegd, opdat de opsporingsambtenaren en de door de Bank aangewezen functionarissen die met de opsporing zijn belast, de bevoegdheid worden toegekend om tevens de overtreding van de krachtens de Ltba strafbaar gestelde feiten op te kunnen sporen. Te denken valt bijvoorbeeld aan de overtreding van de bij verordening strafbaar gestelde feiten in door de Bank vastgestelde algemeen verbindende voorschriften.

FF

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 6, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

GG

Op de eerste plaats wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 9, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. Voorts wordt opgemerkt dat de wijzigingen van het eerste lid van artikel 38 van de Ltba ook zuiver technische reparaties betreffen.

Artikel V Wijziging van de Landsverordening toezicht trustwezen

A

Middels de wijzigingen, zoals voorgesteld in artikel 1, onderdeel a, sub 1 en 4, van de Ltt beoogt de regering om oneerlijke concurrentie van de ingezetene van Sint Maarten ten opzichte van niet-ingezetene van Sint Maarten op te heffen.

Voorts wordt het begrip gekwalificeerde deelneming in het nieuwe onderdeel g aan de begripsbepalingen van de Ltt toegevoegd. Dit laatste in verband met het verbod, zoals geformuleerd in het nieuwe artikel 11c van de Ltt, luidende dat het een trustkantoor verboden is om zonder voorafgaande toestemming van de Bank een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven dan wel te vergroten.

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen komt de definitie van gekwalificeerde deelneming, zoals opgenomen in het nieuwe onderdeel g van artikel 1 van de Ltt overeen met de definitie van gekwalificeerde deelneming opgenomen in alle overige toezichtlandsverordeningen. Slechts in de Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten is dit begrip niet opgenomen. Voor de toelichting op de definitie van gekwalificeerde deelneming wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel A van Artikel 1 (wijziging van de Ltbk) van de onderhavige ontwerplandsverordening.

B

Ter voorkoming van misverstand omtrent het begrip 'personen', en ter illustratie dat zowel rechtspersonen als natuurlijke personen ontheffing kunnen krijgen van de Bank, wordt voorgesteld om de formulering van artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van de Ltt te wijzigen, opdat vast komt te staan dat het hier natuurlijke personen en rechtspersonen betreft.

Het vijfde lid van artikel 2 van de Ltt is slechts taaltechnisch, doch niet inhoudelijk, gewijzigd. Thans is bepaald dat aan een ontheffing beperkingen kunnen worden gesteld en voorschriften worden verbonden. Van de formulering om voorwaarden te verbinden aan de ontheffing of vergunning is in deze ontwerpplandsverordening namelijk zo veel als mogelijk afgestapt.

In het zesde lid van artikel 2 van de Ltt wordt bepaald dat een ontheffing kan worden ingetrokken. Ook deze bevoegdheid bestond reeds in het vijfde lid van artikel 2 van de Ltt, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpplandsverordening. Thans is aan het nieuwe zesde lid slechts toegevoegd dat ingeval de omstandigheden waaronder een ontheffing is verleend zodanig zijn gewijzigd dat naar het oordeel van de Bank de doeleinden die de landsverordening beoogt te bereiken niet langer worden bereikt, de ontheffing kan worden ingetrokken.

Ook het bepaalde in het nieuwe zevende lid is niet nieuw. In het vijfde lid van artikel 2 van de Ltt, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpplandsverordening, wordt bepaald dat de voorwaarden welke aan een ontheffing zijn verbonden, kunnen worden gewijzigd. Thans is in het nieuwe zevende lid van artikel 2 van de Ltt deze bevoegdheid van de Bank wettelijk ingekaderd, opdat duidelijk wordt in welke gevallen de beperkingen en voorschriften kunnen worden gewijzigd dan wel nieuwe beperkingen of voorschriften aan de ontheffing kunnen worden toegevoegd.

C en D

Artikel 3

De wijziging van het eerste lid van de Ltt, betreft het toevoegen van de zinsnede dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden en beperkingen worden gesteld in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond trustwezen, alsmede ter bescherming van de belangen van de buitengaatse ondernemingen of toekomstige buitengaatse ondernemingen. Dit zijn vergunningsvoorschriften en geen algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in artikel 11 van de Ltt.

In het tweede lid wordt wettelijk ingekaderd op welk gebied de aan de vergunning verbonden voorschriften en beperkingen betrekking kunnen hebben. De reikwijdte waarbinnen de Bank voorschriften kan uitvaardigen is in onderdeel c van dit artikellid uitgebreid met het oog op de realisatie van een integere bedrijfsvoering. Middels voorschriften op dit gebied beoogt de Bank een integere bedrijfsvoering door trustkantoren te bevorderen.

Het derde lid van dit artikel is nieuw aan artikel 3 toegevoegd, ter voorkoming van samenloop van de vergunningsplicht zoals vastgelegd in Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, het Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf en de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs. Deze bepaling houdt in dat een vergunning of ontheffing krachtens de Landsverordening toezicht trustwezen niet nodig is, indien een directeur (de bestuurder) of de plaatselijke vertegenwoordiger van bijvoorbeeld een internationale kredietinstelling in de zin van de Ltbk, of een verzekeraar als bedoeld in het Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf, ingevolge de Ltt onder de werkingssfeer van die landsverordening valt. Het is voldoende dat de internationale kredietinstelling, de verzekeraar of de beleggingsinstelling op grond van de Ltbk, het Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf of de Ltba een vergunning heeft of heeft aangevraagd. Immers, ingevolge de definitiebepaling van de Ltt (artikel 1, onderdeel d) is een buitengaats onderneming een in Sint Maarten statutair gevestigde rechtspersoon die een ontheffing heeft van het bepaalde in de artikelen 10 tot en met 16 van de Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten. Dientengevolge dient het optreden als directeur van een internationale bank of van een captive insurance company, beide entiteiten waarvoor de eerdergenoemde ontheffing van de Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten van toepassing is, aangemerkt te worden als het verlenen van beheersdiensten waarvoor krachtens de Ltt een vergunning of ontheffing vereist is. Evenwel is in zulk geval geen vergunning of ontheffing nodig, aangezien de instellingen reeds ingevolge de Ltbk of het Landsbesluit bijzondere vergunningen onder het toezicht van de Bank vallen.

Het vierde lid van dit artikel kan als een hardheidsclausule worden beschouwd. Het komt soms in de praktijk voor dat een natuurlijke persoon die over een ontheffing van de Bank beschikt van het bepaalde in de artikelen 9 tot en met 15 van de Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten en die woonachtig is in Sint Maarten, optreedt als bestuurder van een buitengaats onderneming waarvan hij de enige aandeelhouder is. Het betreft de zogenaamde "pensionado's" die in Sint Maarten woonachtig zijn en aan wie een deviezenvrijstelling is toegekend en die tevens lokaal optreden als bestuurder of lokale vertegenwoordiger van hun eigen buitengaats onderneming. Gezien het feit dat deze groep personen beheersdiensten verlenen voor hun eigen concern en geen beheersdiensten verlenen aan "derden", is het niet noodzakelijk dat zij onder de reikwijdte van de Ltt vallen. Het naleven van de know your customer regel (KYC), welke een belangrijke doelstelling is van de Ltt, is in onderhavig geval niet van toepassing. Tevens is het reputatierisico voor het Sint Maartense financieel centrum dat gepaard gaat met de activiteiten van verleners van beheersdiensten in een dergelijk geval zeer beperkt. Als gevolg van het vorenstaande is het niet nodig om deze natuurlijke personen die hun eigen buitengaats onderneming vertegenwoordigen onder het toezicht van de Bank te stellen.

Ten slotte dient in dit verband opgemerkt te worden dat de bepaling in dit artikel slechts van toepassing is op natuurlijke personen die

optreden als bestuurder van louter één buitengaatse onderneming waarvan zij tevens de enige aandeelhouder zijn. Natuurlijke personen die optreden als bestuurder van meer dan één buitengaatse onderneming waarvan zij de enige aandeelhouder zijn of die optreden als bestuurder van slechts één buitengaatse onderneming waarvan zij tezamen met anderen aandeelhouders zijn, vallen wel onder de reikwijdte van de Ltt en dienen ingevolge artikel 2 van de Ltt te beschikken over de nodige autorisatie van de Bank om beheersdiensten te verlenen.

Op grond van het huidige vergunningstelsel van de Ltt dient de Bank een trustkantoor een vergunning te verlenen, indien voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van een vergunning, gesteld bij of krachtens artikel 3, tweede lid, van de Ltt. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt in het nieuwe zesde lid van dit artikel bepaald dat onder omstandigheden de Bank toch een vergunning kan verlenen indien niet voldaan kan worden aan de eisen voor het verkrijgen van een vergunning gesteld bij of krachtens het tweede lid van dat artikel.

Artikel 3a

Daartegenover kunnen zich situaties voordoen die ertoe leiden dat ondanks het feit dat voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van de vergunning de Bank de gevraagde vergunning niet kan verlenen. Mitsdien wordt het nieuwe artikel 3a aan de Ltt toegevoegd.

E

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt, conform het bepaalde in de overige toezichtlandsverordeningen¹⁹, zoals deze thans luiden, ook in het herziene vijfde lid van artikel 4 van de Ltt bepaald dat de Bank haar beslissing omtrent de vergunningaanvraag bij aangetekende brief aan de aanvrager moet mededelen.

F

Het bepaalde in het nieuwe artikel 4a van de Ltt staat voorgeschreven in artikel 6 van de Ltbk. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt het bepaalde in artikel 6 van de Ltbk tevens in de Ltt opgenomen voor de trustkantoren. In het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond trustwezen, alsmede ter bescherming van de belangen van de buitengaatse ondernemingen of toekomstige buitengaatse ondernemingen, dient het trustkantoor waaraan een vergunning is verleend te blijven voldoen aan het gestelde in artikel 3, tweede lid, alsmede aan de beperkingen gesteld bij en de voorschriften verbonden aan de vergunning.

G

¹⁹ Artikel 3, derde lid, van de Ltbk, artikel 15, eerste lid, van de LTV, artikel 4, derde lid, van de Ltba en artikel 15, tweede lid, van de Ltba.

In de eerste plaats moet verwezen worden naar Hoofdstuk 2, paragraaf 2, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. Voor het overige wordt vermeld dat de in artikel 5, eerste en tweede lid van de Ltt opgenomen gronden waarop de Bank een vergunning moet of kan intrekken, worden aangepast en ook nieuwe gronden worden aan de reeds bestaande gronden toegevoegd. Dit laatste leidt er onder meer toe dat de volgorde van de in het eerste lid van artikel 5 van de Ltt opgenomen onderdelen wordt gewijzigd, terwijl de onderdelen b, d en f nieuwe gronden zijn voor het intrekken van de vergunning.

Het bepaalde in het herziene derde lid van artikel 5 van de Ltt is opgenomen in het derde lid van artikel 9 van de Ltbk, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen, alsmede rekening houdend met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur wordt in de Ltt bepaald dat ook de weigering tot intrekking van een vergunning aan de betrokkene betekend moet worden.

Het bepaalde in het nieuwe vierde lid van artikel 5 van de Ltt is gedeeltelijk opgenomen in artikel 9, vijfde lid, van de Ltbk en artikel 56, derde lid, van de Ltv, zoals deze thans luiden. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt, conform bovengenoemde artikelen van de Ltbk en Ltv, zoals gewijzigd in deze landsverordening van Curaçao, in het nieuwe vierde lid van artikel 5 van de Ltt bepaald, dat de Bank in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond trustwezen het besluit tot intrekking van de vergunning en de redenen voor de intrekking bekend kan maken in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst en dat zij in het belang van de buitengaatse ondernemingen of toekomstige buitengaatse ondernemingen het besluit, alsmede de intrekking, op een andere door haar te bepalen wijze bekend kan maken.

Het bepaalde in het nieuwe vijfde lid van artikel 5 van de Ltt is opgenomen in het vijfde lid van artikel 10 van de Ltt, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt het bepaalde in laatstgenoemd artikellid van de Ltt toegevoegd aan artikel 5 van de Ltt.

H

De wijziging van de artikelen 6, eerste lid, en 7, eerste lid, van de Ltt beoogt te verduidelijken dat het hier beheersdiensten, zoals omschreven in het herziene artikel 1, onderdeel a, van de Ltt, betreft.

I

Gelet op de gestandaardiseerde gronden voor de intrekking van een vergunning worden ook de gronden, zoals bepaald in het eerste lid van artikel 9 van de Ltt, waarop de Bank een plaatsing op een bijlage als bedoeld in de artikelen 6 en 7 van de Ltt kan doorhalen, aangepast en worden nieuwe gronden aan de reeds bestaande gronden toegevoegd. De onderdelen f en g van het herziene eerste lid van artikel 9 van de Ltt zijn de nieuwe gronden voor het doorhalen van een plaatsing op

een bijlage als bedoeld in de artikelen 6 en 7 van de Ltt, terwijl onderdeel f, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpplandsverordening, in gewijzigde vorm wordt opgenomen het herziene artikel 9, eerste lid, onderdeel g, van de Ltt.

Voor wat betreft de wijziging van het tweede lid van artikel 9 van de Ltt wordt opgemerkt dat als gevolg van de invoering van de administratieve rechtspraak in het Nederlands-Antilliaanse rechtssysteem, waarmee aan de burger de bevoegdheid is toegekend om facultatief administratief bezwaar bij het orgaan dat de beslissing heeft genomen dan wel beroep bij de administratieve rechter in te dienen, het woord "bezwaar" aan de eerste volzin wordt toegevoegd. Ook indien bezwaar wordt ingesteld is de betrokkene op basis van artikel 9, tweede lid, van de Ltt verplicht zijn werkzaamheden onmiddellijk te staken.

J

Gelet op de al eerder voorgestelde wijziging van artikel 5 van de Ltt, in het bijzonder het nieuwe vijfde lid van dat artikel, wordt hier voorgesteld om het vijfde lid van artikel 10 van de Ltt te doen vervallen. Als gevolg daarvan zijn het zesde en zevende lid van artikel 10 van de Ltt, zoals deze thans luiden, de nieuwe vijfde en zesde lid van artikel 10 van de Ltt geworden.

K

In de eerste plaats wordt in het eerste lid van artikel 11 van de Ltt de zinsnede "die verplicht zijn zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan deze voorschriften" uitdrukkelijk opgenomen om aan te scherpen dat er sprake is van continuïteit bij het voldoen aan de door de Bank bij verordening vast te stellen algemeen verbindende voorschriften met betrekking tot deskundigheid, integriteit, financiële waarborgen en bedrijfsvoering. Ten tweede is het eerste lid van dit artikel gewijzigd met het oog op integere bedrijfsvoering.

Voor wat betreft het tweede lid van artikel 11 van de Ltt wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel E van de Ltbk.

L

Openbare waarschuwing is een bevoegdheid van de Bank zoals nieuw ingevoegd in artikel 11b. Verwezen wordt naar het Algemeen deel van de memorie van toelichting.

Teneinde adequaat (integriteit)toezicht te kunnen uitoefenen, alsmede ter verwezenlijking van de harmonisatie en actualisering van de verschillende toezichtlandsverordeningen wordt, conform het bepaalde in artikel 23, eerste en tweede lid, van de Ltbk, artikel 32, eerste lid, van de Ltv, artikel 9, tweede lid, van de Ltba en artikel 18, tweede lid, van de Ltba, zoals deze thans luiden, in de nieuwe artikelen 11a en 11b van de Ltt bepaald, dat voorafgaande toestemming van de Bank vereist is om de in die leden aangegeven handelingen te verrichten. Enkele van deze handelingen waren al opgenomen in artikel 11, tweede lid, van de Ltt, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de

onderhavige ontwerpverordening, maar er zijn ook nieuwe handelingen en activiteiten opgenomen in deze artikelen, te weten het verbod om zonder toestemming van de Bank een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven, dan wel te vergroten, en personen die het beleid van het trustkantoor bepalen of mede bepalen te benoemen.

M

Voorgesteld wordt om artikel 12, tweede lid, van de Ltt te wijzigen opdat de Bank snel, adequaat en effectief toezicht kan uitoefenen op de verleners van beheersdiensten middels het bij verordening vaststellen van regels over de gegevens met betrekking tot de buitengaats onderneming aan wie beheersdiensten wordt verleend en waarover de verlener van beheersdiensten dient te beschikken.

N

In de eerste plaats betreft de wijziging van het eerste en tweede lid van artikel 14 van de Ltt een zuiver redactionele aanpassing. Toegevoegd zijn de verplichtingen in het kader van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties en de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening, die prevaleren boven de geheimhoudingsplicht.

O

Het eerste lid van artikel 16 van de Ltt wordt gewijzigd in het kader van het uitoefenen van adequaat en effectief toezicht op de verleners van beheersdiensten. Immers hiermee wordt het mogelijk voor de Bank om andere gegevens die de Bank in het kader van die toezichtuitoefening noodzakelijk acht bij de verlener van beheersdiensten op te vragen.

P en Q

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 10 en 12, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

R

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 3, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Voorts wordt opgemerkt dat gelet op de aard van het bedrijf van een trustkantoor in het nieuwe artikel 17e van de Ltt wordt opgenomen dat op verzoek van de Bank het trustkantoor waarvan de vergunning is ingetrokken, door het Gerecht in eerste aanleg kan worden ontbonden.

S

De mogelijkheid om een representatieve organisatie aan te wijzen die de belangen van de verleners van beheersdiensten behartigt en waarmee de Bank overleg pleegt over het beleid inzake het toezicht op de verleners van beheersdiensten, wordt opgenomen in het nieuwe artikel 19b van de Ltt. Ook ter uitvoering van de Ltba en de

Lab, vindt een dergelijke aanwijzing van representatieve organisaties plaats, te weten in de artikelen 43 van de Ltbk, 31 van de Ltba en 21 van de Lab.

In tegenstelling tot het bepaalde in artikel 31 van de Ltba, luidende dat het aanwijzen van een organisatie als representatieve organisatie bij landsbesluit dient te geschieden, wordt in de Ltt, conform artikel 43 van de Ltbk en artikel 21 van de Lab, bepaald dat het aanwijzen van een organisatie als representatieve organisatie door de Minister van Financiën geschiedt, die de Bank hieromtrent gehoord moet hebben..

T en U

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 7 en 8, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

V

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 14, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

W, X, Y, Z, AA

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 4 en 5, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. Tevens wordt verwezen naar onderdeel GG van Artikel I (wijziging van de Ltbk) van de onderhavige ontwerp-landsverordening.

BB en CC

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 13, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

DD

De wijzigingen in het huidige derde en vierde lid van artikel 25 betreffen ook hier slechts redactionele aanpassingen en technische reparaties.

EE

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 13, van d het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

FF

In het Landsbesluit administratieve boete trustwezen dat ter uitvoering van artikel 22, tweede lid, van de Ltt strekt, wordt de hoogte van de door de Bank op te leggen boetes vastgesteld en in het Landsbesluit kosten toezicht trustwezen dat ter uitvoering van artikel 21 van de Ltt strekt, worden regels gesteld inzake de door de Bank aan de verleners van beheersdiensten in rekening te brengen kosten voor de uitvoering van de Ltt. Middels het onderhavige artikel zullen deze landsbesluiten blijven gelden totdat deze vervangen worden door landsbesluiten die strekken ter uitvoering van de gewijzigde artikelen 21 en 22.

*Artikel VI Wijziging van de Landsverordening
assurantiebemiddelingsbedrijf*

A

Zoals in de Inleiding is aangegeven is een actueel onderwerp de integriteit van de financiële instellingen die onder toezicht van de Bank staan, alsmede van hun (mede) beleidsbepalers en de uiteindelijke gerechtigden. De onderhavige ontwerplandsverordening beoogt dan ook de wettelijke basis voor de integriteittoetsing te bestendigen. Gelet op dit laatste wordt in de Lab de term gekwalificeerde deelneming aan artikel 1 van de Lab toegevoegd. Gezien het oogmerk van de onderhavige ontwerplandsverordening, te weten de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen, komt deze definitie overeen met de definitie van gekwalificeerde deelneming zoals opgenomen in de Ltbk. Voor de toelichting op de definitie van dit begrip wordt verwezen naar de toelichting hierop in de Ltbk.

B

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen en ter bevordering van een meer gestructureerde en uniforme wijze van de uitoefening van toezichttaken en -bevoegdheden door de Bank, wordt het systeem van inschrijving in een register als bedoeld in artikel 4 van de Lab, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, gewijzigd in een vergunningstelsel. Ook hier is aan de Bank de bevoegdheid toegekend om in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezonde bedrijfstak van assurantiebemiddeling, alsmede ter bescherming van de belangen van een of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen, te allen tijde beperkingen te kunnen stellen en voorschriften te kunnen verbinden aan een vergunning. Een dergelijke bepaling waarin aan de Bank de bevoegdheid wordt toegekend om zulke beperkingen en voorschriften uit te vaardigen, komt tevens voor in artikel 2, tweede lid, van de Ltbk en de artikelen 5 en 16 van de Ltba.

C

Hoewel in het nieuwe artikel 4 van de Lab een vergunningstelsel voor assurantiebemiddelaars wordt gecreëerd, zal het "oude" systeem van inschrijving van assurantiebemiddelaars in een register niet worden opgeheven. Het verschil is dat thans slechts die assurantiebemiddelaars aan wie een vergunning is verleend, krachtens het nieuwe artikel 4a van de Lab in het register worden ingeschreven.

D

Als gevolg van de introductie van het vergunningstelsel voor assurantiebemiddelaars dient ook artikel 5 van de Lab, dat een procedure voor de inschrijving van een assurantiebemiddelaar in het register bevat, te worden gewijzigd. In het nieuwe artikel 5 van de Lab

staat de procedure voor het aanvragen van een vergunning omschreven.

E

Het opschrift van het eerste lid wordt conform de vorengenoemde wijzigingen, te weten de introductie van het vergunningstelsel voor de assurantiebemiddelaars, gewijzigd.

Voorts betreft de wijziging in het eerste lid, onderdeel e, een zuiver redactionele aanpassing, waarbij vereist wordt dat de assurantiebemiddelaar een verzekeringsovereenkomst heeft met een verzekeraar die bevoegd is het verzekeringsbedrijf uit te oefenen. Als gevolg van deze redactionele aanpassing is niet meer vereist dat de verzekeraar te goeder naam en faam bekend staat.

De wijzigingen, zoals geformuleerd in het vierde lid betreffen zuiver technische reparaties, terwijl het nieuwe zevende lid wordt opgenomen met het oog op het bestendigen van de juridische basis voor de integriteitstoets.

Het bepaalde in het achtste lid van de Lab is tevens opgenomen in artikel 3, tweede lid, van de Ltbk, artikel 4, vierde lid van de Ltba en artikel 15, derde lid van de Ltba, zoals deze thans luiden. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt in het achtste lid van de Lab bepaald dat onder omstandigheden de Bank toch een vergunning kan verlenen indien niet voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van een vergunning gesteld in het eerste, tweede, derde, vierde en zevende lid van dat artikel. Daartegenover kunnen zich situaties voordoen die ertoe leiden dat ondanks het feit dat voldaan is aan de eisen voor het verkrijgen van een vergunning, de Bank de gevraagde vergunning niet kan verlenen. Mitsdien is een nieuw artikel, te weten artikel 6a, toegevoegd aan de Lab.

F

Artikel 6a

Dit artikel bevat de weigeringsgronden voor een vergunning. Deze weigeringsgronden komen tevens voor in het derde, vierde en vijfde lid van artikel 3 van de Ltbk, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpverordening.

Artikel 6b

Het bepaalde in het nieuwe artikel 6b van de Lab is opgenomen in artikel 6 van de Ltbk. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt het bepaalde in artikel 6 van de Ltbk tevens in de Lab opgenomen voor de assurantiebemiddelaars. In het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezonde bedrijfstak van assurantiebemiddeling, alsmede ter bescherming van de belangen van een of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen, dient de assurantiebemiddelaar waaraan een vergunning is verleend te blijven voldoen aan het bepaalde in artikel 6, eerste, tweede, derde, vierde en zevende lid, van de Lab,

alsmede aan de beperkingen gesteld bij en de voorschriften verbonden aan de vergunning.

G

In de eerste plaats wordt opgemerkt dat artikel 7 van de Lab eveneens naar aanleiding van de introductie van het vergunningstelsel, zoals geformuleerd in artikel 4 van de Lab, wordt gewijzigd. Slechts de twee gronden - genoemd in artikel 7, onderdelen a en b, van de Lab, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening - om de inschrijving van de assurantiebemiddelaar in het register door te halen, komen weer, weliswaar enigszins aangepast, in het nieuwe artikel 7 van de Lab voor. Voor verdere verdieping in de gronden voor de intrekking van een vergunning, wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 2, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. Gelet op de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen, alsmede rekening houdend met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, wordt in het derde lid bepaald dat het besluit tot intrekking van een vergunning en de weigering tot intrekking van een vergunning aan de betrokkene betekend moet worden.

Het bepaalde in het vierde en vijfde lid van artikel 7 van de Lab is gedeeltelijk opgenomen in het vijfde lid van artikel 9 van de Ltbk en het derde lid van artikel 56 van de Ltv, zoals deze thans luiden. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt, conform genoemde artikelen van de Ltbk en de Ltv, zoals gewijzigd in deze landsverordening, in het herziene vierde lid bepaald dat de Bank in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezonde bedrijfstak van assurantiebemiddelaars het besluit tot intrekking van de vergunning en de redenen voor de intrekking bekend kan maken op de website van de Bank en dat zij in het belang van de belangen van één of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen het besluit alsmede de redenen voor de intrekking op een andere door haar te bepalen wijze bekend kan maken. Het bepaalde in het nieuwe vierde en vijfde lid van dit artikel is opgenomen artikel 9, vierde en vijfde lid van de Ltbk en artikel 5, vierde en vijfde lid, van de Ltt, zoals bepaald in de onderhavige ontwerplandsverordening. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt het bepaalde in genoemde artikelliden van de Ltba en Ltt ook in de Lab opgenomen.

H

De wijzigingen van het derde lid van artikel 8 van de Lab betreffen zuiver redactionele aanpassingen.

I

Zowel lokale als internationale ontwikkelingen kunnen ertoe leiden dat de Bank ten aanzien van de assurantiebemiddelaars te allen tijde bij verordening algemeen verbindende voorschriften moet kunnen

vaststellen met betrekking tot deskundigheid, integriteit, financiële waarborgen, bedrijfsvoering en informatieverschaffing. In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt het nieuwe artikel 8a van de Lab, conform het bepaalde in de artikelen 9 van de Ltba en 18 van de Ltba, zoals voorgesteld in de onderhavige ontwerplandsverordening, en artikel 11 van de Ltt, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerplandsverordening, in de Lab vastgelegd. Voor wat betreft het tweede lid van dit artikel, wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel E van de Ltbk. Voor de afwijkingen van de landsverordening van Curaçao in de artikelen 8b en 8c wordt verwezen naar paragraaf 1.1. Inleiding van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

J

Voorgesteld wordt om artikel 9, derde lid, van de Lab te doen vervallen naar aanleiding van de introductie van het vergunningstelsel. In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt bepaald dat de assurantiebemiddelaar ter zake van het verzoek om een vergunning aan de Bank een bedrag verschuldigd is. Daarbij kan de Bank de kosten verbonden aan de uitvoering van het bij of krachtens de Lab bepaalde, doorberekenen aan de assurantiebemiddelaars. Hiervoor wordt verwezen naar het herziene artikel 19 van de Lab.

K

Ten einde adequaat (integriteit)toezicht te kunnen uitoefenen, alsmede in het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen wordt, conform het bepaalde in de overige toezichtlandsverordeningen²⁰, in het nieuwe artikel 9a bepaald dat voorafgaande toestemming van de Bank vereist is om bepaalde handelingen te verrichten c.q. activiteiten uit te oefenen.

L, M, N en O

In de onderhavige ontwerplandsverordening wordt voorgesteld om de artikelen 10 en 12, zesde lid, van de Lab te doen vervallen en de artikelen 14 en 15, tweede lid, van de Lab aan te passen, naar aanleiding van de introductie van het vergunningstelsel voor de assurantiebemiddelaars.

P

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 10 en 12, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Q

²⁰ Artikel 23, eerste en tweede lid, van de Ltbk, artikel 32, eerste lid, van de Ltv, artikel 9, tweede lid, van de Ltba en artikel 18, tweede lid, van de Ltba, zoals deze thans luiden.

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 7, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

R

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 7.5 en 7.6, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

S

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 14, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

T

Artikel 19a, eerste lid, van de Lab is geen nieuwe bepaling. Gelet op de wijziging van artikel 19 van de Lab, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpverordening, is voor de overzichtelijkheid het bepaalde in artikel 19a, eerste lid, van de Lab, in een apart artikel opgenomen.

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtverordeningen, alsmede gelet op de aard en de strekking van de Lab, wordt artikel 19a van de Lab, aangevuld met een nieuw tweede lid.

U en V

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 13, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

W

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 3 van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

Tevens wordt opgemerkt dat gelet op de aard van het bedrijf van de assurantiebemiddelaar, in het nieuwe artikel 22b van de Lab wordt bepaald dat wanneer de vergunning van de assurantiebemiddelaar is ingetrokken, het bedrijf van de assurantiebemiddelaar op verzoek van de Bank door het Gerecht in eerste aanleg wordt ontbonden.

X, Y, Z en AA

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragrafen 4 en 5 van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting, en onderdeel GG bij Artikel I (wijziging van de Ltbk) van het Artikelsgewijs deel van deze memorie van toelichting.

BB

Verwezen wordt naar Hoofdstuk 2, paragraaf 6, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting.

CC

In de eerste plaats wordt verwezen naar Hoofdstuk 2, paragraaf 9, van het Algemeen deel van deze memorie van toelichting. Daarnaast wordt opgemerkt dat de wijzigingen van artikel 24 van de Lab slechts redactionele aanpassingen en technische reparaties betreffen.

EE

Conform de citeertitel van de Ltbk, de Ltv, de Lte, de Ltba en de Ltt wordt in de citeertitel van de Landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf het woord "toezicht" toegevoegd.

Artikel VII Overgangsbepalingen

Dit artikel regelt onder meer in welke situaties financiële dienstverleners die reeds een vergunning bezitten, hun werk legaal kunnen voortzetten, en op welke datum een vergunningaanvraag onder de oude wetgeving wordt ingenomen onder de nieuwe wetgeving. Als voorbeeld moge het onderdeel C dienen. Dat bevat een overgangsregeling voor de assurantiebemiddelaars die op de dag van inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpplandsverordening reeds zijn ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Lab, zoals dit artikel luidde voor de inwerkingtreding van de onderhavige ontwerpplandsverordening. Deze groep wordt geacht een vergunning als bedoeld in het nieuwe artikel 4 van de Lab te hebben.

Onderdeel D bepaalt dat reeds bestaande uitvoeringsregelingen van kracht blijven totdat zij zijn vervangen door een nieuwe regelingen. Als voorbeeld moge op het volgende worden gewezen. In het Landsbesluit administratieve boete assurantiebemiddelaars dat ter uitvoering strekt van artikel 23 van de Lab, wordt de hoogte van de door de Bank op te leggen boetes vastgesteld. Middels het onderhavige artikelonderdeel zal dit landsbesluit blijven gelden totdat dit is vervangen door een landsbesluit dat strekt ter uitvoering van artikel 23j, tweede lid, van de Lab.

Artikelen IX en X Uitgifte van geconsolideerde teksten

De vaststelling en uitgifte van geconsolideerde teksten is in Sint Maarten minder noodzakelijk dan in Curaçao, aangezien in Sint Maarten alle geconsolideerde teksten via de search engine bij de wettendatabank van www.sintmaartengov.org zijn te raadplegen. Desalniettemin is deze bepaling uit de landsverordening van Curaçao overgenomen, om een eenvormige uitgifte van Publicatiebladen en Afkondigingsbladen te bewerkstelligen. Daarbij kan dan tevens van de gelegenheid worden gebruik gemaakt om de artikelnummering aaneensluitend te maken en om kennelijke misslagen te herstellen. In de landsverordening van Curaçao bleken redactionele misslagen te staan. Deze zijn in de onderhavige ontwerpplandsverordening hersteld, maar het mag niet worden uitgesloten dat in een zo omvangrijke ontwerpplandsverordening toch nog foutjes voorkomen. Datzelfde geldt voor de memorie van toelichting. In beide stukken mag de minister bij de publicatie de foutjes herstellen, hetgeen de kwaliteit van de wetgeving ten goede zal komen.

Artikel XI Inwerkingtreding

Gekozen is voor inwerkingtreding bij landsbesluit om deze te kunnen afstemmen op de voortgang in Curaçao van de daar in reeds door de Staten aangenomen landsverordening, en van de totstandkoming van noodzakelijke nieuwe landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, die in de onderhavige ontwerplandsverordening aan de regering zijn opgedragen.

 16/2/17
De Minister van Financiën,

 16/2/17
De Minister van Justitie,





Aan Zijne Excellentie de Gouverneur van Sint Maarten
Drs. E.B. Holiday
Falcon Drive # 3
Harbour View
Sint Maarten



RvA no. SM/04-16-LV

Onderwerp: Het ontwerp Landsverordening tot wijziging van de landsverordening toezicht bank-en kredietwezen, de landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, de landsverordening toezicht effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs, de landsverordening toezicht trustwezen, en de landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf (Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten) (uw volgnummer LV-16/0003).

Advies: Met verwijzing naar uw adviesverzoek d.d. 08 juni 2016 om het oordeel van de Raad van Advies (hierna: de Raad) inzake bovengenoemd onderwerp en de behandeling hiervan in de vergadering van de Raad d.d. 2 augustus 2016 en 23 augustus 2016 en de vaststelling hiervan in de vergadering van de Raad d.d. 23 augustus 2016 bericht de Raad u als volgt.

Het ontwerp strekt er toe om de toezichtlandsverordeningen, op grond waarvan de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten (hierna: de Bank) toezicht uitoefent op financiële instellingen, op een aantal onderdelen te actualiseren en te harmoniseren

De Raad maakt naar aanleiding van het wetsvoorstel een aantal opmerkingen

Algemeen

De noodzaak van deze harmonisatie wetgeving is ontstaan door de gaandeweg ontstane discrepanties tussen de verschillende landsverordeningen vooral ten aanzien van het juridische toezichtinstrumentarium dat de Bank tot haar beschikking heeft om naleving van die toezichtlandsverordeningen te garanderen. Daarnaast is er vanuit de internationale omgeving een noodzaak ontstaan voor integriteitstoetsing die de regering wil doen handhaven via dit ontwerp door een juridische grondslag daarvoor te bieden.

De regering wil nu de kans nemen om, voor zover mogelijk de aanbevelingen van het IMF rapport te verwerken in het onderhavige ontwerp. De aanbevelingen hebben voornamelijk betrekking op de bestendinging van de wettelijke basis voor



integriteitstoetsing en het introduceren en standaardiseren van bepalingen betreffende de bestuursrechtelijke sancties.

Het bovenstaande vindt plaats op grond van artikel 8, tweede lid, van het Centrale Bank Statuut, waarin wordt bepaald dat de Bank bij *eenvormige landsverordening* te stellen regels toezicht uitoefent op andere financiële instellingen en instanties, over de onderwerpen genoemd in de opsomming vermeld in artikel 8, tweede lid. De regering heeft naar aanleiding van het bovenstaande, gekozen om de Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordening van Curaçao grotendeels over te nemen, behalve voor een aantal in de memorie van toelichting aangegeven punten omdat volgens de regering die punten niet stroken met het Sint Maartense rechtsstelsel.

Juridische toets

Eenvormige toezichtlandsverordeningen

Ten aanzien van de eis van eenvormigheid gesteld in artikel 8, tweede lid, van het Centrale Bank Statuut waarop dit ontwerp is gebaseerd, constateert de Raad het volgende. Uit de literatuur blijkt dat een eenvormige of onderlinge regeling is: 'elke geformaliseerde afspraak of overeenkomst, waarbij de regeringen van twee of meer landen zich binnen de kring van hun bevoegdheden tegenover elkaar verbinden'¹. Dit vraagt enige vorm van wederzijdse afstemming op ambtelijk niveau tussen de landen. Echter kan de Raad uit de memorie van toelichting noch uit het ontwerp achterhalen of geformaliseerde afspraken zijn gemaakt tussen Curaçao en Sint Maarten. Derhalve is de Raad van mening dat, gelet op het voorstaande, niet duidelijk is dat er sprake is van een eenvormige landsverordening in de zin van artikel 8, tweede lid van het Centrale Bank Statuut. De Raad vraagt hiermee rekening te houden.

Openbaarmaking en het recht op privacy

Het ontwerp kent een nieuwe bevoegdheid toe aan de Bank om ten aanzien van het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, het overtreden voorschrift, alsmede de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie het last onder dwangsom of bestuurlijke boete is opgelegd, openbaar te maken. Deze bevoegdheid die aan de Bank is toegekend, is een handhavingsinstrument dat slechts wordt gebruikt bij een overtreding van een toezichtlandsverordening. Echter is de Raad van mening dat deze bevoegdheid op gespannen voet komt te staan met het recht op privacy. Bij het publiceren van persoonsgegevens dient rekening gehouden te worden met de bepalingen vastgesteld in de Landsverordening bescherming persoonsgegevens (hierna: Lbp) die een uitwerking zijn van het recht op privacy zoals vastgelegd in artikel 5 van de Staatsregeling. De hoofdregel is dat persoonsgegevens alleen onder bepaalde voorwaarden kunnen worden gepubliceerd. Artikel 8 Lbp geeft een limitatieve opsomming van de gronden die het publiceren van gegevens mogelijk kunnen rechtvaardigen. De gegevens van degene aan wie de last onder dwangsom of bestuurlijke boete wordt opgelegd

¹ Borman 2012, blz. 182.



betreffen persoonsgegevens als bedoeld in de Lbp en vallen derhalve binnen de reikwijdte van de Lbp. Het is de Raad niet duidelijk of er rekening is gehouden met de rechtvaardigingsgronden genoemd in artikel 8 van de Lbp. De Raad is van oordeel dat met betrekking tot het enerzijds in de Staatsregeling verankerde recht op privacy en anderzijds het openbaar maken van persoonsgegevens, de toelichting ontoereikend is gemotiveerd. De Raad stelt voor hierbij rekening te houden met de in artikel 8 van de Lbp ingekaderde limitatieve rechtvaardigingsgronden.

Regelgevende bevoegdheid van de Bank

De bevoegdheid om algemeen verbindende voorschriften vast te stellen komt in beginsel alleen toe aan organen die een directe of indirecte democratische legitimatie hebben. Daarom hebben de Regering en de Staten afzonderlijk maar ook gezamenlijk een regelgevende bevoegdheid toegekend gekregen zoals vastgelegd in de Staatsregeling. Daarnaast kan de bevoegdheid om algemeen verbindende voorschriften vast te stellen toekomen aan zelfstandige bestuursorganen zoals bepaald in artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. De Raad acht het merkwaardig dat in het Centrale Bank Statuut niet is opgenomen dat de Bank een zelfstandige bestuursorgaan is met verordenende bevoegdheden in de zin van artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. Ideaal zou zijn, dat het toekennen van regelgevende bevoegdheden aan de Bank geschiedt op grond van een specifieke grondslag opgenomen in het Centrale Bank Statuut. Deze grondslag ontbreekt momenteel. De Raad vraagt hiermee rekening te houden.

Wetstechnische en redactionele opmerkingen

In de bijlage zijn vermeld de opmerkingen van wetstechnische en redactionele aard welke een integraal onderdeel vormen van het advies.

Conclusie

Concluderend geeft de Raad de regering in overweging de onderhavige ontwerp-landsverordening naar de Staten te zenden nadat met de opmerkingen van de Raad rekening zal zijn gehouden.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Raad van 23 augustus 2016.

De Secretaris

De Vice-voorzitter


Dhr. mr. A.G. Baly




Mevr. mr. drs. M.C.C. Brooks-Salmon



BIJLAGE bij het advies d.d. 23 augustus 2016 RvA no. SM/04-16-LV

Opmerkingen van wetstechnische en redactionele aard

Het ontwerp en de toelichting bevatten een aantal wetstechnische en redactionele onvolkomenheden. De Raad geeft de volgende niet-limitatieve voorbeelden.

Het Ontwerp

Landsverordening toezicht bank en kredietwezen

- a) In onderdeel Q in Artikel 20, vierde lid kan "Algemeen verbindende voorschriften" vervangen worden door: Algemeen verbindende voorschriften zoals voorgeschreven in aanwijzing 171 van de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten (Hierna: Ar).
- b) De Raad adviseert de kennelijke typefout in onderdeel DD in artikel 41 e, eerste lid, aan te passen zodat er "schriftelijke" staat in plaats van "schriftelijk".
- c) In onderdeel II in artikel 48a is een andere definitie gekozen dan de definitie van het ontwerp Landsverordening bestuurlijke handhaving (Hierna: Lbh). De Raad adviseert dit te heroverwegen om de coherentie van ons rechtssysteem te bevorderen.
- d) In onderdeel II in artikel 48s, eerste lid, komt een komma na "en" als voorgeschreven in Ar 79. De Raad adviseert dit aan te passen.

Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf

- a) In onderdeel KK in artikel 79m, onderdeel c, komt een komma na "of" als voorgeschreven in Ar 79. De Raad adviseert dit aan te passen.
- b) In onderdeel KK in artikel 79q is het derde lid, te ver ingesprongen. De Raad adviseert dit aan te passen.
- c) De Raad adviseert onderdeel PP in artikel 123a conform Ar 79 aan te passen zodat de onderdelen van de opsomming worden aangegeven met a, b, c, en eventueel verdere onderverdeling met 1°, 2°, 3°.
- d) De Raad constateert dat de artikelen 125 tot en met 130 vervallen zijn en adviseert deze overtollige bepaling te verwijderen.

Landsverordening toezicht effectenbeurzen

- a) De Raad constateert dat de landsverordening toezicht effectenbeurzen nog niet is vastgesteld door de Staten. De Raad begrijpt dat deze landsverordening wel geldend recht is, omdat het overgenomen is van de tijd van de Nederlandse



- Antillen. De Raad adviseert deze landsverordening alsnog om te zetten naar de huidige constitutionele rechtsorde.
- b) In onderdeel O in artikel 12r komt er geen komma na "voorgelegd" als voorgeschreven in Ar 79. De Raad adviseert dit aan te passen.
 - c) In onderdeel O in artikel 12s mist de zin het lidwoord "de" voor het woord "overtreder" als voorgeschreven in Ar 157. De Raad adviseert om dit aan te passen.

Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs

- a) In onderdeel Z in artikel 32s komt een komma na "of" als voorgeschreven in Ar 79. Derhalve adviseert de Raad om dit aan te passen.
- b) De zinsconstructie in de eerste zin in onderdeel EE in artikel 37f klopt niet. Derhalve adviseert de Raad in verband met Ar 157 de woorden "te brengen" in te voegen na het woord "kennis".

Landsverordening toezicht assurantiebemiddelingsbedrijf

In onderdeel Z in artikel 23 na het woord "verstaan" adviseert de Raad om een dubbele punt te plaatsen om de uniformiteit van het ontwerp te doen handhaven conform Ar 157.

De Memorie van Toelichting

- a) De Raad adviseert om op pagina 3 de volgende zin aan te passen:
" En de ontwerp-Landsverordening toezicht geldtransactiekantoren is recent bij de Staten ingediend". Het ontwerp ligt immers bij de Raad ter beraadslaging en is nog niet bij de Staten ingediend.
- b) Op pagina 5, paragraaf 1.1, is aangegeven dat de term "hier te lande" nergens in onze rechtssysteem is te bekennen. Echter, constateert de Raad dat in artikel 25 van de huidige Landsverordening toezicht bank en kredietwezen (hierna Ltbk) deze term wel voorkomt. Derhalve adviseert de Raad om deze term ook te vervangen of de memorie op dit punt aan te passen.
- c) De Raad adviseert om het Engelse woord "different" op pagina 10 te vervangen door het Nederlandse synoniem conform Ar 44.
- d) Op pagina 19 voorlaatste zin adviseert de Raad om het woord "van" in te voegen voor het woord "belang" in verband met Ar 157.
- e) Op pagina 56 onderdeel FF alinea 4 wordt abusievelijk verwezen naar artikel 45, vierde lid, in plaats van artikel 45, vijfde lid, van de Ltbk.
- f) De Raad adviseert om conform Ar 157 het overtollige lidwoord "de" te verwijderen op pagina 32, onder 2.11, regel 5.
- g) De Raad adviseert om het woord "rees" te vervangen door: reeds op pagina 48 in de toelichting van artikel 6b.



ST. MAARTEN

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2016-2017-100
No. 4b

Aan de Gouverneur
Falcon Drive 3
Harbour View
Alhier

Uw nummer: Uw brief van: Ons nummer: Afd:

B⁽²⁾
1982/16

Onderwerp: Nader rapport inzake het ontwerp van landsverordening tot wijziging van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, de Landsverordening toezicht effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs, de Landsverordening toezicht trustwezen, en de Landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf (Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten)

Philipsburg, FEB 22 2017

Bijlagen: 5

Ik heb de eer u hierbij, namens de ministerraad, aan te bieden het nader rapport ter reactie op het advies van de Raad van Advies d.d. 5 september 2016, kenmerk LV-16 0003, betreffende het ontwerp van landsverordening tot wijziging van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, de Landsverordening toezicht effectenbeurzen, de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs, de Landsverordening toezicht trustwezen, en de Landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf (Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten).

De Raad geeft de regering ten aanzien van het ontwerp van landsverordening in overweging het ontwerp naar de Staten te zenden nadat rekening zal zijn gehouden met de opmerkingen van de Raad.

De regering heeft met belangstelling kennis genomen van de opmerkingen van de Raad inzake het ontwerp. De regering reageert hierbij op de diverse punten zoals aangedragen door de Raad.

Algemeen

De noodzaak van deze harmonisatiewetgeving is ontstaan door de gaandeweg ontstane discrepanties tussen de verschillende landsverordeningen vooral ten aanzien van het juridische toezichtinstrumentarium dat de Bank tot haar beschikking heeft om naleving van die toezichtlandsverordeningen te garanderen. Daarnaast is er vanuit de internationale omgeving een noodzaak ontstaan voor integriteitstoetsing die de regering wil doen handhaven via dit ontwerp door een juridische grondslag daarvoor te bieden.

De regering wil nu de kans nemen om, voor zover mogelijk de aanbevelingen van het IMF rapport te verwerken in het onderhavige ontwerp. De aanbevelingen hebben voornamelijk betrekking op de bestendiging van de wettelijke basis voor integriteitstoetsing en het introduceren en standaardiseren van bepalingen betreffende de bestuursrechtelijke sancties.

Het bovenstaande vindt plaats op grond van artikel 8, tweede lid, van het Centrale Bank-statuut, waarin wordt bepaald dat de Bank bij eenvormige landsverordening te stellen regels toezicht uitoefent op andere financiële instellingen en instanties, over de onderwerpen genoemd in de opsomming vermeld in artikel 8, tweede lid. De regering heeft naar aanleiding van het bovenstaande, gekozen om de Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordening van Curaçao grotendeels over te nemen, behalve voor een aantal in de memorie van toelichting aangegeven punten omdat volgens de regering die punten niet stroken met het Sint Maartense rechtsstelsel.

De regering is de Raad van Advies erkentelijk voor deze bondige samenvatting.

Juridische toets

Eenvormige toezichtlandsverordeningen

Ten aanzien van de eis van eenvormigheid gesteld in artikel 8, tweede lid, van het Centrale Bank-statuut waarop dit ontwerp is gebaseerd, constateert de Raad het volgende. Een eenvormige of onderlinge regeling is volgens de literatuur: 'elke geformaliseerde afspraak of overeenkomst, waarbij de regeringen van twee of meer landen zich binnen de kring van hun bevoegdheden tegenover elkaar verbinden'. Dit vraagt enige vorm van wederzijdse afstemming op ambtelijk niveau tussen de landen. Echter kan de Raad uit de memorie van toelichting noch uit het ontwerp achterhalen of geformaliseerde afspraken zijn gemaakt tussen Curaçao en Sint Maarten. Derhalve is de Raad van mening dat, gelet op het voorstaande, niet duidelijk is dat er sprake is van een eenvormige landsverordening in de zin van artikel 8, tweede lid, van het Centrale Bank-statuut. De Raad vraagt hiermee rekening te houden.

De opmerkingen van de Raad komen in hoge mate overeen met opmerkingen van de Raad van Advies van Curaçao over het ontwerp van de Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen. In reactie daarop heeft de regering van Curaçao in de memorie van toelichting bij dat ontwerp geantwoord dat zij het met de Raad eens is dat de totstandkomingsprocedure voor eenvormige landsverordeningen bij onderlinge regeling tussen Sint Maarten en Curaçao vastgelegd moet worden en dat de regering een dergelijke regeling in voorbereiding heeft. De regering van Curaçao geeft daarbij aan dat zolang de landen geen overeenstemming hebben bereikt over de procedure, de eenvormigheid het beste gediend is met ambtelijke afstemming zoals door de Raad in het Advies is aangegeven.

Ook de regering van Sint Maarten onderschrijft de concordante opmerkingen van de beide Raden van Advies. De memorie van toelichting is derhalve aangevuld met een passage over de wederzijdse afstemming op ambtelijk niveau.

Anders dan de Raad is de regering echter van oordeel dat uit de tekst van het ontwerp zelf genoegzaam blijkt dat er sprake is van een eenvormige regeling in de zin van artikel 8, tweede lid, van het Centrale Bank-Statuut. Eenvormigheid blijkt toch eerder uit gelijklopende teksten dan uit de procedure van totstandkoming? Voorts getuigt de memorie van toelichting ervan dat de regering zich terdege bewust is dat de landsverordeningen inzake het toezicht op de financiële instellingen in beide landen eenvormig dienen te zijn. In de memorie zijn de spaarzame, maar noodzakelijke verschillen dan ook gedetailleerd verantwoord.

Openbaarmaking en het recht op privacy

Het ontwerp kent een nieuwe bevoegdheid toe aan de Bank om ten aanzien van het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, het overtreden voorschrift, alsmede de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of bestuurlijke boete is opgelegd, openbaar te maken. Deze bevoegdheid die aan de Bank is toegekend, is een handhavingsinstrument dat slechts wordt gebruikt bij een overtreding van een toezichtlandsverordening. Echter is de Raad van mening dat deze bevoegdheid op gespannen voet komt te staan met het recht op privacy. Bij het publiceren van persoonsgegevens dient rekening gehouden te worden met de bepalingen vastgesteld in de Landsverordening bescherming persoonsgegevens (hierna: Lbp) die een uitwerking zijn van het recht op privacy zoals vastgelegd in artikel 5 van de Staatsregeling. De hoofdregel is dat persoonsgegevens alleen onder bepaalde voorwaarden kunnen worden gepubliceerd. Artikel 8 Lbp geeft een limitatieve opsomming van de gronden die het publiceren van gegevens mogelijk kunnen rechtvaardigen. De gegevens van degene aan wie de last onder dwangsom of bestuurlijke boete wordt opgelegd betreffen persoonsgegevens als bedoeld in de Lbp en vallen derhalve binnen de reikwijdte van de Lbp. Het is de Raad niet duidelijk of er rekening is gehouden met de rechtvaardigingsgronden genoemd in artikel 8 van de Lbp. De Raad is van oordeel dat met betrekking tot het enerzijds in de Staatsregeling verankerde recht op privacy en anderzijds het openbaar maken van persoonsgegevens, de toelichting ontoereikend is gemotiveerd. De Raad stelt voor hierbij rekening te houden met de in artikel 8 van de Lbp ingekaderde limitatieve rechtvaardigingsgronden.

De regering heeft deze opmerkingen van de Raad gevolgd en heeft de memorie van toelichting aangevuld met een nadere beschouwing over de betekenis van artikel 8, onder e, van de Landsverordening bescherming persoonsgegevens. Tevens is de regering in die passage ingegaan op de afweging tussen enerzijds het recht op privacy en anderzijds het maatschappelijke belang van het publiek om ervan kennis te kunnen nemen als de Bank heeft geconstateerd dat een financiële instelling de wettelijke voorschriften overtreedt en om die reden een bestuurlijke maatregel heeft getroffen. Als daarbij de gegevens van de betrokken financiële instelling zouden ontbreken, zou het publiek in verwarring kunnen raken en zou de goede naam van andere overeenkomstige financiële instellingen die zich wel aan de wettelijke voorschriften houden, onevenredig worden geschaad.

Regelgevende bevoegdheid van de Bank

De bevoegdheid om algemeen verbindende voorschriften vast te stellen komt in beginsel alleen toe aan organen die een directe of indirecte democratische legitimatie hebben. Daarom hebben de Regering en de Staten afzonderlijk maar ook gezamenlijk een regelgevende bevoegdheid toegekend gekregen zoals vastgelegd in de Staatsregeling. Daarnaast kan de bevoegdheid om algemeen verbindende voorschriften vast te stellen toekomen aan zelfstandige bestuursorganen

zoals bepaald in artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. De Raad acht het merkwaardig dat in het Centrale Bank Statuut niet is opgenomen dat de Bank een zelfstandige bestuursorgaan is met verordenende bevoegdheden in de zin van artikel 98, tweede lid, van de Staatsregeling. Ideaal zou zijn, dat het toekennen van regelgevende bevoegdheden aan de Bank geschiedt op grond van een specifieke grondslag opgenomen in het Centrale Bank Statuut. Deze grondslag ontbreekt momenteel. De Raad vraagt hiermee rekening te houden.

De regering constateert dat aan de opmerkingen van de Raad reeds grotendeels tegemoet is gekomen. Als gevolg van artikel 12 van de Landsverordening overgangsbepalingen van wetgeving en bestuur is in 2010 een nieuw vijfde lid toegevoegd aan artikel 1 van de Kader-vaststellingslandsverordening centrale bank, geldstelsel, deviezenverkeer en wisselkoers. De tekst ervan luidt: "De gemeenschappelijke centrale bank, bedoeld in het eerste lid, is een zelfstandig bestuursorgaan als bedoeld in artikel 98 van de Staatsregeling." De regering deelt de voorkeur van de wetgever voor opnemning in de overkoepelende Kader-vaststellingslandsverordening boven het Centrale Bank-statuut.

Nu in de onderlinge regeling reeds is bepaald dat de Centrale Bank een zelfstandig bestuursorgaan is, kan het naar de mening van de regering aan de nationale wetgevers worden overgelaten om bij landsverordening aan dat zelfstandig bestuursorgaan verordenende bevoegdheid toe te kennen.

Wetstechnische en redactionele opmerkingen

In de bijlage zijn vermeld de opmerkingen van wetstechnische en redactionele aard welke een integraal onderdeel vormen van het advies.

De regering is de Raad erkentelijk voor diens gedetailleerde toets. De meeste door de Raad geconstateerde wetstechnische onvolkomenheden zijn verbeterd. Over de opmerkingen die niet zijn overgenomen volgt hieronder een nadere beschouwing.

Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen

Het advies onder b) is niet overgenomen. In de zin "De Bank geeft, indien zij voornemens is op grond van artikel 41c een feit ter openbare kennis te brengen, de betrokkene daarvan schriftelijk kennis..." is het woord "schriftelijk" een bijwoord, en geen bijvoeglijk naamwoord, zoals de Raad lijkt te veronderstellen.

Onder c) merkt de Raad op dat in onderdeel II in artikel 48a voor het begrip 'last onder dwangsom' een andere definitie is gekozen dan de definitie van het ontwerp Landsverordening bestuurlijke handhaving. De Raad adviseert dit te heroverwegen om de coherentie van ons rechtssysteem te bevorderen.

Artikel 22 van het ontwerp Landsverordening bestuurlijke handhaving (welk ontwerp sinds 5 augustus 2016 bij de Staten ter goedkeuring aanhangig is) en het onderhavige artikel 48 a, geven beide zij het iets anders verwoord, een definitie van last onder dwangsom. Indien het advies van de Raad zou worden opgevolgd, zal de definitie van last onder dwangsom vanzelfsprekend ook in alle overeenkomstige artikelen van het ontwerp dienen te worden aangepast. Dat zijn dan evenzovele afwijkingen van de eenvormigheid ten opzichte van de landsverordeningen van Curaçao. Om die reden kiest de regering daarvoor niet. Wel zou de regering kunnen overwegen om de tekst van artikel 22 van de ontwerp landsverordening bestuurlijke handhaving bij nota van wijziging te wijzigen zodat die tekst gelijkloidend wordt aan die van de onderhavige

ontwerplandsverordening. Dit nader rapport is evenwel niet de meest geëigende plaats om dat aan te kondigen.

Landsverordening toezicht effectenbeurzen

De Raad constateert onder a) dat de Landsverordening toezicht effectenbeurzen nog niet is vastgesteld door de Staten. De Raad begrijpt dat deze landsverordening wel geldend recht is, omdat het overgenomen is van de tijd van de Nederlandse Antillen. De Raad adviseert deze landsverordening alsnog om te zetten naar de huidige constitutionele rechtsorde.

De regering heeft zich deze opmerking ter harte genomen, en de nodige stappen gezet om zo spoedig mogelijk de geldende tekst van de Landsverordening toezicht effectenbeurzen vast te stellen en te publiceren in de centrale databank met de geldende wet- en regelgeving.

De Raad adviseert onder b) om de komma aan het slot van het tweede onderdeel van de opsomming te schrappen als voorgeschreven in Aanwijzing voor de regelgeving 79.

De regering leest deze aanwijzing evenwel anders. Aanwijzing 79, onder c, luidt: "de onderdelen worden, met uitzondering van het laatste onderdeel, afgesloten met een puntkomma of een komma." Dat het laatste onderdeel is uitgezonderd, vindt – naar de mening van de regering - zijn reden in het feit dat het laatste onderdeel doorgaans tevens het slot van het artikel is, en derhalve moet worden afgesloten met een punt. In het onderhavige geval loopt de tekst van het artikel echter na het laatste onderdeel nog door. In een dergelijke situatie wordt ook het laatste onderdeel met een punt komma afgesloten, zo concludeert de regering. Om de uniformiteit van het ontwerp te handhaven is deze punt komma eveneens aangebracht in de overige gelijklopende artikelen in het ontwerp.

De memorie van toelichting

De Raad adviseert onder a) om op pagina 3 de volgende zin aan te passen:

"En de ontwerp-Landsverordening toezicht geldtransactiekantoren is recent bij de Staten ingediend". Het ontwerp ligt immers bij de Raad ter beraadslaging en is nog niet bij de Staten ingediend.

De regering constateert een verschil van opvatting omtrent het taalgebruik in een memorie van toelichting, en verwijst in dit verband naar Aanwijzing voor de regelgeving 158, en de toelichting daarop. Daaruit leidt de regering af dat een memorie zodanig wordt geredigeerd als ware het de dag van de ondertekening, dus kort voor de indiening bij de Staten. De dag van de ondertekening is immers de dag van de vaststelling van een memorie van toelichting. Een memorie van toelichting heeft niet de Raad van Advies als geadresseerde, maar de Staten. Het kan dan ook niet anders dan dat een ontwerpmemorie zoals die aan de Raad wordt voorgelegd, uitgaat van een tijd die nog moet komen. Vanzelfsprekend moet zo nodig de tekst worden geactualiseerd voordat de minister de memorie ondertekent.

Ik moge u verzoeken om de aangepaste ontwerplandsverordening met de aangepaste memorie van toelichting bij de Staten in te dienen.

De Minister van Financien



The image shows a handwritten signature in blue ink over a circular official seal. The seal is blue and contains the text "R.F. Gibson, Minister of Finance" around the top and "St. Maarten" around the bottom. In the center of the seal is a coat of arms featuring a shield with a building and a ship, flanked by two figures. The signature is written in a cursive style across the seal.